

Questões predica.

Folio primo

113

ne
ri
ta
tis
in

quisitor no solū pueros verum etiam incipientes instruere debat ac docere. Ideo circa initium veteris annorum ante quod ad textū accedam? mouēda sunt quedam dubia quibus faciliter qd ad illā primitur incipientib; ac imperfectis demonstrantur. Et ut solū ē ostendere os diffinitōem et divisionē philosophie. Querit ḡmō qd sit philosophia. Dicendū est ab visidero multe narratio eius divisiones. Phīa ē diuitiaz. humanarūq; rez. cognitō cu studio bñ viuēdi diuitiaz. Hęcā phīa est diuinariuz hūmanarūq; rez. inqst̄ homi possiblē ē. pbabilis sciētia. Tercia phīa est ars artū. et disciplina discipliarum. Sed relibris oīibus istis diffinitōibus. dicendū sim coiter diffinitōes eam. qd est diuinariū humanarūq; rez. cognitio. fm qd p naturalē rōem inuestigari pnt. Et interps phīa. amor sapientie. Nam greci. philo sophi amorē. et sophia sapientiam dicunt:

Notandum. Ista vltima descriptio p̄t esse phīa generaliter vel specialiter accepte fm qd p̄ticule diffinitōes aliter et aliter exponiuntur. Generaliē qdam dūmō p res humanas intelligim⁹ res ab hoīe q intellectū et volitatem facias v̄l cōpletas. vt sunt iste de quib; p̄siderat scie triviales et morales. Sed nūc p res diuinias intelligim⁹ deū et entia ab eo p̄ducta. de quibus tractat phīica. metaphysica. mathematica. Si at phīa sp̄cialiter capiat. vt satis citro dicit. tunc p res diuinias intelligim⁹ entia supnaturalia de qib; s̄ p̄ncipaliter metaphysica. qd et diuinā v̄l theologia appellat. vt patet p̄ phīm seruo metaphysice. sed p res humanae intelligim⁹ res naturales a solo deo factas. de qib; sunt phīica et mathematica. Opet h̄ qd addit⁹ fm qd p naturalē rōem inuestigari pnt excludit theologia vīe. que nō habet p naturalē inuestigatōem. sed p diuina reuelatiōem et inspirationem. et licet in phīicis disciplinis tractet de omnibus entib; et etiā de deo h̄ qd p̄ noscibilis sunt lumine naturalē rōnā. nō rōmē tamē fuit preter phīicas scias sacra scripturā p̄ reuelatiōem habere lumen supnaturali. et p̄b; differt a metaphysica. Hęc qd necessariū sit pulcre declarat scis. Thomas p̄ma p̄summe et qd nō est p̄nīs speculatōis. tō plura de h̄ dīcere omnino videt extraneū. sed vt habeat differētia ei⁹ a metaphysica. que vt dūm est etiā theologia. vocatur hec breviter sunt inserta.

Philosophia. Philosop̄hia est amatio vt patet et interpretatiōne noīs. qd nō est cognitio. Tenet p̄na. quia amatio et cognitio sunt act⁹ diuersarū potestia

rū. Dūm qd phīa capis duplī. vno mō quo ad eius impositōem et ad eius interpretatōem noīs. et sic ē amatio. qd imponit a phīos quod est amor v̄l amatio. et logos sapientia quasi amatio sapientie. Alio mō capis quātum ad illud ad qd significandū imponit. et pro qd coiter noīe phīe vtrumur. et sic est cognitio seu habit⁹ qd nō quo p̄gnoscim⁹ res diuinās et humanās. natūrali tamē cognitione. quare norant addit⁹ in diffinitōē sim qd p naturalē rōem inuestigari pnt. Et qd dicitur ex illo vide sequitur sophia portus deteret diffiniri qd philosophia. Sc̄ola p̄ba p̄ sophia exīs id ē qd sapientia. coiter accepta ē habit⁹ quo talia cognoscim⁹. Dicendū qd illa cōpositio noīs a pictagora phīo exorta est. Nā cū antea phīi sapientes appellare illuc interrogat⁹ quid se p̄ficeret. p̄lm se ēē resp̄dit. id ē studiosum vel sapientie amarōe. quoniam confiteri se sapientem ei arrogantissimum videbatur. et

Quo diuidat ipsa phīa. Dūm qd phīa ca p̄fī triplī. vno mō sp̄ealē et striete. p̄ sola phīa reali. et cōtemplativa qd cōphēnsio entis re aliis realiter a natura cauſati. Et sic phīus sexto meta phīicē ponit tres pres phīe. sc̄z phīicā. metaphysicā et mathematicā. Alio mō capis coiter et large. p̄ omni apprehensione p̄tatis entis qualitētūs cōsiderati. siue in seipso siue in nobis cognoscetibus aut op̄antibus et hoc mō antiquam dīscēnit. tres pres. sc̄z in phīa siue generaliter accepta. in ethica. ḡnālē dīcam. et rōmālē sub ḡnāliter sumptu. et sub phīica cōprehēdebant tres scias reales. sc̄z naturale. qd sp̄ealī vocabulo vocalē phīica. mathematicā et metaphysicā. sub ethica cōprehēderunt tres scias morales. sc̄z monastīcā. economicā et politicā. sub rōmālē aut cōprehēndebat. grāmaticā logicā. et rhetoricā. Tercio mō capis phīa ḡnālissime p̄ quoctūs habitu cognitivo. siue ordinet ad p̄ficiendū corp̄. siue animā. et sic dīdit in naturale. morale. rōmālē et mechanicā. Que qdēz p̄tes h̄z bñm. Tho. in p̄ncipio qmēti libri ethicoz. distinguunt h̄z qd rōmālē ordīez rez. ad rōem ipsam. Est em qdā ordo rez. que rō nō facit. led solū p̄siderat. et p̄tinet ad phīam naturalē. Illud est ordo que rō p̄siderando facit in actu p̄prio. p̄tuta cū ordinat cōceptus suos adiūcē. quoz cōceptui voces significatiue sunt signa. et iste ordī rōmē p̄tinet ad phīā rōmālē. Tercius est ordo que ratio facit in opatoib; et voluntatis. et p̄tinet ad cōsideratōnem moralis phīe. Quartus autē est ordo que ratio cōsiderādo facit in exteriorib; reb;. quaz ipsa est causa sicut in archa et dogmo. et p̄tinet ad artes mechanicas. Et h̄ est qd alij sic dīcūt. phīa naturalis est de his que p̄ueniunt intellegitiū. et qd monēt ipsum ad intelligendū. Rōmālis ē de his qd sunt a rōne. et p̄ ipsam fabricata qd nō essent. si ratio nostra nō esset. sed moralis est de his qd sunt post rationē. et dependet a voluntate m̄ta. et p̄ actōem immaterialē. Et mechanica est de his qd sunt post rōe et dependent a voluntate p̄ actōem trāscēntē in materiā exteriorē. Ex quo patet qd iste qd rōmē pres phīe distinguunt penes obiecta et p̄siderata. fm qd dīcit tertio de aīa. Secaf iūgū scīa et sensus in res. id est sicut res.

Omnis bona diuīlio debet esse bīmēbris. sed
Alī iste diuīlio es phīe nō sunt hīmō. qd nō sunt bo
ne. Dūm p̄ba p̄ Boetii i libro diuīlionū
Dūm omnis diuīlio ḡnās p̄ diuinās formales dī esse bīmēbris. sed h̄ nō oī de alīs. Ut dīc licet non sint bīmēbris.

a. ii.

Questiones

predicabiliū

mēbris. pī et tñ ad eas reduc̄ hoc mō. p̄ phia ḡnialit̄ dēā diuidit̄ in realē et rōnalē. real' diuidit̄ in speculatiā et practicā. Speculatiā in phicā metaphicā. et mathēat̄ et cæz. q̄ sunt phic p̄ncipales. eo p̄ di redus tractat̄ Practica diuidit̄ in actuā et factuā. Actuā vocatur moralis. Et diuidit̄ in ethicā. economicā. et politicā. Facta (que et mechanica d̄ eris d̄ factibilib⁹ a nob̄) diuidit̄ solz in septē artes mechanicas. Iz rōnalis (que etiā vocat̄ amīniculat̄) diuidit̄ i grāmaticā. q̄ subp̄ ut oībus scientiis. in logicā que sicut uit speculatis. et rhetoriciam que amīniculatur practicis.

Sed illa nō p̄t variari nisi tripl'r. ergo solū erūt̄ tres p̄tes phic. Dior. pbaf. q̄ vel definitio rei cōcipit materiā sensibile que ē cuz motu et mutatōne. et vocat̄ definitio phicā. aut abstrahit̄ a materia sensibili sūm cōficiā et roem. Iz nō sūm esse. vt magnitudo nūr̄us. curuitas. et sic ē definitio mathēatica. vel abstrahit̄ penes a motu et materia tā sensibili q̄ intelligibili. et sic ē definitio metaphicā. Dōm q̄ sūm diuerſitatem definitōnis sumuntur tres p̄tes phic real' speculatiue. et isto mō diuidit̄ phicā. Tresto. sexto metaphice. in phisicā. mathēaticā. et metaphicā. Siphia g. nez taliter capiat̄ pñt̄ plures eius p̄om partes.

Quō dūm p̄ phic naturalē. tñt̄ alie phic p̄ res. Dōm ad primū. q̄ phic naturalis diuidit̄ in phisicā. mathēaticā. et metaphicā. que tres p̄tes differūt̄ sūm triplicem modū definiendi iam assignatū. seu penes obiecta et cōsiderata. Nam phic est de his que sūm p̄uncta materie sensibili. tam sūm rem q̄ sūm roem. sicut p̄t̄ de sc̄ientia libri phisicoz. Mathēatica vero ē de his que sūm p̄uncta materie sensibili. tam sūm rem q̄ sūm roem. Sed metaphicā ē de oībus separatis tā sūm rem q̄ sūm roem. Ut de his que nō necessario ī materie repūt̄ur. qd addis prop̄ trāscendētia. que q̄p̄uis actu in materia repūt̄ur. nō tñ necessario. cuz etiā de separatis verificari possint. Moralis sūlter in tres subdiuidit̄ p̄tes. qua p̄ prima cōsiderat̄ operatōnes vniūs hoīe. que vocal monastica a monos quod est vniū et vcos scientia. quasi scientia trac̄ans de regimine vniū. quia docet quoniam homo q̄ virtutes morales debet regere seip̄m. Secūda autē considerat̄ operatōnes multitudinis domesticæ. et vocatur economica q̄b economy dispensatore. Occet em̄ quoniam p̄t̄er familiæ debet regere uxores filios et seruos. Tertiā autē considerat̄ operatōnes multitudinis ciūlīs. et vocatur politica. dicta a polis quod est pluralitas vel ciuitas et vcos scientia. quasi trac̄ans de regimine plurim. scilicet patria aut ciuitatis. Sed philologia rōnalis diuidit̄ in grāmaticam. logicam. et rhetoricam. Grāmatica est de sermone cōgruo vel incōgruo. Logica de sermone vero vel falso. Rethorica de sermone ornato vel inornato. Mechanica vero diuidit̄ in septē artes. vt inferius patebit.

Si phisica esset de cōluncis motu et materie sensibili. sequeretur q̄ de ipsa non esset scientia. Nequula probatur. quia sensibilit̄ sunt singulāria. sed sc̄ia est vñlum. Dōm q̄ duplex est materia sensibili. s. singularis seu individualis. vt hec caro hoc os. et de tali materia sensibili nō est sc̄ia. a qua etiā am̄ phisica abstrahit̄. Alia est materia cōs̄t̄ specifica

sicut caro os in cōs̄t̄. et de hac est phisica

De phisica nō est sc̄ia naturalē. q̄ male poq̄ trāscendit̄ naturā. vt p̄z ex noīe. Dōm q̄ natura capis dupl'r. uno mo stricte. p̄ p̄ncipio mouēti et quiescēti maxime passiue. h̄ mō metaphisica nō est naturalis. Alio mō accip̄t̄ trāscendēt̄ et cōs̄t̄ p̄ p̄ncipio cūlēscēt̄ op̄at̄is. vel etiā capis vt est idē q̄ essentia. sc̄ic repūt̄ in sepat̄is. vt in deo et intelligēt̄is. q̄ dicimus natura diuina natura angelica. Et etiā dicimus. q̄ deus sit p̄ncipium mouēndi actiue quia est p̄ncipium mouēns.

De phisica est de ente cōs̄t̄. Iz ens cōs̄t̄ non magis est reale cōs̄t̄is. q̄ p̄a equalis debet dici real et rōnalis. Dōm q̄ duplex est metaphisica. quedā est sapientia que est de ente cōs̄t̄. et nō ē phisica et directia et stabilit̄is p̄ncipior̄ om̄. Alia ē met̄aphisica sc̄ientia. q̄ ē de substātia sepat̄is. et ē realis.

De phisica est de trāscendēt̄ib⁹. que sūm in materia et terra materia. q̄ non est de sepat̄is a materia. Dōm q̄ duplex est metaphisica sez pura et illa est de sepat̄is a materia. s. deo et intelligēt̄is. Alia ē impura considerans nedū immaterialia. et materialia. et sic etiā considerat̄ trāscendēt̄ia. q̄ dīci possunt tam de materialib⁹ q̄ de immaterialib⁹.

Quot sunt artes mechanice.

Querit Dōm q̄ in speciali sunt multe. sed in generali sunt septē. Et la nūficū armatura nauigat̄. que prīnent ad corpus ext̄ens. Agricultura venatō medicina theatrica. q̄ prīnent ad corpus nostrū intrinsēcus. vnde p̄fus. La na. nemus. miles. nauigatio. rus. medicina. Nis the atrum socia sunt hec mechanica dicta. Et sunt inueniēt̄ ad subueniēdum corporis defectibus. in quibus propter transgressionem p̄t̄morū parentū nascimur. Oicuntur autē mechanice quasi adultere. et nominātur ram vñl vocabulo. quia sicut multe in adulterio reperta est vñl respectu mulier̄ honeste et p̄be. ita artes mechanice sunt vñles respectu artium liberalium. et ergo discesserat̄ eas adulterari sine mechani vidēt̄ur eo q̄ artes liberales p̄claras (que anime nostre p̄p̄e sunt) deferunt̄. et artes cor poris illiberales. et ignobiles et quasi alienas vñp̄es colunt.

Ars scriedi. et silv̄ ars faciēdī sotulares sunt mechanice. et tamē hic non enumerant̄. q̄ diuisio est insufficiēt̄. Dōm q̄ hic non ponunt̄ oīs artes mechanice in speciali. sed solum in generali. Unū lāmificū continet̄ sub se oīs artes texēdi vel cōsuēdi quibuscūs instrumētis in quacūq̄ materia li ni sc̄iz vel lane vel etiā pellū fiant. Armatura sub se habet duas species. sc̄iz architectonica et fabrīcā. Tēbī tectonica diuidit̄ in cemētariam et carpentariam. sub quibus continentur omnes artes operandi in materia lapidum vel lignorum. Sed fabrīcā diuidit̄ in mal̄icatoriam. que faciendo massam in formam extendit̄. Et fusoriā. que de fusione materie nouit̄ formam via sis expōdere. Nauigatio tertia sp̄es p̄t̄inet sub se om̄ne in emēdī vendendis et mutuandis domesticis silue peregrinis mercibus negotiōnem. sicut est ars mercatorū. institut̄um et neutarū. Agricultura autē sub se continet omnes artes de modo colēndi agros. vt acquirēdi blada aut pascua. Veneratio. quinta sp̄es sub

~~Dorphirii.~~

Folio ii.

se cōprehēndit ferinā aucupotēm & pīscaturā. *Et ad hāc pīnēt oīm cīhoū & potūi apparat².* sicut est ars carnifīci & coquīaria. **Dēdīcia pīactīca ē sextā spē cīes.** sub q̄ cōprehēnditūr chirurgia & cēte artēs q̄ sīs de mō sanīfīos. sicut ars de inspectōe vīrīe & ars apōtēcariā. **Septīma ē theātrīca dicta a theātro** sub q̄ pīnēt oīs ludi ad recreatōem ordinati.

Quo s^t artes liberales. **O**dīm q^s septē.s.
grām̄atica.logica.rethorica.q dūr triuiales
arithmetrica.musica geometra.astronomia.
q vocant q̄driuiales. At cap. nūr^o solz in his p̄ib
insumis. **B**ra.loqf.dya. vera docet re verba colorat.
Du cas. ar.nūrēt.ge.pōderat.al.colit astra. **Q**uo z
p̄iu stellec^e. q grāma. c scia docēs mo^m rēloqndi.
Logica est scia docēs de b̄mone p̄o v̄l. flo. **R**ethorica
est scia docēs orationē idem dicere. **M**usica est pertinē
modularōis sono t̄ cātu plūstens. ipa nāg disflān m̄l
titidēm. p̄torōnū q̄dām eq̄litaris lege recōciliat. cu
tus inētōe aliq̄ pictagōr. alij p̄o tubal de stirpe ca
yn asserit fuisse. **A**ritmetrica definit de nūero ab
dā ab ares f̄tus. ritmō nūr^o. q̄ tractat de p̄tite
nūeroz. **G**eometria pōderat.i. docz mēlurare q̄ er di
mēlōne tre nomē sumplis. nā geometria mēlura terre
nēcupat. ge en fra. metrō grecē mēlura. **A**strono
mia p̄o ē astroz lex t̄ regla. q̄ cursus syderū docet

Notandum *¶ tres pme artes liberales triuitales dicuntur. qsi tres vie in unum tendentes. s. in ser-*

monē. s̄ alie q̄t̄uor dicunt q̄druiales q̄s̄ q̄t̄uor vie
in vñi tendentes. s. in q̄t̄itatē. Et poss̄ ea q̄ sufficiet
sic formari. ois ars v̄ est de p̄mone aut de q̄t̄itatē. Si
p̄mū s̄ est dupl̄r. q̄ v̄ subfuit oīb̄ sc̄iēt̄is. s̄ sic ē gram
matica. aut t̄m aliquo. s̄ est dupl̄r q̄. vel s̄ speculatis t̄m
et sic est logica. aut t̄m practicis. s̄ sic est rhetorica. Si
de q̄t̄itatē. s̄ est dupl̄r. q̄ v̄ considerat q̄t̄itatē discretā
vel continuā. si p̄mū. s̄ est dupl̄r. q̄ v̄ est de q̄t̄itatē dis
cretā in cōl. s̄ sic ē arithmeticā. q̄ est de nūmero. s̄ se aut
de ea v̄ tracta p̄ aliquā drām accītāle phīcā. s̄ sic ē
musica. Si est de q̄t̄itatē continuā. s̄ ē itaq̄ dupl̄r. q̄ v̄
incōtracta aut tracta. p̄mo ē geometria. sc̄do mō est

Quare iste scientia septem vocata (astronomia
tum artes liberales) sive primis vocatis ar-
tes ad soliditudinem artium mechanicas, quod sic ar-
tes mechanicas docet aliquod artificialium ad extra situ-
re sic enim illae artes liberales docent aliquod ad entram co-
ponere. **E**cce p. illo non ad unum. quod ars capit dupl. vno
generalis, et sic huius est collectio multorum preceptorum in
vnu fine redentium, et sic comprehendit sub se omnes artes libe-
rales et mechanicas, et omnes hinc intellectuales. **A**llio capi-
tum, p. quod in modo diffinatur quod est causa ratione nobis facultibus, et sic
dividit in artes mechanicas. **E**cce iste scientia vocans li-
berales, ad soliditudinem hominis liberalis, quod sicut liberalis
debita offerunt se et sua, eo quod dat ybi est datus, et remanserit ybi
est remedium. **I**ta sicut iste artes dicuntur liberales, quod libe-
ralis debite et proportionate offerunt se intellectus non. viii
quatuor utrumque et ceterissime dicuntur liberales, quod maxime proportionat
intellec- tui nr. quod est separatum a corpore sum opatoem. et
tunc sum esse, et ita sicut mathematicalia sunt separata a
materia sensibili sum rationem et coniuncta sum rem, sed
tres prime sunt rationales, quia sunt de fabricatis ab
actu nostri intellectus, sed opus intellectus est maxime
sibi proportionatum.

Metaphysica est ars liberalis, ergo sunt plures quam
septem. Unus pbat, qui est maxime sui ipsius genere, ut de
primo metaphysice. **O**mnis qui hoc arguit binum me-
taphysicam est liberale, sed non liberale, vel liberorum et liberales sic
dicitur. **N**on scire de liberali quod appetit genere sed non genere ali-
eius, ut est metaphysica, qui ipsa metem et finis scientie est et quen-
di causa, sed oecus alie scire dicuntur bulliles, qui sibi famulantur.
Scire vero de liberali quod tractat de his quod liberaliter id est
facilitate offeritur intellectui nostro, quod non pertinet metaphysice
quippe est de magis elevatis supra nostrum intellectum
Secunda pars metaphysicae est scire physicales, et non enumeratur
sunt huius generis plures, prima pars autem pbat, quod non accedit
rurum nihil ad hominem liberum a rebus et curis humanis.
Omnis qui ista causa non sufficienter arguit aliquam scienciam
esse liberalis, sed requiret etiam quod liberaliter id est facilitate ab in-
tellectu agnoscat, quod non pertinet scientias physicales, eo
quod physicales nimis sunt materialia et magis libibilia. **V**el
omnibus aliis, quod duplum per dicti scientia liberales, videtur ex parte
obiecti sue subiecti attributois, inquit se et obiecti
liberalis se intellectui effert, et si scire physicales non sunt
liberales propter eam tantum dicitur. **A**lioquin ex parte subiecti inhesti-
onis, inquit subiectum eius, quod est aia deesse liberos, a cuius
critis trenis, quod redidit bohemus indispositum in adoptatione scien-
tiae, quod est primo metaphysice quod huius parte nec aris genus
seniorum studio vacare omnia sunt. **O**t ista non publica
posset dici liberalis, sic autem non caput librale in propulsione

Ponit etiā utrūcū ac nō caput. ut autē in p̄. p̄.
Derspectiva est ars liberalis. ergo sunt plures
Alīns. pbaf. qz. t̄p̄a est vna de sc̄iēt̄s mathema-
ticalib⁹ q̄ maxime dicunt liberales. **D**om⁹ q̄
p̄spectiva ḡphēct⁹ sub astronomia. s̄z mathēt̄ca in
muni intelligit⁹ sub q̄drūnio. n̄ iste q̄rtuoz. arithme-
trica. multica. zc. sunt mathēmaticales

Quare lep̄te artes n̄minat̄. isto nobili vo
cabulo liberales. **D**om q̄ ex p̄lbi caus. pr̄
ma q̄ olim solū liberi nati id ē nobiles in eis
studuerūt. **S**c̄da. q̄ stud̄tes liberalib⁹ artib⁹ dicit̄ cē
a curis mūdanis liberi. **T**ercio dicitur liberales. q̄
stud̄tes in his artib⁹ olim sicut & hodie debet ē libe
ri a tributis p̄ncipii. **Q**uarto. q̄ liberat̄ intellectum a
multis erroib⁹ & tenebris eo q̄ subtilit̄ causas rep̄ in
qrunt. **Q**uinto. q̄ homo his libere ut p̄ sine impedī
mēto cor galī. nā homo in carcere daret̄ libere p̄ art
gumicari vel grāmaticari. **H**erto t̄ magis p̄prie dicit̄
liberales. quia media (p̄ q̄scium) liberalis id ē fa
cilit̄ se offerat̄ intellectui nostro. eo q̄ sc̄ibilia illa de q̄
bus sunt nō sunt nimis supra nostrū intellectū eleuata
nec nimis in materia sensibili dēp̄ta.

Querit Utrum logica sit scia. **Obm q**
scientia capitur duplicitate, uno modo
speculativa, per se est habere potest
dilectionis et demonstrationis acquisitio speculativa regis extra
aiam posteriorum deo et intelligentiis. Dicit primo (conclu-
sionis) ad excludendum habitus primorum principiorum
qui non acquiruntur per demonstrationem, prima enim
principia non sciuntur sed intelliguntur. Secundo dicit (specu-
lativus), sicut finis est scire et per hoc excluditur ars
et prudencia. Tercio dicit, rerum errata anima, et per hoc ex-
cluduntur scientia sermonicola que sunt rerum in anima.
Ultimo dicit (posterior) id est rerum posteriorum
deo et intelligentiis, et per hoc excluditur noticia de
deo et intelligentiis que non est scientialis sed sapientia
lis, et vocatur metaphysica. Et isto modo logica non est

Questiones

predicabiliū

scientia. quia excludit per tertiam particulam diffinitio
nis. Alio modo caput scientia generaliter. pro quaenam no
titia veritatis. siue sit rerum extra animam vel in anima. et sic
logica est scia. quod probatur auctoritate ratione. Aut
ritate phis et boetii. et multorum aliorum dientium logica esse
sciam. est scia. non tenet per locum ab auctoritate affirmativa.
Roe probatur. quod logica est habitus conclusionis per
demonstracionem acquisitus. est scia. non probatur. quod lo
gicatur a diffinitione scie generaliter capte ad diffinitionem
Ani patrum. quod est habitus illius conclusionis. omnis argumen
ratio est illatia. non ex antecedente. et auctore ista per
silio ex primis ybi per diffinitionem subiecti logice ponitur loco
medii. et propria passio per maiorem extremitatem. subiecto pro
per minorum extremitatum. sic arguendo. Omnis argum
entatio per orationem explicatio est illatia. non ex antecedente. sed ois
argumentatio est argumentatio per orationem explicatio. Non omnis
argumentatio est illatia. non ex antecedente. et noticia
est illius conclusionis vocat scia logica

A nullus modus sciendi est scia. sed logica est mo
dus sciendi. non est scientia. Major probatur. quod
modus rei non est res. sed praedit rem ipsam. sicut
in simili etiam modus videndi non est visus. Minor
parer per instrumentum sedem metaphrise. Id est respondeat
aliqui quod duplex est logica. scilicet docet quod considerat de ar
gumentatione ut de subiecto. et de ostensibili est inesse
passio proprium et adequatum principium. et illa est scien
tia. Illa est logica triplex quod considerat de argumentatione
ut est quoddam instrumentum applicabile ad alias sci
entias. et illa est modus sciendi. Sed melius dicitur dicitur probatur
non maioris quod modus rei non est res cuius est modus
res alia in se. sicut etiam logica non est illa scia quae est mo
dus sciendi. et non est scia in se. Et dicitur tertio. quod modus
sciendi accipit duplum. uno per instrumentum sciendi. quale
est diffinitione. divisione. et demonstratio. et sic modus sciendi
non est scia. Alio modo accipit per noticiam quod habet de tali ins
trumento. et sic logica potest dici modus sciendi. sed tec
tum maior est falsa.

A singulare non est scia. sed logica est de sin
gularibus. non logica est scia. Major probatur. quod
est de sorte currente et de platone disputante.
Dominus singularia capiunt duplum. uno ut singulare
sit. et sic ipso non est scia. sed visus. Alio modo capiunt fin
aliquam eorum. et sic est de eius scia. Et dicitur quod logi
ca non est principaliter de singularibus. sed est principaliter de ar
gumentatione et proprietatibus eius. ponitur tam singularia
in logica. quod illa sit nobis magis manifesta.

A in nobis a natura non est scia. Major emenda
quod scia est his acquisita. Hoc modo per primo de
Socrate. quod habuit logicam. quod multa scripta quod sine logi
ca non scripsisset. et tam non habuit eam ab arte. quod nunc
studuit eam. Hoc secundo. quod layci habebat logicam et non ab arte
et a natura. Dominus et duplex est logica. et naturalis. quod nihil
aliud est quam quodam naturalis abilitas quod natum sumitur disser
nere in vestiis et vestimentis. et illa in nobis a natura. et ex beneficio
genitorum. et illa etiam habuit Socrate. quod enim potuit in
uincere logicam artificialem. quod fuit eleuatus ingenio. Illa est lo
gica artificialis. quod sex auctoribus per studium et labore. et illa non
habent auctoribus. sed prima solu. quod non est scia.

A Logica est ars. ut patrum per petrum hispanum. non
est scia. Teneat sequentia. quia ars et scientia sunt
habitus distincti. ut patrum per sexto ethicoz.

Dicendum quod pars accipit duplum. uno modo in pra
ficatione. ut est recta ratio rerum facibilium. et sic lo
gica non est ars. quia ut sic ars est habitus practicus. et lo
gica est habitus speculatorius. Alio modo caput communis
ut est collectio multorum preceptorum in unum sine tende
re. et sic logica est ars et similiter scientia. quia sic ars
et scientia non opponuntur.

A Omnis scientia procedit ex priuis. sed logica pro
cedit ex communibz. non est scia. Major est per hunc mo
do posterius. sed minor. probatur. quod procedit ex genera
liter applicabilibus omnibus scientiis. Unde dicitur quod lo
gica primus se accepta. et ut docens procedit ex priuis. quod ostendit
passiones inesse subiecto per propria principia. sed visus
est eis aliis scientiis. Ut ergo scia eis dicatur.

Q uerit. Ut logica sit una scientia. Dicendum
tempore proprium. quia illa scientia est una
que habet unum subiectum ut infra patet. ergo est
una scientia. Major est nota. quia scientia caput unita
est subiecto. ut dicitur primo posteriorum. Ut si que
ratur. quia unitate sit una scientia. Dicendum quod unum
capit duplicitate. uno modo proprium et sic unum dicitur quod non
constituitur per pluribus actus existentibus. et sic dicitur. unum
homo. unus lapis. et isto modo logica non est una. quod ha
bet plures conclusiones scientifice demonstratas vel de
monstrabiles in logica scientia. et hoc sunt logice quo
sunt conclusiones demonstrate in logica. Alio modo
aliquid dicitur unum per attributum et ordinem ad unum
sicut exercitus de ratis. quod habet attributum ad unum
sicut ad ducem exercitus. Et sic dicitur undecima meta
physice. quod exercitus ad iniucem est propter
ordinem totius exercitus ad ducem. Et isto modo lo
gica est una scientia. quia omnia que in ipsa considera
tur habent ordinem et attributionem ad unum genus
scibilem.

A Una scientia est unius conclusionis. sed in lo
gica sunt plures conclusiones. ut notum est. er
go logica non est una scientia. Dicendum quod
unius scientie est una conclusio principialis ad quam
omnes aliae ordinantur. et etiam in logica est una gene
ralis conclusio in qua demonstratur illa passio illatia
consequentis ex antecedente. et ad illam omnes aliae re
ducuntur.

A rguitur. Una scientia est unius gen
neris scibiliis primo posteri
orum. sed in logica sunt multi
ta genera scibiliia. ergo non est una scientia. Major probatur.
quia ens rationis ponitur subiectum in logica
et similiter argumentatio. Dicendum quod illa subiec
ta non sunt disparata. sed subiectum subordinata.
quia unum est subiectum coitatis. alterum vero attributum.
Et si capita ens rationis per ente rationatois. sic est sub
iectum attributum in logica. sed non distinguuntur ari
gumentationem. Et quod dicitur aliud subiectum in noua lo
gica. et aliud in veteri. et logice sunt plura subiecta. Di
cendum quod illa non sunt subiecta totalia. et primitiva.

A rguitur. Ut logica sit scia specialis. Dominus quod sic. quod habet
specialis subiectum quod est argumentatio. et ens ra
tionis. et passiones proprias que sibi demonstra
tur in eis propriis principiis. quo facto efficit scia specialis.

A rguitur. Logica est scientia communis. ergo non specialis. O sequentia re
petit. quod est communis et specialis opponuntur.

tur. Antecedens probatur philosophis quarto metas physice. vbi ponit tres esse scientias communis. scz metaphysicam. logicam. et sophisticam. Dicendum qd logica consideratur dupliciter. uno modo ut docens. et sic est specialis scia. quia habet speciale subiectum ab omnibus alijs distinctum. Alio modo caput ut viens et in participatione ad alias scientias. et sic dicitur generalis. quia considerat ea que generaliter applicari possunt ad omnes scientias.

A Logica est de argumentatione ut de subiecto. sed argumentatio est communis omnibus scientiis. Ergo logica est scientia communis. Dicor probatur quia omnis scientia viritur argumentatione. Dom est qd licet argumentatio ita sit communis per applicationem. et quo ad vium eius. non tamē est communis per considerationem quia sola logica docet ex quibus et ex qualibus debet constitui. et ergo est propria logice. Et est simile in realibus de metallio. qd est specialis ars fabrii di metalli. et tamen ipso fabricato est instrumentum generale in tota arte fabrili.

Q uerit logica sit pars phie. Dicendū qd nomē phie dupliciter accipitur. uno modo stricte pro sola philosophia reali et contemplativa que est compendiū entis realis realiter a natura causati. et sic logica non est ps philosophie. Alio modo caput generaliter pro omni apprehensione veritatis qd intercūqz considerati sunt in seipso sive in nobis cognoscitibus aut operantibus et hoc est ps phie et subordinata phie rōnali.

A lī tres sunt ptes phie. ut pater pphm sexto metaphysica. scz physica. mathematica et metaphysica. sed nulla istaz est logica. qd ipa non est ps phie. Et pfirmat qd oīs phia aut ē de perceptis cuī motu et materia sensibili sive ē et nō sive ē in rōm et sic est physica aut est de perceptis cuī motu et materia sensibili sive ē et nō ē in rōm et sic est mathematica. vt ē de illis qd nullo mo perceptū motū vt matiā sensibili et sic est metaphysica. et nō pponit aliud mētrū ab his tribz. qd soluz tres sunt ptes phie. Dom qd phia caput dupl. uno mo specialiter et sic logica non ē ps phie. Alio mo caput generaliter. et sic ponit ps phie. Et qd illa utz logica sit ps phie est fruola et infructuosa. Fruola qd ad nos mētū. Infructuosa vero ut dicit Aquincenna. quia nullus tenus declarat ad ppositum.

Q uerit logica sit scia reali et rōnali. Dicor qd est scia rōnalis. probatur auctoritate et roe. Autōritate scī thome. qd pncipio fallaz. ut logica rōnale sententiā. i. ad rōmādū inveniā. Hīlī dī autēna et sicut grāmatica ē directiua ligue. ita logica ē directiua rōis. Rōe sic. probatur. qd illa scia ē rōnalis cuius subiectū est ens rōis. Et subiectū logica est ens rōis. Igitur. Dicor probatur. quia illa de causa scientia dicitur rōnalis que haber pro obiecto ens rationis. sicut illa scientia dicitur realis que pro obiecto habet ens reale. Dicor probatur quia subiectum logice est argumentatio que est ens rationis. id est ens conceptum per rationem. ut conceptum est qd libet demonstratur inēcē passiones eiusdem ordinis. Hēdo probatur. qd illa scia ē rōnalis que ē directiua rationis in suis operationibus. sed logica est huiusmodi. Igitur zē. Dicor probatur. quia ratio nostra in prima eius operatione dirigitur per scientiam predicabilium et p̄dicamentorum. sed in secunda di-

rigitur per librum peripheriarū. et in tercia dirigitur p̄ totam nouam logicam.

A llī omnis scientia est in rōne. ergo omnis scientia est rōnalis. Omnis probatur. qd scia est in anima si eut color in corpore. Dom qd scia potest dici rōnalis tripl. uno modo ex p̄ subiecti inhesionis. qd scz inheret rōni tācē subiecto et sic oīs scientie sunt rōnales. Hēdo aliqua scientia dicitur rōnalis qd est de ente fabricato in rōnem. vel qd versat obiectum circa ens rōnis. et sic grāmatica. logica. rhetorica. dicunt scientie rōnales. Tercio dī scientia rōnalis ex p̄ finis. qd scz finis eius est dirigere roem in acibus suis ne erreret et sic specialis logica dicit scia rōnalis.

A llī omnis scientia est realis. sed logica est scientia. ergo est realis. Dicor p̄ art. qd omnis scia ē quedam res p̄ dicamentalis cuī sit habitus de p̄ma specie qualitatī. sed nihil ponit in p̄ dicamento nisi ens realē. Dom qd logica est bene qualita realē ut argumentum probat qd habet a suo subiecto inhesionis qd a scia aliquis realiter denominatur sciens nō tū est scientia realis sed rōnalis. et illud habet a suo subiecto attributionis quod qualificat scientiam. sicut obiectum suam potentiam.

A Logica est ens realē realitate p̄prie entitatis. Ergo suum subiectum attributionis a quo cūficit ens realē. Tener p̄seqntia. qd effectus non potest esse maioris entitatis qd sua causa. Dicendum qd licet effectus non potest esse maioris entitatis qd sit sua causa efficiens p̄ncipalis. potest tamen esse maiori entitatis qd sit sua causa efficiens minus p̄ncipalis. Unde causa p̄ncipalis logice scientie non ē scibile seu eius subiectum attributionis. sed actus considerans multotiens reiterati super illud scibile. tales autem actus sunt reales qd procedunt ab ente reali quod est aīa. ergo etiā causant effectum realē.

A Logica considerat de entibus realibus. ergo est scientia realis. Antecedens probatur. quia tractat de decem p̄dicamentis que sunt entia realia. Dicendum licet logica minus p̄ncipaliter tractat de entibus realibus. tamen p̄ncipaliter solū considerat entia rationis. Nel dicendum qd p̄dicamenta considerantur dupliciter. uno modo ut sunt nature quēdam reales 2 partes entis et sic non consideratur in logica. Alio modo prout ad ordinem p̄dicabiliū referunt. et sic de eis tractat logica. sed illis considerat non est realē sed rōnē.

A Predicamenta in logica considerantur in ordine ad passiones reales. ergo considerantur in ea realiter. Dicendum qd logica non considerat p̄ncipaliter passiones reales. sed solum minus p̄ncipaliter inquit nos ducunt in cognitionem passionum rationis.

A Logica considerat verum et falsum. et illa sunt in rebus. ergo logica est scientia realis. Dicor p̄ art. quia logica docet discernere verum a falso. Nel minor probatur. quia ab eo qd res est. vel non est oratio dicitur vera vel falsa. ut dicitur in p̄dicamentis circa ultimam proprietatem substantiae.

Dicendum qd verum et falsum sunt in aliquo tripliciter. Uno modo sicut in causa et sic sunt in rebus. Alio modo sicut in subiecto. et sic sunt in intellectu. id ē in obiecto intellectus. Tercio sicut in signo et sic

Questiones

predicabiliū

hunc in prepositione representante conceptum intellectus. Logicus autem maxime considerat verum et falsum hoc ultimo modo.

Arguit Logica est scia sermo conal. ergo non rationalis. Ans paret ex interpretatione nois. dicit enim logica a logos quod est sermo quasi scientia de sermoni. **Omnis** negando. Nam quia eadem scientia per dictum sermonalis et rationalis. Nam dicit rationalis ex causa supra dicitur. Sed propter sermonalis quod docet per sermonem. et sic quilibet scientia per dictum sermonalis. Sed propter sermonalis quod dirigit sime monem in accipiendo noticiam ignorari ex noticia noti et sic etiam grammatica per sermonalis quod dirigit sime monem in expiendo mentis conceptum. Tercio quod utrum sime monem instrumento. et sic logica per sermonalis quod logica considerat argumentationem. putatio dialecia disputacionem duorum vel pluriuum. sed taliter habet fieri in sermone.

Notandum **P**ro scie sime monales non codice modo sermonem vtrumque grammatica utrum sermone. putatio est designatio. **R**erum vel incongruitate absque eo quod facit fidem de re significata per ipsum. Sed rhetorica utrum sermone ordinato ad gaudiacionem vel disputationem. logica vero utrum sime monem putatio instrumentum quod sit fides designata. **T**ertius logica est principalius de primis aut secundis intentionibus. **Omnis** quod est principalius de primis quod probatur primo autoritatibus. sed rationibus. **N**on modo autoritate probatur quod vobis loquitur de vel logico intelligit primam intentionem. dicit enim vobis quod in anima per viam sensus memorie et experimenti primo metaphysice et sed posteriori. et tamen dicit intellectum esse vobis. sensum vero singularium primo phisicorum. et etiam dicit primo de anima et animali vobis nihil est aut posteriori suis singularibus. quoniam intelligi potest de vel per prima intentione. Sed probatur autoritate potest in suis vobis vocat via res speculatas seu acceptas. cum dicit istaz rex speculatorum. si nemo ambigat via in logica principalius considerata. **T**ercio demonstratur autoritate vobis quod in suis erbytologis dicit quod logica in se continet demonstrationem primorum de quibus rebus. ideo via originis est omnium scientiarum prima. **Quarto** et portissimum probatur autoritate doctoris sancti super librum liber. ubi dicit quod etiam vocis scilicet conceptus est de principali consideratione logica. sicut significatio scripti est de consideratione grammaticae. quod non per intellectum de intentione sed etiam per primam. **V**enit probatur huiusmodi rationibus. prima ratione habes tractare de subiecto et passione principali tractat de subiecto. sed logica considerat prius intentiones etiam subiecta. et secundas etiam passiones in primis fundatas. nec enim est possibiliter logica scilicet est principalius de intentionibus primis. **N**aturae est nota nec dubitatur ab aliquo philosopho. oeces enim dicit subiectum scie esse de quod est intentio autem principali cuius cognitio laborat accrere in scientia quantum ad ea que licetibet de ea intelligi et dici possunt sive formalem rationem considerandi illius subiecti. Et ideo omnia non ad passionem seu passiones sed ad subiectum dicuntur habere ordinem et attributum. **D**icitur videtur apud aliquos habere dubitationes sed per eius apparentia supponendum videtur quod secunda intentiones important et significant accidentia sive relationes rationis subiectarum seu inherentes primis intentionibus id est rebus acceptis que accepte sunt. Exempli gratia. universalitas est quedam secunda intentionis que importat

duplicem relationem in natura accepta subiectatam. Vnam ipsius nature ad intellectum ratione cuius dicitur una unitate universalitatis. non enim potest dici quod illam unitatem universalitatis habeat a parte rei. nisi si tenendo opinionem platonis que a philosopho repudiat. sed habet illam sive est obiectum intellectus. Illam relationem notat universalitas scilicet et naturae ad singularia sive quam dicitur esse in multis. ut sic dicitur universalis formaliter unum in multis. cum igitur relationes sint accidentia proprietates sive passiones relatorum sequitur quod intentiones secundae sunt proprietates rerum conceptarum que sunt prime intentiones. **C**etero quod potest sumi alta ratio secunda sicut in scientiis realibus se habent passiones reales ad subiecta realia. ut mobilitas ad ens mobile. et risibile ad hominem. ita se habent passiones rationis id est facte per rationem speculatoriam ad subiecta rationis que sunt prime intentiones. Sed nulli dubium est scientias reales considerantes de subiectis et passionibus realibus principalius considerare subiecta realia quam proprietates reales. ergo scientia rationis considerans de subiecto rationis que sunt res concepte et prime intentiones et de passionibus que sunt secundae intentiones principalius considerat de primis et secundis. **T**ertia ratio sicut se habent passiones terminorum ad terminos ita passiones rerum conceptarum ad res conceperas. Sed scientie considerantes passiones terminorum et terminos principalius considerant terminos quam eorumdem passiones. verbi gratia in tractatu suppositionum principalius intenditur de termino supponente qui est subiectum quam de suppositione que est passio termini supponens. Et similiter in grammatica principalius intenditur de partibus orationis. utputa de voce habet significacionem et modum significandi essentialiem quam de illarum proprietatibus cuiusmodi sunt genera et declinatio et cetera. ergo sic erit in logica. **Quarta** ratio illa in scientia principalius considerantur quoniam distinctiones in scientia traduntur. Sed in logica distinctiones per prime intentiones sicut plane patet in singulis distinctionis per totam logicam. igitur. **N**aturae est nota quia noticia rerum habetur per distinctionem que indicat quid est esse rei et similiter distinctione dicit in noticiam consideratorum in scientia. **D**icitur probatur quia logica sive suas tres partes respicit triplicem operationem intellectus. sed quantum ad illa que respiciunt primam operationem distinctiones sunt genus species et cetera. Et quantum ad illa que respiciunt secundam operationem sunt oratio enunciatio. Quantum vero ad ea que respiciunt tertiam operationem sunt sive logismus exemplum et cetera. Sed in omnibus istis distinctionibus prime intentiones quia nisi sic tunc distinctiones non solum essent alienae a distinctionis. immo ipsis facile attribuerentur nisi forsitan intelligeretur causales sive causam effectuum extrinsicam. quomodo tales distinctiones a nullo philosopho intelliguntur. **Q**uod patet inductio. si enim distinctione generis (quod ponitur a posteriori scilicet per genus predicatorum de pluribus specie differentibus in eo quod quid est) intelligatur de secunda intentione statim concluditur falsitas eius non enim illae relationes coiunctum vel diversorum accepte importare per illas secundam intentionem scilicet genus predicatorum de speciebus contentis sub genere. **N**am oeces logicus negat istas

homo est genus. animus est genus. cōcedit autē istā homo est aīal. in qua prima intētio gnatū p̄cepta p̄dica tur de p̄ma intentōe specifice p̄cepta. Et h̄c etiā ex extē plis textus clare patet vbi exemplificat aīal homo bos. Nec valet q̄ aliquid dicūt q̄ aliud sit in logica q̄ diffinitū et aliud cui diffinitū attribuitur. Si enim alteri attribue retur diffinitio et nō illi q̄ diffinitio diffinitio est extra/nea diffinitio. nec diffinitio inēt sed alteri. et sic nō esset diffinitio cōntinalis. nec cū diffinito eōvertibl. q̄ omnia sunt p̄tra naturā diffinitōes ut clare patet sētē thopis/coni. Sicut idē ostendit de orōe seu enūciatōe. nō em se cūda intētio enūciatōis q̄ nihil aliud esse videt q̄ re/spectus siue orōe. seu cōpositio aur vniō illoꝝ q̄ cocipiunt vno cōceptu cōpletō cathegorico in scēda opatōne intellectus non est orō aliquā cōplexa in qua verum vel fāl est. sed subiectū istius scēde intētōe ut sunt iste enūciatōes. hō currit. plato disputat. Sic p̄t etiā dicit de syllogismo q̄ diffinitū q̄ est orō in qua q̄busdā positis aliud qđem p̄fē ea q̄ posita sunt ex necessitate accidit eo q̄ hec sunt. Ista nāq̄ diffinitio nō dicit de scēda intētōe q̄ videt eē respect⁹ orōe v̄l vniō triū timoniorū et duarū apōnum in debita q̄litate et q̄litate syllogistica. cū illa nō sit orō in qua q̄busdā positis re. sed subiectū illi⁹ intentionis scēda sez omne b̄ est a. omne c̄ est b. q̄ omne c̄ a. Dicūt est supia nisi intelligant cālter extrinsec. sic em illē diffinitōes p̄ficiari p̄nt. q̄d exēplo sic manifesta ri potest. q̄ ista scēda intētio genus caufas p̄ intellectus nost⁹ ex h̄c q̄ intellect⁹ nōst̄ p̄cepit naturā seu p̄mas intētione vna apud intellectu multiplicabilē. p̄ma multiplicabilitate cū vnitate vniuersalitatis p̄ multa dñia sp̄ facies in sua speculatiua opatione et actione unmanēte duos respect⁹ in tali naturā. q̄ significans p̄ hoc nōmē gen⁹. Et silt̄ de enūciatōe aut syllogismo di cendū est. Quinta ratio. scia p̄siderat subiectū et ac cīdens siue p̄rietates subiectū p̄ncipalit̄ p̄siderat subiectū q̄ accēs. q̄ p̄siderat accēs tanq̄ inherēt et cōiunctū substātē. Sed scēde intētōes sunt acciden tia p̄mas. ut in p̄ma roē dōm̄ ēigūt re. Sexta ro. ar tifex rōnalis hālet p̄siderare ea q̄ regulat et dirigit intellegūt in suis opibus. Sic em dicit doctor in p̄ncipio tractat̄ fallaciā. Logica ē rōnalis scia ad rōcī nādūm inuenta. Sed p̄me intētōes dirigit intellegūt in suis opationib⁹. igūt. Hinc. pbaf q̄ in hoc di stat p̄ceptio phōz habentū sciam logice et ydeorū. q̄ ydeote nō p̄cipiūt res iūra diffinitōes suas in p̄ma scēda et tercia opatōe intellect⁹. sed omnia intelligit. fu se et absq̄ diffinitōe. q̄d p̄t in p̄ma opatōe. q̄ ydeote ecōdē mō intelligit hōiem aīal rōnale risibile et album in p̄ma opatōe. Et logica docet q̄ et p̄marū p̄cepr⁹. q̄ sunt p̄me intētōes. sunt abiutēz diffinitūtibiles. intel ligibilitē. q̄ aīal hālet intelligi sub cōiōt conceptu q̄ homo. et sic de alijs. Sicut hō in p̄ma opatōe nō dōz intel ligi sicut risibile. sed hō intelligēdūs est et suba. et risi bile ut q̄litas. p̄nitas et relatio. Silt̄ p̄t intelligi de scēda et tercia opationib⁹. Septima ratio. q̄ planū ē q̄ p̄dicamēta sunt entia realia et tñ sub ordine ad aliqd ac cīdens rōis in logica p̄siderata. Aliū in p̄dicamēt̄ po nunf aliquid p̄rietates p̄ntoz reales ad denotandum et sunt entia realia. ut in p̄dicamēt̄ sube. q̄d cōe est omni sube in subiectū nō cē et q̄ nō habz h̄ru. et sic de alijs. et aliq̄ p̄fessiones siue p̄rietates rōnis sicut ē scēda et inēt scēdis substātēs de p̄mis p̄dicari. sed notū est istas. p̄

p̄rietates in p̄dicamentis nō esse p̄ncipaliter p̄siderat̄. ymno solū querunt ut nature p̄ntoz cognoscant.

All de scēdis intentōib⁹ adiūctis p̄mis sed q̄d adiūctis alteri est min⁹ p̄ncipale resp̄cū illius. igūt. Dom̄ trip̄r. p̄mo illud adiūctū adiūctis non rotat ordinē sed simultate ut sit sensus q̄ logica cōsiderat si mul p̄mas et scēdas intētōes p̄mas ut subiecta con clusioni. et scēdas ut p̄dicata q̄ illis demōstrant inēt. Hodo dom̄. q̄ illud adiūctū adiūctis nō cōstruit cum substātū sequit̄ sez p̄mis. sed cū substātū p̄cedente visit sensus. logica est de scēdis intētōib⁹ inētū p̄modū passionū adiūcte sunt p̄mis. Tercio dōm̄. q̄ ex autoritate Aquicenna p̄az cocludit p̄tra p̄tātē nūc ostendit siue em dicas q̄ miles pugnat adiūcto rege. aut cōtra modus loquēti nō tollit a rege p̄ncipalit̄ tamē sic est in proposito.

Andreas thomas dicit in cōmento q̄rti me/ traphice circa p̄ncipium et quasi eadē p̄ba resu mit in tractatu de natura gnatū. q̄ ens dīc. p̄prie de illis intentōib⁹ quas rō adiūcent in rebus p̄sideratis sicut est intentio sp̄ei et similiū q̄ qđem nō inueniūt in re p̄ natura. sed cōsideratēm rōis cō sequunt̄ et subiungit immediate. q̄ līmōi ens rōis est p̄ p̄rie subiectū logice. q̄ sequit̄ q̄ logica sit p̄ncipalit̄ de scēdis intētōib⁹ sicut de subiecto. **D**om̄ dupl̄ p̄mo q̄ doctor ibidem p̄t. p̄ subiectū intelligit. p̄ealit̄ cōsiderat̄ in illa scīa. sic em scēde intētōes sunt s̄b iectū logice. q̄ solū in illa cōsiderant̄ et in nulla alia. Secundo dōm̄ et melius. q̄ doctor ibidem nō distinguit subiectū a passione. sed vñū p̄ reliquiz circuloquē q̄d paret ex eius mō loquāt̄ circa p̄mum Orthicōz in p̄ncipio vbi dicit in cōmento q̄ sicut subiectū naturalē phīe est motus v̄l res mobilis. ita subiectū moralis phīe est opatio humana ordinata in finem. v̄l etiā hōmo. p̄t est voluntarie agens. p̄prie fines. vbi manifeste ponit motū. p̄ subiecto phīe naturalē. et accipit ibi motus v̄l res mobilis. p̄ente mobilis ut dicit Pet̄ de ter gomo ergo etiā a simili hic capis ens rōnis secunda in tentio pro ente rationis quod est prima intētio

Adorphirius in caplo de specie dicit. q̄ genus et sp̄es p̄t ibi cōsiderant̄ volūt p̄ se inueniē diffi nīri. sed h̄ solū p̄tatem habet de ip̄sis. p̄ scēdis intentōib⁹. q̄ tales p̄ncipalit̄ p̄siderātur eo q̄ in logica diffinitū. Hinc. pbaf q̄ p̄me intētōes sunt entia ab soluta in q̄bus circulus est. p̄hibitū sed scēde intētōes sunt entia relativa in q̄bus notificato circularis fieri potest. **D**om̄ q̄ vñū absolutū bene p̄t̄g alter⁹ diffi nīri in diversis gnatūs cognitōnū et sic est de gnatū et sp̄e p̄mis intentōib⁹. **N**ā sp̄es quo ad naturā notior ē generē. et sic ponit in eius diffinitione. Sed ecōtra genēs quo ad nos est noti⁹ q̄ nob̄ notiora sunt confusa magis et quo ad hoc ponit in diffinitōe speciei q̄d in nūens. Por. dicit. nōcē est in vtrorūq̄ vñsq̄ rōib⁹ vti

Alī p̄me intētōes cōsiderant̄ in logica p̄pter se cīdas. q̄ secūde magis. Tercet 2na. q̄ propt̄ q̄d vñiq̄bz tale. et ip̄m magis. Aliū pbaf. q̄ exemplificant̄ et adducunt̄ ut cognoscamus scēdas. **D**om̄ q̄ p̄me intētōes nō solū exemplificant̄ in logica. sed in diffinitōib⁹ et diuisionib⁹ p̄ncipalit̄ cōsiderant̄. ymno met diffinitū et diuisionib⁹. licet sub nomib⁹ secūdarū. quare magis sequit̄ oppositū q̄p̄positū. Et

Questiones

predicabiliū

quando queris quare non diffiniuntur vel dividuntur primae intentiones in logica sub nominibus propriis. Dicitur quod ideo, quod non habemus eis nomina simplicia imponita, sed ad circuloquendum illas videntur secundis.

Apparuit, prae debet esse quod vnu et vniuersitatem. sed **S**ed prima intentio in logica non est huiusmodi, quod non diffiniatur. Dicitur, probatur exemplariter, quia genus, per ipsum, intentione continet multa genera diversorum predicamentorum, quod in nullo vniuersitatem possit, cum illis nihil communem accipere ut dicitur tertio phisicorum, quod non est quod vnu neque vniuersitatem. Et ita sicut dicitur de specie. **D**icendum quod genus erit, per primam intentionem accipitur dupl. vno modo secundum proprium significatum, quod est aliquid sensibile intellectum cui per attributum intentio generis, et sic non est vniuersitatem, sed communem analogum ad omnium predicamentorum, ut probat argumentum. Quod tamen diffiniatur secundum equocatorem, quod estiam equocum describi per iuxta oia significata ut ens diffiniatur. **C**onsensit quod haberet esse nec tamen sequitur quod sit vniuersitatem, quod ad vniuersitatem regreditur vnu perceptus affirmatus precedet vniuersitatem. et talis non potest esse super predicamenta, sed pertinet in aliquo predicatione metorum. Alio modo accipitur genus per significatis remorum et lectorum per primam intentionem quod est animal color, et sic est vniuersitatem ad ea de quibus dicitur, quod tunc habet conceptus affirmatus precedentem suas spes quod est genere proprium.

Secunda consideratio est materialis et formalis. **M**aterialis consideratio est materialis et formalis, sed logica considerat formam et materialia, sed logica considerat formam ergo principaliter considerat scadas propter formam, ergo principaliter considerat scadas per primas intentiones ut in primis, sicut forme in materia. **O**mnis quod scia considerat materialis et formalis substantiales principalius habet considerare formam. Sed ut ex supradictis partibus, secundum intentiones soli sunt formae accidentales et passiones primas intentiones, que argumentum non excludit.

Anon omnis scia forma ratione consideratur. Sed scde intentiones sunt formales res considerant idem et dant spem primis intentionibus, ut in logica consideratur, igitur. **D**icitur probatur quod animal consideratur in logica in ordine ad illam intentionem generis, et sub illa formalis ratione non consideratur in alia scia. **O**mnis quod formalis ratione considerandi potest ab aliquo sumi dupliciter, vno modo a potest quod ad naturam rei, et sic semper necessario sumit ex principio scie quod cognoscit scibiliam, siue formam ad materialia, et sic lumen ad colores, et huiusmodi formalis ratio considerandi primarum intentionum in logica non sumit ab intentionibus scotis, quod non sunt principia primarum, sed magis passiones, et proprietates. Alio modo sumit ab aliquo quo ad nos et a posteriori et sic plerius sumit a passionibus que nobis sunt magis note quam principia, et sic principia nobis ignoratis accipiunt per circulum, questionem ea que sunt immediatoria principia, ut sunt passiones que ex eis causant et immediate sunt, sicut risibile sicut ex principio hominis. Et isto modo per secundas intentiones circumloquuntur in logica principia rationis primas intentiones cum illis non sunt propria nomina imponita. Sicut in simili diffiniendo a finem circulum quod est per se differentia per rudibile, quod est per veritatem est passio animi.

Ancora logica principaliter consideraret primas intentiones sequentes, quod ipsa non esset scientia distincta a phisica et alijs philosophicis partibus. Sequitur probatur, quia ille etiam principaliter con-

siderant intentiones primas, sed que in principio conuenient, simpliciter videntur videtur. **D**icendum quod logica non qualitercumque principali considerat primas intentiones, sed ut deinde est inceptum ordinem habet ad principia et passiones rationis quod non facit phisica aut alia realis scientia. **V**nde soleret dici quod omnis scientia est de rebus conceptis, sola ratione logica est de illis ut concepte sunt per qua reduplicantur etiam circumloquuntur formales rationes considerandi respectum conceptuarum, put in logica consideratur.

Allia dicendum rationis scientia, et non nisi a secundis intentionibus ut videatur, quod illa sunt entia rationis et non primae, quod logica est principaliiter de scotis intentionibus. **O**mnis quod estens rationis est quoddam communione analogum ad primam intentionem et secundam, sic per prius dicitur per primam intentionem que estens rationis id est ratio, unius vel conceptum per rationem, per posterius vero et ex parte quieti de secunda intentione que dicitur rationis id est inquietus per rationem. Sed logica dicitur scientia rationis ab ente rationis primo modo et scientia ens rationis ponit per se ipsum et adequatum subiectum logicum.

Quidam scde intentiones sunt subiective in rebus aut intellectu. **P**ropter primam parte brevissimum considerandum, quod res accipitur duplicitate, vno modo pro re ad extra, quod scilicet est a parte rei et sic scde intentiones nullae sunt subiective in rebus cum sint proprietates propriae intentionis quod sunt res conceptus; alio autem modo considerationes res ad extra et res conceptus sic ueritatem terminorum. **V**nde res exteriorum, proprietates sunt vel accidentia propriorum et propria ut risibile ipsum hominem. Aut accidentia realia per accidens et communia, ut album nigrum. Sed res conceptarum sunt per conceptum sunt proprietates sive accidentia que facit intellectus in suo obiecto per ipsum sicut conceptus operatione tamen speculativa et talia sunt scde intentiones secundum triplicem operatioem intellectus, ut sunt vle cathegoricum et syllogismus, iste enim conditoris non coenuntur rebus ad extra, et ideo dicitur grammatici quod hec est iconografia capra cathegorica quod adiectum scde impositois id est intentionis attributis substituto primo intentionis id est proprietas rei conceptus attributus rei ad extra Alio modo accipitur res per conceptum id est obiecto proprio ipsum intellectus sive in prima scada vel tercia operatio intellectus, et in talibus rebus sunt scde intentiones subiective. **C**eterum per hoc etiam per res proprias ad scotam precepit aliquid dicitur esse subiective in intellectu dupl. vno modo ratione sui quod scilicet potentia intellectiva est subiectum eius, quod sic scia est in intellectu, ab illa enim crescente denotatur intellectus, quod intellectus dicitur scies, et sic secundie intentiones non sunt subiective in intellectu. Alio modo dicitur aliquid esse subiective in intellectu ratione alterius, quod scilicet est subiective in aliquo propter intellectuali id est re concepta sive obiecto intellectus, quod tamen impetratur per subiectari apud intellectum cum non denotatur intellectus, sed rem intellectum, et em per aliam sit genus et non per intellectus est genus. **V**nde sequitur quod illa totaliter est propria scada intentionis est subiective apud intellectum, sed est apud intellectum secundum quod aperte de notat etiam extrisecum sive effectuum sive etiam finaliter quod intellectus est finis reducens ipsum de potentia ad actum effectum quod estdem quod scada intentionis sit per speculativam operationem intellectus. **E**t obiectum non sicut obiectum primarium, sed sicut scotum subiectatum in proprio obiecto. **G**itur est de veritate operationis quod dicitur secundum aliquos esse subiective apud intellectum quod sicut veritas est quod est in obiecto scada operationis intellectus scilicet enuntiatione quod est apud intellectum obiectum.

tive, quia si illa veritas est subiectiva in intellectu tunc denotaret intellectum esse veram non procedit. Sed enuntiatio mentalis est vera illa veritate subiectiva, et enuntiatio vocalis est illa veritate, et sic vera et simili scie subiectiva in enuntiacione mentali.

Altera pars pma. scie intetores denotant res. est. sed ait iste. **R**ehab. **A**ns. pba. dico de aitale gen. sed aitale est extra. et sic pueniunt sibi predicata realia scie et sic sensibili aut albii. **A**lio modo accipit, put est acceptus ut obiectum intellectus et vocatis pma intetio sine vero, metale et sic est ens roris. qui est actuceptus et rationem fini et homini. et sic secunda intentionis genus ipsum denominatur.

Altericabilitas p multa dura spe est sed intetio scie genis. et tunc puenit plante qd res ad extra. **D**icitur qd intetio qd non ipso est cabilitez p multa spe dura nisi cu psumptuose vnitatis non materialis est repit in rebus ad extra. sed vnitatis qd solu sit p operato intellexus qd pueniunt apud intellectum supposita et inferioria ipsius naturae. ut sic una dici posset finis qd obiectus intellectus. **E**cce dico qd duplex est cabilitez scie formalis et illa notitia cu vnitatem vnitatis alia est fundat in rebus et ista a pte rei est pte. **C**ontra secundum ois relatio roris est in roris sedam in intetio est relatio roris. est in re et subiectiva.

Dicitur qd maior est distinguenda. qd relatio roris est non scie intetio est relatio roris est in re effectiva et obiectus sicut scieari obiectum. sed non subiectus qd relatio est subiectus in relato. sicut partitas in pte. sed intetores sunt relatos pmax intetio ut dicitur est. est. est in illis sive supposito qd nol alius est entia alius. et sic pte intellectus ppare illa entia ad sua inferiora et fundare intentione spei. est in intellectu subiectiva. **D**icitur qd h argumentum facit ad ppositum. si enim intellectus ppat taliter entia sive conceptus ad sua inferiora et sic fundat in ea intentione scie spei. et comparatio seu relatio sit in relato scie et procedat scie qd scie intetores subiectentur in pmissis.

Quidam qd practicus et speculatorum capiunt duplex. uno modo ppe. put est diu scie realis. et sic loquela nec est practica nec speculatoria. **A**lio modo capiunt generaliter et propriamente finum quidam assimilacionem scie realis et sic enim attribuunt logice. **D**icitur qd logica sit scie speculatoria simpliciter. sed est practica finis qd. **P**rimus probatur duplex. primo qd illa scie est simpliciter speculatoria. cum finis sit scire sive cognitio vnitatis. sed logica pfinis habet scire seu speculatoria. **M**aior pfinis pfinis sedo metaphysica. vbi de theorie scie finis pmissas. practice pmissas. **D**icitur qd opere. pfinis pmissa topica. vbi dicitur qd habet methodum specularum qd vero et qd finis in alijs scientiis. **S**ed pba qd illa scie est speculatoria cuius obiectum non est opabile a nobis operatione extensio. sed obiectus logice non est opabile a nobis sive et. **D**icitur pba. qd logica est obiectus de argumentatione. sed argumentatio non est factibilis pmissa pmissa. qd solu sit p operatio intellectus. pmissa vero est operatio alterius potest est intellectus ex diffinitione pmissa. qd est operatio intellectus ad nihil aliud extra genus contemplationis finaliter ordinata. sed finis herueum in suis quolibetibus. **P**raxis est operatio imperata ad quam comparatur noticia practica vel actualiter vel habitualiter vel directum effectum in clausa in se obiecto intellectus practici.

Queritur. Quod distinguuntur scientia practica et speculatoria. **D**icitur qd distinguntur ex pte duorum. pmo ex pte obiecti qd scie practica considerat res. put est a nobis opabiles. vt saltus. put circa eas aliquando opamur. vt pte de obiecto pte moralis. et similiter de obiectis artium mechanicarum. **S**ed speculatoria considerat res non ut sit a nobis opabiles sed solu scibiles et speculatoribiles. qd obiectum scie speculatoria est extra nos sua principia ut pte de obiecto metaphysica et naturalis pte. **H**ec dico ex pte finis. qd finis scie practica est opere. sed finis speculatoriae est sciencia. quare dicens sedo metaphysica. Theorie qd dom scie id est speculatoriae finis pmissas est. practice non opus.

Altericabilitas est scie speculatoria et non obiectum ei est. **A**ltericabilitas est non opabile. **H**ec dico pba. qd nunc sonus est res scita in musica. et forma est a nobis. Et similiter possit dici de logica cuius obiectum est argumentatio et pte scie operatione intellectus. **D**icitur qd musica non est de numero sonoro fini et forma a nobis. sed fini et dependet ex pmissis principiis. **H**ic etiam argumentatio est pmissa finis a nobis. tunc pter nos et extra nos habet sua principia. et non resolutus in pmissis terminos tunc in principia sua. et non resolutus in intellectum nostrum.

Altericabilitas est operari. ergo logica est scientia practica. **A**ns. pba. qd finis logica est diffinire dividere et vere. a filo discernere. i. facere divisiones. **O**cto logica docet facere divisiones et syllogismos. **D**icitur qd logica docere facere divisiones et syllogismos per intelligendum duplex. uno modo intelligendo per facere ordinatores vocum significativa et sic est verum. **A**lio modo intelligendo per facere taliter ordinem motionis intelligendo res. et sic logica non facit taliter ordinem sed natura rei sic mouens. **E**cce dico finis alios qd finis logica sit quoddam operari ipsius intellectus. non tam est alterius potest est in intellectu. **T**unc ad hoc qd aliquod opus sit practicum requiritur tres conditiones. pmissa qd sit alterius potest est in intellectu. et ppter ista conditione diffinire dividere in logica non sunt operationes practicae. **S**ed etiam opus sit naturaliter posterius intellectione. qd regulat noticia intellectus. sed regulatur est posteriorius principio regulante et ergo operationes aie vegetative non dicuntur praxes qd non sit naturaliter intellectione posteriores. **T**ertia conditione est opus qd debet esse conforme recte rationi. quia pmissa est operatio que habet regulariter noticia intellectus. sed omne regulatur natura est posterioriter noticia regulante et ergo operationes aie vegetative non dicuntur praxes qd non sit naturaliter intellectione posteriores. **T**ercia conditione est opus qd debet esse conforme recte rationi. quia pmissa est operatio que habet regulariter noticia intellectus. sed omne regulatur natura est posterioriter noticia regulante et ergo operationes aie vegetative non dicuntur praxes qd non sit naturaliter intellectione posteriores.

Sed etiam opus sit naturaliter intellectione posteriores. **T**ercia conditione est opus qd debet esse conforme recte rationi. quia pmissa est operatio que habet regulariter noticia intellectus. sed omne regulatur natura est posterioriter noticia regulante et ergo operationes aie vegetative non dicuntur praxes qd non sit naturaliter intellectione posteriores. **T**ercia conditione est opus qd debet esse conforme recte rationi. quia pmissa est operatio que habet regulariter noticia intellectus. sed omne regulatur natura est posterioriter noticia regulante et ergo operationes aie vegetative non dicuntur praxes qd non sit naturaliter intellectione posteriores.

Arguitur. Omnis ars est habitus practicus. sed logica est ars ut patet per Petrum hispanum. ergo logica est habitus practicus. **D**icitur probatur. quia finis philosophum sequitur ethiconum. **A**rs est recta ratio regis factibilium. sed factibilium sit obiecta

Questiones

predicabilium

habitum practici. **D**om q logica et alie speculatiue prie no dicunt artes, sed soli sūm quādā studiūm q sicut ars pp:ie ordinat ad opa p corpū exercita, ita sūm logica ordinat ad opa rōmis puta ad p̄structionē syllō gismi, aut aliqd hmoi. q̄ q̄ p̄siderat aliqd p̄ modum cuiusdam operis sic aliquo mō ars dicitur

Alīm tres sunt scīa speculatiue, scīa metaphysica et mathematica et phisica, sed nulla illaz est logīca, q̄ nō est scīa speculatiua. Hatoz est phī sex⁹ metaphysice. **D**om q̄ tñ tres scīe speculatiue reales, logica aut est speculatiua rōmalis. Et q̄ si specu/latim et p̄cīū capiāt, p̄pē sic logica nec est practica nec speculatiua censenda:

Sic Logica subseruit scīe practicis, q̄ est scīa p̄tīca. Hāis pbaf q̄ subseruit morali phīe, p̄ lo/ogīca em scīre possim⁹ qd bonū et qd malū quo/ru p̄sideratio prīmerit ad moralēm phīam. **D**om q̄ lo/gica nō subseruit scīe p̄tīcīis nisi p̄ qnto in eis rep̄t aliquid speculabile. Unū scīre qd bonum quid malum nō est op̄ p̄tīci. Sz speculatūm, q̄ est op̄ ip̄ius intellectus

Quādā logica sit scīa utīlis et necāria. **D**om q̄ sic, q̄ illa ē utīlis scīa et necāria sine q̄ alie scīe acq̄ri nō p̄nt. Sz sine logica alie scīe haberi non p̄nt. q̄ zc. Hatoz pbaf q̄ ois scīa habet p̄ demonstratio/nem sed impossibile est habere noticiā demonstratiois si ne logica. Et iā logica docet modū p̄ quē in oī scīe p̄dīt de noticiā noti ad noticiā ignoti ergo ip̄a ē vti/lis et necessaria ad alias scientias.

Sic Logica est de numero bonorum honorabilitū. **H**āis nō vtīlūm. Tenz zīa p̄ locū a dispāz, q̄ ho/nestū et vtile ex oppōsito diuidūt bonū. Hāis p̄z q̄ logica ē scīa speculatiua. Sz ois talē bonoz, hono/rabilitūm p̄mo de aīa. **D**om q̄ vtile accipit duplīcē vno mō, p̄ illo qd nō est appetibile in se. Sz solū in or/die ad alterum bonum p̄sequēdūt sicur potio amara appētitur, p̄ter sanitatē. Pecunia p̄pter necessitatē virtu/a/lū. et isto mō bonū vtile distinguit p̄tra bonū honestū. Alio mō dī vtile, qd licet or/dietur ad p̄sequēdūt alte/rum, enī in se habet rōem appetibilē et bonū. et sic coicidit cū bono honesto quo mō logica dī esse utīlis.

Sic Illud quod est inūcta nō est necārum; sed lo/gica est inūcta. q̄ nō est necāria. Hatoz pbaf, q̄ necāriū dī qd semp est et nō bz cām a q̄ depē det. **D**om q̄ necāriū dī multis modis. Primo mō illud dī necārum qd nullo mō p̄t se aliter habere q̄ in se nō est p̄tingēs neq̄ bz cām a q̄ depēdet. et sic sola p̄ma cā dīc necāria. Alio mō aliqd dī necārium q̄ ē et p̄ncipiūs necāriū et impossibilitib⁹ aliter se hēre et sic q̄ libet scīa est necāria. Tercio mō dīc necāriū respūt al terius sine q̄ illud aliter esse nō p̄t et sic alimētūm est ne/cellariū aīali, et sic logica nō est homī necāria. Quarto mō dīc necārium ex hypothēsi, id est dīcē vlt̄ sup̄ posītōe alicuius finis, et sic necesse est esse ligna et lapi/des sup̄poīto q̄ deteat esse dominū. Et isto vlt̄mo mō scīa est necessaria qdupliciter. Uno modo, p̄ter necel/itatem vite, et sic artes mechanice sūt necāne ad sub/leuādūm humānā indigētā. Secūdo, p̄ter régime/vi te humāne, et sic necāria est scīa moralis. Tercio scīe/tia est necāria, p̄ter templatioem ut scīe homo officia/scīens, et sic omes scīe theorice, id ē speculatiue sūt necārie. Quarto, p̄ter introductōem et sic scīe triuiales sūt necārie q̄ ut sup̄ius dīcē est grāmatīca subfuit omnib⁹

scientijs, logica speculatiue, et rethorica practicis.

Quādā diuidif logica p̄ma sui diuīsione. **D**īcē cōsideratur et sic diuidif in naturalem et artificialem. **L**ogica naturalis est quedā naturalis abilitas q̄ natūrā su/mus discernere inter verū et fālē. Et dīc naturalis

q̄ talis ab illarū inest homī a naturā sūm q̄ dīc vītorū in orator. Natura fecit ab illo ars facile vñlos po/tentem. Et iā dīc naturalis q̄ inest nobis p̄ demonstra/tionē scīam ex naturali industria, et hāc logica hūt hy/pocras, q̄ nō legīt q̄ vñq̄ studiūt logica artificialem.

Et iā logica naturalis nō inest brūtis aīalibus nisi capiāt vlt̄de gñalit p̄ q̄cīus idūstria vlt̄ infīctū nafalit p̄z q̄ logica naturalis ē qdā naturali idūstria vlt̄ qdā hi/tus nafal arguēdi et vez, et flo dī cernēdi. Sz bruta aīlia n̄ arguīt nec vez, et flo discernit et hāc rōis Logīca artificiale q̄ ē acq̄sita p̄ demārōez scīaz p̄ arte. Alio capiāt logica spealit p̄ logica artificiale tñm. Et dīc i ve/terem et nouā. Logica vet̄ est q̄ tractat de p̄tīb⁹ argu/mentationis. Unū pres argumentatōis sūt duplices scī, p̄ p̄nque de quib⁹ determinatūt in libro p̄hermenias, et remote de quib⁹ agit in libris p̄dicabiliūm, et p̄ntorūm.

Hed logica nouā est q̄ tractat de totali argumentatōe et diuidit in resolutoriā et inūcta. Resolutoria docet resolute/riū et scīam in sua p̄ncipia, sicut p̄z in libro p̄ orūm et posteriorū. Sed inūcta docet inūctūtē medī/um, p̄bile vlt̄ appenter, p̄bile ad inferēdūm p̄clusiōnē sicut p̄z in libro topicōrum et elēchorūm.

Alio logica nouā etiā tractat de p̄tīb⁹ argume/nz tarōis, pbaf q̄ tractat de sylo gñsmo, inducētōe enthūmenate, et exemplo. **D**om q̄ duplices sunt pres argumentatōis, quedā sūt pres integles, vt tres termini et due ppōes, et de illis determinat in veterī logica. Alie sunt pres subiective, et de his agit in nouā logica. Et si dīcāt in logica nouā, etiā determinat de p̄tīb⁹ integrib⁹ argumentatōis, p̄z q̄ in libro p̄ orūm diffīl terminū similit, p̄pō. **D**om q̄ pres intēgrales argumentatōis capiātūt duplīcē vno mō ve/pres sunt, et inūctūtē actū vñte sūt in argumentatōe, et sic de eis determinat in nouā logica. Alio mō capiātūt finēt et vt separe a tota argumentatione, et sic consideratūt in logica veterī.

Quare logica dī vetus cuī tñ sit posterior in/uenitōe, sed posteriō est nouā? **D**om q̄ logi/ca nō dī vēt̄, q̄ si sit atīquior et p̄t̄ inūcta, q̄ dīcē. **A**līo, p̄pō cōscriptit logica nouā q̄ veterem, vt p̄z ex p̄mo p̄hermenias, vbi remittit nos ad lib̄y elēchorū cū dīcē, et q̄cīus cerera talūt̄ determinatūt̄ p̄tra argu/mento et sophistīcas inopertūtates id est in p̄mo lib̄o elēchorū, circa diffīlētūtē elēchī. Et sūt̄ in scīo peri/hermenias, loquēs de noīe infinito dīcē, que admodūt̄ in resolutoriā dīcē est id ē in p̄mo p̄pō, vbi docet sylo gñzare ex infinitis, sed dī vō logica vet̄, q̄ est de p̄tīb⁹ argumentatōis, mō pres naturaliter sunt priores suo toto, et veterīores. Et sūt̄ logica nouā dī nouā, nō q̄ nouiter sit inūcta, sed q̄ tractat de totali argumentatōe ne, mō totū est naturaliter posterior et p̄pō nouīus.

Rotādū. Ista logica q̄ habetur in nouā et veterī logica capitūt duplīcē vno mō in le. sūm q̄ docet scīre argumentatōe i se et i suis p̄tīb⁹ et p̄prietatib⁹, et sic dīcē logica docēs. Alio mō accipitūt inūcta nos vñtūr ipsa.

tanc̄ instrumento in alijs scientijs fuit q̄ dī p̄mo thop̄ cop̄ q̄ p̄ hanc methodū speculamur qd̄ verū z qd̄ fal̄ tū in alijs scientijs. z sic vocaſ lagica vtr̄ens. z nō est itel ligendū q̄ docēs z vtr̄es sunt due logice distinc̄te. Iū est idē habitus diuersimo de tamē p̄sideratus. Tēp̄ c̄ta men q̄ qn̄ accip̄it ve docēs dī sc̄ientia speculativa. Iū qn̄ accip̄it ve vtr̄ens. tunc magnam habet conuenientiam cum practicis scientijs.

Querit Quid est subiectū in tota logica
notandum q̄ subiectū cap̄it occuſ
plūciter. vt p̄t̄z in his p̄ibus. Obiectū. verna. posituz
sub. cuq̄ quid inheret. Qd̄ p̄us est copula. p̄p̄i logica
liter infra. Quo simul ars herz. b̄s sunt subiecta qua
terna. Dic vero octauo mō dī cap̄i p̄ subiecto atriſ
burois. qd̄ intelligit p̄ hoc q̄ dic̄it quo simul ars he
ret. q̄ sensus est q̄ subiectū octauo mō est illud quod
sc̄ientiam vnit. Iū hoc est subiectū attributōis. q̄ sc̄ientia
cap̄it vnitatē a tali subiecto. vt pat̄ p̄mo posteriorum
Tunc dī ad q̄sītū q̄ cōt̄er ponit̄ argumenta
tio subiectū attributōis totū logice. q̄ argumentatōis
demonstrāt̄ inessi cōmuniſſima passio. que est ē illatū
sequēt̄ ex antecedente p̄ suum p̄p̄ium p̄ncipiū. quod
est argumēt̄ q̄ orōem explicatō. hoc mō ōnis explicatō
argumēt̄ q̄ orōem est illatū sequēt̄ ex antecedē
te. sed argumēt̄ est argumēt̄ q̄ orōem explicatō. er̄
go argumēt̄ est illatū p̄nt̄ ex antecedēte. Sc̄do p̄
bat. q̄ argumēt̄ est qd̄ cōmuniſſimū in logica p̄sider
atu. p̄mo notū. nō trāſcendēs merhas. ad qd̄ min⁹ p̄n
cipalia habent ordinem & attributōem. ḡst̄ subiectū
p̄na tenet a descriptōe ad descriptum

Mens rōis est subiectū in logica. ḡnō argumen
tatō tenet p̄na. q̄ vnius sc̄ie est solū vnu subie
ctū. Ans p̄t̄ p̄mo. q̄ a multis doctorib⁹ auten
ticiis subiectū logice ponit̄ ens rōis. P̄t̄ sc̄do. q̄ diffi
cito subiectū sup̄ius data ponit̄ enti rōis. P̄t̄ tertio
q̄ logica p̄siderat̄ de reb̄m q̄ sunt sub actu rōis. z ḡ
sola logica sc̄ia rōnalis dic̄it. Dīm q̄ ens dī ratōis
dupl̄. Uno mō. q̄ est p̄rōem fabricatū. z lie nō ē sub
iectū in logica. nisi forte cōmunitatis. q̄ sic est cōmune
alijs scientijs. s. grāmatice z rethorice. vel si sit p̄p̄iuſ lo
gice tūc h̄z le pl̄ p̄ modū passionis q̄ subiecti. Alio
cap̄it ens rōis. p̄ente rōcinatō. i. p̄ente q̄ rō vtr̄ de
ueniendo de noticia noti. ad ignoti noticia. z sic est idē
cū argumēt̄e & quodāmō sup̄ius ad ip̄am. q̄ argu
mēt̄ est rōcinatō p̄uincēs mentē de ignoto p̄ noq̄um
Et hoc mō cap̄ido ens rōis magis. p̄p̄ie ponit̄ subie
ctū attributōis logice q̄ argumēt̄a. P̄t̄ q̄ est qd̄ cō
muniſſimū iter p̄ncipal̄ p̄siderata in logica. eo q̄ ad
plura se exēdit. videlz ad illa q̄ st̄ sub duob⁹ p̄mis̄ ac
rib⁹ rōis. q̄ st̄ simpliciū ap̄phēlio. z eo p̄p̄ seu diu
sio. qd̄ nō facit argumēt̄. Etia es rōis magis. appio
p̄ate dicit illa circa q̄ logical'cia versat̄

Msubiectū sc̄ie dī p̄dicari de omib⁹ in sc̄ia p̄s̄i
deratis. Iū argumēt̄ nō p̄dicat̄ de oib⁹ in
logica p̄sideratis. ḡnō ē subiectū logica. P̄a
ioz est nota ex conditōib⁹ subiectū attributōis. Minoz
p̄bat. q̄ nō p̄dicat̄ de p̄p̄ie neq̄ de p̄t̄ib⁹ p̄p̄ois. que st̄
nomē z verbū. Dīm dupl̄. p̄mo q̄ subiectū dī p̄
dicari de omib⁹ in sc̄ia p̄sideratis. nō aut̄ op̄z q̄ verifi
cat̄ de omib⁹ min⁹ p̄ncipal̄ p̄siderat̄. p̄ncipal̄. q̄lia
st̄ nomē z verbū. P̄o isto notandum est q̄ illa dicū

tur p̄ncipaliter p̄siderari in aliqua sc̄ia. quoq̄ noticia
p̄ se querit in tali sc̄ia. sicut st̄ subiectū z p̄tes subiectū
ue subiecti. de quib⁹ ip̄m subiectū in recto p̄dicat̄. sed
illa dicunt̄ min⁹ p̄ncipal̄. z tñ nccārio p̄siderari. sine
quoq̄ agnōt̄ noticia p̄ncipal̄ p̄siderat̄. bateri nō
p̄t̄. sicut lūt̄ principia subiecti. z ei⁹ p̄tes integrales. vel
etia p̄p̄ie passiones. que tñ vident̄ aliquo mō p̄ncipal̄
liter p̄siderari. Sc̄do dīm q̄ subiectū p̄dicat̄ de omib⁹
in sc̄ientia p̄sideratis in recto v̄l obliquo. Unde q̄
uis non vere dicat̄. p̄o est argumentatō. tamē vere dī
p̄p̄o est pars argumentatōis.

SHulla argumētāt̄ est subiectū in logica. ḡ ar
gumētāt̄ nō est subiectū. sequēt̄a tenet p̄ le
gē subalternari. Ans pater p̄ inducōrem. q̄
nec ista neq̄ illa. Qd̄ p̄s̄i q̄ hic nō arguit p̄ legē subal
ternari. cuq̄ iste p̄p̄es non sunt eiusdem subiecti z p̄dicati
sed p̄mittit fallacia figure dictōis arguendo a suppō
ne psonali ad simplicem. quia argumentatō in antece
dente supponit̄ psonaliter p̄o inferiorib⁹. led in p̄nte
supponit̄ simpliciter p̄o natura communi

SHab̄t̄ subiectū dī esse p̄mo notū. vt de disſinitio. Iū
subiectū. Minoz p̄bat. q̄ ad eius noticiū p̄ pre
quirit̄ noticia libri p̄dicabilium z p̄dicamento. Odm
q̄ subiectū deb̄z e p̄mo notū noticia cōfusa. Iū
multa alia p̄us cognoscūt̄ noticia determinata. sic in
sili totū integrāle p̄us cognoscit̄ q̄ sue p̄tes noticia cō
fusa. Iū v̄ determinate cognoscat̄ optet sc̄ire ex q̄bus z ex
q̄libus sit. vt dicit̄ p̄mo phisicop̄

SHab̄t̄ subiectū nō dī trāſcedere methas illi⁹ sc̄ien
tie cui⁹ ponit̄ subiectū. Iū argumētāt̄ trāſcen
dit methas logice sc̄ie. ḡnō est el⁹ subiectum.
Minoz p̄bat. q̄ oēs sc̄ie v̄tūt̄ argumētāt̄. Odm
licet argumētāt̄ sit eōis alijs scientijs q̄ ad eius vnum
et applicatōem. sola tñ logica docet ex quib⁹ z ex qua
lib⁹ ipsa habeat p̄t̄it̄. z q̄t̄ ad illa rōem ponit̄ sub
iectū adequatū logice scientie

SHullū opabilis nobis est subiectū logice sc̄ie
z argumētāt̄ est a nobis opabilis. ḡnō est lo
gice subiectū. Minoz p̄bat. quia logica est sc̄ia
speculativa. cuius obiectū a nobis nō est opabile. Odm
noz p̄. q̄ argumētāt̄ sit p̄ terciā opatōem intellect⁹.
Odm q̄ obiectū sc̄ie speculatiū p̄t̄ ē opabile a no
bis opatōe intellectus. Iū nō dī ē opabile opatōe alte
rius potēt̄ q̄ intellect⁹. Vel dīm q̄ licet argumēt̄
de p̄p̄e ab opatōe nostri intellect⁹. tñ ultra h̄z etiā
h̄z sua principia in que resolutif. z a q̄bus h̄z suā nccita
tē. q̄re b̄t̄ p̄t̄ ponit̄ subiectū scientie

SSc̄do intentio est subiectū in logica. ḡ non ar
gumētāt̄. tenet p̄na vt p̄us. Ans p̄bat. q̄ lo
gica est de sc̄edis intentiōib⁹ adūcīris p̄mis̄. vt
dicit̄ autēna. Odm q̄ sc̄edis intentiōes subiectū p̄s
iderati logica v̄ passiones quedā. z ḡ noticia eay. so
lū querit̄ p̄ter noticia p̄marū intentiōnū. q̄re repugnat
se de intentiō ē subiectū. Otiā subiectū dī ē p̄mo nos
tū. sed intellectus noster p̄us p̄siderat̄ p̄mas intentiōes
q̄ sc̄edas. Dicit̄ aut̄ logica ē de sc̄edis intentiōib⁹ adū
cīris p̄mis̄. q̄ totū sc̄itū in logica. s. p̄clusio p̄p̄icit̄ p̄t̄
mā intentiōem. s. subiectū. z sc̄edam intentiōem que p̄d
cal. z est passio subiectū. Et quā dī. Autēna p̄p̄
nit secundas intentiōnes p̄mis̄. Nicendum est q̄ b̄
facit̄ ideo. quia per secundas intentiōnes in logica cir̄

Questiones

predicabilium

et loquimur formales rationes considerandi primarum intentionum. sic quādo p̄petrā passionē subiecti circōloq̄mūr dñm specificā eisdē subiecti nob̄ ignotaz.

Afflētā denon̄atur a suo subiecto, sed logica
de sermōcionalis a sermōne, vt pater ex eius no-
mīcē, q̄ sermo est subiectū logicē. **D**om̄ q̄ sci-
entia nō s̄ḡ denoīatur a suo subiecto attributōis, s̄ q̄n̄
q̄ a passione, quā doc̄s p̄o a fine vel ab aliquo alio alti-
quo mō in scīa p̄siderat. **S**ermonē nō p̄t eē subiec-
tū pater, q̄ sīm q̄ huiusmodi non est designatiōnē veri-
vel falso, neq̄z facit fidē q̄ res ita sit v̄l nō sit, z ḡ nō ē in-
strumētū sufficiēs, p̄ qd̄ ad noticiā cogniti deuenit.

Sed ad syllogismum ergo syllogismus est subiectum logicum. An probatur. quia syllogismus est perfectissimum species argumentatorum ad quam aliter reducuntur. **D**ominus que in logica considerantur reducuntur ad syllogismum. ergo syllogismus est subiectum logicum. An probatur. quia syllogismus est perfectissimum species argumentatorum ad quam aliter reducuntur. **D**ominus quia syllogismus non est pars generale instrumentum inuenientiandi quo diliter ignotum. quia illud quod inuenientur procedendo a singularibus ad universalia. sed syllogismus pedit solus ab inuenientiis inuenientur accepit. **E**sse tanquam vero quod si in aliquos ponit triplex subiectum in logica. scilicet communis ut ens rationis. attributorum ut argumentatum. et principalis ut syllogismus. quod est principale species argumentatorum. sic etiam in metaphysica ens commune est subiectum attributorum. sed deus est subiectum principalis. hoc est singulare in scientiis communib; de quarum numeris est logica.

Quid sit subiectum libri predicationis capitulo porphiri **P**rimo q[uod] vle
in ordine ad predicabile. q[uod] p[ro]o
bat dupl[iciter]. uno mō q[uod] p[ro]dictos subiecti attributois. q[uod] s[an]ctus
ponit sanctus Thomas. q[uod] p[ro]ma est q[uod] omnia in scien-
tia p[re]derata p[re]tineantur sub ip[s]o. aut habeant attributu[m]
ne ad ip[s]o. H[ab]et p[ro]gnosis eius (q[uod] p[ro] subiecto po-
nitur p[ri]ncipal[er]) in scia intendat. L[og]ica q[uod] p[ro] ip[s]o scia
illa ab alijs distinguat. It[em] aut[em] p[ro]dictos p[ro]uenient vni-
uersali in ordine ad predicabile. q[uod] est subiectum. Secundu[m]
do probatur. quia illud est subiectum aliquius scie cui
demonstrat inesse pro p[ri]a passio p[ro]p[ri]am et adequatim
eius p[ri]cipium. sed vniuersale in ordine ad predicabi-
le est huiusmodi. itaq[ue] D[omi]n[u]s probat. q[uod] eius passio est
predicable. et demonstrat sibi inesse sic arguendo. Omne
(quod aptum natu[r]a est ecce in multis) est predicabile. om-
ne vle in ordine ad predicabile est q[uod] aptu[n]t natu[r]a est ecce in
multis. ergo oec[umen]icu[m] vle in ordine ad predicabile est p[re]dicabi-
le. Et dicitur notanter (vle in ordine ad p[re]dicabile) q[uod] licet
scia considerat vle relinquendo p[ri]culare. cu[m] p[ri]cula
larum non sit scia. sed plus. tamē sola logica determinat
vle non enim vle vlt. id est in ordine ad p[re]dicabile. vle in
quantu[m] vniuersale est p[re]dicabile.

Sunt uerae & pdicabili id sunt. Et sufficit pro
nere vnu illo pro subiecto. **P**ris p perrum
hispanu in tractatu **O**dm licerit it idem
fm rem. dñe in fm roem. i. diffinitioem. q. vle diffinit
y else in sed pdicabile p dici de. **E**t in assignatioe sub
iectu no debz pdicabili capi ut passio. s. ve dt formalis
roem considerandi. s. sic mbl addit realiter ad vle. sed
ipm probabit ad istaz scienciam. sic q sub eadē formalis ro
ne in alijs sciencis considerari no potest. **E**t qn d. si vle
et pdicabili sunt idem fm rem. g. et crut id fm roez
id est diffinitioem. **C**onfer sequentia. quia diffinitio e
st indicans quid est esse rei. si ergo res est adiecta. rat

et diffinitorum erit eadem. **Dicendum** q̄ illa q̄ sit idem fuit
eentia hinc easq; diffinitorum eentialium. tñ bñ pñt hic dauer
la s; diffinitioes accentiales et modales fuit diuersos mo
dos essendi eiudem rei.

Subiectū scientie nō debet trāscēdere methas
sed rle trāscēdit methas isti⁹ scie. q̄ nō est sub-
iectū eius. **D**īno⁹ probatur. q̄ omnis scia est
vniuersalium p̄mō posteriōrum. **O**dm q̄ vle ca-
pit̄ dupl̄r. vno⁹ p̄mā intentōe. s. pro re substra-
kt̄ se ⁊ absolute. t̄ sic trāscēdit methas. q̄ ois scia est
vniuersalium. **A**lio⁹ capit̄ vle p̄mā intentōe in or-
dine ad passionem rōts. que est predicable. t̄ sic soluz
ista scientia est vniuersalium. vt ex immediate dictis
etiam aliqualiter relinquitur notum.
Inversalitas est ergo. q̄ dicitur.

Suuiuersale non est ens. ḡnō est subiectū. p̄na
est manifesta. Ans. pbatur. q̄ s̄m Boetij om̄
ne est vñ numero. sed vniuersale nō est vñ
numero. ḡnō est ēs. Oicendum q̄ dupl'r aliquid dict̄
tur vñ numero. vno mō numerositate ellemente vel na
ture. Alio mō numerositate existentie vel suppositi. sed
dictū Boetij pōt vrgos mō intelligi. quare et̄ vniuer
sale dicit̄ ens. Nel dōm q̄ autoritas Boetij leipsam
soluit. q̄ vñ no est id q̄ est. sed quo aliquid formaliter
est. q̄re nō cogit̄ q̄ sit vñ numero.

Allium vle est subiectum libri porphirij. q[uod] vnt
uersale non est subiectum. consequentia p[ro]bat
ab vniuersali ad indiscutitiam p[ro]legoz subalter
narum. q[ui] patet. q[ui] nec genus nec spes. t[em]p[or]e
cendi q[ui] no[n] arquif penes illam legem. sed variis suppo
quia vniuersale in antecedente supponit glonat. p[er] sup[er]
positis. t[em]p[or]e in consequenti supponit simili p[er] t[em]p[or]e natura co
muni. valeret aut[em] argumentum si sic argueretur. nullum
vniuersale est subiectu[m]. q[ui] quoddam vle no[n] est subiec
tum. quod concedendum est

A Nullum equiuocum pot est subiectum. sed unius
versale est equiuocum. genitale ponit subiectum.
Hoc probat, quia scilicet capit unitatem a sub-
iecto. quare optime est quod unius enim operis est.

recto. quare optet ipm eē vnu. etiā subiectus dū habere
diffiniōem q̄ p̄demonstratur sibi inē. p̄tia passio
sed equiuoci non est diffiniō. **V**inor patet per hosp̄
sus. **A**usat. p̄cipiat. cognoscat. distribuitq; **H**ec re
p̄sentat. et p̄dicat hec vle. **O**dīm q̄ yniuersale no q̄
literetur est hic subiectū. sed vle p̄dicabile ut patuit
Eccl quādo. vle est equiuocū ad quinq; predica
bilia. **D**icendum q̄ nullum equiuocum a caſu p̄t eē
subiectum. ramen bñ equiuocum a glilio. quia ut dic̄
tur qua. **M**etaphysice. scientia non est solum eorum q̄
sunt vnum simpliciter. sed etiam est eorum que sūr ad
vnum. **U**niversale autem est analogum ad quinq; p̄
dicabilita. quia per pius dicitur de uno q̄ de alio. ut
infra magis declarabitur

Sonne subiectu d^ec^e pueritibile cum sua p^rpria
passione. sed vniuersale nō pueritur cum p^dis-
cibili. ergo non est subiectu Dⁱn^oz probat. q^u
vle est p^mone ad quinq^uz predicabilita. sed predicable
soli p^rinatur sub p^rxio. **O**dm^q p^dicabile p^r du-
p^rl^t p^rparati ad p^rxii. vno mō rancj obiectu ad sedca-
intentoem fundata sup p^mā. sic l. q^u p^dicabile sit fun-
damentu cui attribuif ista intento p^rxii. sⁱc illa p^dic-
atio. p^dicabile est p^rxii vel ecotra est accitale^r deno^r
minutiu. sⁱ vna illa^r est inordinata. sⁱc p^dicabile e^r
minus coc. **A**lio^r p^rparati ad mynum sicut possi-

Dorphirii

Folio vii

superioris preparatur ad inferius. et sic illa. p̄cipit est p̄dicabile est ordinata. et tunc p̄dicabile est eque coe cū vlt. et secū querit. lucet assignat inē minus cōi. Et est sis mīle de risibili. qd̄ potest assignari inēsse loiti. et tamen est passio queritibilis cū homine

A nullū pplexū potest esse subiectū.sed vle p̄di
C abile est quid pplexū.igitur **D** aior. pbaſ. q̄t
subiectū debet diffiniri cū eius diffinitō sit me-
diū demōstrādi. pplexū autē nō est diffinitō. **D** icen-
dū q̄ nullū pplexū bñ vocē & significati simul pr̄ esse
subiectū. tamē bñ pplexum bñ vocē tñ. q̄d ponit ad
circulo quendū alioq̄ vnum. cui nō est nomen simplex
impositū. & sic est in p̄posito de vli predicabili. **O** Et
q̄n dicit. illud qd̄ pplexū ex subiecto & p̄ma passionē
est pplexum bñ rem & vocē simul. sed sic est de vli p̄di-
cabili. igit̄ t̄c. **O** dm̄ q̄ predicable qd̄ addit̄ vli non
capit ut passio vniuersal. sed ut formalis rō s̄ideran-
di p̄rabes vle. nihil tñ realiter addit supra ipm. si eū
in lūmī dñitā contrahit genus. & tamen nō addit no-
uam formam idst generi.

Asta scia denotatur p̄dicta bilitum. ergo predicta
cabile erit hic subiectu. Tenera, quia scia
capit denominatoem a subiecto suo. cum sub/
iectu sit p̄imum & principale in scia p̄sideratū. **O**dz
q̄ ista scia non solum dicitur p̄dictabilis. sed etiā vniuersi-
lius. Nec valer p̄sequētia. q̄ scia non s̄p̄ capit denotato-
m a subiecto. Is q̄nq̄s a passione. quandoq; vero a di-
cipulo. sicut patet in titulis libror̄ platonis. **E**t q̄
dicis. a notiori debet fieri denotatio. sed subiectu est
notius passione. i.g. **N**on p̄bat. q̄ subiectum est p̄i-
mo notum. Dicendum q̄ subiectum est notius fī na-
turam. sed passio est notior quam ad nos. ab eo autem
Cq̄ est nobis notius Scientia suā capit denotatoe

Querit Utrum de quinque predicabilibus sit
scia. **Oicendum** qd sic. quia de
illis est scientia que conuenient in
aliquo communi subiecto. cui potest demonstrari in e
passio qd suum proprium et adequatum principium. sed qd
qz pdicabili conuenient in vniuersali ratione in com
muni subiecto. cui potest demonstrari inesse passio. Iez
predicabile per proprium et adequatum principium. qd
est aptum naturam esse in multis. ergo de quinque predi
cabilibus est scientia.

Sed sola conclusione est scientia. sed quinq^u p^z dicabilia non sunt conclusio. ergo de p^zs non est scientia. Quia probatur. quia scientia est habitus conclusionis. ut dicit diffinitio scientie. **D**ividendum q^d de sola p^z clusione est scientia ranc^z de scibili proprio. ramen de alijs a conclusione bene est scientia ranc^z de scibilibus remotis. **Vn** scibile propinquum est id quod scitur. sicut est conclusio demonstratiois. sed scibile remotum est illud ex quo componitur conclusio. ut subiectum & predicatum. Vnde partes integrales conclusionis. & similiter partes subiectivae subjecti attributoris sunt scibilia remota. ut sunt quinq^u vniuersali seu predicabilia respectu vniuersal. q^d de p^zs est scientia ranc^z de scibilibus remotis.

Sed multis non est vna scientia, sed quinque p
dicabilia sunt multa, ergo de eis non potest esse
vna scientia. Quia probatur, quia scientia
vna est solum unus scibilis. **O**icendum quod vna sci-
entia est unus scibilis tanquam unus subiectus vel coactus.

scientia scibilis, tamen una scientia potest esse plurimi scientium, ut partium subiectuarum subiecti, et sic de quinque predicabilibus est scientia.

Nō entia non est scientia, sed vniuersalia sunt
Vnon entia, ergo de eis non est scia. **D**inor probatur per ph̄m p̄mo posteriorum dicente, gatit
deant genera et species quoniam monstra sunt, et intellegit per monstra non entia fin aliquorum expositioez
Oicendum q̄ ph̄us loquitur ibi de generibus et
speciebus separatis extra singularia, ut plato posuit,
quia sic itz non entia, et ergo p̄ ph̄us illam positatem vniuersalium improbat, sed non negat vniuersalia, q̄ fin
rem sunt in singularibus.

Secundum omnis scia est necessariorum et incorruptibilium primo posteriorum. sed viuens alia sunt corruptibilia. ergo de eis non est scia. **D**icitur probatur. quia viuens alia ad minus aliquia sunt in singularibus corruptibilibus. ergo corruptitur ab eo cuius corrupti nonem. quia non existentibus primis sunt substantis impossibile est alioz remanere. ut dicitur in predictamentis. **P**otius licet omnis scia sit de necessariis et incorruptibilibus. tamen de scibiliis propinquis. sicut sunt problematae demonstrare. quod habet necessitatem et incorruptibilitatem. et ab habitudine extremo. tamen est et scia de singularibus et corruptibilium extremitate. tamen de scibiliis remotis. sed predictabilibus in ista scia sunt scibilia remota.

Querit Quot sit cause scie libri pdica-
bilium Dom q de caus hu sci-
entie possim loq dupl. Vno
xprie. sic eius sit solu duc cause. s. efficiens final. Qd
efficiens est porphyr. q scientia hu libri greco fmo-
ne pscrispit. sed victoriu orato: hu libry porphyr ex-
greco tralut in latinu. vt d ysidorus ethimo. lecun-
do. Sicut tamē aliq q distinguunt de cā efficienit hu sci-
e. s. mouētē t mōta. mouēs sūt fm illos Grisororū

ad eum instantia hic liby. scripsit. s. mota fuit Por-
phyr. H̄ta autē distictō nō videb̄ valere. q̄ efficiēs mo-
uens poti⁹ dicit cā final. a qua p̄mo sit mot⁹. q̄ ip⁹
sa mouet efficiēt. & efficiēs agit. ppter cām mouen-
tē. sed ppter de circumstantiā cause final. Qā final' būs
ius scie est duplex. t̄ scie int̄ficeat ext̄ficeat. In tr̄ficea ē
ognito corp⁹ que h̄ tractant. Ext̄ficea est triplex. s. ex-
tra. vt ognito p̄dicamēto. exterior. vt ognito aliarū
sciarū. & extrema. s. ognito p̄me cause. que deus ē. Et
iam Galerius (vt itari dicebatur) fuit cā final' ext̄ficea.
Alio modo contingit loqui de causā generaliter
extēndo. s. cām materialē ad materiaz circa quā
vel in qua. t̄ ipsā formā ad p̄dīcēm formē. que ē co-
stituēre rem incē. v̄l distingue vñā rē ab alia. Et isto
predict⁹ duab̄ causis supadduntur due aliae. s. mate-
rial' & formal'. Cā material'būs scie est vñiuersale in
ordine ad p̄dicabile. saltez loquēdo de materia cir-
ca quā. sed oīma est eius materia in qua. Cā formal' ē
duplex. s. forma tractatus. & p̄sistit in diuisione libri
in p̄tes principales. & diuisione illar̄. in min⁹ p̄incipales. Et
forma tractādi p̄sistit in mō p̄cedendi. q̄ est duplex. s.
central' & accentalis. qui est exexplorū positivus. Oſſe-
tialis est triplex. s. diffiniūt⁹. p̄ que res ognoscitur in
se. Diuisiūt⁹ per quē res ognoscitur in suis partib⁹
& demonstratiūt⁹. p̄ que ognoscitur in suis proprie-
tatis & passionib⁹. Et ult⁹ quartuor cause tanguntur
in prohemia huius libri. Primo tangitūt cā efficiē-
tē. secundu⁹ cā final' & ext̄ficea. tertiu⁹ cā materialē
& centralis. quarto⁹ cā ext̄ficea.

Questiones

ens cū dicit(centabo) vbi subintelligit Porphirij? Se
cūdō cā materialis cū dī: (quid gen? quid spēs) tercō
finalis ibi (z ad eā que est apud aresto.) q̄rto formaſ
lis cū dicit(velut introductorio mō)

Querit Quis sit titulus istius libri porphirij? Pro respōtione non rādū
q̄ titulus est orō p̄tinēs nomē libri z autoris. libri in recto z autoris in obliquō. Dicit
aut̄ titulus a titan qđ est sol vel illuminās. q̄ sicut sol
mūdum vel quecūq̄ obscura illuminat. ita titul⁹ illius
minat libri z eius sequētia. Tunc dōm q̄ titulus hu-
ius libri est duplex. s. grecus z latinus. grec⁹ est. Incipit
piut̄ yslagoge Porphirij in cathegorias aresto. Latin⁹
expōlit⁹ illius est. Incepunt quedā introductōes in
p̄dicamenta aresto. Et elicit ex textu cū dī: (velut iro-
ductōrio mō) Oicit em̄ yslagoge ab ysis qđ est intro. z
gogos ducō. q̄l̄ int̄roductō. q̄r̄ porphirius introducit nos p̄ hum libri in logicam arestotelis. p̄ hoc p̄t̄
utilitas huius scie. quia eius utilitas est q̄ habita ille
la scia possimus in gnōmō p̄dicamento. deuenire.
Et ergo hic liber porphirij p̄uenienti ordine p̄cedit li-
brū p̄dicamento. quia ratōes ordinabilium p̄cedit or-
dinatōem. sed in libro isto determinat de rōib⁹ ordina-
biliti. z in libro p̄dicamento. de ipsa ordinatōne. ideo
parecordo. quia ille ordinare nescit qui ratōes ordi-
nabilium ignorat.

Qum sit nccārium Grisori
ri ad eā que ē apud Areſto-
telē p̄dicamento. doctrinā
nosse quid sit gen?: qđ dī: nā
quid spēs. quid p̄prium. z quid accidens.
Et ad diffinitionū assignatōem. z omnino
ad ea que in diuīsione vñl̄ demonstratōe sūt
utilia. Istā rerū speculatōe p̄pendiosam
tibi traditōe faciēs tētabo breuit̄ velut iro-
ductōis mō ea (q̄ ab atiq̄s dī: st̄) aggredi
Iste est liber p̄dicabilii Porphirij. in quo defini-
nat de naturis qñq̄ vniuersalib⁹. Et dividit in duas
p̄tes p̄ncipales. s. p̄hemialē z executiū. que incipit ibi
(videt aut̄ neq̄ gen? z) p̄hemium in tres subdiuidi-
tur p̄tes. in p̄ma reddit auditores beniuolos ostēden-
do utilitatē hui⁹ scie. In sedā reddit eos dociles po-
nendo modū p̄cedendi q̄ deb̄ eē p̄pendiosus z intro-
ductoriū ibi (ideo tentabo) In terciā reddit discipu-
los attentos tangēdo difficultatē huius scie ibi (alti-
tib⁹ quidē) Quod ad p̄mū loquit̄ discipulo suo dicens
Grisoriori cū sit necessariū. i. necessit̄ est tibi. nosse. id ē
gnoscere. Teriuaf em̄ nosse a noui defectiū. qđ h̄z
sensum p̄sentis z p̄teriti. quid genus qđ differētia qđ
species quid p̄prium quid accidens ad doctrinam p̄re-
dicamento. ab arestotele traditam. z similē ad diffi-
nitōnū assignatōem. z omnino ad ea que utilia s̄t
in diuīsione vel etiam demonstratōne. Ideo tentabo
breuerit̄ velut introductorio modo dicere de istis ea q̄
tradita sunt ab antiquis faciēs tibi Grisorio in ista

predicabilium

rum rerum speculatōe p̄pendiosam traditōnem. qđ
ideo dicit. quia p̄cedit per acceptōes que sunt quedā
manuductōes ducētes in noticiā istōp vniuersalib⁹. z
in hoc tangit hui⁹ p̄hemij grem secundam.

Notandum *Q*usta p̄positō (ad) i
littera cū dī: (et ad eā)
de circūstantiā cause fī-
nalis. quia p̄pter doctrinā Areſtotele tradit̄ p̄porphirij
titul⁹ istā sciam. Et qñ subiungit (que est apud aresto
telem) ista p̄positō apud nō de circūstantiā loci ad lo-
catū. sed de circūstantiā caule efficiētis. quia doctrinā
p̄dicamento. dicit esse apud aresto telem. eo q̄ ipē est
cause efficiētis doctrinē illius. Et capi h̄ doctrina p̄
scie. quia idē sciat. licet sub diuero mō eēndi. doc-
trina em̄ nominat illū habitū fm̄ q̄ est in fluxu z fieri
sue inquantū. p̄cedit a doctore. sicut disciplina deno-
mitat illum habitū fm̄ q̄ recipit in discipulum. sed
scie nominat eūdem habitū fm̄ q̄ est in intellectu
sue fluxu. quia vero ista scia est utilis ad noticiam p̄-
dicamento. fm̄ q̄ p̄cedit ab aresto. z nō fm̄ q̄ est vel
fuit in ipso. ideo conuenienter dicitur ad doctrinam z
non ad scięgiam.

Querit Ad que z ad quot ista scia por-
phirij est necāria. *P*ro respōtio-
ne considerandū est. q̄ necāria ca-
pis q̄tuor modis. *N*um p̄ necārio simpliciter. secundo
re est idē qđ violentiū. tercō capi p̄ utili vel p̄ illo
qđ expedit. quarto capi p̄ necessario ex suppositōe. h̄
autem debet capi tercō z quarto modis. *C*ame dōm
q̄ ista scie est ad quattuor necālia. p̄mo ad cog-
nitōem p̄dicamentorum habendā. p̄z q̄tia p̄dicamē-
tum nō est altū. nisi coordinatō generū z species fm̄
sub z supra. sed ordinare nescit qui rōes ordinabilium
ignorat. que qđem ratōes in ista scia tradūt̄ur. ergo
ip̄a est necālia ad doctrinā p̄dicamento z habendā.
*S*ecōdū est necālia ad diffinitionū assignatōem. pro-
batur. q̄ (vñl̄ habet Boetius) solus specieſ est diffinitionē
que ex genere z diuīsione constituitur. in qua ponit̄ accid-
ens p̄prium si fuerit descrip̄tiva. z etiam accidens cō-
mune qñ est accidens vel quid noīs. ergo oooit̄ cognos-
cere omnia p̄dicabilia. *T*ercō valeat ad sciam diuī-
sionē. quia fin Boetium in libro diuīsionē aliquid
est diuīsio p̄ se. alia per accidens ad cognitōe diuīsionē
p̄ se. que est gener. per diuīsionē in species oportet p̄no
scire quid sunt illa. sed ad diuīsionē p̄ accidens oportet
scire quid sit accidens. *Q*uarto est necāria ad dī: mō
stratōnē. q̄ medīū in demonstratōne p̄fīssimā ē dif-
finitō. sed ista scie utilis est ad diffinitionē. ergo
ēt ad demonstratōnē.

Quādā scia ad ista quattuor esset necāria se
quereret q̄ aresto. diminute tradidisset logi-
cam suam. qđ est p̄tra eūdem in fine secundi
elenchorum. vbi p̄pter artem logice sufficiētē tradi-
tam multas pet̄t̄ habere grates. *O*dīm q̄ doctrinā
p̄dicamento. z alioz q̄ h̄ tangunt̄ nō p̄nt̄ faciliter haberi
sine isto libro. z p̄tāo scia eius dī: necāria nō necālia
inevitabilit̄. sed p̄gratitatis inquantū necāriū
est idē qđ expediens vel veile. *E*el dicendum q̄ are-
stoteles virtutē tradidit̄ istam sciam p̄dicabilium
in p̄mo thopīcorum. vbi determinat de p̄dicat̄ dyalec-
tis. ex quorum diffinitionib⁹ faciliter sumi possum̄ dif-
finitōes p̄dicabilium.

Dorphirii.

Folio viii.

Accidēs nō valet ad pgnitōem diffinitōis. et
go nō valet pdicabilita ad pdicta q̄tuor. **A**ns
pba. q̄ diffinitō datur p̄ centialia diffiniti
Dicendū q̄ diffinitō d̄ hic capi generalr. put se extē
dit ad quācūq̄ notificatōez. quā etiā ingrediēt̄ accīs
Vel dōm q̄ qnq̄ pdicabilita valēt ad ista pdicta q̄
tuor collectiue sūpta r̄ nō diuisum. q̄ nō ogret q̄ qd̄
liber eoz seorsū ad ista quattuor sit necāriū.

Altiorib⁹ quidē questionibus abstinentes
impliciores vero mediocrit̄ piectans. mor
sed generib⁹ spēb⁹ illud qdē siue subsistant
siue in solis nudis purisq̄ intellectib⁹ posi
ta sint. siue subsistentia corporalia sint an icor
poralia. et vtrū separata a sensibiliib⁹. an in sen
sibiliib⁹ posita. et circa ea p̄sistentia dicere re
cusabo. **A**ltissimum em̄ est h̄mōi negocium: et
maioris egēs inquisitionis. Illud vero quē
admodū de his ac de p̄positis pdabilitat̄ an
tiqui tractauerunt. et hoc maxime peripate
tici. tibi nūc tentabo monstrare.

Asta est p̄hem̄ ipsa tercia. in qua reddit auditores
attētos. ostēdendo difficultatē hui⁹ scīc. Optet enim
tūc magis attēdēre dices q̄ in hoc. p̄cessu velit abstine
re ab altiorib⁹ q̄stionib⁹. hoc est a questionib⁹ diffīlī
bus huīus scīe. que s̄t vtrū genera et spēs substat̄. id
est aliquid sūt in rerū natura. vel sūt polita in solis nu
dis purisq̄ intellectib⁹. vel etiā an sūt entia corporalia
vel incorporela. et an sūt separata a sensibiliib⁹. i. singulari
b⁹. vel sūt posita in sensibiliib⁹. et nedū vult abstinere ab
istis questionib⁹. sed etiā recusare constata circa ea. id
est p̄sequētia ad istas q̄stiones introducendo simplici
ores et faciliiores. que possunt ex p̄ncipio istius scīe de
terminari. **D**einde ibi (Altissimum em̄) ponit rōem
quare de istis questionib⁹ et eaꝝ circūstantib⁹ dicere re
cusat dices. q̄ h̄mōi negocium est altissimum. h̄ ē spectat
ad p̄mū p̄mū. et malori eget inquisitōe. **T**unc in fine
huīus p̄tis. p̄hem̄ ostendit q̄a velit imitari in ista
scīa. dices q̄ velit monstrare in p̄nti de qnq̄ vniuersal
ib⁹ illnd quod antiq̄ p̄bi et maxime peripatetici. i. le
quētes. **A**restotēlē tractauerūt.

Notandum. Q̄ cōter assignat̄ q̄tuor
sekte philosophatū. **P**ria
est epycuroz. q̄ dixerit vo
luptate ēē summū bonū. ignorātes alia esse volupitate
peccat carnalē. et q̄ dimissa alia tñ corpū curā ipendebat
Dicūt aut̄ epycuri ab epycu qd̄ est supra. et cura v̄l cutis
quasi habens lolum curam luper cutes corporis. et hu
ius lecte magister ferit fuisse epycur⁹ p̄bus. qd̄ ramen
valde mirādū eū. nā Nēron. **S**eneaca. et multi elari ī
ter p̄bos testans q̄ Epycur⁹ oēs libros suos replete
olerib⁹ et pomis et v̄libo cibis dices eis ēē v̄redū. quia
carnes et exsiste epule ligenti cura et miseria p̄parat̄ ma
torēz penā halēt in p̄parādo q̄ voluprate in abutē
do. sapie q̄ operā dare nō possum⁹. si mense abūdātū

cogitem⁹. q̄ lbo nūmio et cura indiget. **N**ēc qdē epyc
cur⁹ (iz a turpi sequi. cū grege) et ratiū infamie notā

Secunda secta fuit stoycoz dicta a stoya q̄ est portic⁹. et
sūt stoyci q̄ in ciuitate morant. **P**ortic⁹ em̄ erat athe
nis in q̄ pīeta erāt gesta sapiētū et v̄toz fortū historie
In hac portice sapiētū philosophabāt. vñ stoyci dic
ti sunt. hāc sectā v̄t quidā volūt p̄mū z enon institu
it. ali⁹ v̄o p̄ etagōa alterūt. et isti posuerunt duo p̄nci
pia. vñ bonoz. et ali⁹ maloz. Iz nihil circa v̄lia stū
uerūt. et huīc lete p̄sona fuit opinio eructi dicens
V̄lia p̄uncta singularib⁹ tā fīm re q̄ fīm rōem. **T**ercia
secta fuit achadēmicoz. q̄ dīcti s̄t ab achadēmia vī
plato fuit oriūdūs q̄ eīde sue nativitatē locū et studē
di v̄lūr discipuloz freqūtia meritoroz suoz celebrita
te fecit in signē. h̄ etiā plato secte illi⁹ autox fuit. a q̄ dī
cti⁹ platonici. q̄ posuerūt v̄lia a singularib⁹ separata
fīm re q̄ fīm rōem. et nihilomin⁹ singularib⁹ additā
tes q̄ eīent etēplaria. p̄ducēdi p̄ncipia essendi et media
p̄gnoscendi. Etra quos loqūt̄ p̄bs p̄mo posteriōz de
risorie. **G**audeat genera et spēs qm̄ s̄t mostra s̄t. et ad
demonstratōem nō p̄sūt. **Q**uartā secta fuit peripatet
icoz dīcti a peri qd̄ est circū. et patos qd̄ est caleas v̄l
ābulās. nā peripateti s̄t p̄bi ab ambulatorē. q̄ s̄t circū
calcātes v̄lābulantes dīcti. cui⁹ autor ē Aretlo. q̄ de
ambulatorē disputare solit̄ erat. Et illi tenet methodū de
positōe v̄lis. et q̄ dīctū v̄le p̄unctum fīm re. et segatus
fīm rōem. et illos sequit̄ porphirius

Quot s̄t v̄lia siue pdicabilita. **D**icendū
q̄ qnq̄. lez gen⁹ spēs dīna. p̄pīū et accīdes. p̄
ba. q̄ p̄dicabāt p̄dīcātā sic. **N**ā omne pdicabile. v̄l
pdicabāt in quid v̄l in q̄le. **S**i in qd̄. h̄ est dupl̄. quia v̄l
pdicabāt in qd̄ determinabile de plurib⁹ dīntib⁹ spē. et
sic est genus. aut in qd̄ definitū de plurib⁹ dīntib⁹
nūero. et sic est spēs. **S**i in quale h̄ est dupl̄. q̄ v̄l in q̄
le centiale. et sic est dīna. aut accīdere. et hoc dupl̄. q̄
vel pdicatur conuertib⁹. et sic est p̄pīū. aut nō co
uertib⁹. et sic est accīdens

Plura s̄t pdicabilita q̄ qnq̄. ergo diuisio ista
est illūsufficiens. **A**ns pba. q̄ ens et vñuz et talia
trāscendentia s̄t in multis. et de multis pdicantur
et tñ nō sunt aliquid istoꝝ. **D**om q̄ transcedentia nō
pdicant de multis vñiuoce. Iz solū fīm quādā analogi
am. q̄ p̄ncipalr pdicantur de suba. et de aliis fīm apor
tōem ad illā. sed de rōe v̄lis est vñiuoce pdicari de ml
tis. I. ram fīm nomen q̄ fīm rōem. et non solum fīm pro
portōem vel reducōnem

Vniuersale in communi est distinctum contra
qnq̄ vñiuosalta. ergo sunt plura q̄ qnq̄.
Ans probatur. quia non est aliquid istoꝝ. als
em̄ vñum de istis quīc̄ esset omne alijs q̄tuor. qd̄ ē
fallsum. **D**icendum q̄ genus vel omne analogi
non ponit in numerum cum suis spēbus. sed v̄le in cot
acceptū de quādam cōem rōem istis quīc̄ analogice
p̄uenient. q̄ contra ea non numeratur

Plura sunt genera ad feinuicez irreducibilia
ergo sunt plura vñiuosalta q̄ qnq̄. Antece
dens probatur de genere generalissimo et sub
alterno genere. que sunt ad finuicez irreducibilia. quia
vñum non fit alterū. **D**icendum q̄ illa habent vñ
communem modum pdicandi. qui est pdicari in
quid de plurib⁹ speciebus. quare sub uno pdicabili
li continentur. sed q̄ inter se distinguuntur. hoc habent
b ij

Questiones

predicabiliū

per comparationem et respectum ad aliquid superius vel inferius. Et similiter dicitur de omnibus nouem generibus accidentiis. quia habet eundem modum predictandi. pura in qualitate conuertibili.

Multa sunt singularia quae ergo plura sunt universalia. Antecedens relinquitur notum. Sed sequentia probatur. quia universale et singulare opponuntur modo multiplicato uno oppositorum multiplicabitur et reliquum. Dicendum quod multiplicato uno oppositorum multiplicabitur et reliquum quo ad significata. id est si unum plura significat oportet aliud plura significare. sed non quo ad supposita vel inferiora. Non enim oportet quod tot supposita vnius quo sunt supposita alterius. sicut pater de patre et filio.

Modificatio generica vel animatum. et specificum rationale habent diuersos modos predictandi. ergo sunt predicabilia distincta. Antecedens probatur. quia differentia generica predicatur in quale essentiale de pluribus specie differentibus. sed differentia specifica solum predicatur de pluribus numero. Dicendum quod differentia generica et specifica solum habent diuersos modos predictandi materialiter distinctos. scilicet ex parte subiectum. et non formaliter quare non ponuntur predicabilia distincta. Ut quando dicitur genus et species solum habent modos predictandi materialiter distinctos. et tamen distinguuntur predicabilitate. ergo etiam differentia generica et specifica detinunt distinctam. Prima pars antecedentis probatur. quia ambo predictantur in quid de diuersis subiectibus. Dicendum quod modi predictandi generis et speciei etiam sunt formaliter distincti secludendo subiecta. nam genus predicatur in quid formabile vel contraribile. sed species predicatur in quid formatus et totaliter constitutum. sed tam differentia generica et specifica predictantur in quale formans. quare non est pars ratio. Sed dices. differentia generica etiam videtur esse formabilis. pater quia generalis est et communis. Dicendum quod differentia non dicitur generica quia contrarii possit sicut genus. sed ideo quia annectitur generi et constituit spem non ultimam. propterea.

Modificatio individuum est predicabile teste Petri hispano et Porphyrio. ergo sunt plura quae quinq[ue] predictabili coimmuniter sumptum. non tamen proprie. ut sufficienter distinguit petrus hispanus in principio tractatus secundi. Et quando dicitur. individuum est predicabile proprie sumptum. quia predicatur de pluribus. scilicet de hoc individuo et illo. Dicendum quod id videtur tunc capitul pro secunda intentione. que de pluribus dicitur. et continetur sub accidente propria. biliter loquendo. ut magis paterbit infra circa distinctionem individui.

Querit. Utrum universale sit genus ad quinque predictabilia. Dicendum quod non. Pater primo. quia genus universale dicitur de suis speciebus. sed universale non dicitur universale de quinq[ue] predictabilibus. ergo non est genus ad ea. Minor probatur. quia ratio universalis. que est esse in multis per prius dicitur de tribus prius que insunt essentialiter quod de duobus ultimis que accidentaliter insunt. quia substantiale prius est acci-

dentali. Et similiter universale per prius dicitur de predicto (quod fluit ex principiis speciei) et de accidente quod fluit ex principiis individuali. Pater secundo. quia substantia et accidentia in nullo universali posse. ut patet quartus metaphysice. ergo nec inesse substantialiter et inesse accidentaliter. sed aliqua universalia insunt substantialiter. et aliqua accidentaliter. ut patet. ergo tertio. Pater tertio. quia nulla secunda intentio est genus ad aliam secundam intentione. Cuius ratio est quia genus dicitur dicere debet unam naturam quam natura est habere aliquid esse in re ad extra. sicut hoc animal.

Moderatione universalis est inesse. sed accidentis maxime inesse. ut pater ex eius diffinitione. ergo accidentis est maxime universale. Dicendum quod duplicitate aliquid inesse. Uno modo secundum rationem et essentialiter. sicut superior inest inferiori. et ab illo principaliter sumitur ratio universalis. Altero modo aliquid inest realiter et accidentaliter. sicut accidentis inest subiecto. et super illo fundatur ratio universalis soluz minus principaliter et per posterius.

Arguitur. Universale predicatur de quoniam predictabilibus specie differentibus in quid. ergo est genus. Antecedens probatur. quia conuenienter respondetur ad interrogacionem factam per quid. ut si queratur. quid est genus. conuenienter respondetur est universale. Dicendum quod quis universale respondeat ad interrogacionem factam per quid inproprie. et secundum quid invenit. non tamquam propriam. quia non dicit veram quid sit. seu naturam. que sit in multis. sed solum dicit intentione. que secundum analogiam conuenit multis. ergo etiam proprie non est genus. neque quod quinq[ue] predictabilia vere species.

Arguitur. Universale ponitur pro genere in diffinitionibus universalium. ergo videtur quod sit verum genus ipsorum. Dicendum negando consequentiam. quia aliquid potest ponи loco generis. quod tamen non est verum genus. sed solum habet modum generis. maxime quando diffinitio non est proprie dicta. quia tunc omne magis commune potest habere modum generis respectu minus communis. Pro quo notandum quod in ceteris rationis proprie non reperitur genus. ratio quia genus sub se debet habere plures species. quod sunt res reales. et consequenter species habent sub se plura idem vidua. qui non conueniunt encibus rationis.

Arguitur. Universale est universale. et non est species differentes. ergo est genus. et non videtur habere alias species quam illas. scilicet genus species differentiae. et cetera. ergo est genus respectu illarum. Prima probatur. quia nulla est verior illa in qua idem predicatur de seipso. Dicendum quod illa proprie universale est universale est distinguenda. quia universale a parte subiecti accipitur duplicitate. Uno modo secundum suppositionem simplicem pro hac intentione universale. et sic est falsa. nec procedit probatio. quia non predictatur idem de seipso nisi secundum vocem. quia subiectum accipitur pro intentione. et predictatum accipitur pro re substrata intentione. Altero autem modo accipitur universale a parte subiecti secundum suppositionem personalem scilicet pro re subiecta intentioni sive pro illo quod est uni-

Dorphirii.

Deus dicitur.
uersale et sic est vera. quia sensus est. illud quod est vnde
puta genus vel species est vnde quod verum est. sed nul-
lum sequitur inconveniens

Allgemeine predicatione de quinque predicabilibus
genus. Genus sequentia. quia solum ista tria
predicatur uniuerso. Acedens probatur. qui predica-
tur de ipsis finitum idem nomine. **O**icen-
dus qualis ratio uniuersaliter dicatur de quinque predicabi-
libus una voce. illa tamen non est equaliter principata. sed so-
lum finitum prius et posterius. nam per prius dicitur de gene-
re. et per posterius de alijs

Querit. Quare Dorphirius mouet predi-
cas tres questiones difficiles et eas
non soluit. **O**icendum quod hoc facit
triplici de causa. Prima ne videtur alicui quod nulla
questio difficultate vniuersalibus formari posset. Secun-
da ut per hoc quod de ipsis vniuersibus difficultas queri et scri-
possunt inciteretur animus auditoris ad scientiam uni-
uersalius magis attente inquirendam. Tertia ne Dor-
phirius videtur illas questiones ignorasse. Sed ex-
culat se a terminacione illarum questionum. quia de his de-
terminare est supra vires logice. quia in eas determina-
tionibus vero oportet rationibus sumptis ex principiis
causalibus et passionibus entis inceptum ens ex quibus cog-
noctur quid sit substantia in intellectu solo nudo et puro.
hoc autem non habet cognoscere logicus. sed magis
metaphysicus.

Slogica est scientia communis ad omnium methodo-
rum principia viam habens. ut dicit Petrus
hyppanus. ergo omnis questione qualitercumque diffi-
cili sit potest terminari per artem logice. **O**icendum
quod logica dicitur scientia communis quod applicatio eius sub-
iecti. et non dicitur communis quia considerat primas causas
comunes omnium entium. et ideo non habet viam ad prin-
cipia omnium methodorum. nisi pro quanto docet modum
formandi argumentationes in omnibus scientiis. Vel
dicendum quod iste questiones possunt terminari per faculta-
tem dialecticam aliquo modo topico. non tamen demonstrative.

Querit. Quare iste questiones potius for-
mantur de generibus et speciebus quam
de alijs vniuersalibus? **O**icendum
quod triplex potest assignari ratio. Prima est potissimum est.
quia genus et species predicantur in quid. ideo magis
per se substantiae videtur. alia vero predicatur in qualitate
ideo magis videtur esse in alio et non posse per se substantiae
re. **H**ecunda ratio. quia alia via in genere et specie quo
dammodo esse significatur. Differentia enim est potest
te in genere. actu vero in specie. sed proprium est in specie
ex cuius principiis fluit et accidens communis est in indui-
tibus. et ita illa duo viae circuitus videtur posse per se sub-
stantiae extra intellectum et singularia quam alia. **T**ertia quod cum
Dorphirius mouet istas questiones de genere et specie,
etiam in eas de alijs predicabilibus. patet. quod alia
tria strabunt seu determinant genus et speciem. sed deter-
minatio pertinetur sub suo determinabili.

Notandum. **T**res questiones a Dor-
phirio note proportiona-
tum tribus questionibus
verificabilibus in sedo posteriorum positis. Prima questione
fuit. vnuersalia et precipue genera et species substantiae in re-
bus extra oenitatem intellectum aut in solis nudis puris quod in-

Folio ix.

tellectibus posita sunt. correspondet questioni si est. **E**c-
cunda que fuit. dato quod substantia extra intellectum. verum
sunt corporalia vel incorporia. adaptatur questioni quod est
Tertia que querit. vnuersalia sunt segregata a singularibus vel
in singularibus substantia proportionatur questioni quae
est. eo quod querit de inesse vniuersi modo per questionem quia
est querit inherenter passionum et proprietatum.

Querit. Utrum vnuersalia resunt genera et species
sunt segregatae in re natura. aut in
solis nudis puris intellectibus
posita sint. **P**ro respone ad primam particulam ques-
tionis notandum est primo. quod substantiae capitur duplo.
Ecno modo pro parte primo quod non adiacet alicui alteri
in quo sit ad hoc quis sit. et sic substantiae et esse distinguuntur
sicut magis et minus commune. quia esse commune est
omnibus entibus talis substantia quod accidentibus. sed sub-
sistere dicit proprieum modum essendi qui sunt substantiae
quae et non omnia. sed solus propriez vel forme materialis.
ut est anima rationalis quod per se substantia potest. et hoc modo
non capitur hic. **A**lio modo capitur substantia communis.
propter id est quod esse substantia existere in rerum natura sive in
se sive in alio. et isto modo capitur in titulo questionis
tam more. **S**econdo notandum. quod hoc concretum vnu-
uersale cuius abstractum est vltima duo includit. vnu-
pers modus materialis. vltima ipsa natura seu quodditas
subiecta vltimam intentionem secundum. **A**liud importat per
modus formalis scilicet quandam respectum per intellectus cir-
ca rationem naturam invenientem per quem ipsa referuntur ad sua
inferiora. **T**unc dicendum ad primam particulam ques-
tionis. quod vnde quo ad suum esse materiale reputatur in rebus extra intellectus. sed finis suum esse formale et finis com-
pletam rationem vnuersalem solum reputatur in anima.
Primus prout. quod illud quod tota entia alicuius dicitur
in eo cuius est entia. sed vnde quo ad rem subiectam inten-
tionem est huius. scilicet quod dicit totam entiam rei ad extra.
ergo est in re ad extra. **S**ecundum probat. quia duo sunt ne-
cessaria requisita ad operari rationem vniuersitatis. scilicet vnitas et multi-
tiplicitas. aptitudinalis. eo quod vnuersale significat vnu
in multis et de multis. sed ista duo nature sive non
potest nisi in multis est per intellectum obiectum appensa a quo
habet unitatem et per intellectum ad sua inferiora comparsa
a quo habet multipliciter aptitudinaliter. Nam intellectus
considerat naturam illam possit in multis pluribus. et per
sequitur de pluribus fore predicabile. **P**ro declaratione
secundum particulam videndum est de expositione terminorum
quod scilicet intellectus est solus nudus et purus. vnu
de intellectus dicitur solus cui nihil a parte rei corre-
spondet. ut est intellectus chimera et aliorum figurorum.
quia illa sunt non entia. sed non enti nihil correspon-
det. **S**ed pro oppositus intellectus cuius aliquid cor-
respondet dicitur non solus. sicut est intellectus lapis
vel hominis. **A**udius vero dicitur qui non est spe-
cie intelligibili informatus. existens sicut tabula rasa
in qua nihil est depictum. **O**le per oppositum intellectus
intellectus dicitur non nudus. qui est informatus
speciebus intelligibiliibus. sicut intellectus docti.
Sed intellectus dicitur purus qui simpliciter intuitus
et sine discursu intelligit. **V**el ille intellectus dicitur
purus qui ab omni fantasmatate est depuratus. sicut est
intellectus diuinus. **O**le per oppositum intellectus
dicitur non purus qui per fantasmatam cognoscit. sicut est
intellectus humanus. **T**unc vero dicendum est

Questiones

q nullum vniuersale logicu est in solo nudo aut puro intellectu; reponibile. pater quia vniuersale logicu nominat naturam seu quidditatē actu per intellectū abstractā a cōditionib singulariū que natura ē in re quantu ad id quod est. sed obiectu est apud intellectū inquātū repūtatur p speciem lumic intellectus agentis a fantātā causatā. sed ista repugnat intellectui solo nudo et puro. Nam intellectus solus excludit rei correspōdentiā. nudus vero excludit species intelligibiliū informatiōem. et purus excludit fantasmatis speculationem.

Nulluz est vniuersale ponēdū extra intellectuz. Ergo supra dicta responsio est falsa. **A**ncedunt probatur. quia omne (quod est in reru natura extra intellectus) ideo est. quia vnu numero est. ut dicit Boetius Aristotle. et Aquincenna. Sed vniuersale nō est vnu numero. quia vnu numero est singula; re. **D**icendū q dictum Boetii intelligitur de his q sunt in ultimo actu nature. sed hoc modo nō sunt vniuersalia. sed sunt potius ut reru pincipia. **T**el dicendum q illud dictu intelligitur de his que existūt pri mo gratia sui. sed vniuersalia soluz existūt ex psequēti gratia suorū singularium.

Nome (quod est in re natura extra intellectū) est hoc aliquid ut dicit Aristotle. vniuersale autē nō est hoc aliquid. sed potius quale qd ergo rē. **D**icenduz eodez modo. quia illud qd est ultimū in natura pfectum est hoc aliquid. hmo autē est solum singulare.

Non vniuersale haberet esse in reru natura extra intellectuz. hoc erit in singulariū ut demonstrat Aristotle contra Platonē primo posterioz dicens. gaudeant genera et species quia si st̄ monstra sunt et ad demonstratōm nihil conferūt. ergo vniuersale est singulare quod falsuz est. **T**enet pseveria qz omne quod recipitur in aliquo ad moduz recipientis recipitur. **D**icendū q omne receptu in alio habet modū dum recipientis respectu illius esse quod habet et recipit in recipiente. sed nihil prohibet illud (qd est recep tum) in aliquo accipi fm se ipm. acsi non esset in illo et tunc nō recipitur ad moduz recipientis. sed fm moduz nature recepte sive fm modū propriū. **H**ic etiā vniuersale fm se est receptu in individuo est singulare et hoc a liquid ut magis proprie singularizatu. sed acceptum fm se est quale quid. **V**nde nō est idem esse singularizatum et esse singulare. quia esse singularizatum est esse contractu ad esse aliquius singularis. sicut esse specificatum est idem qd esse contractu ad esse speciei. et sic esse singularizatum est esse singulare per alter. sicut humanitas sortis. **S**ed singulare est illud quod ex sua propria ratio ne includit singularitatē. sicut sortes ut materia sortis.

Non esse particularē est incōcabile. ergo esse vniuersale quod tamē non videtur veru. **T**enet pseveria. quia in eodē idem est esse vniuersalis et particularē als em vnu homo est duo homines. **D**icendū q vniuersale fm se est in singulariū nō haber aliud esse re ale qd esse singularis. habet tamē aliud ec fm rōem. et ergo esse eius potest esse cōcibile etiam stante qd esse singularis sit incōcibile.

Non vniuersale esset in reru natura extra intellectum aut incepisset esse aut nō incepisset. si nō

predicabiliū

ergo erit eterni quod nō cōuenit nisi primo enti scilicet deo. **S**i incepisset vel a se vle ab alio. nō a seipso qd nihil est causa sui pū nec seipm efficiens. Non ab alio qd si incepisset p acrum alicuius agentis. et sic vniuersale erit singulare. quia actus et opaciones sunt singulare rūm tanq agentiū. **D**icendū q vniuersale (quod est in reru natura extra intellectu) nec incepit esse nec definit esse. led solum ex psequēti sive p accidēti dente Hilberto vniuersale pro uerū ex consequēti pro ducto singulari.

Sed in cōmentatore Intellectus ē qui facit vniuersalitatem in rebus. sed intellectus nō facit aliqd extra se. ergo nullum vle est a parte rei extra intellectuz. Et confirmat. quia fm Aristotle vniuersale duz intelligitur. pticulare vero duz sentis. **D**icenduz q vle capit p dupl. Uno modo pro vle im pfecto quale ē vle in re. sic em vniuersale dicit quod de se nō est singulare. et sic vle simpliciter est a parte rei extra intellectū. Alio modo accipitur vle pro vniuersali pfecto scz pro vniuersali post rem. et sic soluz est in aīma supple obiectu quo mō sibi puenit intentio vltatis. ut dicit sanctus Thomas scđ de anima. Et sic etiā dicitur scđ. intentio est subiectu in intellectu. id est in obiecto apprehensio p intellectū. Tel dicēdū q vle est duplex. scz in potentia. et est natura accepta fm illud esse quod habet in resingulariū et sic est extra oēm intellectū. Illud est vniuersale in actu. et est eadē natura de nudata a singulatate et conditionib singularium accepta sub duplicitate quatuor una est ad intellectū fm quā natura dicit vna. alia est relatio ad plura inferiora fm quā natura dicit in multis aptitu dinār. Et illas relationes nunq potest natura habere nisi inquātum est p intellectū apprehensio.

Rotandū **N**atura ut essentia de signata p modū totius ptest triplū considerari. uno modo fm eius propam rationem. et sic cōuenit natura ea que cadunt in eius propam definitōem. et similiter pationes exortae ex pincipiis centralibus et non cōuenit ve sic natura pdcata accidentalia realia nec rationis. Et dicitur vle ante rem nō quidē tēpore. sed natura. quia talis natura fm se considerata nō habet ordinē actualem ad supposita. sed p in tellem simplicem omnia singulatū puenit. Alio modo capit p eadez natura sen quoddigas ut est in re. i. supposito. et sic multa sibi accidunt. quia pdcata accidentalia que verificatur de singularibus etiam de natura. sic accepta dici possunt. et vocatur vle in re. Tercio accipitur illa natura ut est p intellectū abstracta a singularibus et conditionib coram et sic vocatur vle post rem. id ē vniuersale a singularibus abstractu. et istud est verum vle quia ratio vltatis sibi puenit. vnde de ratione vniuersale est vnitatis cuz mltiplicitate pfectitudinali quoq quodlibz supaddit natura vnu accidentis rōnis. Nam vnitatis addit relationē rōnis ipsius nature ad intellectū. sed multiplicitas addit relationē rationis ipsius nature ad singularia. Et quo patet q vniuersale dicitur analogice de illis tribus. quia p prius dicitur de vniuersali post rem. et per posterius de alijs. quia vniuersale anterem est vnum et non multa. et vocatur vniuersale metaphysicum. Sed vniuersale in re est multa et non vnum. et vocatur phisicum. Vniuersale vero post rem est vnum

Dorphirii

Folio x.

et multa que sunt de ratione universalis. et vocat unius
versale logicum.

Querit Quod differenter loquitur de vniuersalibus modernis siue noiales et antiquis qui dicuntur reales? **Omnes** qd sic quia moderni dicunt et qd vniuersale non sit aliquid reale extra intellectum. sed solus habeat esse in intellectu et ab intellectu. ita tamquam non sit aliquid vniuersale apud intellectum sed in omnia sua singularia collectum sumptu. et hoc multis probat argumentis paulo ante solutus. **Sed** antiqui dicunt qd vniuersale habeat esse a parte rei extra intellectum. ite complete ratio vniuersitatis eis non pertinet nisi in intellectu. et hoc potest multipliciter probari. **Primum** hoc animal corporis sunt vniuersalia et non sunt solus in intellectu sed etiam in re ad extra. ergo vnde est in re ad extra. **Dicior** probat. quia hoc particulariter non est hoc nisi a simpliciter hoc. ab illo quod est rem est in re natura extra intellectum. **Tertio** probatur. quia hoc est dignissima creaturaz. et non hic homo vel certus est. nec hoc conceptus tantum. quia est dignissimum creaturaz. est per edicatum reale quare non potest attribui enti rationis. ergo relinquuntur qd hoc est et hoc extra intellectum ex his est dignissima creaturaz. **Cercio** sic. aliquae sunt scientie reales ut metaphysica. mathematrica. et physica. ergo sunt de rebus extra intellectum. sed non sunt nisi de vniuersibus. quia scientia non est nisi de vniuersali. et per vniuersale primo posterior. ergo vniuersalia sunt in re natura et extra intellectum. **Quarto** sic. obiectum aliqui poterit realis debet esse reale. sed vnde est obiectum potest realis scilicet intellectus et sensus. ergo vnde est aliquid reale. **Dicior** probat. quia contingit iudicium de homine et non de hoc vel illo homine. ut si videam aliquid a remnis prius iudicabo hoc esse hominem quam hunc hominem.

Quinto sic. a parte rei cessante omni opere intellectus sortes et plato plus essentialiter pertinet seclusus omnibus accidentibus quam sortes et canis. ergo ipsi est aliquid omne reale scilicet vnde est confirmatur. quia cum dicitur. sortes est hoc. plato est hoc. ibi est vnde predicatur non pertinere. ergo vnde est et consequens vnde est in natura. **Sexto** probatur qd sanctus Thomas in prima predicione. qd decimatercia articulo non. ubi dicit qd omnis forma in superposito singulari existens qd quod includit et communis est multis vniuersalibus rem vnde est rationem saltem. sicut natura humana communis est multis formam rem. talis autem natura est vnde. ergo vnde est aliquid reale.

Septimo fuit rem est enim in diuinis. et communis rem est in omni natura. ut dicit beatus Thomas in multis locis. ergo vnde est reale extra intellectum in rebus creatis non est ponendum. **Oicendum** qd communis sumit duplicitate. **Unum** modo materialiter propter que substat communiter. et sic repertur in omni natura fuit rem. **Alio** modo capititur formaliter propter communiter que est quedam unitas multorum. et sic solum repertur in rebus creatis fuit rationem.

Querit Utrum vniuersalia sunt corporalia vel incorporea. **Oicendum** qd vniuersale capititur duplicitate. **Uno** modo formaliter propter intentione vniuersitatis que addit naturae diversus respectus rationis qui sunt subiective in natura obiective et intellectum apprehensa. et sic vniuersale est in corporale. quia est quoddam accidens rationis. sed accidentia sunt incorporealia. **Alio** modo capititur vniuersale materialiter propter illo in quo immediate fundantur illae due

relaciones. sicut est natura concepta per intellectum. vel pro illo in quo fundatur mediate. sicut est natura singularizata. et sic sunt quedam vniuersalia corporalia. et quaedam incorporealia. Corporalia sunt in quibus natura est fundari tria dimensiones. longitudo. latitudo. et profunditas. sicut sunt equus homo astinus. Incorporealia sunt in quibus non est natura fundari tria dimensiones. sicut sunt substantiae separate. Et tamquam verum est vniuersalia quae non sunt corporalia. sed solus per accidens in quantum sunt in singularibus corporib[us]. Probat. quia si vniuersalia per se essent corporalia sequerentur qd essent certe quantitatis figure et dimensiones. et per consequentes intellectus noster ea suscipiens et intelligens esset quantus et figuratus quod est falli et impossibile.

Notandum aliquid dicitur corporale quatuor modis. **Primum** dicitur corporale quod est quantitate continua distensionis ita qd illa quantitas sit aliquid sui. et sic substantiae materiales dicuntur corporales. **Secundum** modo dicitur corporale quod non est fons se quantum. ita qd quantitas sit aliquid sui. est tamquam quantum retinendum ad extensum alterius in quo est. sicut albedo dicitur esse tantum quanto est eius superficies. **Tertio** modo dicitur corporale quod non nisi organo corporis suscipit ea que suscipit. et sic potentie sensitiva dicuntur corporales. **Quarto** modo dicitur corporale illud quod non est pars corporis sive quantitatis. est tamquam corporis vel quantitatis primi principii. quoniam non sit principium cuiuslibet quantitatis equum primo. sicut punctus primo est principium lineae. secundo superficiem. et tertio corporis. **Quinto** ultimo modo vniuersalia possunt aliquatenus dici corporalia que scilicet principia quidam trahuntur ex corporibus.

Principium essentiale aliqui generis qd se est aliud illius generis. sed vniuersalia sunt principia generalia singularia et sensibilium que sunt corporalia. ergo vniuersalia et sensibilia sunt corporalia. **Major** probatur quia oportet principium et principiatum esse vniuersale.

Oicendum qd duplex est principium. scilicet formale et materialis. et sic vniuersale est principium singularis. et tale non oportet esse aliquid illius generis vel habere eandem rationem cum principiato. **Aliud** est principium fuit rem et esse. et tale est eiusdem nature cum suo principiato et ergo si principiatum sit quantum oportet principium esse quantum.

Quadratus est vniuersale quia genus. et tamen est corporalis et extensa. etiam fuit rem et essentialiter. ergo vniuersale est corporeum fuit rem. **Secunda pars** antecedentis probatur. quia est principium quantitatis realis extense. **Oicendum** qd quantitas in communione accepta non dicitur principium aliquius quantitatis realis particularis fuit rem. sed solus fuit rationem. quare non oportet qd quantitas in vniuersali accepta sit realis corporalis et extensa.

Quinto corpus est corporeum. sed multa sunt vniuersalia de quibus verificatur essentialiter corpus. scilicet sunt species omnium substantiarum materialium ergo multa erunt vniuersalia corporalia. **Oicendum** qd corporeum capititur duplicitate. **Uno** modo ut dicitur substantiam dimensionem corporalem habentem. et sic non omne corpus est corporeum. **Alio** modo capititur ut dicitur substantiam aperte natam habere triam dimensionem. et sic omne corpus est corporeum. hic autem accipitur corporeum primo modo

Questiones

predicabilium

Querit Vt vlia sint in sensibiliis et singularibus vel sim esse a singularibus separata. **O**dm q vle capi dupl. vno modo p natura vniuersali considerata siml' cu intencionte vltatis. et sic vle est sim rationem separatus a singularibus quia intentio vltatis ve scz vnum et idem habeat habitudinem ad multa prouenient ex abstracto intellectus. quare oportet naturam esse abstractam et a singularibus separata. **A**lio modo considerat quatuor ad ipsam naturam sim se prout inuenient in singularibus et sic pz esse nature est separatus ab illis. **C**onsistit probatur pmo per p bim primo posteriori dicens. q nō est necesse le opinari vlia esse extra singularia ad hoc q de vlsibus sit scientia demonstrativa. **S**ed p pz idem. quia si vniuersale esset separatus a singularibus sim esse actuale sequitur q esset celum ppter hoc celum. et terra ppter hac terram. et sic de alijs. qd est contra. **T**reslo. primo celi. **O**ctaua. scientie secantur quoadmodum dū res de qbus sunt tertio de aia. sequeret ergo q alia esset scientia de celo. et de hoc celo. et alia geometria de terra. et de hac terra. **T**ercio probat. si vle esset actu sim esse pfectum ppter singularia. sequeret q esset hoc aliquid et singulare. q esset p se subsistens individuus in se et dividitur a qualibet alio et sic non predicare de singulari nisi solo nomine quod falso est.

Alternativam habet esse in re natura. et nō per singularia vel a singularibus. ergo possunt esse sive singularibus et singularibus. **O**icendū licet natura (q vniuersalis d.) nō habeat esse entitatem a singularibus vel a singularia. haberet tamen ab illis esse existere. quia nō potest copulatur esse heret nisi in singularibus. **C**el dicendum q omne il lud (qd habet esse nō per aliud) potest esse alio nisi ita sit q esse suum sit in alio cui ipm est et cā essendi. et ita vle ē in alio sicut scda substantia est in pma.

Alternativus separata sit loco et tpe. illa simpliciter et similitudine singularibus separata sit. et relata sit. et separata loco et tpe a singularibus ergo simpliciter et similitudine intentionalē. quiā vltas sunt vbiqz. sed singularia sunt soluz hic et nūc. **O**icendū q vle dicitur esse vbiqz et semper pniatiue. tcz p indeterminacionem ad certam differentiationē loci et temporis. qui a cuius p intellectu alicuius nature attribuitur intentio vltatis considerat simili in natura per intellectu abstracto consideratione alicuius differenter loci aut tpi s. q abstractus a eodito ibi individuabitur.

Alternativus noster est separatus. quia nō est organo corporis pniunctus. ut dicitur tertio de anima. ergo vniuersale erit separatum. **T**ener pniecta. qd vniuersale est obiectus nostri intellectus. sed obiectus et potentia debent proportionari. **O**icendū q obiectum et potentia debent proportionari in aliquo. quia requiritur q vnum habeat se vel actus. et alterum vel potentia. non tam oportet ipsa proportionari in omnibus. **C**el dicendum q intellectus quodammodo est separatus et quodammodo coiunctus. Separatus quia nō indiget organo corporeo tangere subiecto. sed est coiunctus quia indiget in operatione sua corporeo tangere obiecto saltem remoto. quia oportet quecumque intelligentia fantasmatam speculari. **D**ic etiam vniuersale aliquo modo est separatum quia sim rationem. et aliquo modo pniunctus scilicet sim rem.

Alternativus nō potest esse corruptibile et incorruptibile. sed vniuersale est incorruptibile. singularis

re vero corruptibile. ergo nō est idem esse singularis et vniuersalis. **O**icendū q non est inconveniens idem sim rem differens. tamē sim rationem esse corruptibile et incorruptibile. sed vniuersale et singulare sunt idem sim rem. sed differunt ratione re.

Querit Utrum vniuersale habeat verius esse in intellectu vel in singularibus. **O**icendū q vniuersale capitur dupl. Uno modo sim propriū et substantiales ac tum naturae vniuersal. qui est dare singulari esse nomine et rationem. et sic habet verius esse in singularibus. **A**lio modo caput vniuersale sim proprietate principiorum ipsi sumi constitutum. et sic habet verius esse in intellectu accipiendo verius prout idem est qd purius. sicut verū aurum dicitur qd est alienae nature impurius. **P**robatur. quia principia contraria ipm in singulari non sunt pura. immo sunt principia individualibus puriora. sed vniuersale in se ipso aut in intellectu ab omnibus istis est denudatum.

Querit In re. et post rem. **O**icendū q est vna et eadem natura idemitate essentiae. sed est alia et alia sim rationem. **T**am natura vniuersalis sim se accepta prout sibi soluz coenunt ea q sunt de eius definitone vocatur vle ante rem. Et illa eadem natura accepta ut est comunicata ad esse naturae particularis et distincta p materiam signatā vocatur vle in re. **S**ed illa natura accepta p intellectū ut est principium artis et scientie vocatur vle post rem. **E**t quādo queritur. quid facit illaz diversitatē in natura vniuersali. **O**icendū q intellectus qui sim diversos respectus rationis attribuit huic nature aliud et aliud nomine.

Querit Utrum vniuersale sit in intellectu per suam realē presentiam. aut solū similitudinem. **O**icendum q similitudinem intentionalē. quiā dicitur tertio de anima. q res nō sunt in anima. sed rerū similitudines. vbi p res intelligimus vltas. et per rerū similitudines intelligimus spes intelligibilis vniuersalū. **E**t hoc confirmatur ratione rati. qd si vle esset realiter in intellectu. daret sibi nomine et rationem. et etiam de ipso pdcaretur q omnia sunt falsa et impossibilia. **S**ed albertus dicit. q natura vltas p suam realē presentiam realiter acceptam sit in intellectu et non solū p suam similitudinem. **E**t ad audiuntē philosophi ita allegatā respōdet. q tpe philosophus p res intelligat singularia que soluz habent esse rationem in natura. sed p similitudinem rerū intelligat vltas sim q dicit Boetius. q spes est essentialis similitudo suorum individualium. sed ista expositio communiter non est visitata. ideo pmius probabilius dicit.

Querit Utrum vle sit in rerum natura. p ducibile. **O**icendum q duplicitate aliquid producitur. Uno modo per se. quod scz per se terminatus actus producitur. et illud p se subsistente haberet et nullatenus in alio. et hoc modo solum suppositus de genere substantiae est producibile. **A**lio modo aliquid est producibile in alio. et hoc duplitter. **E**nō modo ex cōsequenti. sicut vniuersale producitur eis singulari in quo est substantialis. proper qd dicit Gilbertus porrianus. q natura occulta agit in rebus. quia producēdo singulare simul eis singulari productus vle. **A**lio modo per accidens sicut est illud qd

Dorphirii

Folio xi.

accidit producto ex ipsa productione. ut cum producatur
aliquid ab aliquo in stirpium nomine et speciei generati-
onis accidit productus qui sit filius et productus qui sit pat.
Est ex isto etiam solutum dubium. viruz vel in intellige-
tia prima habet ydeam distinctam ab ydea singularis.
quia ydea dupl. potest capi. Unus modo est ratio cog-
noscendi imm. hoc modo ymueritale bin. potest habere ydea
distinctam ab ydea singularis. Alterus modo accipit ydea
ut non est soluz ratio cognoscendi. sed etiam exemplar ope-
ris. Et isto modo ymueritale non potest habere ydeam dis-
tinctam ab ydea singularis quia non potest produci-
rur in singulari.

Accus et operationes sunt singularium et suppositorum primo metaphysice. sed uniuersale non est singulare neque suppositum. ergo non potest producari. **D**icendum quod accus et operationes sunt singularia primo et per se. et ex sequenti etiam sunt uniuersalia. sic etiam illud quod per se productum est singulare et hoc aliquid. uniuersale autem solu[m] ex unitate productum ut deum est.

QUOT VNIUERSALE SIT MATERIA FORMA VEL TO
RUM COMPOSITIUS. **O**ICEDUM Q EST FORMA NO
QUIDEM PARTIS. SED FORMA TOTIUS Q MODUZ TO
TIUS DESIGNATA. ID EST FORMA TOTIUS C CRATUE SUMPTA.
RATIO QUA OMNIS VNIUERSALE DEBET PREDICARI DE EO CUI IN
EST. SED HOC SOLUZ COENUNT FORME TOTIUS Q MODUZ TOTIUS
DESIGNATE. **N**ON FORMA TOTIUS EN ABSTRACTO DESIGNATA NO
PREDICAT DE ILLIS QBUS INEST. QUA SIGNIFICAT VRABSTRACTA
TA A SUIS INFERIORIBUS. SED ILLUD QD PREDICATUR DE ALIO
NO SOLUM EST IN ILLO DE QUO PREDICAT. SED ETIA SIGNIFICAT
TUR SIBI INSELLE. **O**E IUSTUD PERTINET HABET VERITATEM IN PRE
DICAMERO SUBSTANTIÆ. VBI CONCRETA Q SE PONUNTUR IN PREDI
CAMETIS. ET ABSTRACTA SOLUM REDUCTIVE. SED IN PREDICAMEN
TIS AC IDEM QD EST OPPONENS. **F**ECUNDÀ RATIO. QUA ILLUD
EST FORMA TOTIUS EN CONCRETO SUMPTA QD DARÈT ESSERE TOTIUS
PREDICAT DE ILLO IN QO EST. SED VNIUERSALE DAT ESSERE NOMINE
ET RATIOEM SUIS SINGULARIBUS ETIAM DE EIS PREDICATUR. ER
GO EST FORMA TOTIUS Q MODUZ TOTIUS SUE. SCRIPI DESCRITA.

Notandum Q[uod] duplex est forma. scilicet forma partis, et forma totius. Forma partis est que est actus et perfectio partis compositi tunc seu materie sicut anima in homine est actus materie hominis. Forma totius est que est actus totius compositi ex materia et forma partis. Ut hec forma dupl[iciter] designatur. seu in concreto et abstracto. In concreto quando significat vir deinceps totum esse eius cuius est forma. ut homo est forma totius respectu fortis vel platonis. In abstracto significatur per modum forme tunc cum precisione materie signata vel suppositi. sicut hoc nomine humanitas significat formam totius per modum forme tunc. et ideo non predicitur de eo cuius est forma.

Secundum porphirium species cōponitur ex genere
et differentia. sicut statua ex ere et figura. sed sta-
tua cōponitur ex ere ut materia. et figura ut for-
ma. ergo sp̄es cōponitur ex genere ut materia. et diffe-
rentia tanc̄ et forma. et q̄e coelequens vniuersale saltem
qđ est genus est materia. **O**tecedūm q̄ porphirius
ut videtur dicere genus realiter esse materię. sed q̄ ha-
beat modū materie. quia sumus genus ut quoddam ma-
teriale et potentiale in ipsa specie. quāuis in se sit forma
Mea per modū totius designata.

Species coponitur ex genere et differentia. etiam
men species est yniuersale. ergo yniuersale est co-

postum **O**leodium quāuis species componat et p
tibus que differunt sūm rādēm. tamen illae partes sunt
idem sūm rem. rāta soluz est compōrōnīs.

Quoniam distinguitur forma par-
tis, et forma totius. **Dicendum**
sunt sancti Thonii, qd de hoc est
duplex opinio. Una est. Quicquidne est verius, qd in re-
bus compositis ex materia et forma distinguuntur formae
rem, quia forma totius coplectitur essentiam formae per
tis et etiam materie, et ita forma totius habet se ad formam
materie, sicut rotum ad partem. Qd autem distin-
guuntur patet, quia forma partis datur esse materie, et sic
solum dat esse partiale, sed forma totius datur esse toti compo-
sito, sed dare esse partiale, et dare esse totale sunt diversae
versus conditiones, ergo etiam diversas arguant formas
Secundum probatur, quia quodcumque aliqua duo si se
habent, qd unum aliquid reale includit quod aliud rea-
liter excludit illa distinguuntur realiter, sed forma totius
includit in sua ratione materiam quam forma pars ex eius
dir, ergo realiter distinguuntur saltem in compositione. **Et**
in illis que sunt separata a materia non distinguuntur re-
aliter, sed solum sunt ratione, quia una nihil continet pre-
ter aliam. **Alta** opinio est dicendum, qd etiam in compo-
sitis ex materia et forma non distinguuntur realiter formae per
tis totius, sed soluz sunt rationes, et sicut hoc sortit alia etia-
lia nostra. **Dicit** enim forma pars in quantum est acutus materie
sic, sed dicitur, qd forma totius in quantum actuat materiam range-
do ipsam ut erit ea exercit esse non distinctum realiter ab ipsa
forma, sed ratione tamen quod id est non est acutus mate-
ria tamen, nec formam tamen, sed compositi

Si **E**cclæz est forma dans ecclæz materie et toti cōpo-
sito. ergo ecclæz est forma pris et forma toti. us.
Ans probatur. quia nisi sic plures essent forme
substatiæ in ecclæz composito qd docto: sanctus ne-
gar. **D**icitur qd in ecclæz composito non possunt esse
plures forme substatiæ ex equo se hincit. pris tamen
plures esse subo: dinate quaz. vna est forma pris dans
esse realiter et primo materie. **O**t alia totius dans esse
est ratio em et pmo toti composito.

Dicitur autem nequam genus nequam species
Simpler pici. Genus enim dicitur et alius
quorum quodammodo se habentum ad unum aliis
quod et ad seiniunc collectio est quia signifi-
ficatores rhomanoꝝ et genoꝝ ab unius scilicet ha-
bitudine dico autem rhomuli et multitudinis huius
tunis aliquo modo adinunciantur quia ab illo ex cog-
noscuntur et dividuntur.

Pista est pars executia huius libri. in qua Porphyrius determinat de quinque vniuersalib. Et diuiditur in duos tractatus principales. In quorum primo determinat de quinque vnlbus finitimis et absolute consideratis. In secundo determinat de eis comparatiis. ab iunctum est omnibus. Primus tractatus diuiditur in quinque capitula finitimi que sunt vniuersalia que patet in procello. In primo determinat de genere. et diuiditur in duas partes. In prima ponit acceptiones generis. et determinat illas. In secunda autem parte acceptat

Questiones

predicabiliū

illam de q̄ est sibi p̄ncipaliter ad p̄positū. sc̄da ibi (tr̄splicit iactur) Dīa itez diuiditur in tres b̄z q̄ tres ponit acceptōnes q̄. sc̄da ibi (dicit autē) tercia ibi (alter autē rursus) Quo ad primū inuit p̄mo m̄l̄plicitatē tam q̄ sp̄ciet dices. q̄ neq̄ genus neq̄ sp̄s videt simpl̄r dīc. i. vno m̄o sed equioce. Unū genus p̄mo m̄o dī collectio multoꝝ quodāmō se h̄ntū ad alioꝝ vnu p̄ncipiū r̄ ad seiuinc. b̄m quā acceptōem collēco rhoma noꝝ (que a rhomulo dīdit per successiūnā ḡnatiōnē) vocationis inq̄ntuꝝ oes de illa collēcone habitudinez habet ad rhomulū tanq̄ ad p̄muꝝ parentū qui aliqd sui h̄t in tota collēcone q̄d est semen paginatōnē disfusum ab eo. t̄n hoc dā multiūdo differt ab alijs q̄ ab alio parente sine p̄ncipio dīderūt

Querit Quare dī in textu. videt autē neq̄ genus neq̄ sp̄s r̄. r̄ nō ponit est. **Dīm** q̄ ideo q̄ acceptōnes iste magis q̄ in mēte q̄ in re natura. ideo maḡ dicit vñ de tur. q̄ acceptō hoc vñbūm videt apud phm tribus mōis. Unū m̄o vñ ē exp̄essiūnū veritatis apparet̄ r̄ nō exīta. r̄ sic dicit i elencibz. syls sophisticus videt syls logismus r̄nō est. Alioꝝ est exp̄essiūnū veritatis pbabilis liter r̄ nō necārio. r̄ sic dī p̄mo thopicoꝝ. pbabile est. q̄d viderur oibūs aut pluribz r̄. Tercio m̄o accipit̄r̄ vñ est exp̄essiūnū euclides veritatis. r̄ sic in p̄posito dī. q̄ neq̄ genus neq̄ sp̄s videt simpl̄r dīc. i. vno m̄o

Rotādū multoꝝ accipit̄r̄. vno simpl̄r valet. i. sine addito. r̄ sic suis tūt sc̄do thopicoꝝ. cuꝝ dī. simpl̄r dīc q̄d sūnū additio dīc. Sc̄do simpl̄r valet. i. vñliter. r̄ sic dicim⁹ sylloꝝ simpl̄r dīc. i. vñliter est subiectū noue logicē. r̄ sic er̄ est aliqua sup̄ simplex. Tercio simpl̄r valet. i. incōtractē. r̄ sic dicim⁹ sylloꝝ simpl̄r dīc. est subiectū lībā prior. Quarto simpl̄r valet. i. nō multoꝝ vel non vno m̄o. r̄ta dicit Rotphirius in hoc loco. q̄ neq̄ geniūs neq̄ sp̄s dī simpl̄r. i. vno m̄o Sed vñūq̄dēs coꝝ dīc multoꝝ. q̄d tres s̄t acceptōnes gener̄

Dīm vñ debet esse vñiuocū. sed genus est vñ. **Sī** vñ p̄z ex nūero vñiuersaliū. ergo ē vñiuocū. **Dīm** q̄ genus capitur dupl̄r̄. vno m̄o in sua cōstāte pro oibūs suis acceptōibus. r̄ sic est equocū. Alioꝝ m̄o capīs solū p̄o tercia acceptōne. r̄ sic est vñiuersale r̄ vñiuocū.

Collēco est actio. sed genus p̄mo m̄o nō est ac̄. **Sī** tio. ergo nō est collēco. **Dīm** q̄ forma argum̄ti nō valet nisi maior fiat vñlū. r̄tū est falla. vñ collēco capīs dupl̄r̄. vno m̄o actiu. alio m̄o passiu pro rebus collect̄. r̄ sic suīt̄ hic. r̄ est idex. q̄d p̄ogenies. nam de eadē p̄ogenie habitudinē habent adiunīcē p̄pter consanguinitatē.

Sī Collēco lapidū habet se ad vnu p̄ncipiū. s. ad quis talis collēco habet se ad alioꝝ vnu q̄d est extra genus ipsoꝝ. nō tamē se habz ad vnu eiusdē generis. q̄d colligens nō est eiusdē generis cuꝝ lapidibz collectis. r̄ ergo excludit p̄ hoc q̄ dī quodāmō. q̄d valet. i. dīdam sp̄cili m̄o. q̄d res collecte fm̄ istam acceptōez habent habitudinē ad p̄ncipiū. nō q̄llibet. sed ḡnatiōnis. Et p̄ hoc etiā excludit collēco multoꝝ eiusdē opionis vel secte. quia nō habet se adiunīcē quodāmō. id ē modo cōsanguinitatē ad vnu p̄ncipiū. i. p̄muꝝ paren-

tem. de quo intelligitur textus.

Dīcitur autē et aliter r̄m̄is genus q̄d ē vñiuisciuſq̄z ḡnatiōnis p̄ncipiū. vel ab ab eo qui genuit. vel a loco in quo quis genitus est. **Hic** em̄ horrestē quidē dīcimus a Tantalo hēre genus yluz aut̄ ab hercule. Et rursus pindar̄ quidē thebanū esse gene re. platonē vero atheniēsem. r̄ em̄ patria est p̄ncipiū vñiuisciuſq̄z ḡnatiōnis quēad modum r̄ pater.

In ista p̄te sc̄da ponit sc̄dam acceptōem. r̄ duo fācit. Nam p̄mo ponit acceptōem. sc̄do compat̄ eam ad primā ibi. hec aut̄ **Dīcens** p̄mo. q̄ genus sc̄do m̄o dīcitur vñiuisciuſq̄z ḡnatiōnis p̄ncipiū. r̄ hoc ab eo q̄d exīt. vel a loco in quo q̄d genitus est. i. genus sc̄do m̄o dīcitur p̄ncipiū ḡnatiōnis tam actiuū q̄d seruatiū. Et ponit de vñroꝝ exēpla. p̄ma duo sūr de patre. q̄d dīcimus horrestē habere genus a tantalo eius pauc. r̄ yluz ab hercule tanq̄ ab attaou. sed sc̄da duo s̄t de loco s̄iue patria. q̄d dīcimus pindar̄ esse thebanū generē. id est natuꝝ ex thebis. r̄ dīcimus platonē esse atheniēsem id est natuꝝ ex athenis.

Sī Rhomulus ē genus sc̄do m̄o. r̄ tamē nō est p̄ncipiū vñiuisciuſq̄z ḡnatiōnis. sc̄da ps probat. q̄d est t̄m̄ p̄ncipiū rhomanor̄. **Dīm** q̄ illa de scriptio gener̄. sc̄do modo intelligitur reddēdo singula singul. quia quodlibz genus est p̄ncipiū s̄ue genera tōnēs. r̄ nō vñum oīm.

Sī Mater est p̄ncipiū ḡnatiōnis. r̄ tamē nō poſtatur pro exēplo textus. **Dīm** q̄ mater est s̄t. h̄t p̄ncipiū s̄t p̄ncipiū materiae r̄ passiū. hic vero p̄ncipiū s̄t capīs pro p̄ncipio actiuo. quia genus logicuꝝ q̄d dīcīs at s̄t studiū gener̄. sc̄do modo est p̄ncipiū s̄t. r̄a le habens p̄uenientiā cuꝝ p̄ncipio actiuo. Si t̄m̄ alijs veller dīcere q̄d mater est p̄ncipiū actiuū. r̄ q̄d actiuē cōcurrat. dīcīs est q̄d pater in textu capīs pro parente et sic cōprehendit tam patrem q̄d matrem.

Sī Pateria r̄ forma s̄t p̄ncipiū ḡnatiōnis. r̄ tamē nō sunt genus sc̄do modo. vt claz est. **Dīm** q̄ duplicita sunt p̄ncipiū ḡnatiōnis. s. intrinseca et extrinseca. Intrinseca s̄t. que manēt fm̄ substatiā in re genita. vt materia r̄ forma. Extrinseca s̄t. duplicita. sc̄z effectua r̄ seruatiua. cōseruatiua sunt vt locus vel patria. Effectua sunt duplicita. s. vñiuocā r̄ equocā. eq̄ uocā s̄t. que cōcurrūt ad productōez multoꝝ effectua sp̄ē dīcīs. sicut sol. Vñiuocā s̄t. duplicita. s. actiuā vt pater. r̄ passiuā vt mater. sed genus sc̄do m̄o est p̄ncipiū extrinseci effectuū vel cōseruatiū.

Sī Tempus nō ponit genus sc̄do m̄o. ergo nec s̄t. **Dīm** q̄ nō tenet p̄ simile. q̄d vñlūq̄z est quedāz cāritas. **Dīm** q̄ nō est s̄lē. q̄d tēpus est maius cā corrupcionis q̄d ḡnatiōnis. eo q̄d est mēlura succēsiūa. q̄d fm̄ Aristo. quarto phisicoꝝ. (ea que s̄t. in p̄se senescit r̄ labescit in tēpe) sed locus ē mēlura p̄manēs et est p̄ncipiū s̄t facto esse ḡnatiōnis. quia cōseruat lo-

Dorphirii

catum. **O**t quando dicitur accidentis nō est pncipi
um generatois substātē, sed loc⁹ est accidēs igit⁹. **D**i
cendum q̄ locus capis dupl⁹ vno mō mathematice i
quātum est distātia a trib⁹ pūctis mūdi immobilib⁹
v̄ logice inq̄tū est absolute superficies cor̄gis, s̄ sic nō ē
pncipiū generatois. **A**llio mō capis loc⁹ phisice, id ē, p
ut habet formale phisicum, quod ē virtus qđam cele
stis ip̄i loco a p̄mo locate insula. **O**t sic nēdū est pncipi
piū gnatois, s̄ h̄z mirabilē p̄tutem generandi et con
seruandi rem naturalem.

Arguit *Dotus est pncipium generatōis. q
er tps. 2na. pbatur p simile qz mot
no fit sine tpe. Qdm qz motus ac
cipitur dupl'r. vno mō se z absolute. z sic ē cā cor
ruptionis. qz p motum ipm mobile variat ex quo fac
ipm distare a dispōne in qz pūs fuit. Alio mō capit fm
qz stat sub intentione mouētis. z sic ē pncipiū gnatōis
qz mouens qz motu intendit inducere formā in mobile
que nūqz p̄t introduci nisi abiecta forma sibi oposita
sic etiā tempus inçētum stat sub intentione agentis in
tpe p accidēs potest ec causa generatōis*

Rhomani cīm sunt q̄ ex genere descēderūt
Rhomuli, z citropide. q̄ ex genere descendē-
runt citropis z horū p̄ximi. **E**t p̄i⁹ qdē ap-
pellatū est genus vniuersitatis generatōnis
p̄ncipiū. dehinc etiā multitudo eoꝝ que fu-
it ab uno p̄ncipio. vt a rhomulo: **M**āq; di-
videntes z ab alijs separātes. dicebam⁹ om-
nī illā collectōem eē rhomanorū cēnū.

Postq̄ porphirius posuit duas acceptōes ḡnis ci-
uiles et reales. h̄ p̄t an̄c̄ ponat t̄c̄ia copiarillas duas
ad inuicim penes p̄tis et posteri. dices q̄ hec secun-
da acceptio videſ eſ p̄m̄ſiſima et p̄ncipalior. qd̄ p̄bat
dupliciter. p̄mo qz gen⁹ p̄mo mō h̄z ee a ḡne ſed o mō
ut collectio Rhomanorū a rhomulo. vñ Rhomani
dicunt qui ex genere deſcederūt rhomuli Similiter ci-
tropide dicunt qui ex genere deſcederūt citropis. Fe-
cundo par h̄. qz nome generis apud ciuiles p̄us tri-
butū est ḡni ſed o q̄ p̄mo. ſicut genus p̄us ē appella-
tum vniuersitatis ḡnatoꝝ p̄ncipiū. et poſta multitu-
do deſcendēs ab illo p̄ncipio vocata eſt genus. Rō il-
lius eſt. q̄ illud a quo aliqd̄ capit diſtinctionem p̄us ē
illo qd̄ ab ipo capit diſtinctōem et drām. h̄ gen⁹ p̄mo
capit diſtinctōem a genere ſed o. igis. D̄inor. pba-
tur qz vna multitudine capit diſtinctōem ab alia qz p̄n-
cipium illius m̄ltitudinis. ſicut collectio Rhomano-
rum diſtinguit a collectōe Citropidaz. qz vna del-
cendit a rhomulo et alia a citrope

Secundo a **I**ustino causa utrumque
secundum securum sive secunda acceptio debet p*ro*cē-
dere p*ri*matam. Hoc quod p*ra*bas quod est an effectu
ordini q*uo*d ordine nature sed etiam acceptio p*re*cedere
p*ri*matam. sed ordine discipline et quo ad nos sequitur. q*uo*d ge-
nus sedis modo maiorem h*ab*et suauitatem et c*ui* g*eneris* logic*o*. et
magis declarat genus logicum et ergo etiam propin*u*um.

Folio xii

quisus ad ipsum ponitur

Alliter autem et rursus dicit genus, cui superponitur species, ad hoc fortasse sicut in dictum etenim principiū quod oddā est hīmōi gen?

carū que sub se sunt spētū, videtur etiā multitudinē cōtinere oīm, que sub eo sunt spēz.

In ista tercia preponit tertiam acceptioem gnis. et cum hoc ostendit qualiter hz silitudinem ei duabus primis. dicens q tursus alter pmi vntur genere q ciuitates. dicitur enim genus apud phos cui supponitur spes. Et h genus fortasse sic dicim est. qz hz silitudine quadrata ei predictis acceptioneibus. qz genus tertio modo dicim est quodam principium suaz specieru que sunt sub ipso. et sic conuenit cu gne modo. Hilt etiam pstinere videtur oem multi tudine eoz que sub ipso sunt. et in hoc conuenit cum genero modo.

Serui supponit drūa et etiā individualū et tū
Non sunt spes. Quia tercia acceptio non videtur
vera. Dom q̄ illa acceptio sic ē intelligenda.
genus est cui dīcte in recta linea p̄dicamētali et imme-
diate supponitur spes. sed drūa non supponitur generi
directe neq̄ individualū immediate q̄rēno optet q̄ sint
spes. Et q̄n dicitur individualū vagū sicut aliq̄ aīal
ponitur immediate sub gen. Dom lucis fīm voce vide-
atur immedie poni sub aīali nō tū fīm rem faciam qz
aliq̄ aīal bē aliq̄ posteri illa spē cui individualū de-
mōstratur vē p̄ individualū vagū circuolodetur

Supponitur sp̄. Dino: patz. q̄ species diffini-
tur q̄ gen⁹ dñaz. Dōz q̄ genus capitū du-
pl̄r. vno mō in rōne diffinientis. s̄ iste pars sp̄. Alio
mō capitū v̄ est qdām tōtū vle resp̄ sp̄. s̄ vtrōz
q̄ mō sibi supponitur sp̄. sed maior b̄ polita b̄ vita
tem de pte integrali. t̄ nō essentia! seu diffinitia

Slēnus est cui supponitur gen^o. q̄ nō soluz sp̄es
āns pbatur. q̄ substātie que est gen^o q̄alitatis
mūlūponitur ill^o gen^o sc̄ corp^o. Dōm q̄
intermedia inter gen^o q̄alitatis mūlū et p̄tē sp̄ecialissimaz
p̄tē dici genera et sp̄es ad diuersa cōpata. q̄ dicuntur
genera inq̄stū habet ordinē ad superiora. et corp^o p̄pati
ad substātiā est species substātie

Querit *Cry iste tres acceptiores quam sint sufficienter assignatae. Quidam quod porphyrum non intendit ponere oes acceptiones quam sed solu illas quod habent suauitatem cum gene-*

tiones gnis, iec̄ lori illis q̄ habet puentientia cu genero logico, t̄ que nos ducit in noticiā gnis logici, sed tales sunt due cūpiles hic posite. q̄ illas cu acceptō logica h̄ solū ponit, vñ genus logici cōuenit cu genere p̄mo mō in hoc, q̄ sicut gen⁹ logici p̄tinet multitudinē sp̄erūm, eo q̄ nō est gen⁹ nisi respectu sp̄erūz q̄ sunt sub ipso, ita gen⁹ p̄mo mō est collectio multoz generatoř ab uno descedentiu. P̄ifferēter tñ, q̄ genus logici cōtinet suas gres p modū totius cēntialis, ideo predicitur de qualibet eius pre, sed gen⁹ p̄mo mō cōtinet ei ptes p modū torius integris, t̄ nō pdicatur de ipsi. S̄il’ etiā genus logici habet aliquā puentientia t̄ alia quā dñiam cu gñe sedo mō. Q̄ puentientia stat in tribus p̄mo puentienti, q̄ sicut gen⁹ sedo mō est pncipium omnium p̄ficien̄tiā, ita gen⁹ secundu, ita tertiū est p̄ficien̄tiā.

Questiones

predicabilium

specierum Secundo cōueniūt. qz sicut genus secundo modo est in quolibet descendētiū ab ipo. sicut pāl alī quid sui habet in filiis. sicut genus logicū est in qualibet suaz speciez. Tercio cōueniūt. qz sicut genū scđo mō est pncipiu puentie et etiā différētiō oīm cōtentū p sub ipo. ita genus logicū est pncipiu puentie specierum et etiam différētiō a spēbus aliorū generū. Differunt autē pmo. qz genus scđo mō est pncipiu effectū et extreū secū. sed genū logicū est pncipiu formale et int̄i secū. Scđo differunt qz genus scđo mō est solū b̄z p̄tū tem in suis inferioribz. sed genus logicū est in suis speciebus fīm essentiā. Tercio differunt. qz genus scđo mō n̄ pdcāf de cōtentū sub ipo. sed genus logicū predi-
catur de suis speciebus

Allst aliqo d gen⁹ masculinū fīm v̄l neutrū et sīl aliqo est gen⁹ actiū et passiū. et ille acce-
ptiones hic n̄ ponuntur. ḡ sunt ples q̄ tres.
Odm q̄ po:phr̄tūs n̄ voluit ponere oēs accepte-
gñs. sed solū ciuiles ap̄d quos nomē gñs p̄s fuit in
vſu. et ab illis trāstatū est ad logicos. p̄t puentie hic
inde reptā. Et qñ dr. grāmatica et logica maiorē ha-
bēt cōuentientiā q̄ logica et politica. Odm q̄ verū ē. q̄
genus logicū in multis b̄z maiorē puentientiam cū ge-
nere ciuili q̄ grāmaticali vt patuit

Tripl̄ igitur cū genus dicatur de tercio
apōphōs fīmo ē. qd eīs describētes assiguer-
runt genus esse dientes quod de pluribz et
dr̄ntibz spe i eo qd quid sit pdcātūr vt aīal

Alta cōda ps pncipal̄ hūr capl̄ in q̄ Por. positis
acceptoibz gñs elicit illaz de qua est hic ad p̄positum
Dices cū genus dicat tripl̄ vt patuit solū de genere t̄
cio mō est sermo apud p̄hos qd̄ ipi différētiō dicunt
Genus est qd̄ de pluribz spe dr̄ntibz in eo qd̄ qd̄ ē pdcātūr.
vt aīal pdcāt de hoīe b̄ azino q̄ spe differunt.

Rtp̄ gen⁹ sit pdcābile diffēctum p̄tra alia
quatuor. Odm q̄ sic. et q̄ sit pdcābile p̄t. qz
ap̄tū natū ē pdcāti de pl̄b. vt dicit ei diffēctio.
q̄ est pdcābile. p̄na. pba. locū a diffēctione ad
diffēctū. q̄ sit pdcābile diffēctū. pba. q̄ b̄z diffēctū
modū pdcāti ab aliis. vt patz ex sufficiētiā p̄
dicabilitā. q̄ pdcāt in qd̄ p̄trabīle. sed pdcābilā
distinguit penes diuersos modos pdcāndi

Genus est matia p̄phr̄tū caplo de dr̄.
vt materia n̄ est v̄l. ḡ gen⁹ n̄ est v̄l. **D**is
genus n̄ est materia. q̄ habz quādā. p̄tio-
ne cū matia. qz sicut forma determinat matia. ita dr̄na
determinat gen⁹. et q̄ habz modū materie respectu differen-
tie q̄ quā determinatur et contrahitur

STerminus in diffēctione p̄mo loco posit⁹ de-
bet eē gen⁹. q̄ (qd̄) n̄ est gen⁹. ḡ male ponit p̄t.
mo loco. Et p̄firmat. qz qd̄ est nome infinituz
et nibil notificat ḡ male ponit in ista diffēctione. **D**is
q̄ termin⁹ fīm vera p̄structōm p̄mo loco positi⁹ b̄z else
gen⁹ aut dare intelligere illud qd̄ est gen⁹ v̄l b̄z modū
gñs. et sic ē in p̄posito. qz qd̄ capit b̄ relatiō. et refert v̄l
positum loco generis. et sic soluitur scđm. quia quod n̄
capitur infinite sed relatiue. vel si capiatur infinite ad
huc ponitur in diffēctione ista. et finitatur per parti-
culas sequentes

Sens pdcāf de pluribz spe differētibus
Et tamē n̄ est genus sed p̄mune analogū. er-
go ista diffēctio couenit alteri a diffēcto. Pri-
ma pars probat. dicendo homo est ens. alius ē ens.
Dicendū q̄ ens p̄mo excludit p̄ genus diffēctio
quia non est v̄l. Secundo excludit quia n̄ pdcāt
immediate de pluribz spe differētibus cuz generalissi-
ma n̄ possunt esse species. Tercio quia ens n̄ predi-
catur in quid. cuz non possit responde ad interrogā-
tionem facram q̄ quid. vnde cuz queritur. qd̄ est hoī.
male respondeatur est ens. sed magis presupponit. quia
questio qd̄ est p̄supponit questionē si est.

Genus sepe in pdcātōibus subiectū. ergo n̄
semp pdcāf. Enīs probatur. dicēdo aīal est
substantia. aīal est genus. **D**icendum q̄ quā-
do genus subiectū in pdcātōne essentia li et directa
tūc habet rōem spēi subalterne respectu sui superioris
sed in rōe ḡ s̄ pdcāf de suis spēb fīm aptitudinē

Secunda p̄pater. quia soluz pdcāf de vna specie. **D**i-
cendū. quādū aīal actu soluz pdcāf de vna specie.
tamē aptitudine de pluribz pdcātū. sed hoc v̄bū
pdcātū in diffēctionē ista dicit aptitudinez et
nō actum. quia aptitudine est maḡ intrinseca diffēctio-
ni q̄ actus. Et dicendum secundo. q̄ genus n̄ predi-
catur de pluribz in vna propōne. tamē bene in diuer-
sis. vt patet dicēdo. hoī est aīal. alius ē aīal. **O**te-
quādo dicit. quod semel dictū est amplius resumū n̄
potest. ergo idem pdcātū n̄ potest ponit in diuersis
p̄pōtibz. Odm q̄ vox semel. plata resumū n̄ p̄ eadē
in nō. tñ bñ vox alia sīlis. que est signū eiusdē rei cu
voce p̄mo. plata. et sic eadē fecato vocis p̄ resumū. licet
nō idē sonus. et illa fecatio sufficit ad h̄. q̄ sic idē pdcāf
tū in diuersis propositionibz

Secundū est de intrinseca rōe alicui⁹ n̄ p̄ ab ip-
so separati manēt. q̄ p̄care actū est de intrinseca
rōe p̄bi. ḡ a p̄bo n̄ separat. **D**icor p̄z ex diffēcto
rōe p̄bi. Odm q̄ p̄bū sp̄ p̄care actū p̄ intelligi duz
p̄l. vno modo sub actuali exercitō. et sic ē falsū. Alio
modo sub exercitō aptitudinali. et sic est verū.

Secunda p̄spē. **D**icādū ps p̄ba dicēdo. alius ē hoī. leo ē
hoī. **D**om q̄ gen⁹ pdcāf de pl̄b spē dr̄ntibz
p̄a pdcātōe. q̄ iste falsū. Et q̄ n̄ pdcāf de eiā i qd̄
q̄. q̄ q̄. qd̄ est alius⁹. n̄ rōder. est hoī. Et qñ dr. iste
st̄ vere. hoī n̄ est alius⁹. equ⁹ n̄ est alius⁹. et tñ alius ē
spē. Odm q̄ genus vere et affirmatiō pdcāf de pl̄b
spē dr̄ntibz. sed iste sunt negatiue.

Secunda p̄spē. **D**icitur q̄ v̄l. ḡ spē pdcāf de pl̄b spē
dr̄ntibz vera et affirmatiō pdcātōe. **P**otius
cēdū q̄ ans est falsū. qz in illo p̄bo v̄maginat includit
negatio. et q̄ sunt p̄tualr negatiue. Et iā dīm q̄ gen⁹ p̄
dcāf de pl̄b spēbus mediāte p̄bo substantiō. q̄ v̄maginat
n̄ est p̄bo substantiō. Et possent oēs iste obie-
ctos solui p̄ ista p̄ticularā (pdcāti in quid) q̄ stat p̄p̄
dicātōe p̄a affirmatiō directa vnuocā et cōntial. q̄a
(analogū p̄ se positiū stat p̄ p̄carōe familiā)

Secunda p̄dcāf de pl̄b puentibz spē. q̄ n̄ spē
dr̄ntibz. Enīs p̄ba. qz aīal gen⁹ pdcāf de hoīe
et alius q̄ spē puentū. q̄ hoī ē spē et alius q̄ spē

Dorphirii.

Folio xiii.

cendū q̄ sp̄s accipit dupl. vno mō p̄ sedā intētione, et sic gen⁹ p̄dicat de plib⁹ sp̄s p̄uenientib⁹. vt pbaf ar⁹ ḡmū. Alio mō capit. p̄ p̄ma intētōe siue p̄ resubstra ta. r̄ tē p̄dicat q̄ p̄ plib⁹ d̄r̄tib⁹ sp̄s. i. natur⁹ specific⁹.

Quot mois aliquid p̄dicat in qd̄? D̄om q̄
Qrib⁹ mōis. p̄mo d̄i p̄dicari in qd̄ qd̄ de na⁹
tura sua ē qd̄. r̄ de suo mō sc̄di. qd̄ v̄ ge⁹
nera r̄ sp̄s de p̄dica mō substātia. H̄c d̄i p̄dicari
in qd̄ qd̄ de natura sua nō ē qd̄. s̄z solū de mō sc̄di v̄
ḡna r̄ sp̄s accītū. Tercio d̄i p̄dicari in qd̄ qd̄ de totā
qddicatē rei explicitē r̄ p̄uertib⁹ a p̄ma potētia v̄lōs
ad v̄lō actū. r̄ sic diffinitiō qddicatē p̄dicat in qd̄ de

q̄ d̄icēs q̄le v̄ideſ p̄dicari in q̄le (suo diffiſto)
All̄z gen⁹ dicit q̄le. ḡ gen⁹ p̄dicat in q̄le. D̄ior. p̄baf.
qr̄ ḡz ē forma m̄ltis cōicabili. de r̄oe forme
aut̄ ē q̄lificare. **D**̄bz q̄ duplē ē forma. qdā ē forma
cōfusa r̄ indistincta. t̄ h̄o gen⁹ ē forma nō qdē sc̄ra p̄
modū forē s̄z p̄ modū matē r̄ substātia q̄re p̄dicat in
qd̄. r̄ nō in q̄le Alia ē forma determinātā r̄ specificātā r̄
sic d̄i ē forma. qr̄ q̄lificat ip̄z gen⁹. r̄ illa p̄dicat in q̄le

Oct̄ q̄n arguit. gen⁹ r̄ d̄ia idē dicit. ḡsic d̄rā p̄dicat
turi q̄le. ita r̄ gen⁹. D̄bz quis dicit eā de naturā s̄z
r̄. nō t̄ sub codē mō eēndi. qr̄ naturā quā dicit gen⁹ p̄
modū substātia. differentia dicit p̄ modū qualitat̄s

Allud nō p̄dicat ī qd̄ qd̄ nō dicit totū eē illi⁹
de q̄ p̄dicat. s̄z gen⁹ nō dicit totū eē sp̄i. ḡ non
p̄dicat in qd̄ de sp̄. D̄ior. pbaf. qr̄ h̄o soli diffiſti
nitōi queit q̄ ex ḡne r̄ d̄ia p̄ponit. **D**̄bz l̄z gen⁹ nō di
cit totū eē sp̄i determinatiū. dicit t̄n totū eē cōfusū r̄
indeterminatiū. quod sufficiat ad h̄o v̄ p̄dicetur in qd̄.

Querit q̄ p̄dicat d̄i plib⁹ sp̄eb⁹. Ieo qd̄
qd̄ ē. s̄. de albedō r̄ nigredine.

Oct̄ si dicit color ē accītū. ḡ nō ē gen⁹. **E**z p̄na p̄ locum
ab opposit⁹. **D**̄om q̄ duplē ē accītū. s̄. p̄dicantale vt
est oē illid̄ qd̄ nō ē substātia. Allud est accītū p̄dicabile
qd̄ s̄z nō ē gen⁹ sp̄s d̄rā v̄l. p̄p̄o. p̄mo color ē accītū s̄z
nō sc̄do. **O**ct̄ q̄n arguit. color adē r̄ abē siue subiecto
p̄ter ei⁹ corrūptōem. ḡ est accītū p̄dicabile. **E**z p̄na p̄ lo⁹
ci a diffinitiōe ad diffinitiū. **D**̄om q̄ aūs ē fīm. q̄ color
sc̄at abstracte. r̄ ḡnō h̄z b̄tūdīz ad subiect⁹. s̄z mag⁹

All̄z coloratū ē. (coloratū qd̄ ē accītū p̄dicabile
gen⁹ ad albū r̄ nigro. r̄ t̄n p̄dicat in q̄le. qr̄ ē ac
cīdēs p̄dicabile vt dēm ē. **D**̄bz q̄ coloratū cō
patur ad duo. vno ad suū subiectu. r̄ sic est accītū. r̄ p̄
dicat in q̄le. Allio cōgāt ad ifferiora sua. r̄ sic ē gen⁹ co
mo q̄ ḡna r̄ sp̄s s̄t. in cōcretis accītū. **E**z q̄n d̄i co
loratū nō p̄dicat in qd̄ de albo r̄ nigro. ḡ nō ē gen⁹ ad
sp̄. **D**̄om q̄ tripl̄ aliquid p̄dicat in qd̄. vno fīm r̄ t̄n
et sic d̄i ē de ḡne substātia p̄dicat in qd̄. qr̄ d̄na fīm rem
idē dicit eu ḡne. Alio fīm modū t̄n. r̄ sic ḡna r̄ sp̄s d̄
p̄dicamē accītū p̄dicat in qd̄. qr̄ capiū substātia q̄n
cōgāt ad sua ifferiora. Tercio fīm rem et modū t̄l. r̄
sic cōuenit generib⁹ r̄ sp̄eb⁹ de p̄dicamē substātia

Ver⁹ gen⁹ p̄ re subiecta intētōe s̄t h̄ diffinitiū
Rib⁹ gen⁹ p̄ ipa intētōe. **D**̄bz q̄ gen⁹ p̄ resub
iecta intētōe h̄ diffinitiū. pbaf. qr̄ illid̄ diffinitiū cui
diffinitiū attribuit. s̄z diffinitiū illa attribuit ḡni p̄ p̄
ma intētōe v̄l. p̄ re subiecta. ḡ illa h̄ diffinitiū. D̄ior
pbaf. qr̄ oēm bonā diffinitiōe p̄re dici de suo diffi
nito r̄ cōcīre oī cōtentu sub diffinitiū. v̄l. p̄ p̄ cōditōes
bonē diffinitiōis. **S**imilr̄ p̄. qr̄ D̄or. a similr̄ p̄. h̄y.

statim diffinitiō ḡne dāt exemplū de ḡne. p̄ re subiecta.
Et cōfirmat. qr̄ oē p̄dicatū. pp̄ois v̄e d̄i. p̄e de subiect⁹

sed gen⁹ p̄ sedā intētōe nō d̄i. p̄e de sp̄eb⁹. ḡ nō p̄dī
cat de ip̄s. D̄ior. p̄. qr̄ illa est falsa. h̄o est gen⁹ alīn⁹
est genus. **E**st etiā cōlōderandū q̄ diffinitiō ḡnis su⁹
pius data aut̄ est cōntīta. q̄ d̄icitatia suo mō. r̄ tūc dīs
finis gen⁹. p̄ p̄ma intētōe s̄z tūc sub noē sc̄de intētōe p̄
quā circūlo q̄mū formalē r̄oēm cōlōderādī p̄maz. in
tentionē in logica. v̄l. est cālis ostēdes quo causeſ ḡz
p̄ sedā intētōe. qr̄ sc̄z cātūr p̄ intellectu ex h̄ q̄ aīal v̄l
h̄mōi p̄dicat de plib⁹ sp̄e dr̄tib⁹. r̄ tūc diffinitiū p̄ se
cūda intētōe. **D**̄el⁹ ḡ d̄i. q̄ diffinitiā p̄ re subiecta in

Alīa intētōe diffinitiū. **T**erēt̄ q̄ p̄ intētōe

Mīn sc̄tēs realib⁹. ḡ nō possū diffinitiū in logi
ca q̄ r̄onāl sc̄ia. **D**̄bz q̄ differēt p̄siderāt p̄
mas intētōe sc̄i realēs r̄ logica. nō sc̄i realēs p̄sider
at p̄mas intētōe s̄n q̄ p̄pan ad passionēs realēs. r̄
sic eas etiā diffinitiū. sed in logica cōlōderāt s̄z q̄ habēt
ordinē ad passionēs r̄oēs. v̄l. est eē gen⁹ eē sp̄cm. r̄ t̄c etiā
diffinitiū in logica. nō tam̄ itēlēdū est q̄ ille passio
nes r̄oēs sunt formales r̄oēs cōlōderādī. qr̄ illa nō disti
gūt a re cui⁹ est formalis r̄oēs forte q̄ ad nos. qr̄ nos
nō habēmus s̄g nomina ip̄osita illis p̄ncipiūs formalib⁹.
quare ea p̄ passionēs circūlo quimur

Eoꝝ eī q̄ p̄dicat. **H**alia qdē de vno solo

d̄n̄r sicut idēdua vt socrates. r̄ hic r̄ hec r̄ h̄
Alia v̄o de plib⁹ quēadmodū ḡna r̄ sp̄s et
dr̄e r̄ p̄pa r̄ accītū cōt̄s nō p̄p̄e alieni. Est
at ḡz qdē vt al. sp̄s v̄o vt h̄o. d̄rā vt r̄oale

p̄p̄u vt r̄isibile. accītū vt albū nīḡz sedere

Mic Dorphirii volēs decl̄grare p̄dcāz diffinitiōe
p̄p̄oit v̄na diuīsōne sibi valēt ad p̄positū dicens.

Eoꝝ q̄ p̄dicatū qdā p̄dicatur de vno solo sicut in
diuīdūa. vt sortes r̄ p̄lo p̄dicant de seip̄. **A**lia v̄o pre
dicant de plib⁹ quēadmodū genera r̄ sp̄s r̄ dr̄e r̄ p̄pa
et accidentia q̄ cōt̄a s̄t. r̄ nō p̄pa idēduū sicut albedo
socrates. q̄re d̄i in textu et accidentia q̄ cōt̄er. **T**ūc ex
emplificat de ill⁹ dicens. est at gen⁹ qdēz vt aīal species
v̄o vt h̄o. d̄a vt r̄onāl p̄p̄u vt r̄isibile. accītū vt albūz

D̄otādū dicibile no lūt p̄p̄e p̄ illo qd̄
solū p̄dicat de m̄ltis. s̄z accītū
tur cōt̄er. p̄ illo qd̄ p̄dicatur de vno solo siue de plurib⁹
bus. r̄ sic etiā indiuiduum est p̄dicabile

Mīdē nō p̄t eē in seip̄o. vt pbafat q̄rto phīcoz

Ez ḡz idē nō p̄t p̄dicari de seip̄o. **E**z p̄na q̄ p̄dicat
in de seip̄o plūp̄ost eē i seip̄o. **D**̄bz q̄ aliquid itē
ligitur eē i seip̄o nec p̄mo r̄ fīm totū. et sic non
p̄t idē eē in seip̄o nec p̄mo r̄ fīm nec p̄ accītū. vt pbaf
q̄rto phīcoz. **E**lio fīm p̄res r̄ sic aliquid p̄t dici eē in seip̄o
ip̄o sicut albū ē in albo. qr̄ albedo ē in corpe albo. sicut
sortes ē in sorte. qr̄ sorteras deligatā in abstracto ē in soi
te deligatō in p̄cero. v̄l. fīm alios. qr̄ aīa sorte ē in mate
ria sorte. r̄ ergo etiā sortes p̄dicatur de seip̄o sorte

Ab his ergo (que de vno solo p̄dicat) dif
ferūt genera eo q̄ de plib⁹ assignata p̄dicat.

Ab his at que de plib⁹ a sp̄eb⁹ qdē qm̄ sp̄s

Questiones

et si de pluribus p̄dicātur nō tamē de differe
rentib sp̄c. s̄z nūero. hō em̄ cū sit sp̄s de so
crate et plone p̄dicatur. que nō sp̄e dr̄nt a se
innicē s̄z nūero. Aīal v̄o cū sit gen̄ de hoīe
et boue et equo p̄dicatur. que dr̄nt a seīui/
cē sp̄e quoq; nō nūero solo. A prop̄o v̄o d̄r̄
gen̄ qm̄ prop̄ū qdē de vna sola sp̄e (cuī est
prop̄ū) p̄dicatur et de his que sub vna sp̄e
sunt indiduis. quēadmodū risibile de hoīe
solo et de pticlarib hoīo. gen̄ āt nō de vna
sola sp̄e p̄dicatur. s̄z de plib et dr̄ntib sp̄e
A dr̄ā v̄o et ab his que cōit sunt accidentib
dr̄ gen̄: qm̄ et si de pluribus et differētibus
sp̄e p̄dicātur dr̄ et cōiter accidēti b
dr̄ gen̄: qm̄ et si de pluribus et differētibus
sp̄e p̄dicātur dr̄ et cōiter accidēti a. tamē nō
in eo qd̄ qd̄ sit p̄dicātur. s̄z in eo qd̄ qd̄ sit.
Introgātibus ei id de quo p̄dicantur hec
nō i eo qd̄ quid sit dicimus p̄dicari. s̄z ma
gis i eo qd̄ qd̄ sit. Introgāti ei qd̄ hō. di
cimus rōnalis. et in eo qd̄ qualis est cornu
dicimus quoniā niger. Est at rōnale quidē
dr̄ā nīḡ v̄o accidēs. Quādo āt quid ē hō i
terrogamur. aīal respōdemus. ēat hoīe ge
nus aīal. Quare de pluribus p̄dicari di
uidit gen̄. ab his que de uno solo eoz (que
s̄t ididua) p̄dicātur de differētib v̄o sp̄e
separat genus ab his que sic sp̄e p̄dicātur
vel sic ppria. In eo āt quod qd̄ sit p̄dicari
didit genus a differētib et cōiter accidentib
que nō in eo quod qd̄ sit. s̄z in eo quod
quale sit vel quō se h̄z p̄dicātur. Nihil er
go supflui neq; mī p̄tēt gn̄is d̄cā desēptō.
In ista p̄te Porphiri declarat suū p̄positū. sc̄z qd̄
data gn̄is diffinitio sit bona. Ut posse extenu talis
colligi et formari rō. illa diffinitio est bona qd̄ separat diffi
nitū ab oīib alijs nihil dīminutū neq; supflui conti
nens. s̄z diffinitio gn̄is p̄us posita ē hmōi. qd̄ boā. Di
nor p̄z. qd̄ gen̄ p̄ h̄ qd̄ ē p̄dicari de plib differt ab his
qd̄ de uno solo p̄dicant sicut indidua. sed p̄ h̄ qd̄ de

predicabilium.

pluribus sp̄e differētibus. differt genus a sp̄e et pprio qd̄
sp̄s et si de plib p̄dicet. nō tñ dr̄ntib sp̄e sed solū nūero.
pprū āt de vna sola sp̄e p̄dicat cuī ē p̄prū. gen̄ nō
v̄o dem̄ āt de vna sp̄e s̄z de plib sp̄e dr̄ntib p̄dicat. A
dr̄ā āt et accīte cōi differt gen̄ p̄ h̄ qd̄ est p̄dicari in qd̄
illa autē p̄dicant in qd̄. Qd̄ autē in qd̄ p̄dicant p̄bar qd̄
p̄uenīter r̄ndēt ad interrogātōem factā p̄ qd̄. vt cū qd̄
rit qd̄ qd̄ est hō r̄ndēt est rōnalis. et introgātī qd̄ est
coru. p̄uenīter r̄ndēt ē niger. s̄z rōnale est dr̄ā. nīgrū
autē accīte. si v̄o qd̄. qd̄ est hō r̄ndēt aīal qd̄ est ges
nus hoīs. Ex dīcīs porphiri recapitulādo concludit
diffinitōem gn̄is ēē bona. dīcēs cū d̄cā diffinitio gn̄is
nihil supflui neq; dīminuti p̄tēt. vt p̄z ex iductōe sc̄a
p̄ singlas pticulas sectūt qd̄ p̄a sit sufficiens 2 bona

Querit p̄tū p̄ h̄ qd̄ gen̄ p̄dicat in qd̄. et pp
um in qd̄. D̄om qd̄. qd̄ gen̄ et
qd̄āmē fr̄ qd̄. sicut gen̄ de p̄dicātōe subēt qd̄ qd̄
et sic etiā qd̄āmē in qd̄ p̄dicat. Ell̄ d̄om qd̄. qd̄ in dif
finitōe ponit alia pticula p̄ quā genus differt a p̄po ve
patut p̄tēt qd̄ pticula in eo qd̄ qd̄ est solū distinguit a dr̄ā et
accīte cōi. qd̄ als a diffinitōe excludit nō possunt

Sit gen̄ significaret qd̄ tūc etiā dēterz p̄dicat
D̄om qd̄ p̄dicatio nō sumū simplēr a sc̄atione.
sed a mō scandit. et qd̄ gen̄ dīcēt qd̄ p̄ modū qd̄. et nō p̄
modū qd̄. ergo etiā p̄dicat in qd̄. et nō in quale

Silla diffinitio gn̄is nō distinguit gen̄ a tīminis
equocis qd̄ nō sunt gna. gno est bona. Ans. pba
tur qd̄ illi p̄dicant de plurib sp̄e dr̄ntibus in eo
qd̄ qd̄ est D̄om et terminus equocis excludit p̄ ge
nus diffinitōis qd̄ est vle. qd̄ vle debet esse vnu. p̄tēt in
multis. sed equocis nō est aliquid vnu nisi fm̄ vocē

Qut̄ genus posset saluari in vna sp̄e. D̄o
qd̄ gen̄ accipit dupl̄r. uno mō fm̄ cēntiā suaz
et sic p̄tēt saluari in vna sp̄e. Probat. qd̄ in illo
saluaf genus in qd̄ saluaf sua dr̄ā p̄stitutiva. s̄z in qd̄ libet
sp̄e saluaf dr̄ā p̄stitutiva gn̄is. qd̄ ipm genus. D̄inor
patz qd̄ sensibile est dr̄ā alatil et saluaf in hoīe solo exis
tente. Et̄ confirmat. qd̄ fm̄ p̄h̄m̄ tercio metap̄hīce. to
integralep̄ hoc differe a toto vli. qd̄ totū integrale non
saluaf in suis pribus diuīliz. neq; de cīs p̄dicat. sed ro
tu vle saluaf in qd̄ libet ptū. et de qd̄ libet p̄dicat. Alto. p̄ abo
siderat gen̄ quo ad suā potestatē et sic nō p̄tēt saluari in
vna sp̄e. qd̄ potestas gn̄is ē diuīsibl̄ op̄positis dr̄ntib
sed op̄op̄itas dr̄as ēē in vna sp̄e est ip̄ossibile. qd̄ gen̄ p̄z
potestatē in vna sp̄e nō saluabif. D̄inor. pba. qd̄ rōnali
le et rōnale nō possunt simul esse in hoīe vle aliso

Sit habere plures sp̄es poitur in diffinitōe gn̄is
est de cēntia ei et p̄gn̄is nō p̄tēt saluari.
D̄om qd̄ habere plures sp̄es aptitudinali ē
de essentia gn̄is sed nō actualit. qd̄ si genus actu haberet
solā vnam sp̄em adhuc aptitudine p̄dicatur de plurib
speciebus

Arguitur genus potest saluari in v
na sp̄e fm̄ cēntiā. qd̄ etiā fm̄
potestatē. Tēz. p̄na. qd̄ po
testas gn̄is radicatur in cēntia tanq; in sua causa. sed
polita causa in actu ponitur causatū in actu. D̄o
qd̄ potestas gn̄is nō cōsequitur essentia eius fm̄ se etab
solute. sed sub quodā respectu sc̄z in ordine ad p̄les spe
cies. et qd̄ vbi est talis respectus ibi est potestas generis.

Porphirii.

Folio xiii.

Vel dicendū q̄ vbiunḡ est tota c̄ntia generis ibi est tota potestas radicaliter sive originaliter, sed nō tota literē et actualiter q̄ c̄ntia ḡnus est in diuisibl̄, et q̄ vbiunḡ est ibi tota c̄ntia potestas ē diuisibl̄ in oppositas disserētias q̄ contrabunt genus ad plures species

Dicitur potestas ḡnus nō est aliud nisi ipa diuisibilis ḡnus ē plures sp̄es et sequitur natura ḡnus intellectu vna est s̄m r̄oēz p̄trabibl̄ p̄ diuersas disserētias in plures sp̄es. Et p̄cipie loquendo dicitur oppositae nō sunt p̄t̄s ḡ, sed magis illā potestate explicat. Et nō distinguit illa disserēti realiter a generis inter se et ergo sp̄es p̄ eas p̄stutute nō sunt distincte a ḡnus, et tam inter se s̄c̄ distincte, sicut in s̄lī s̄m illos q̄ de p̄tificante c̄ntia aic̄ cū suis potestis, potestis aic̄ nō distinguitur ab aia, sed inter se s̄c̄ distincte et separate.

Sp̄es p̄ saluari in uno idiuino s̄m c̄ntiaz et potestatē s̄lī, q̄ eritā genus p̄ saluari in vna sp̄e. Vnde p̄ de illis sp̄eb̄ sol mūdus, p̄na tenz p̄ sulē. Dōm q̄ nō est sile q̄ p̄tractio ḡnus est formalē et fit p̄ diuinā formalē opositas, ibi gra. aia p̄trahibit p̄ rōnale et irrōnale ad hoīem et ad asinū, et q̄ potestari ē soluz in illis saluari, s̄c̄ p̄tractio seu definitio sp̄ei ad diuinū dūa est materialē, et fit p̄ diuinā materialē opositas cui mō ē materia sita, q̄ ex h̄ q̄ natura humana recipit in hac vñ illa materia, puta sortis vñ p̄sonis efficitur singularis, qñ ē indiuindū est imaterialē vñ qñ tota materia ē faciata vñica forma sic q̄ nibil materia est extra illā formā, et qñ ipa materia nō h̄ aptitudines ad alia formā, tūc tota naſa vñ sp̄es saluari illo idiuino vno.

Si sp̄es totā p̄tē posset saluari in uno idiuino seq̄rē q̄ nō eēt vle. Sedla p̄baſ, q̄a vle eēt q̄d aptū natū est eēt in multis. Dōm q̄ totā sp̄em saluari in uno idiuino p̄ intelligi dupl̄ vno s̄m totalitatē p̄tē vñ p̄tērie q̄ se s̄c̄ exp̄te mate rie, et sic ē vez, qñ materia sic ē disposita ut patet Alio mō s̄m totalitatē vñis aptitudinis q̄ se s̄c̄ exp̄te foīe abfol uite, et sic nō est tota in uno idiuino, q̄ ipa existēs in uno p̄ s̄m aptitudinem forme esse in alio.

Species autē dī q̄dem et vniuersuius q̄ rei forma, s̄m quā dīm est priamī qui dem species digna est imperio

Istud est capl̄m sc̄m in q̄ p̄o, determinat de sc̄do vñ, i. de sp̄e, et diuisit in tres pres p̄ncipales, in p̄ia ponit acceptōes sp̄ei. In sc̄da tripl̄ diffinit sp̄em h̄ intētā. Tercia declarat diffinitias illas, sc̄da ibi (assignat q̄) tercia ibi (planū aut). Prima in duo s̄m q̄ ponit duas acceptōes sp̄ei, sc̄da ibi (dī at sp̄es). Duo ad p̄mū dī q̄ sp̄es dī vniuersuius rei foīa seu p̄lebitudo s̄m quā foīaz dēz ē q̄ sp̄es p̄am (q̄ fuit elegatissimā) dīḡ ē ipso, et

Quāz cōuenient ordine. (ista ē acceptō cūl̄. Capl̄ de sp̄e immediate seq̄rē capl̄ de ḡne. Dicendū q̄ sic p̄ter mītas cās p̄uma suī ex 2 foritate ē mō p̄dicādi cū ḡne, q̄ sic gen̄ p̄dicāfi q̄d ita et sp̄es. Sc̄da q̄ gen̄ et sp̄es dependēt et se īuice in p̄gnitōe, q̄ p̄cūtētē vñ p̄mū iuxta alio. Tercia, q̄ gen̄ nū actu ītelleci includit in sp̄e, nō in dīa, q̄ dīa ē

Sostitutus ē an p̄stitutus, et p̄mū (simpliciter) foīa ē cipū an p̄ncipiatū. s̄c̄ dīa p̄stituit sp̄em gen̄ p̄s cedit. Dīo, p̄z, q̄ dīna est q̄s diffinitia sp̄ei.

Et cōfirma q̄ porphirius in p̄ncipio enūerando q̄n̄ q̄ p̄dicabiliā p̄ponit dīam sp̄ei, et s̄lī facit postea in de cōitatis. Dōm q̄ ordine nature dīna p̄cederet sp̄em sicut p̄ diffinitia p̄cedit suū totū, s̄c̄ ordine disciplie et q̄ ad nos ecōtra sp̄es p̄cedit dīa, et illū ordiez h̄ obfuscatur.

Quare porphirius h̄ poī diversas acceptōes sp̄ei. Dōm q̄ sp̄es est q̄ddā multiplex, vi p̄z ex p̄ncipio capl̄ de ḡne, s̄c̄ mītiplex indistinctus parat p̄fusionē p̄mo elēchōp̄, q̄ p̄mo poī multiplicitā tē h̄t̄ noīs sp̄es, nō tñ ponit oīs acceptōes sed solū illes q̄ h̄t̄ s̄lītūdīm cū sp̄e apud p̄bos p̄ncipalr̄intenā, et q̄ nos ducit ad cognitōes sp̄ei logicalē sup̄stīcē fac̄ ista acceptōe h̄ p̄mo p̄lita vñlic sp̄es ciuīlis est foīa et puleritudo elegātia illī, cui ē sp̄es, sic etiā sp̄es lo ḡtā est decētia et puleritudo ḡ, q̄ foīat et terminat eius.

Sua rōnalis ē vñlēcūlūs rei (ponalitatem)

Mīra et tñ nō est sp̄es, p̄ma p̄baſ q̄ et foīa hōis. s̄lī sc̄da p̄z q̄ h̄t̄ rusticā nō est mīdign̄ im p̄io q̄ p̄am. Dōz q̄ dupl̄e est foīa, s̄lībalis, dentalis, s̄c̄ in p̄posito est s̄mō de foīa accidentali q̄ est q̄dā formositas et p̄sistit in debita p̄nsuratoē p̄tū ad iuicēm p̄portōes lue sp̄ei, et illa in p̄amo dīna fuit im p̄io, eo q̄ est signū puleritudoē mentis.

Sua termīat potentialitatē ḡ, q̄ nom̄ sp̄ecieī. Magis fūllēt ipoī dīne q̄ sp̄ei. Dōz q̄ ge nūs capl̄ dupliciter, vñ oī vi est totū p̄tētām, et sic h̄t̄ termināt p̄ dīas q̄ h̄t̄ ei p̄tētū. Alio mō capl̄ vi est totū vñtērāle et isto mō capl̄ gen̄ quādo poītū p̄dicabile ab alijs distinctum.

Dicitur at sp̄es et ea q̄ est sub assīgto ḡne, s̄c̄ quā solem̄ dicere hōies quidē sp̄es animalē cū sit genus animal. albū aut̄ coloris sp̄em triangulū vero figure speciem.

Mic̄ poī sedaz acceptōes sp̄ei dīces. Sp̄es est q̄ poī sub assīgnato ḡne, i. sub ḡne p̄ diffito h̄t̄ vñ exp̄oz vñ sub assīgnato ḡne, i. sub definitio, q̄ sp̄es nō p̄ esse va ga s̄b ḡne q̄ sp̄e ē definitū ḡ, q̄d ē de q̄dītate sp̄ei. Et exp̄lificat de sp̄eb̄ trū p̄dicāntor, p̄ de p̄dicānto h̄t̄, q̄ solem̄ dicere hōies ēē sp̄es animalē, cū animal sit ei gen̄. Ecco de q̄lītate, vt albū dicim̄ colorē sp̄ecieī. Terō de q̄lītate, q̄ triangulū specieī figure dicim̄.

Albū nō est sp̄es coloris q̄ sedz et vñ est s̄lī. **A**lī p̄baſ, q̄ species recip̄ p̄dicatōes sui ḡ, s̄c̄ nō dīcim̄ albū est color, s̄c̄ magis albū est coloratū.

Dōm q̄ p̄cētū accipit̄ h̄, p̄ abstracto, vt albū p̄ albe

dīne q̄ p̄cētū est nobis notius q̄ abstractum.

Terō q̄ species s̄t in eodez p̄nto, s̄c̄ triangulū nō est. Re Dīo, p̄baſ, q̄ species ponit sub assīgnato ḡne, i. sub ḡne determinatōe sic q̄ nō p̄ esse vaga sub ḡne q̄ determinatū gen̄ est de q̄dītate sp̄ei. Dīo, p̄baſ, q̄ figura est de p̄nto q̄lītate, s̄c̄ triangulū est de q̄rta spe q̄lītate. Dōz q̄ figura capl̄ tripl̄, vñ oī p̄ superficie q̄ terminis vel termīis claudit̄, et sic est in p̄nto q̄lītate, et el̄ species vi sic poī triangulū materialiter capl̄. Ecco su mis p̄ foīa accītētē alteri ītroducta, s̄c̄ exigentia forme subalbī, et sic est in p̄nto q̄lītate, et eī species vt sic poī triangulū formaliter. Terō capl̄ iqtū notat ordinatōem p̄tū iter se et in ordine ad locū, et sic est in p̄nto p̄onis vel

Questiones

predicabilium

situs. Et ergo si figura diversimōe capiēt; h̄ potur in diversis p̄ntis. **V**uln̄ dōz q̄ triāgul̄ capiēt duplicit yno matiāl̄ p̄ p̄tib ex q̄bī linea 2ponit̄ t̄ sic ē de ḡne c̄st̄at̄. Alio mō capiēt formāl̄ p̄ ipa triāgularitate t̄ sic est de q̄rta sp̄e q̄lēt̄at̄ sic figura sedo mō capita

Sic sp̄e st̄ oposito. q̄ sp̄es nō ponit̄ sub ingredie

Ordō p̄ gen̄ r̄ sp̄es capiūl̄ dupl̄. vno p̄ p̄tatis. i. p̄ intentōib̄ sedis t̄ sic oponit̄ relatiōe t̄ nō ponit̄ s̄b se innice. Ultio capiūl̄ p̄ denotat̄. i. p̄ naturis substrat̄ ill̄ itētōib̄ t̄ sic v̄y ponit̄ s̄b alio t̄ nō oponit̄ nisi b̄z rōez.

Sic indidū ponit̄ sub assignato ḡne t̄ nō el̄ sp̄es. q̄ tota p̄ncipiat̄ a ḡne s̄b a matia signata t̄ p̄tōib̄ indiuiduātōib̄ t̄ tal̄ est positiō idividuā sub ḡne. **V**uln̄ dōm q̄ indidū nō ponit̄ sub ḡne immediate s̄b mediāt̄ sp̄e.

Et p̄i di indidū q̄ immediate ponit̄ sub ḡne. sicut h̄ aial immediate ponit̄ sub aial. **D**om q̄uis in isto exemplo indidū immediate videt̄ ponit̄ sub ḡne. t̄n̄ int̄ gēt̄ et idividuā sp̄ mediat̄ species illa cuī idividuā demōstrat̄. q̄ nō sit decessus ad idividua nisi p̄ species

Quod si gen̄ etiā assignat̄ sp̄ei memiem̄. dicētes q̄ de pl̄ib̄ dr̄itib̄ sp̄ei eo qd̄ quid sit p̄dicat̄. **E**t sp̄es dicim̄ id qd̄ sub genere ē. Nosse at̄ oꝝ quoniā t̄ genus alic̄ ē genus t̄ sp̄es alicuius est sp̄es. idcirco necesse est in

vtrorūq̄ rōnib̄ vtrisq̄ vti

Dic̄t̄ **P**or. anq̄ diffiniat̄ sp̄es h̄ int̄cē remouuz dūm dices cū diffiniet̄ gen̄ facin̄ mēt̄oz̄ desp̄. dicētes gen̄ est qd̄ p̄dicat̄ de pl̄ib̄ sp̄e dr̄itib̄. t̄ nūc rurisq̄ dīcim̄. sp̄es est q̄ poit̄ sub assignato ḡne faciēt̄ mēt̄oz̄ de ḡne t̄ sic possit̄ putari q̄ eēt̄ circul̄ i. ist̄ diffinitorib̄ et q̄ idē eēt̄ notī t̄ ignotī. p̄us t̄ posteri. **R**ādz por. q̄ necē ē scire q̄ gen̄ nō est sui s̄b sp̄ei gen̄ r̄ sp̄es q̄ sp̄es idēco necē est in vtrorūq̄ rōib̄ vtrisq̄ vti. i. i. diffinitorib̄ necē est ponit̄ speciez̄. t̄ ecōtra in diffinitorib̄ sp̄ei poī gen̄.

Sic in diffinitorib̄ absolutoz̄ nō p̄t fieri ccul̄ sed gen̄ r̄ sp̄es vt h̄ diffinitorib̄ entia absoluta. agit **A**halor. p̄baſ q̄ i ill̄ idē nō p̄t eēt̄ notī t̄ ignotī respēciū eiusdē cū h̄ iplex. **H**z inior p̄z. q̄ gen̄ r̄ sp̄es diffinitorib̄ h̄ p̄m̄ i. etiāl̄ q̄no s̄b retia. imo gen̄ ē p̄ sp̄e qd̄ nō h̄ p̄m̄ i respectis. **D**om q̄ nō ē incoueiens in absolutoz̄ idē eēt̄ notī t̄ ignotī respēciū eiusdē in diverso ḡne t̄gnitōis. **N**a idē p̄t esse notī q̄ ad nos t̄ ignotī q̄ ad naturā v̄l̄ ecōtra s̄cī. p̄posito. gen̄ est notī sp̄e q̄ ad nos. q̄ coloia s̄b nob̄ notoria. s̄b q̄ ad naturā sp̄es est notī ḡne. t̄ ḡvnu h̄ diffinitorib̄ altez̄. t̄ ecōtra qd̄ por. in nūt̄ cū de necē est in verisq̄ vtrorūq̄ rōibus vti

Assignat̄ ergo t̄ sic sp̄es. sp̄es ē qd̄ ponit̄ sub assignato ḡne. **E**t de q̄ genus i eo quod qd̄ sit p̄dicat̄. **A**mplīt̄ sic quoq̄ sp̄es est qd̄ de pl̄ib̄ t̄ dr̄itib̄ nūero i eo qd̄ qd̄ sit p̄e dicat̄. s̄b hec qd̄ assignat̄ sp̄ei sp̄ealissimē ē t̄

que solū sp̄es ē. alie p̄o erit̄ t̄ nō sp̄ealissimē

Hista ē sedis p̄ncipal̄ h̄ capiēt in q̄ Por. potis diffinitorib̄ sp̄e h̄ int̄cē t̄ s̄ tres. **P**ia sp̄es est qd̄ poit̄ sub assignato ḡne. sedis segit̄ ex alia. sp̄es est de q̄ gen̄ i eo qd̄ qd̄ sit p̄dicat̄. tercia sp̄es est qd̄ qd̄ p̄dicat̄ de pl̄ib̄ nūero dr̄itib̄ in eo qd̄ qd̄ est. **E**t dīt̄ hec assignat̄ tercia ab alijs q̄ ista. p̄pa est sp̄ei sp̄ealissime q̄ solū sp̄es ē t̄ disticē t̄ p̄dicat̄ a ḡne. alie p̄o dīt̄ nō sit̄ t̄m̄ sp̄e sp̄ealissimē. **T**hī rei dīz cēt̄ v̄y diffinitorib̄. **C**tu diversoz̄. **S**ic sp̄es est vna res q̄ v̄y p̄dicabile ab alijs distī c̄tu. q̄b̄dit̄ t̄m̄ vna diffinitorib̄. **D**ator. p̄baſ q̄ v̄m̄ rei c̄t̄ t̄m̄ vnu c̄t̄. s̄b diffinitorib̄ est ordo indicat̄ qd̄ est cēt̄ rei. **D**om̄ l̄ v̄m̄ rei sit̄ t̄m̄ vnu c̄t̄ eēt̄iale. tam̄ vna res p̄t̄ hec p̄la c̄t̄ a c̄ntalit̄ q̄re etiā p̄t̄ hec pl̄ures diffinitorib̄ descriptias diversimōe datas. t̄ sic ē in p̄po sito q̄ p̄ma diffinitorib̄ dat̄ de sp̄e inq̄t̄ ē repobilit̄ p̄to sedis dat̄ de ea in roe subiectib̄. t̄ scia in roe p̄dicabilis

Quod q̄ sic s̄b int̄lugaſ q̄ p̄fus et̄ ē sp̄es ē

q̄ virca i. immediata pone poit̄ sub assignato gener. **D**icit̄ (dirēt̄) ad excludendū dīz dīz diffinitorib̄ qd̄ qd̄ dem sub ḡne ponit̄ s̄b idicēt̄. **O**t̄ addit̄ (immediata) ad excludendū indidū qd̄ poit̄ sub ḡne mediāt̄ sp̄e. t̄n̄ dicit̄ sub h̄ solū inferioritatē v̄l̄ ordīnē. s̄b cū h̄ dīt̄ cāz s̄b ue p̄n̄ ordīs 2 p̄n̄ 2 t̄ sic dīt̄ ordīne p̄ncipat̄is ad p̄tici p̄ata. q̄ gen̄ p̄ dīz s̄b ē tota cā i. sp̄ei. nihil em̄ h̄ sp̄es qd̄ nō accipiat̄ a ḡne. t̄ s̄b q̄neit̄ die neq̄ ididuo q̄ dīz nō ponit̄ sub ḡne p̄t̄icipat̄ois q̄ dīz est sim̄ p̄le. forā gen̄ nō p̄t̄icipat̄. als̄ em̄ cēt̄ p̄polū. **S**ic indiuidū s̄b p̄ncipat̄ a ḡne t̄ sub ip̄o ponat̄ nō t̄n̄ ē gen̄ to ta cā t̄ p̄n̄ suēponis. q̄ alioq̄ h̄z indidū qd̄ nō accipiat̄ a suo ḡne. s. p̄n̄ ididuois. qd̄ capiēt a matia sigta

Notādum

Participare duob̄ mo dis lūſ. vno logicalr. t̄ sic p̄ticipare ē in fe p̄tici patū t̄ p̄ticipatiōem sufficiēt̄. t̄ sic sp̄es ponit̄ sub assignato ḡne sicut p̄ncipat̄ ipm̄ eo q̄ gen̄ st̄elligſ recipi ī sp̄em̄ t̄ nō ecōtra. **A**lio capiēt p̄ticipare realē t̄ h̄ dupl̄ vno ip̄o inq̄t̄ p̄ticipare ē p̄ticipat̄ imitari. q̄ mō effect̄ cāc efficiēt̄is capiēt rōem efficiēt̄is nō fīm̄ eādē rōē in sp̄e. s̄b solū fīm̄ q̄ndā s̄lititudinem̄ p̄t̄ur. sic in causē efficiēt̄is equocis. **A**lio accipit̄ p̄prie t̄ sic p̄ticipare ē idem qd̄ p̄tē actualit̄is seu p̄petitatis alic̄ realē t̄ forāl̄ accipit̄e t̄ h̄ mō qd̄l̄ib̄ calidū p̄ticipat̄ calorē. q̄ nō tot̄ caliditātē recipit̄. als̄ em̄ nō eēt̄ calidū p̄ticipat̄ rōē s̄b p̄centiā. t̄ sic oīa citra p̄n̄ dīr p̄ticipare ēēt̄ a p̄o. **O**op̄ ē sp̄es t̄ t̄i nō ponit̄ sub assignato ḡne. **S**edis p̄baſ. q̄ poit̄ indēfinitate sub diversib̄ ḡnib̄. s̄b sub lūba t̄ c̄st̄ate. **H**z q̄ corp̄ nō ponat̄ sub ill̄ ḡnib̄ inq̄t̄ sp̄es s̄b inq̄t̄ est cōe equocis dīm̄ rōib̄ pl̄ib̄. **S**uēcēs. cū sit qd̄dā indēfinitatē quod repugnat sp̄ei q̄ ḡne et dīm̄ determinat̄

Quod s̄bēt̄ t̄ bī assignata. in q̄ dīt̄ sp̄es ē qd̄ qd̄ p̄t̄icat̄ de pl̄ib̄ nūero dr̄itib̄ in eo qd̄ qd̄ est. **D**om̄ q̄ sic. q̄ oīs p̄dīt̄es bone diffinitorib̄ zucūt̄ si b̄. nā p̄mo indicat̄ p̄t̄icēt̄ia t̄ naturā diffinitorib̄ t̄ p̄petitatis p̄t̄o sub ip̄o. t̄ facit diffinitorib̄ differēt̄ a q̄lib̄ alio et sic de ceteris. p̄petitib̄ bone diffinitorib̄. q̄ ip̄a ē bona. **E**t zucūt̄ ista diffinitorib̄ solū sp̄ei sp̄ealissimē v̄l̄ p̄z p̄ por. post h̄ū diffinitorib̄ assignat̄em̄ v̄bi poit̄ dr̄am h̄ū

Dorphirii

Folio xx.

diffinitiois ab alijs. Et census diffinitiois. sp̄s supple
sp̄alissima est vle qd aptu natu est pdicari de plib̄ so
lū nu dñitib̄ eius de coortatiois pñlati eo qd qd est

A **Diffinitio** ḡ in eē pdicabil pñbñtis sub se ge
I **nus** gnalissim u gen subaltm. q̄ a sili etiā vi
def sic eē de diffinitiois sp̄i in eē pdicabil. **P** di
cendū q̄ nō est sile q̄ mod̄ pndi ḡ q̄ pdicari ī qd cō
municabile pueit tā gnalissim u subaltno. sed mo
dus pndi sp̄i q̄ est pdicari ī qd forātū r vltio defini
natū nō p̄ puei r sp̄i subaltne. s̄z solū sp̄i sp̄alissime

A **S** **p̄s** nō est pdicari ut p̄z p̄ topicoz. q̄ nō ē
pdicabile. **T** **z** **nā**. q̄ pdicabile r pdicari di
cūt candē natura t solus vident diffire penes
actū t aptitudinem. **O** **dīm** q̄ pdicari capis dupl̄. v
nō vt dicit actū cui pdicabile di aptitudiez. t sic sp̄s
est pdicari sicut est pdicabile. **A** **lio** capis pdicari ve
est aliquid possibile in p̄pōe fuitabili q̄ arte v yalecnia et
sic sp̄s nō est pdicari ppter defectu subiecti. q̄ subie
ctū pdicati d̄z eē tē q̄ de eo possent sumi p̄sideratones
cōes r pbabiles. s̄z h̄ nō p̄ dici de induitiois

A **H** **ē** **p̄dicabile** d̄z h̄re isferiora de qb̄ p̄dicant
N **s̄p̄s** nō h̄z isferiora ḡ. **D** **or** p̄z. q̄ descendētē
a gne gnalissimo ad sp̄m sp̄alissim uuber plo
qescere. **O** **dīm** q̄ sp̄s sp̄alissima nō h̄z isferiora descē
su formalis. En bñ materialis r respectu illorū est pdicabile
O **u** **o** **s̄p̄s** est qd. est oī iōgrua q̄ reltm t su
A **r** **um** a nīs discouentur in gne. q̄ diffinito mala
dīm q̄ illud reltm qd nō refers ad ly sp̄s ex
p̄sse positi s̄z ad vle subintellectū qd est gen ī ista dif
initioe. **C** **e** **z** q̄ reltm grāmaticale de sua naſa d̄z
referre ans exp̄sūz ut p̄z diffinitioem eī ḡ nō p̄ refer
re a nīs subintellectū. **D** **in** l̄ in orōe simpl̄ z grua reltm
debeat referre ans exp̄sūz in orōe ipedimentali lepe re
fert ad a nīs subintellectū. vt vult alexander ibi. ad p̄t vo
cis de ure relatit ficit. **O** **erra** lepe tamētē

A **u** **llī** en̄ p̄lētū r p̄ se subliestes eē pdicabile d̄
plib̄. s̄z sp̄s ē h̄moi igā. **H** **or** p̄z q̄ eē pdic
abile est in plib̄. sed h̄ repugnat q̄ se subliestes
H **or**. pbaſ q̄ sp̄s est qd q̄ se intētūa natura. sed na
tura nō intētūt nīs p̄ se subliestes. **O** **dīm** q̄ dupl̄ ali
qd est p̄lētū r p̄fectū. vno p̄lētō foralī. t sic species
sp̄alissima ē p̄lētā q̄ nō ē diuisibil p̄ dñs formaliter
oppositas. **A** **lio** p̄lētō materiali r suppositi t sic spe
cies sp̄alissima nō est p̄lētā q̄ est diuisibil p̄ dñs ma
teriali r oppositas in indiuidua. t h̄et p̄dicat de pluri
bus nūeraliter sine materialiter differentibus

A **I** **sta** diffinito puenit alteri a diffinito. ḡ si est
bona. **A** **ns** pbaſ. q̄ pueit h̄umanit eo q̄ pdic
cat de ista t ista h̄umanitate t tñ nō est sp̄i gen^m diffiniti. qd est vle
q̄ vle el̄ qd d̄z to m̄to m̄to totū designatū. **N** **e** **z** etiā
pdicat h̄umanitas de plib̄ nū dñitib̄. q̄ dñ nū sunt
q̄ dñi materiali. sed hec h̄umanitas vel illa abstrac̄ta a
materia. est en̄ vez q̄ h̄umanitas h̄z mo sp̄i. non tñ est
pa sp̄s. **P** **er** **est** dicat albedo est sp̄i res p̄ciū h̄z albedi
nīs et illi. q̄ etiā h̄umanitas erit sp̄i ad hāc v̄ illa hu
manitate. **z** **nā** t̄ p̄. **O** **dīm** q̄ nō est sile de abstract
p̄nti sube r p̄n top. a centū. q̄ abstracta de pdicamen
to substantiae significat eē p̄sionē singulariū. non aut
abstracta de p̄dicamentis accidentiū q̄ illa abstra
hunc abstractis et non ab inferiusibus

S **i** **a** pdicat de plib̄ nīero dñitib̄. t tñ nō ē spe
cies. scda p̄z. q̄ est foia p̄tis. **O** **dīm** q̄ aia
p̄af ad duo. vno p̄af ad corp̄ qd p̄fic̄t sic
est forma p̄tis t nō est gen neq; sp̄s q̄ nō est vle qd ē
forma totū. **E** **llio** p̄af ad sua isferiora t sic sumis du
plib̄. vno p̄ aia in eōt t tñ h̄z modū gnis q̄ pdicat de
plib̄ aia p̄ dñitib̄. s̄ de aia rōnali fuita t vegeta
tiua. **A** **lio** suis p̄aia vegetatiū t vel fuitatiū. t sic
h̄z modū sp̄i t sic etiā loq̄ doctor in sedo scripto ubi
dicit q̄ aia rōnali sit in gne substātie sicut sp̄s q̄ p̄e
dicat de plib̄ nīero dñitibus vt affinitis argumentum

A **lio** est sp̄s t in diffinitio sibi nō pueit. q̄ nō ē
vlet oī pte. **A** **ns** pbaſ p̄feda et p̄t. q̄ bo nō
solū pdicat de plib̄ dñitib̄ nīero. s̄z etiā dñitib
bus sp̄. qd pbaſ q̄ pdicat de viro t muliere q̄ dñt sp̄
O **dīm** h̄z vir t mulier dñt sp̄ accēntali. s̄. penes sexū
maleculini t feinuū nō tñ dñt sp̄ ecēntali de q̄ intelligi
tur diffinitio ḡ. **C** **e** **z** qui replicat vir t mulier pl̄ dif
ferit q̄ duo viri. sed duo vni dñt nīero ecēntal. q̄ vir
et mulier dñt sp̄ ecēntal. **C** **o** **sequetia** pbaſ. q̄ illa q̄
pl̄ dñt q̄ nīero vident ad mi p̄ sp̄ differre. **O** **icis** ne
gādo p̄nam q̄ q̄ pl̄ dñt in ecēntib̄ q̄ nīero illa dif
ferit sp̄ ecēntal. sed nō oī de his q̄ pl̄ dñt q̄ nīero i
natural potētia t impotētia (accidetalib̄)

A **M** **od̄** sp̄ ecēntali. q̄ et vir t mulier. **T** **z** **nā** q̄
differit penes illa. **O** **dīm** q̄ vir t mulier ca
piunt dupl̄. vno matiali fuitū ad eō p̄ subaz t sic nō
dñt penes illa. **A** **lio** formalis vt vir p̄ virilitate q̄ est
natural potētia. t mulier p̄ mulieritate q̄ est naturalis
ipotētia t tñ distinguitur ecēntal. s̄z bo nō pdicat de
eis in qd. q̄ cū q̄ tē qd el̄ vir vñ respōdet est bo s̄z nata
rial pdicat de plib̄ nīero dif. **(** lis potētia

A **fferib̄** in eo q̄ qd est vt sortes est aial. pl̄ est
aial. t tam nō est species vt h̄ diffiniti. **O** **dīm**
h̄z aial pdicat de plib̄ diffinitib̄ nīero in qd media
teno tam immediate. t h̄z p̄z. q̄ pdicari de altero h̄z sp̄i
formis sicut esse i alio. t io sicut species est in indiuiduo i
mediate ita pdicat de sp̄i immediate. sed gen̄ est im
mediate in sp̄i t mediate in indiuiduo. t io pdicari de i
diuiduis nō sp̄it gni msi p̄ sp̄z. **R** **eplicaſ** aial im
mediate pdicat de plib̄ dñitib̄ nīero. **T** **z** **nā** q̄ ceunq; dñt sp̄
etiā dñt nīero. eo q̄ dñt maior p̄suppoit nīore. **D** **iz**
q̄ diffinitio sp̄i dñt sic in intelligi. sp̄i est qd pdicat de
plib̄ solū nīero dñitib̄ sic q̄ no sp̄. nō tam addit so
lū de necitate in diffinitio q̄ pdicari de indiuiduis nō cō
uenit generi nīli p̄ sp̄m t analogie. mō analoguz p̄ se
positū so ſtat p̄ suo ſtato familiori seu p̄ncipaliori

S **ol** **luna** ſenix ſunt sp̄s t tñ nō pdicantur de
pluribus indiuiduis acu. tamētē aptitudine. quia de
fecrus non est ex parte ſome ſpecific. ſed tñ et parte
materi q̄ tota materia ſubstat huius forme. **C** **e** ſi di
catur fruſtra eē aptitudio que nunq̄ reducitur ad ac
tum ſed ista aptitudio nunq̄ reducitur ad actuū. et
go est fruſtra. **O** **icendum** eē deratione aptitud
dinis non est reduci ad actuū. eo q̄ aptitudio eē met
quidam actuū. ſed potentia eē fruſtra. quia potē
tia dicit ordinem ad actuū. **F** **ed** ad id quod obſeſ
de fenice. diegēū q̄ licet nō ſunt pl̄es fenices actu. tamētē

Questiones

predicabilium

possunt et plures sūm successionē. vñ sūm p̄b̄m in libro de alib⁹ natura nō patit, p̄ eodem tpe sūl plures et fe-
nices. p̄t cū esse p̄les sūm successionē et innotatioem sc̄z p̄ corruptio nē vñ et gnatōem alteri⁹. Nā fēnit sūm vñ
dorū cūt̄ annos q̄ngentos virerit collectis aromatū vnḡtis
rogū sibi struit et cōuersa ad radū sol et alaz cōn-
fusione volūtū incendū nutrit et seipam aburit sic
q̄ itez de cinerib⁹ altera surgit. Unū mouet q̄stio. an
mascul⁹ vñ fēia. t̄d̄ q̄ neutr⁹ eoz q̄ nec gnat nec gnat
p̄ semis pragatoem. t̄d̄ non h̄z mēbia. natura em̄ nihil
facit fructu. Et sūm mltos sub masculino, p̄ferit gene-
re. t̄ sūm aliquos sub feminino.

Michael gabriel sunt sp̄es et nō p̄dicant aliq̄
mō de p̄lib⁹ nūero dīntib⁹, p̄baſ sc̄d̄ ps q̄ sūt
sūbe imatales. s̄ nulla forma vñ natura multi-
plicas sūm nūez m̄li et diuersitate marie ut innuit p̄bs
in pleris locis. Dōm q̄ ille sūbe separe capiuntur
dupl̄. vno mō inq̄tū nature sunt sūe forme et sic sunt
cōciables multis. Alio mō capiuntur inq̄tū sunt t̄les
forme sc̄z p̄ se subtilitētē et sic nō sunt cōciables multē.
vñ nō est inquenit̄ q̄ aliqd̄ p̄siderat̄ vno mō sit ap-
tū natū in plurib⁹ existere et idē p̄siderat̄ alio mō ha-
beat repugnantię existens in pluribus.

Men⁹ p̄us in rōne p̄dicabili dissimilebat p̄ spe-
cie. q̄ etiā sp̄es vt p̄dicabili diceret dissimile p̄
gen⁹ et nō p̄ individua. Tenz p̄na. q̄ gen⁹ spe-
cies dependet ex se inuicē in cognitōe. Dōm q̄ sp̄es ea
p̄if dupl̄. vno mō in rōne subiectib⁹. et sic cognitio ei⁹ de-
pendet ex cognitōe q̄. et h̄z mō etiā sp̄es h̄z dissimile per
gen⁹ et p̄z in p̄mis duab⁹ dissimilitōib⁹. Alio⁹ capitur
sp̄es in roe p̄dicabili, p̄t sc̄z h̄z ordinē ad sua subiectib⁹
q̄ sunt individua et sic cognitio eius nō depēder ex ge-
nere. sed ex individuis p̄ que etiam dissimile.

Millud q̄ p̄dicat de alijs dicit totū et illoꝝ de
sū. q̄bus ūdicas. sed sp̄es nō dicit totū etē inividuo-
ru. q̄nō p̄ dicari de inividuo. Tior. p̄baſ
q̄ inividuo includit materiā signatā quā nō includit
sp̄es. Dōm l̄ sp̄es nō dicat totū esse inividuoꝝ de-
termīnat⁹ et accītale. dicit tamē totū esse p̄sum et eēn/
tiale quod sufficit ad hoc q̄ de ipis p̄dicat̄.

Mividuo. q̄bus ūdicas sp̄es nō h̄t q̄ddita
q̄. sp̄es nō p̄t de eis p̄dicari in qd̄. H̄is p̄baſ
q̄ als inividua possint dissimile. Tener. p̄na.
q̄ dici de p̄supposito etē in. sicut in sūt hō nō p̄ dici nisi d̄
eo q̄ h̄z in se hūanitatē. Dōm q̄ idūtū p̄t du-
pl̄ p̄siderari. vno⁹ vt est res qd̄ nature cōis in q̄ stat
nature ip̄ius fl̄x⁹. et sic etiā h̄z q̄d̄ ditate illius nature
Alio⁹ p̄siderat p̄t accītū et materiē signatā. et sic re/
linquēdum est ab arte et fēia. q̄ vt sic idūtū sūt sen-
sibilia et infinita et fēian p̄ noia discreta sicut sūt fortes
plato. Et est nota dū circa ultimā p̄ticulā dissimile-
nis q̄li qd̄ capiſ̄ dupl̄. vno⁹ p̄t illud q̄d̄ idūtū p̄
dissimilem et sic dissimile ut alal rōnale p̄dicat̄ in qd̄
Sc̄do⁹ capiſ̄ p̄ illo qd̄ queient̄ nr̄ ad ifrogatōe sc̄z
q̄d̄. et sic capiſ̄ h̄z. q̄ cū q̄nt̄ qd̄ ēlois r̄ndet̄ ē hō.

Planū āt erit qd̄ dī h̄z mō i vnoquoꝝ pre-
dicamentō sūt quedā gnālissimā et rursus alia
sp̄ecialissimā. et inter gnālissimā et sp̄ecialissimā a-
lia. Āt āt generalissimū qd̄ē supra quod nō

lū aliud est supueniēs genus. Sp̄ecialissimū
āt post quod nō erit alia inferior sp̄es. inter
gnālissimū aut̄ et sp̄ecialissimū et gnā et sp̄es
sūt eadē ad aliud q̄d̄es et ad aliud sumpta

Ista est tercia p̄s huī caplī. in q̄ Por. declarat dīſ
finitōes sp̄es. et diuidit̄ in tria. q̄ p̄mo declarat p̄mā q̄
dat̄ de sp̄e in ordine ad gen⁹. sc̄do declarat sc̄dā. ibi ali-
signato aut̄) tertio declarat fēia. ibi (de q̄b⁹ aut̄) p̄ma
itez in tria nā p̄mo declarat p̄mā dissimilem p̄ coor-
dinatōem p̄dicamentā in gnāl. sc̄do in sp̄ecali. ibi (sit
aut̄) 3⁹ declarat coordiatōes p̄ntalē p̄ naturalē coordi-
natiōes. ibi determinat̄ āt Quo ad p̄mā dicit q̄ illud qd̄
dēm est de sp̄e sc̄z q̄ ponit̄ sub assignato gne planū erit
in vnoq̄z p̄dicamento. q̄ in vnoq̄z p̄dicamento collecti
ues sunt qdām generalissimā et qdām sp̄ecialissimā. et sic
quedā inmediā q̄ vocant̄ subalterna. Gnālissimū āt
est supra qd̄ nō est aliud genus supueniens. Sp̄ecialissi-
mū vero post qd̄ nō est alia inferior sp̄es. Subalterna
aut̄ sūt gnā et sp̄es ad aliud qd̄ē et ad aliud sumpta. q̄ sūt
genera respectu inferioꝝ. et sp̄es respectu supiorum.

Min vno p̄dicamento āt vnu gnālissimū. q̄ ma-
tē dī q̄ in vnoq̄z p̄dicamento sūt qdām gnālissimā

Anis. p̄baſ. q̄ ascēdēt̄ a sp̄ecialissimis ad gnā-
lissimā opt̄ multa in vnu colligere. vt infra dicitur

Dōm q̄ illud dēm porphirii intelligit̄ reddidō singu-
la singulis. q̄ in p̄dicamento substātie est vnu gen⁹ gnā-
lissimū. et sūt in p̄dicamento q̄litas et sic de alijs. et sic
colligēdo oia p̄dicamenta in vnoq̄z sūt qdām gnālissimā

Min qualibet coor-ordinatōe p̄dicamentali sunt pla-
ta sp̄ecialissimā. ergo etiā plura gnālissimā. Tenz
p̄na. q̄ tot mōis dī vnu opositoꝝ. quo mōis
et reliquum. Dōm q̄ vep̄ est quo ad significata. nō
ramē quo ad supposita. q̄a vnuis opositi possunt esse
plura supposita ēt̄ alterius

Quo diuidit̄ gen⁹. Dōm q̄ di-
vidit̄ in gen⁹ gnālissimū et subal-
ternū. Rō diuisionis āt. q̄ oē gen⁹
ponit̄ in ordine p̄dicamentali. vñ gest̄ p̄mā illi⁹ coor-
datis sub quo oia alia p̄tinēt̄ exēs met̄ et mēsura ali-
orū et sic ē gen⁹ gnālissimū. vñ est qd̄ mēsuratū a p̄mo il-
lū oris dī infeiora mēlurans et sic ēt̄ gen⁹ subalter-
num. Et est illa diuisione analogi in sua analogata. q̄a
gnālissimū est genus p̄fectius q̄ subalternū. eo q̄ no
men generis impoſitum est a generalitate. sed gen⁹ ge-
neralissimū habet maioriē generalitatē et coitatem quia
sub se plura p̄tinēt̄. Sed sūt alios est diuisione subiectū
accītū. q̄ accītū illi nature que est genus q̄ in ordine
p̄dicamentali stans in vnu situ sc̄z supremo t̄m̄ dicit̄
genus generalissimum et q̄ posita in medio sit ge-
nus respectu vnu⁹ et sp̄es respectu alteri⁹ et subalternū

Surgit nullū genus diuidit̄ diuisione a
nalogi in sua analogata. sūt ista ē di-
uisione ḡ. vt ex noīe p̄z. q̄nō ē analogi-
ca. P̄t̄ nota. q̄ genus equalit̄ dī de suis species
Dōm q̄ aliqua diuisione potest dici generis du-
pliciter. vnu mō quia sit sūm modū diuisionis gene-
ris. q̄ sc̄z sit p̄ diuinas formales formaliter oppositas. et
sic illa non ēt̄ diuisione generis. Alio mō dicit̄ diuisione ge-
neris ratione diuisi q̄ sc̄z genus sūm nomen vel vocem
diuisione et sic illa ēt̄ diuisione generis

Dorphirii

Folio xvi.

Quo dñs dñs dñs sp̄es. **O**dñs q̄ dñs dñs in spe cialissimā & subalternā. Qm̄ rō est. q̄ nom sp̄e ipsitū est nature a sp̄ecilitate. vñ ḡ habet sp̄ecilitatem in tm̄o aut nō. si p̄mo mō s̄e est sp̄es sp̄ea lissima. si sedo mō s̄e est subalterna q̄ est s̄il sp̄es & gen. **O**cilla itē est dñs analogia in sua analogata. q̄ sp̄ecies est nom sp̄e ipsitū a sp̄ecilitate. s̄i sp̄es sp̄ecilita m̄a feccit p̄cipiat illud q̄ subalterna. **E**t nā nom sp̄e p̄i trāstatiū est ad sp̄es sp̄ecilitam̄ q̄ subalternā. ve dicunt **A**uicenna & alphorabi. **E**t est ad h̄ rō q̄ trāstatio fie ri dñm maiore fūlitudinem. sed sp̄es sp̄ecilitissima maior rem h̄ fūlitudinem sp̄e ciuiti. q̄ sp̄es subalterna. ḡ no men sp̄e fm̄ illā fūlitudinem p̄us trāstatiū ad sp̄es sp̄ecilitissimā. **N**ator p̄z. q̄ oēs trāstatiū se fm̄ aliquā fūlitudine se transferit sexto topicoz. **N**ino. p̄ba. q̄ sp̄es sp̄ecilitissima est vltio de minimā p̄ diāz. ita q̄ tō p̄fusio ḡ sit ablata. s̄i ētq̄ alicqd̄ est actualit̄ de rato est pulen.

Adescendēt a ḡnā ḡnālissimō ad sp̄es sp̄ecilitissimā. **M**ā p̄us occurrit sp̄es subalterna q̄ sp̄ecilitissimā. q̄ videt q̄ illi p̄us sit nom sp̄e ipsitū. **E**ns est notū. q̄ nō deuenit a ḡnālissimis ad sp̄ecilitissimā. nisi p̄ int̄media q̄ dicunt subalterna. **D**is q̄ trāstatio non minis nō fit rōe portatatis vñ posterioritatis occurritus. s̄i solū rōe fūlitudis & q̄ sp̄es sp̄ecilitissima maior. h̄ s̄i fūlitudinem cū sp̄e in ciuiti q̄ subalterna. iō h̄ nō sp̄e si bi verius a p̄op̄atū. **E**t dñ sp̄es sp̄ecilitissima species q̄ dñt ad genus cui subiectur. sed dñ sp̄ecilitissima. q̄ non h̄ inferiorē speciem dñ q̄ p̄dicitur.

Rotādum. **S**ubalternā in ḡne & sp̄e nō est eiusdem rōnī. q̄ gen. dñ subalternā & h̄ s̄i alt̄natione passiua eo q̄ subalterna f̄ q̄ dñs differt a ḡne ḡnālissimō. dicit aut̄ gen̄ respc̄ū inferior. **S**i sp̄es subalterna a subalternā actia. q̄ s̄i subalterna p̄ q̄ differt a sp̄e sp̄ecilitissima. & dñ sp̄es p̄ sp̄atōem ad sup̄i.

Ole q̄ dñ q̄ ibi sit repugnatiā in adicto. dicendo ḡe nū subalternā q̄ gen̄ dicit sup̄apōem. subalternā vero sup̄op̄em. **D**om̄ q̄ nō est repugnatiā q̄ ab alio h̄ alt̄ q̄d q̄ est gen̄ ab alio q̄ sit subalternā. **D**icit em̄ gen̄ p̄ hitudines quā h̄ ad inferiorā & subalternā ḡ hitudinez.

Elt̄ subalternā sint. **C**uā h̄ ad superiorā media iter ḡnālissima & sp̄ecilitissima sicut s̄i qui dā mediū colores iter extremos. **D**is q̄ nō s̄i est dupl̄x drā. p̄ma q̄ colores mediū cāntur et p̄mū tione cāp̄ extremon̄ coloy. iō h̄ naturā posterior. s̄i v̄t̄oq̄ extremon̄. & dñr media p̄ p̄cipiatōes cāp̄ v̄t̄iusq̄ extremon̄. sed media inter ḡnālissia & sp̄ecilitissima non cāntur ab v̄t̄oq̄ extremon̄. iō nō s̄i posteriora. v̄t̄oq̄ neq̄ s̄i media p̄ p̄cipiatōem extremon̄. s̄i solū me dia ordīs & p̄onis inter extremon̄ q̄ sup̄i cā est & p̄ncipiū medij. & me m̄ est p̄n̄ & cā inferioris & p̄ter h̄ mediū naturā c̄ posteriū superiori & p̄p̄ter inferiori. **H**oc dñ q̄ colores mediū nō p̄cipiat extremon̄ cāp̄ extremon̄. **D**is solū p̄ tualr̄ q̄ qndā mixtōes cāp̄ extremon̄. **D**is me m̄ inter ḡnālissimū & sp̄ecilitissimū cāp̄ p̄cipiat ḡnālissimū & p̄t̄is.

Dedū p̄ponit ex extremon̄ cāp̄ a sp̄ecilitissimā. **A**ut̄ sup̄ost illa erit ips̄ posteri. s̄i sic non est de subalternis. ḡ incōueienter ponuntur media.

Dom̄ q̄ dupl̄x est mediū vñū ēme p̄ p̄cipiatōem extremon̄. sic sapores medianū iter extremon̄a ut acutum inter dulce & amar. & illū sup̄ost extremon̄. **A**lud est me vñū p̄onis & ordīs & illū sup̄ost vñū extremon̄ & sup̄os-

nistur ab altero. quo modo subalterna sunt media

Git aut̄ in unoquoq̄ p̄dicamento maſfer stū q̄d dñ substātia ē q̄ddā & ip̄a ē gen̄. sub hac āt corp̄. sub corpe v̄o aīatū corp̄. sub quo aīal. sub aīali rōnale aīmal. sub quo h̄ sub hoīe v̄o socrates & plō & q̄ s̄i p̄ticularē hoīes. **S**i hoīe substātia q̄dē ḡnālissimū est et q̄d gen̄ sit solū. h̄ v̄o sp̄ecilitissimū & q̄d solū sp̄es sit. corp̄ v̄o sp̄es quidē est substātē genus v̄o corporis aīatī. & aīatū corpus sp̄es q̄dem est corporis. genus v̄o aīalis. aīal āt sp̄ecies q̄dem est corporis aīatī. genus v̄o roalis aīalis s̄i rōnale aīal sp̄es q̄dem est aīalis. genus āt hoīis. h̄ v̄o sp̄es q̄dē rōnalis aīalis nō āt genus p̄ticularū hoīim s̄i solū sp̄es. & oē (q̄d aī indīvidua primū ē sp̄es erit solū nō etiā genus). **Q**uēadmodū igī & substātia cū sup̄ema sit eo q̄ nihil sup̄ ea sit genus est ḡnālissimū. sic & h̄ cū sit sp̄es postq̄ nō sit alia inferior sp̄es. neq̄ aliquid eorū que p̄n̄t dñidi s̄i solū indīvidua. indīviduū em̄ est socrates & plato. sp̄es erit sola & vltiā sp̄ecies et vt dñm ē sp̄ecilitissima. Que vero sunt in medio eorum quidē que sup̄a ipsa sūt erunt species eorum vero que post ipsa sūt erunt genera.

Gusta p̄e declarat p̄mam diffinitōem & coördinationem p̄dicamentalez in speciali & dñdī in duas p̄tes in p̄mā facit h̄. in sedā declarat habitudines illoꝝ q̄s in p̄dicamento. ibi q̄re quidē hec. **Q**uo ad p̄mū dicit q̄ illō (q̄d dñm est) manifestū ē in unoq̄ p̄dicamento. sed ondī in p̄dicamento sube p̄ncipaliter q̄ illa est omnibus alijs p̄oꝝ. **E**st em̄ ibi substātia genus ḡnālissimum. sub quo immediate est corpus. sub quo corpus animalium. sub quo animal. sub quo animal ratōnale. et sub illo est homo sub homine vero sunt indīvidua. vt fortes plato. **I**nter omnia autem predicta substātia est gen̄ ḡnālissimū q̄ est gen̄ solū nulluz h̄nū gen̄ supra le erns p̄mū p̄dicatu. & h̄ est sp̄es sp̄ecilitissima. eo q̄ ēm̄ sp̄es postq̄ nō ē alia inferior sp̄es. **Q**ia āt int̄media sit ḡnālissima species. ḡnālissima cor. q̄ s̄i infra ip̄a et sp̄es respc̄ū eoz que sunt supra ip̄a. **E**t camen nō tādum q̄ aīal rōnale solum ponunt gemis dominis fm̄ stoycos qui ponunt demones et angelos bonos al malia rationalia immortalia.

Arbor

	Sequitur arbor porphiriana.
Foras	Plato Compō ex natura et supposito
Homo	
Mortale	Immortale
Animal rationale	
Rationale	Irrationale
Animal	
Sensibile	Insensibile
Corpus animatum	
Animatum	Inanimatum
Corpus	Composito ex materia et forma
Corporeal	Incorporeal
Substantia	Composito ex genere et divina.
Ex parte ente et essentia	Ex parte extra
	Compō ex subiecto et accidente
	Arbor porphiriana

Querit Quare porphirius de coordinatione predicamentali magis excepit/
cat de predicamento sive q̄d alio alio
metu. enī in predicamento subiecte h̄m̄ ḡna et sp̄es subiectus
et subiectata. et melius nota q̄d in alijs. Et constituitur
ista coordinatione ex pericula q̄d predicamentū nota coordinatiō
nātōm̄ alioq; de sc̄nitē p̄dicabilitate q̄lia s̄t subiecte in
creto sumpt. Et vocat ista coordinatione ḡnam et sp̄erū
arbor metaphorice ad similitudinem arboris naturalis. in q̄
sunt tria p̄ncipalē p̄siderāda. s̄. radix trūc et rami. sicut
enī arbor naturalis h̄z radice et trūc sumit originem
sed rami pullulat ex trūco et radice. et illa sunt de cēna
arboris. h̄z folia et fructus s̄t accēntia arboris naturalis.
ita s̄lī in ista coordinatione generē et sp̄es radix trūc et ra
mi fructus et folia metaphorice regiunt. ideo quenam
ter arbor dicitur. Qui radix in hac arbores ē duplē. q̄d v̄l ac
tendit penes et cēntie et sic subiecta ē radix. q̄d initia tanc̄
in ente lumenato est et cēntie subiecta. aut attendit penes
esse existēre et sic idicatu ē radix. q̄d p̄ia subiecta ē q̄d p̄rie
p̄ncipalē et maxime subiectare dicitur. ipso enim p̄mo existit et per
ip̄z oīa alia. Trūc sunt rēs ordinis generē et sp̄es. Ras-

porphiriana

m̄ sunt dñi laterales et originātū seu pullulat ex radice et trūco. Fructus s̄t accēntia propria q̄d sapientē trans
hunc ex essentialib; p̄ncipiis subiecti. sicut fructus a rbo
ris real sapientē habet ex natura arboris. Folia autē sunt
accēntia cōta q̄d sicut folia defluunt ab abscessu corruptōe sub
stātie arboris. sic et s̄t accēntia cōta assūt et absunt subiectis.
tis. eis tamen non corruptis.

Si Arbor naturalis pullulat a deorsum eo q̄d h̄z rā
dīcē infīra tē q̄d deorsum ē. h̄z hec germinat a sursum. q̄d nō assūt arbor naturalis. Dñm p̄bat
q̄d p̄mū genus est substantia q̄d dividit p̄ diuinā donec
habeat ultia sp̄es. Dñm q̄tendēdo radicē penes
esse cēntie. tūc radix est subiecta et dīcē depingit deorsum. su
cut radix s̄t arboris ponit p̄ius terrā licet s̄m naturā
propria arboris sit sursum. si enī subiecta ponere sursum ve
radix est. tūc potiū dicit h̄o porphirianus q̄d arbor. h̄z
alij dicunt q̄d solū assūt arbor ei uerse et defluit germinati
tis et sic nō in omnibus assūt arbor naturalis.

Querit Utz arbor porphiriana sit quei
enter ordiata. Dñm q̄t in rōne
arboris in cōtū sit s̄m posita. h̄z in
quātū est talis arbor ex generib; et sp̄eb; p̄dicamenti
subiecte intelligibilis cōtra re sit est p̄tū diminuta et p̄tū su
p̄flua. diminuta q̄d defecit in h̄ genere corpū mixtū et in
differētib; corporis imēdiatē dīcētib; q̄d sunt simplicē
et mixtū. Sed est sup̄flua in illa clausula aīal rōnale
q̄d ponit genē h̄oī q̄d falso est. Parz p̄mo. q̄d est dif
finitio hoī sed diffinitio nō est genē diffiniti. parz secū
do q̄d genē nō querit cū sp̄e. sed aīal rōnale querit cū
hoī. Et h̄ posuit porphirianus nō h̄z opiniōne propria. sed
stoycorū quos imitatur in hac pte. Et q̄n dicit por
phirianus in p̄ncipio dixit se sequuntur opinionē peripa
teticonū. Dñm q̄ intelligit in plurib; et p̄ncipio lib; et
sc̄z in divisionib; et diffinitioib; h̄z nō in omnibus

Si Me genus dīcē vniuocē p̄dicari de suis sp̄eb;
sed substantia nō est h̄moī. q̄d male ponit genē ge
neralissimum. Dñm p̄bat q̄d p̄dicari vniuocē ē
p̄dicari noīe et rōne. sed substantia cū sit genē generalissi
mū. nō h̄z rōne. Dñz q̄t in diffinitio vniuocē ratio
substantia nō dīcē capi. p̄ diffinitio q̄d dīcētia solū. h̄z p̄ q̄d
cūq; notificatōe q̄d cōtū est notificato et sic et substantia
notificatōe p̄ se est quod equit p̄ueit om̄i substantia

Si Nulla dīna potest ē p̄uatiū. sed incorporeū
noīat p̄uatiū. q̄d nō est dīna. Major p̄batur
q̄d de rōne dīna ē p̄stitutio sp̄es p̄uatiū. q̄tē ipa
erit p̄uatiū. Dñm q̄ incorporeū et alie dīna similitudine la
teris nō sunt p̄uatiū s̄m rōne. h̄z solū sunt p̄uatiū s̄m ro
ne. et h̄z ppter oppōem quā habet cū dīcētia destrī lateris
v̄l etiā ppter sp̄es q̄d p̄stitutio nobis incognitas. est tū
vez. q̄d ex oppositis causis sunt p̄uatiū. Nā alij sunt p̄
uatiū. ppter excellētia sp̄ei p̄stitutio. sicut incorporeū. um
mortale. alie vero ppter numerū immēsiōne forme in
materia. ut ināfatum insensibile irrationale. tē

Si Corpus est sp̄es cōtitutatis. q̄d inconuenienter po
m̄ immediate sp̄es substantia. Tener dīna. q̄d
diuersiorū generē et nō subalternatū polito. dī
uerse s̄t sp̄es et dīna. Enī ē p̄ h̄i in p̄dicamentis. Q̄d
q̄d corpū nō ē sp̄es substantia et cōtitutatis. vniuocē sed equo
ce. Nam corpū capi dūpliciter. vno mō. p̄ substantia
corporēa que nata est suscipere trīnam dimensionē et
sic ponit h̄. Elio accipit. p̄ ip̄a trīna dimītione q̄tē lō
gitudine latitudine et p̄fūditas. et ita p̄ ip̄ sp̄es cōtitutatis

Dorphirii

Folio xvii

SCorpus deberet pmo diuidi in corpus simpliciter mixtum. qm̄ invenire pmo diuidit in aiatū et in inatū. **A**ns. pba. qm̄ ō corpus aiatū est mixtū sed nō ecōra omē corp⁹ mixtū est aiatū. **O**īcēdū q̄ vēz est t̄z porphirii in illis dñnīs est dñm̄tus t̄ similiter i speg mixtū p̄stututa. **S**z alij dicūt q̄ i ar bōe porphiriana ponunt tñ spēs cōsticute ḡ dñnas formales. mixtū vero ē dñna material. t̄ ita p̄ ipm̄ nūbil i spē p̄stutut. **H**ed istud nō est v̄lter vēz. qm̄ mixtū q̄is sumit a forma mixti. t̄ nō a miscibili. s̄l̄t simplex suit a forma simplici. t̄ ḡ vt sic v̄nēter ponit dñs fozales.

SCorpus aiatū est quoddāplexū q̄ invenirent p̄mis in ista coördinatore. **E**n̄z p̄nā. qm̄ lū incomplexa ponunt in p̄dicatiōnēs. **O**īz lž corpus aiatū sit qdāplexū fm̄ vocē est tñ incomplexu s̄l̄t. t̄ p̄mis p̄nēritia vocabuloz. qm̄ nō est simplex nomē ipōsū rei b̄cate p̄ ipm̄. **E**t p̄lūtū ex alio inq̄stum aiatū est dñna p̄trabēs corp⁹. **E**t qm̄ d̄r̄ corpus aiatū etiā p̄ficas de alijs. sc̄z de p̄bū sube sc̄z manu t̄ pede. **D**om q̄ aiatū d̄r̄ dupl̄. vno mō simpl̄ t̄ sic illō d̄r̄ aiatū cui⁹ act⁹ adeq̄te ē aia. t̄ sic totūz corp⁹ aial d̄r̄ aiatū. **A**lio mō fm̄ qd illō. s̄d p̄cipiat motū t̄ flūz p̄ spīn ab aia silv̄ influxū t̄ sic p̄res sunt aiatē.

Sensibile p̄uenit albedini. qm̄ nō est dñna cōstissimū. **R**utiua aial p̄ueritib⁹ cū eo. **A**ns. pba. qm̄ albedo nata ē sentiri sensu visus. ḡ sensibil⁹. **D**om q̄ sensibile vt venit a v̄bo actiu sentire sic p̄mis dñna aialis t̄ nō p̄uenit alijs. sed albedo est sensibil⁹ p̄t ve nit a v̄bo passiuo q̄ nata ē sentiri. **E**t qm̄ d̄r̄ sensibil⁹ le actiu est p̄pria passiuo aialis. qm̄ nō est dñna. **A**ns. pba. tur q̄ sensibile dicit̄ a sensu. s̄z sensus ē natural⁹ potētia aial. **D**om q̄ sensibile capis dupl̄. vno mō vt d̄r̄ a naturali potētia t̄ sic nō est dñna s̄z passiuo etiā in ḡne ql̄tatis. **A**lio capis vt d̄r̄ aia fisiua. t̄ h̄mo est lubal dñra et sic sensibile est idē sentiuim⁹.

Sic h̄z īmediatu ordinē ad aial. q̄ male p̄sūtū leponit gen⁹. ḡ dicātū vnuocē ē gen⁹ generalis. vnuocē ē gen⁹. vnuocē ē gen⁹. **D**om q̄ por. in hac p̄te securiōt̄ stoycos. q̄ posuerit bohos spūs t̄ malos spūs q̄s dixerunt ē aialia rōnalia īmortalia. **S**z h̄m̄ est. q̄ ō aial cōs̄ positū est ex p̄trariis. t̄ ō p̄positū ex p̄trariis ē corrup̄tibile. t̄ ergo (v̄p̄s patuit) porphir⁹ h̄ gen⁹ aial rōnale īconvenienter posuit cū suis differentiis.

Quā dñā supiorū dextri lateris sit gen⁹ ad difserētu īferiorū ī eiusdē lateris. **D**om q̄ non p̄p̄t̄ tres cās p̄ma q̄ ois dñna est simplex. t̄ sumitur a foia. gen⁹ v̄o a maria. t̄ spēs alie⁹ ḡ p̄stutut ex suo ḡne q̄re ē p̄posita. **S**c̄do rō q̄ si vna dñā ēt ḡe⁹ ad alia tūc opterz illā ēt spēz t̄ sic p̄posita ex genere et dñā t̄ illā itez p̄poneretur ex alia dñā. t̄ sic eēt p̄cessu s̄ in īfinitū. aut opterz veire ad vna dñā nō p̄positaz t̄ q̄rō illā ēt simpt̄ eadē rōc t̄ oēs alie⁹. **T**ercia rō q̄ si sic tūc opterz deuicere ad vna p̄mā dñā. de oībū alijs p̄ dicabile. q̄ ēt gen⁹ gnālissimū t̄ tūc ēēt plā gnā q̄ dēz.

Sic vna dñā p̄dicatur. (ce qd ē p̄tra cōez scolā de alia sicut supi⁹ de īferiorū t̄ non vt spēs dñā. ppū v̄l accidēt̄ ergo vt gen⁹. **D**om dupl̄ p̄. q̄ vna dñā p̄dicatur de alia iō. q̄ fm̄ rem idē s̄t. znon q̄ fm̄ rōem in ea īcluditur sicut gen⁹ clauditū i suis specieb⁹. **S**c̄do dñm q̄ nō ō p̄dicatōz illā (q̄ vna dñā p̄dicatur de alia) de fm̄ ordine alie⁹ p̄dicabil⁹ q̄ est iōz diata negatīc. q̄ ipa nō est ordiata neq̄ sua p̄uerens

Quare hec qdē duas h̄nt hitudies. cam que ad supiora fm̄ quā spēs ip̄oz ē dicuntur. t̄ cā que est ad posteriora s̄z quā gnā ip̄oz ē dñr̄. extrēa v̄o vna h̄nt hitudiez. nā et gnālissimū ad ea quidē. que posteriora sunt b̄z hitudiez. cū gen⁹ sit oīm id qd̄ est supremū. cā v̄o que est ad supiora nō b̄z cū sit supremū t̄ p̄mū p̄ncipiū. Sp̄calissimū autē vna h̄z hitudiem cā que est ad supiora quo rū est spēs. cā v̄o que ē ad posteriora nō b̄z s̄z etiā īdīduoz spēs d̄r̄. s̄z species quidē īdīduoz velut ea p̄tinens. Spēs autē supi⁹ v̄elut que ab eis cōtrinetur.

In ista p̄te Dōr̄ declarat hitudies illoz q̄ s̄t in p̄dimto. Dices q̄ illa q̄ s̄t in me⁹ r̄ vocant lubalna hitudies vna ad supiora s̄z quā dñr̄ spēs supiorū et alia ad īferiora fm̄ quā dicūt̄ eoz gnā. H̄cēa habet vna tñ hitudiem v̄ gnālissimā solū habet hitudiez ad ea q̄ post p̄st. **H**z sp̄calissimā s̄l̄t vna habet h̄z hitudem cā. s̄. q̄ cā ad supiora fm̄ quā spēs ip̄oz dicūt̄ eā at q̄ cā ad īferiora nō habet s̄z dicūt̄ īdīduoz spēs. dīuersimōe tam q̄ dicūt̄ spēs supiorū sicut p̄te ab eis t̄ dicūt̄ species īdīduoz quā ea cōtinentia.

Sintime s̄t v̄la t̄ p̄dicabilita. s̄z v̄le sine p̄dicabilita. solū h̄z vna hitudiez. s̄. ad īferiora ḡtētēdia nō h̄nt duas hitudies. Dōr̄ p̄z ex diffinītē v̄lis. **D**om q̄ īfmedia capiūt̄ dupl̄. vno mō iō. s̄t p̄dicabilita tñ t̄ sic solū h̄m̄ vna hitudiez. s̄. ad īferiora de q̄bū p̄dicat̄. **A**lio mō p̄siderat̄ īq̄st̄ p̄dicabilita s̄būcibilita s̄l̄t. t̄ sic h̄nt duas hitudies. q̄ īq̄st̄ sunt p̄dicabilita habent hitudiez ad īferiora s̄t īq̄st̄ sunt subbūcibilita p̄uenit ip̄s habitudo ad supiora.

Sba ē gen⁹ gnālissimū tñ h̄z hitudies ad surpl̄ se ḡ gnālissimū nō solū h̄z hitudiez ad ea q̄ s̄t p̄olt̄ ip̄z. **S**c̄do ps̄ aīt̄ p̄ba q̄ h̄z hitudiez ad ens. **D**om q̄ gen⁹ gnālissimū bñ h̄z hitudiez ēquo cā ad aliqd maḡ. cōēnō tñ h̄z hitudiez ad supi⁹ q̄d̄ est vnuocē q̄z enē d̄ analogie de decē gnālissimū vt infra p̄babit. **E**si dīcas s̄ba h̄z hitudiez ad gen⁹ tāq̄ ad supi⁹ vnuocē. q̄ bñ d̄r̄ s̄ba est gen⁹. **D**om q̄ illa nō ē s̄ba. **S**ic hitudo vnuocē s̄z accītal⁹ t̄ denoīatia. **S**pēs sp̄calissimū h̄z hitudiez ad supiora q̄ ēcīnal⁹ p̄teipat̄ sic h̄z hitudiez ad īdīdua a q̄bū p̄t̄ cīpāl̄ ēcīnal⁹ t̄ de q̄bū p̄dicatur ḡbz duas hitudines. **D**om q̄ l̄ spēs sp̄calissimū h̄z duas illas hitudies. q̄ tñ hitudo ad supiora solū ē foīal⁹ ḡd̄ h̄rē tñ vna hitude. nē hitudo v̄o ad īdīdua ēt material⁹ t̄ ad ea q̄ nō ca dīte. **S**pēs p̄t̄ supiora ergo nō. (Barte ḡ reliqtur)

Sutuēt̄ ab ip̄z. **L**z p̄na. q̄ idēz nō est p̄timē t̄ ītenū relpēt̄ īuīdēz. **D**om q̄ spēs p̄t̄ gen⁹ t̄ p̄t̄ne ab ip̄o dñm tñ q̄ spēs p̄t̄nē ḡe⁹ actu t̄ ītellec̄ h̄z p̄t̄ne a ḡne p̄t̄ne. **E**rgo spēs relpēt̄ ḡe⁹ est ps̄ t̄ rotū ps̄ q̄dem subiectia t̄ p̄t̄nē ḡnis. s̄z est rotū ītellec̄ t̄ diffūbile. q̄ diffūnūt̄ ḡ genus t̄ dñm.

Questiones

predicabilium

Determinat ergo generalissimum ita quod cum sit genus non est species. Et rursus supra quod non est aliud supueniens genus. Speciosum autem quod cum sit species non est genus. Et quod cum sit species non est dividitur in species. Et quod de pluribus et differentiis numero in eo quod quod sit predicationem. Ea vero (que in medio sunt extrempartia subalterna) vocatur genera et species et uniusquidque ipsum genus et species est pertinere ad aliud quidem et ad aliud suptem. ea vero (que sunt animalia speciosissima usque ad genera lissimum ascensione) et genera dicuntur et species et subalterna genera.

Nec porphyrius declarat ordinem predicamentalem generum et species per ordinem naturalem. Et duo facit quod primo resumit ea quod sunt in precedentibus. scilicet prequisitum suum ibi ut dicat agamenon. Dicit primo quod prius generalissimum sit diffinitorum. generalissimum est quod cum sit genus non potest esse species. Et rursus est etiam sicut quod non est aliud genus supueniens. Speciosum vero est quod cum sit species non potest esse genus. Et cum sit species non est dividitur in alias species. Et quod de pluribus differentiis numero in eo quod quod sit predicationem. Si illa (qui sunt in medio extrempartia subalterna) vocantur genera et species respectu diversorum. si sunt illa qui sunt ante speciosissima ascendendo vel ad generalissimum.

Querit. Unde habet genus generalissimum? et quod est genus et quod non potest esse species? **D**ividendum quod cum sit dicendum genus generalissimum duo tangentur. primum est subiectum secundum quod est genus quod hoc etiam suavit subalternis. sed secundum quod est generalissimum est subiectum proprium. primum est genus respectum ad inferiora secundum ad suas species respectu quarum dicitur genus. Secundum vero hunc per negationem prius generis quod secundum ipsum nihil est prius vel generalius et verius tangit in diffinitione prima primum cum secundum cuius sit genus. Secundum cui subiungit non potest esse species.

Sed nullum bona diffinitio debet dari per negationem. sed diffinitio generalissimum datur per negationem. genere non est bona. Hoc p. b. q. negatio nihil notificat. **O**mnis q. nulla bona diffinitio debet dari per puram negationem. tamen enim potest dari per negationem per quam datur intelligi affirmatio sic enim proposito quod cum dicitur genus generalissimum est super quod non est aliud genus supueniens intelligi ista affirmatio quod genus generalissimum est genus enim superius sive coordinatus et suo modo datur est de diffinitio specie generalissime. **O**ccidit quod genus generalissimum non est genus enim immo etiam est species igitur. **A**ns p. b. q. est species genus in causa datur ut prius quod non est de utilio genus in species. sed est analogia in sua analogata.

Quid habet species speciosissima quod non potest esse genus? **O**mnis q. hoc habet a negatione inferioris quod omne genus habet duas divisiones diuisivas per quas sub ipso due constituantur species respectu quarum genus dicitur sed illas divisiones non habent species speciosissimam sed descendentes a genere generalissimo ad speciem speciosissimam.

mam iubet plato quiescere

Sed p. m. diffinitio est speciosissimi ponuntur ab aliis genere non sunt bona. Ans p. b. q. ponuntur eis mere. **O**mnis q. excludit pericula affirmatiuam positionem in illis diffinitiis eo quod chimera non est species. Et negationes posite cum illa pericula affirmatio sufficienter notificant speciem speciosissimam.

Contra agamenon et atrides et pelopides et tantalides et ad ultimum Iouis

Dicit porphyrius declarat ordinem predicamentalem per se in natura libet sine in familia regali. et dividitur in duas partes. In prima facit hoc. In secunda ponit distinctionem inter ordinem predicamentalem et naturalem. ibi (sed in familiis) Dicens primo quod sicut in familiis sine in natura generatione est reperire aliquem qui est filius eius. ut a gamenon. et aliquem qui est pater eius. ut Jupiter. et alios qui sunt patres et filii respectu diversorum. ut atrides pelopides et tantalides. ita sicut in ordine predicamentalem est reperire alios qui sunt genera eius et substantia existentes. et aliquem qui sunt species eius. ut ho asinus. et alios qui sunt genera et species respectu diversorum. ut intermedia sicut patet in qualibet categoriia predicamentali.

Sed secundum figura poetarum saturnus dicitur fuisse patrem Iouis genitalem hic dicitur quod in ordine naturali genitales Jupiter fuit pater eius. **O**mnis licet et Jupiter dicas fuisse filius saturni eius quod patrem suum expulit a regno ideo in dignitate regali et gradu honoris pater eius quod in eo tantum in summo statutum familia regalis in agamenone aut tantum in infimo quod est eius accipiens et non profundens semen intermedia vero dant posterioribus et recipiunt a prioribus.

Sed in familiis plerique ad unum reducuntur principia: prius genitale ioue. In genito autem et species non sicut se habent neque enim est unum coe genus omnium ens. nec omnia eiusdem generis sunt enim unum superius genus quemadmodum dicit Aristo teles. sed sunt posita quemadmodum in predicamentis secundum est. prius decem genera quod si decem principia. vltissima omnia quis entia voces equivoce inquit nescipabit non uniuoce. **H**i enim unius coe est omnium genus ens. uniuoce entia dicuntur. et secundum quod est species prima principia. coe sunt nomen est solus non etiam enim diffinitionis rationem que enim nomen est.

Dicit p. b. q. porphyrius ponit dratum infra divisionem predicamentalem et ordinem naturalem que in familiis regitur. Dicens quod in familiis plerique omnia reducuntur ad unum primum reputandum ad iouem in propria coordinata. sed in generibus et species non habent se licet quod non omnia reducuntur ad unum primum genus. Et circa hoc remouet dubium quia

posset q̄s dicere q̄ decē pdicamēta haberet ordinē ad vnu cōe genus q̄ est ens. Respōdet porphirī q̄ neq̄ es ē coe gen⁹ oīm pdicatoꝝ. neq̄ s̄l om̄ia pdicamēta eiusdē generi fm̄ vnu lūp̄m̄ genus. s̄l s̄l posita decez pdicamēta q̄sī decē pncipia. sicut de p̄bs in pdicamētis. q̄ si q̄s oīa etiā vocet inq̄t nō vniuocē s̄l equoꝝ ea nūcupabit. quia est eis solū cōmūne fm̄ nomen. t̄ non fm̄ rōnem equaliter participatam.

Querit Ul̄ti ens dicas de decē pdicamēta
mēt vniuocē v̄ analogice. **Pi**
cendū q̄ de eis pdicat̄ analogice
vt p̄t sufficiēter ex teſtu. Dicſt̄ tñ er̄ p̄bari autorita
te p̄bi p̄m̄ p̄hīſt̄cōꝝ. vbi de q̄ ens d̄ multipl̄r. **Sil**
q̄rto metaphilice in pncipio d̄. q̄ ens h̄z se sicut salubrie
vel sanū. s̄l sanū est analogū. q̄ p̄m̄ d̄ de sanitate aia
lis. t̄ deī de alijs. q̄rta ens erit analogū. q̄ p̄us dici
tur de suba q̄ de accite. **O**t̄ hoc idē p̄ba rōe. q̄ si es
et̄ vniuocē ad decē pdicamēta. tūc nō effeni p̄mo d̄
uersa neq̄ ēēt̄ alioꝝ p̄ma t̄ altissima pncipia. **P**rimū
p̄z. q̄ diuersa nō p̄ueniunt̄ in aliq̄ vna rōe. q̄p̄ hoc d̄nt̄
a d̄nt̄b̄. **S**ecundū p̄z. q̄ p̄m̄ ē an q̄ nibil est. **S**edo p̄
baſ. q̄ oē q̄ pdicatur vniuocē h̄z pdicat̄ ve gen⁹ sp̄s
vel dñia ve p̄bi ponūt̄. sed ens nō pdicat̄ ve gen⁹. quia
genus p̄rabili ad sp̄m̄ p̄ dñiam q̄ est extra intellectum p̄
roem generi. sed n̄ bil est q̄ rōnem ens̄ subterfugiat.
neq̄ ve sp̄s. q̄ nibil h̄z supra se. neq̄ etiā ve dñia. q̄a
dñia est diuīua alieni⁹ ḡnis. q̄d̄ ea p̄m̄ūt̄ est. s̄l en̄
te nibil est p̄m̄ūt̄. q̄ relinquit̄ q̄ ens nō sit vniuocē
Tercō p̄baſ. q̄ vniuoca vniuocata p̄ leinuicē diffiniſ
ri nō p̄nt̄ fālēt̄ in absolutori. s̄l accēns diffiniſ p̄ substan
tiā p̄pleta diffiniſt̄. q̄ ens nō est vniuocē ad substā
tiā t̄ accēns. s̄l est equocū a p̄silio sicut analogum. quia
ratō entis (Lefler) per p̄t̄ p̄ueniret vnu q̄ alteri. vt p̄z
clariss circa p̄m̄ūt̄ p̄b̄līcōꝝ

Analogis posterius analogatū nō p̄cipiat
Naturā cōis analogi. s̄l accēns p̄cipiat naturā
entis sicut substātiā. igif. **D**ator. p̄baſ. q̄ h̄o
d̄ analogice de hoīe vero t̄ de hoīe p̄ct̄o. s̄l rō homis
nō p̄uenit̄ hoīe p̄ct̄o. **D**onor p̄z. q̄ illa est s̄a. accēns ē
ens. vel accēns est esse lñs. **D**obz q̄ duplex est analo
gia. quedā ē rō cōis analogi solū p̄uenit̄ p̄mo ana
logato. p̄. t̄ talis est inter hoīes v̄ez t̄ p̄ct̄o. manifestū
est en̄ q̄ h̄o p̄ct̄o nō p̄cipiat rōe hoīis. **A**lia est ana
logia in qua posterius analogatū retinet naturam vel
conceptū cōis analogi. licet imp̄fectiori m̄. t̄ talis est
inter substātiā t̄ accēns.

Allom̄ multitudo ab uno p̄cedit t̄ ad vnu res
ducit. q̄ multitudo oīm̄ generū t̄ sp̄ērū reducit
ad aliq̄ p̄m̄ūt̄ genus. t̄ h̄o nō est nisi ens. **O**i
cendū q̄ duplex est multitudo. vna est genez t̄ sp̄ērū
vnu t̄ p̄m̄ūt̄ sui generi. q̄m̄ multitudo generū t̄ sp̄ērū
de pdicamēto sube reducit ad substātiā t̄ accēns ad p̄m̄ūt̄
et pncipale gen⁹ vniuocē p̄cipiat̄ ab oībus. t̄ sil̄ ml̄
titudo q̄ntitatū ad q̄ntitatē. **A**lia est multitudo oīm̄
generū ḡnālissimo. t̄ talis reducit̄ ad vnu. nō q̄d̄ ē vnu
vniuocē p̄dicat̄. s̄l ad vnu cōis analogū q̄ sube h̄z vnu
pncipale analogatū. a q̄sīt̄ alia. t̄ ad q̄d̄ alia reducit̄.

Allom̄ gen⁹ ē vniuocē ad suas sp̄s. s̄l ens est
gen⁹ ad decē pdicamēta. q̄ ē vniuocē respectu
decē pdicamētoꝝ. **D**itor. p̄baſ. q̄ resp̄cū ipsoꝝ
est v̄le. t̄ nō est sp̄s dñia p̄p̄ū v̄l accēns. q̄ ē gen⁹. **E**t̄ co

firmat̄. q̄ q̄qd̄ vere pdicat̄ in q̄d̄ de decē pdicamēt̄
h̄ est gen⁹. s̄l ens in cōi est hm̄oi. igif. **D**itor. p̄baſ. q̄
ens resp̄deret ad interrogatōem factā p̄ quid de q̄it̄c
pdicamēto. q̄ si q̄rta q̄d̄ est substātiā. r̄ndet̄ est ens
Dom̄ ad p̄m̄ūt̄ q̄ ens ē v̄le p̄mūt̄er dñct̄. s̄l nō ē v̄le
p̄m̄ūt̄ acceptuz. **A**d scđm̄ dñm̄ q̄ ens nō pdicat̄ in q̄d̄
de decē pdicamētis. neq̄ resp̄deret ad interrogatio
nē factā p̄ quid. sed potius est responsū ad q̄st̄oꝝ
nē s̄l est. vt si querat̄ substātiā lit. r̄ndet̄ q̄ est

Aequocat̄ ipedit p̄radictōem p̄mo elēcho
rū. s̄l in entēpt̄teri p̄radictō. q̄ nō est equocū
Ditor. p̄baſ. q̄ ille pdicat̄ ens. t̄nō ēs. **P**i
cendū q̄ pura equocat̄. s̄l a casu ipedit pdicat̄em. q̄a
iste nō pdicat̄. canis currit. canis nō currit. nō āt̄ equi
uocat̄ a p̄silio sicut analogi. **T**el d̄r q̄ de rigore logi
ce iste nō p̄t̄ actēt̄. s̄l si debz ē p̄radictō. tūc oport̄z
ens capi p̄ determinato analogaro

Allo q̄d̄ p̄rabili ad suas sp̄s p̄ dñias oppoſ
Mitas est gen⁹ t̄ vniuocē. vt p̄z p̄ porphirū. s̄l ēs
est hm̄oi. ergo est gen⁹ t̄ vniuocē. **D**itor. p̄baſ.
q̄ ens p̄rabili ad substātiā t̄ accēns p̄ illas dñias
q̄ sunt ēp̄ se t̄ nō ēp̄ se. **D**om̄ q̄ ille nō sunt dñias
entes. s̄l sunt circūlocutōes coartatē analogi illius
comūnis analogi ens. sicut cū dñct̄. canis latrabilis. ibi
latrabile nō ponit̄ t̄q̄ dñct̄. sed tanq̄ artans mul
tiplicitatē illi⁹ noīs canis ad canes latrabiles.

Ald̄ q̄d̄ p̄ceptū distinctū a p̄ceptū substā
tie r̄centis hoc est vniuocē ad substātiā t̄ ac
cidēs. sed ens in cōi est hm̄oi. igif. **D**ator. p̄baſ.
q̄ p̄ceptū distinctū reptus in p̄libo est cōceptus
vniuocēs. **D**itor. p̄baſ. q̄ possūmus scire de aliq̄ q̄
sit̄ ens. t̄nō dubitare an sic substātiā vel accēns. sic anti
qui fecerūt̄ de lumīe. scierūt̄ em̄ q̄ esset̄ ens. t̄nō dubi
tauerūt̄ an est̄ substātiā vel accidēns. s̄l p̄ceptū de q̄
aliquis est cert⁹. est̄ distinctū p̄tra alios duos p̄ceptū
de quib⁹ intellect⁹ est dubi⁹. als idē esset̄ cert⁹ t̄ incert⁹
tū. q̄d̄ iplicat̄. ergo p̄ceptū entis ē alius a p̄ceptū sub
stātie t̄ accēns. **D**om̄ q̄ minor sublūpta h̄z veritas
t̄ q̄ intellect⁹ est cert⁹ de vno. t̄ dubi⁹ simpl̄r de alijs
duob⁹. vel et̄ q̄n ille p̄ceptū (de quo intellect⁹ est cer
tus) est̄ simpliciter. sic at̄ nō est̄ in p̄posito. q̄ cōcīpiēs ens
et̄ p̄ceptū substātiā t̄ accēns. t̄cī sub dñct̄tē. nō em̄
p̄t̄ ens distincētē t̄ definatē p̄cipi. nīl p̄cipiat̄ substā
tiā vel accēns. **V**ñ p̄ceptū dñct̄tē p̄t̄ ē cert⁹. du
bia q̄libet p̄t̄ dñct̄tē finē accepta. vt possū esse cer
tus q̄ forēs s̄t̄ vel sedeat̄. t̄ ignorare q̄ illarū p̄t̄uz sic
vera. sed ille cōceptū non est̄ simpliciter.

Allūtū scire subiectū p̄t̄ ē equocū. sed ens in
Mōi est subiectū metaphilice. ergo nō est equi
ocū. **D**itor. p̄baſ. q̄ scia est vnu generū sub
iectū. sed illud q̄d̄ est equocū nō est̄ vere vnu. **D**om̄
q̄ ad vnitā scie non requiritur vnitā vniuocatōnis
subiectū. sed sufficit vnitā analogie. potissimum quādo
ipsa inducit ad vnu primū. sicut ē vnitā analogie en̄
tis. **S**ed dīceres. metaphilica est vna vnitā vniuocatōnis.
q̄ eius subiectū vel genus scibile sic erit vnum
Tener p̄nt̄ia. quia scia capit vnitātē a subiecto p̄mo
posteriorū. et̄ loquēdo de vnitātē vniuocatōnis. vt v̄
def. quia scia t̄ scibile dicūt̄ ad inuitētē relative. q̄ eodē
mō s̄l vnu. **A**ns. p̄baſ. q̄ metaphilica est vera qualit̄
tas. q̄ h̄z supra se vniuocē. Et̄ia metaphilica est vna
scia vnitātē specifica. que est vnitātē vniuocatōnis. q̄a

Questiones

predicabilium

Vniuoce s: de metaphysica sortis et platonis. **D**om q: scia non h: vnitate p: cie a subiecto attribuoris. sed etiā ab alto. **E**nī scia pr: dupl: considerari. vno: sūm esse sūi absolutū inquātū se h: p: modū habitus et q: lat: informans subiectū in quo est. et sic habet se p: modū spēi vniuocē pdicabilius de hac scia. et de illa in genere q: lat: itus. Alio mō considerat sūm sūum ē respectiuū quo referat ad scibile. et sic sortis vnitate analogicā quā do scibile vel subiectū scie est analogum.

Decē vero generalissima s: spealissima ve ro in nūero qdā s: nō tñ in diffinito Indi uidua āt (q: s: post spealissima) iſinita sūt. **P**elic porphiri⁹ post̄ mentem fecerat de ginalissimis et specialissimis. incidente ponit numerū generalis simoꝝ et specialissimoz̄ hoc inferendo queda correlatio. **D**icēs pmo q: ginalissima s: in numero qdām cer to determinato. q: s: decē Spealissima p: o sunt in numero qdā. s: no definito q: ad nos. Individua āt (q: s: post spealissima) s: iſinita tā q: ad nos q: q: ad natura. late p: successionē et potentia materie.

Querit Utru numer⁹ hor⁹ trū. s: ginalis simoꝝ spealissimoꝝ et infmedi oꝝ sic finitus vel infinit⁹. **O**t cedū q: ginalissima sum finita nūero. q: s: decem. quo rū sufficiētia patebit in pdicamētis. **S**z spēs spealissime sunt finite sūm naturā rei. licet q: ad nos s: infinite. **R**ō pmi. q: genus descēdit ad spēs p: dñtias p: stitutias. quas optet esse finitas. q: als potentiā generis ter minare nō possent. q: optet spēs per illas p: stitutias esse finitas. **R**ō sedi est est. q: numeros illarū est nobis ig notus et incertus. Intermedia autē cuuismōi sunt sub alterna s: numero finita. **R**ō est. q: si ēēt infinita. nūc non contingeret fieri. pcessum ab extremo in extremoꝝ cum talis fiat p: media. que si ēēt infinita non possit pertransi. Et individua (q: s: post spealissima) s: iſinita quo ad nos. q: nos nō batemus certū numerū ipsoꝝ. et iā quo ad naturā sūm potentiā materie licet actu sūm finita. quia species contrahitur ad individua per materiam. que diuisibilis est in infinitum. **S**umis liter etiam accidentia individuaria. quia communia sunt nō repugnat esse infinita.

Sic in mathematicis sunt spēs spealissime iſinita. q: p: tra textū. **A**ns pbaf. quia in numer⁹ per additioem vniuersitas ad pcedētē numerū gene rat spēs in infinitū. ut dī tertio phisicoꝝ. **O**ti cendū q: duplices sūt spēs spealissime. s: in naturalib⁹. et ille s: finite sūm naturā rei. Alio p: o s: in mathema ticalib⁹. et ille s: finite actu. s: potentiā infinite. sicut p: in nūeris. qui crescunt in infinitū p: appōem. Et q: alio dicūt q: porphiri⁹ loquuntur de spēb⁹ pdicamenti substātie. cul⁹ posuit coor: dinaōem.

Qua p: vlsq: ad spealissima a ginalissimis descendētē iubet p: o q: scere: descendētē āt p: media dīdētē specific⁹. dīnīs iſinita inq: re liqndā s: . neq: ei hor⁹ posse fieri disciplinā. **P**elic p: orphiri⁹ ex dicti⁹ infert qdā correlaria. **P**rimū est q: p: t: s: a ginalissimis descendētē ad spea lissima iubet plato q: scere. q: p: ingat sic diuidentē ge neralissima descendētē p: media spēcific⁹ dīnīs. q: fūc

formales et finites Individua vero (q: s: post spealissima) s: infinita. et ergo s: ab arte relinqua. nec possi ble est eoz fieri disciplinā.

Specialissima nō s: infinita. q: pcessum a ginalissimis nō terminat ad spealissima. **A**ns pba tur. q: spealissima h: sub se induidua. **O**t cendū q: licet spealissima nō s: ultima et infinita simpli s: tū ultima formalia. cū nō habet sub se aliqd̄ cōe in fieri. s: solū induidua. q: s: extra ordinem formalius

Querit Quare induidua (pdicatoꝝ relinqua. ab arte et disciplina

Dom q: iō. q: scia ē habet cō elusionis p: demonstratiōem acquisitus. cul⁹ medii ē diffi nitō. s: induiduoꝝ nō est diffinitō. q: neq: ars vel scia

Dicit pba. q: diffinitō est vliuz. q: sperū que ex gñis b: et dentis p: stitutū. **E**t (vt dictū ē) induidua sūm na turā s: iſinita. s: iſinita s: incopēbiliā. gars ea ſu

Porphiri⁹ diffinit iduidū. q: male s: **G**it

Sic h: q: induiduoꝝ nō est diffinitō. **O**dz q: id uiduū caput duplicit. vno: in sua p: pria et p: t: celiari natura. et sic nō h: diffinitōem. q: diffinitō ast alio. cul⁹ apprehensiō et intellectū. q: dñtē gen⁹ et dñaz. er: g: sūm. **C**oetū ſola spēs diffinit. Alio caput ſm cōem rōeꝝ induidui. q: est cōitas p: ptois. z: sic de eo formās tur. p: ptes p: ptes veritatis. dicendo oīne induiduuꝝ p: dīcēs de vno solo. et iſto mō etiā diffinit illaz rōem cōem. in qua omnia conueniunt

Descendētib⁹ autē ad spealissima. nēcē est diuidentē p: multitudinē ire. ascēdētib⁹ p: o ad ginalissima nēcē est colligere multitudinem. collectiū em̄ multoꝝ in vna natu rā spēs est. et mag⁹ id qd̄ gen⁹ est. p: cicularia veroꝝ singulāria sp̄ in mltitudinē eōrio di uidūt qd̄ in vnu est. **P**articipatōe spēi p: les hoiles ſt: vnu hō. p: cicularib⁹ āt vnu: et cōis plu res. diuisiūz cīm est sp̄ qd̄ singulare est. col lectiū autē et adunatiū qd̄ cōē est

Nic ūerit 2^m correlariū. q: cognoscif mod⁹ ascēdētē et dīcēdētē in re linea pdicamētali dices q: descēdētē et q: gñib⁹ ginalissimis ad spealissima nēcē ē ec diuidētē et ire p: mltitudinē. **S**z ascēdētē ad ginalissima a spēa lissimis nēcē est mltitudinē colligere. q: spēs est collectiū mltor⁹. induiduoꝝ i: vna naturā. et mag⁹ ipz gen⁹ collectiū c. p: cicularia p: o et singulāria sp̄ eōrio in mltitudine diuidūt. qd̄ vnu ē. ex q: p: ciculariō spēi p: les hoiles ſt: vnu hō. q: p: les hoiles p: ciculares p: eniūt in vna natu rā cōi. Et etiā vnu hō cōis est. p: les hoiles p: ciculares q: illud qd̄ ē singulare sp̄ est diuisiū nature vliis. s: illud qd̄ est cōē sp̄ est collectiū et adunatiū

Querare delcedētē a ginalissimo ad spealissimā ūma nēcē p: dīsionē in mltitudinē ire. et alio cēdētē a spealissimis ad ginalissimū mltitudinē ē vnu colligere. **O**dz q: rō pmi ē. q: tal' descēdētē sp̄ fit p: dīsionē. dīsio āt (q: fit p: oppoita) ē cā mltitudis ūtēt exēpli grā. ille q: delcedētē trahit p: dīsioꝝ gñis p: dīnīas op̄ i: spēs. q: ſp̄ ſt: p: les. **S**z rō ſedētē q: ē via aſcēs

Porphirii

Folio xix

sus deuenit ad vnu gen^o. qd p̄tate p̄tinet sub se multas sp̄es. et ita colligit m̄lta in vna naturā. qd illi qd cōe ē sp̄ est collectiu m̄ltorū. ut sp̄es colligit idividua et sp̄es in vna naturā ḡnis colligit. et qd gen^o cōis ē sp̄ iō est magis collectiu et vniuersalē sp̄es

M Sp̄es colligit multa idividua in vna naturā specifica. h̄z gen^o solū colligit m̄lta in vna naturā generica. qd sp̄es magis colligit qd gen^o. Te net p̄fia. qd maior est p̄uenientia specifica qd generica. Od̄m qd sp̄es magis colligit intenſius et pfectu. qd gen^o. nō tū extensiu et potestate. qd gen^o colligit multas sp̄es cū oib⁹ individui. sic aut̄ nō est de sp̄eb⁹

Querit Utz ista autoritas porphirii. qd p̄cipatoe sp̄ei plures hoies sūt vnu hō sit vera. Od̄z qd sic si bñ intelligat. est em̄ sensus. plures hoies sūt vnu hō in sp̄e. qd a talib⁹ plurib⁹ p̄cipat. sicut petr⁹ paul⁹ hoies et alii hoies singulares sunt vnu hō. Et qd hō sit naturā sp̄e p̄dicante de ip̄s. et hō mō ois forma totū est vnu plus singularis plurū plus iferū inter se diuersorū.

M illi p̄ se positiū stat. p̄ vnitatiū nūmerali. h̄z in dī analogū p̄ se positiū stat. p̄ suo facio familiari. Od̄m qd vnu hō non ponit p̄ se. sed restringit p̄ hō qd si. p̄cipatoe sp̄ei ad vnu sp̄e. Et qd nūbil dimisuit vel restringit alterū. nisi ponat leui expte eiusdem extremi. h̄z p̄cipatoe sp̄ei ponit in autoritate a pte subiecti. et vnu nō. qd nō restringit vnu. Od̄m qd illa de terminato p̄cipatoe sp̄ei intelligenda est in p̄dicato. sic plures hoies sūt vnu hō p̄cipatoe sp̄ei

M Singulare nō p̄dicat de plurali p̄a p̄dicatōne. Sed hō sit in dī. p̄pōe por. iōq̄ est falsa. Dator p̄ dat a sili. qd illa est falsa. plures hoies sūt sortes. Od̄z qd duplex est singulare. qdā est qd supponit discrete vel psonalē p̄ suis suppositis. et illi non p̄dicat vere de plurali. sicut illa est falsa. plures hoies sūt vnu hō p̄icularis. Illud est singulare vt terminū singularis numeri. qd supponit simpli. p̄ natura cōi. et talis bñ p̄dicat de plurali. et sic ista est vera. plures hoies sūt vnu hō p̄cipatoe sp̄ei. qd sensus est qd plures hoies p̄ticulares vnu in vna natura specifica.

M Enī sequit p̄cipatoe sp̄ei. plures hoies sunt vnu hō. qd plures hoies sūt vnu hō. qd hō arguit a pte in mō ad suū totū. h̄z p̄nū est falsu. qd illud ex quo legitur. Od̄m qd hō est fallacia a dicto. sūt qd ad simpli. qd vnu in antecedente stat. p̄ uno in sp̄e. h̄z in p̄ntestat p̄ uno in numero. h̄z vnitatiū nūmerali ē vnitatis similitudine. nō aut̄ vnitatis specifica.

M colligere et adunare sūt idē sūt rē. vnu tū sūt rē. qd collectō ictipit a m̄ltis et terminat in vnu. iō dī. collectō m̄ltorū in vnu adunatō. Et sūt m̄lti mōi collectōis de qd in vnu et terminat ad lōgū dī. Et adunatō incipit ab uno et terminat ad m̄lta. qd vltē vnu in uno tū vnu. Et qd p̄z qd̄lter gen^o est collectum plurū specierū. et sp̄es plurium individuoꝝ

M Assiguate at̄ ḡnis et sp̄e qd sic vnuqz et gene re qdē vnu. sp̄eb⁹ hō plurib⁹. qd em̄ in plures sp̄es diuisio ḡnis ē. gen^o qdē qd̄lter gen^o est collectum

dicas et oia supiora de inferiorib⁹. Sp̄es aut̄ neqz de primo sibi ḡne. neqz de supioribus neqz ei p̄uerit. Od̄z at̄ eq̄ de eq̄s p̄dicari. ut h̄nibile de eq̄. aut̄ maiora de minorib⁹. ut al de hoie. minoria vero de majorib⁹ minime. neqz em̄ aial dicas esse hoiem: quēadmodum hominem dicas esse animal.

M Hic declarat sedam diffinitōem sp̄ei. qd fuit qd sp̄es est de qd genus in eo qd qd est p̄dicat. et circa hō posuit quedā ex quib⁹ p̄ ostēdi diffinitō p̄us data. Dicēs p̄mo. postqz assignatū est de ḡne et eq̄ de sp̄e. qd sic vnu qd illo. et postqz assignatū est qd ḡne exente vnu sp̄es sūt plures. qd vnu gen^o p̄ h̄edit ples sp̄es. eo qd diuisio ḡneris sūt in plures sp̄es ad min^o qd nō repugnatā. id necē est p̄cedere qd gen^o qd p̄dicat de sp̄e ut dī sedā diffinitō. qd oia supiora de inferiorib⁹ p̄dicant. Sp̄es at̄ nō p̄dicat de primo sibi genere. neqz p̄dicat de supiorib⁹ generib⁹ saltē et dīnate. qd nō p̄uerit cū eis. neqz ē in plus qd ipsa. sed sūt rectū ordinē p̄dicātiōz qd eq̄ p̄dicari de eq̄s. ut h̄nibile de eq̄. et maiora de minorib⁹. ut aial de hoie. minoria vero de majorib⁹ minime p̄dicari possunt. quia licet dicamus hoiem cē animal. nō tamē dicimus animal cē hominē. i. qd homo p̄dicet de aial. sicut animal p̄dicatur de homine.

M diuisio ḡnis eo qd se p̄tātem est in ples sp̄es. licet ut p̄us di cū est gen^o. qd ad eentā suā possit saluari in vna specie. Lūtō est. qd libet genus diuidit p̄ diuisias oppositas. qd st̄ituit oppositas sp̄es. et qd diuisio ḡnis ad minūs est in duas sp̄es. Et qd qd̄lter. qua sp̄e oppositū op̄ponit due vnitatiē idē genus p̄diuidet. Od̄m sūt nō mē et vōcē opponiū p̄uatiae. qd vna dī p̄uatōem alteri us. sūt insensibile dī p̄uatōem sensibilis. Et sūt rē op̄ponit displice sicut sp̄es st̄itute p̄ ip̄as. que oppō rēdit ad p̄terariā. quare dī p̄mo phisicoꝝ. qd in vnoqz ges̄ nere cū vna p̄ma p̄trarietas p̄ter oppōem diūnārū diūnētū gen^o generalissimū.

M Quare est necārium equa p̄dicari de equis. Et maiora de minorib⁹. nō ecōtra. Od̄z qd iō. qd iō diūtā p̄dicatōe sūt ordīnē p̄dicabiliū. qd iō p̄diūtā sūt mē subiecto. sūt qd nūbil ordinē p̄dicabiliū. Et qd p̄z. qd nō sūt mē aliquē ordinē p̄dicabiliū. Et iōndū qd p̄z. int̄xu nō intēdit qd vnuqz p̄ueribiliūz debeat p̄dicari de reliqz. h̄z vnu dī p̄dicari et aliō subiecti. quia illud (cū p̄uent̄ inesse) detet p̄dicari sicut est p̄pū. et species detet subiecti.

M Oato qd nullū cēt aial nisi hō. adhuc aial ve supius ad ip̄m. Od̄m qd si nullū cēt aial nō sūt hō in rerū natura. adhuc aial cēt magis cōe et genus ad hoiem. Prīmū p̄z. qd nomē aialis imponit a sentiē et localē moueri. qd p̄us est et p̄fusius qd rocinari a qd qd̄lter.

Questiones

imponit nomē hoīs. et q̄ illa est p̄dicatō p̄fusor. et hoīs.
Hoc m̄ p̄z. q̄ isto posito adhuc c̄et de naturali p̄frātā āi
mal. qd̄ diuidere p̄ oppositū d̄rūtūs. q̄ oppositas p̄stūtū
unt sp̄es. nō obstante q̄ in rebus nō haberet entitātē. q̄a
hoc accidit rebus creatis km̄. Autem. l̄z Albert⁹ in
capitulo de sp̄e d̄t q̄ si ponam⁹ nō c̄ aliquā sp̄em aīa
lis nīl̄ hoīem. nūc quidē sequit̄. si hoī est aīal ē. l̄z nō se
q̄t q̄ aīal sit gen⁹. h̄t in cōuenientiā d̄i nīl̄ ponat iste ca
sus. q̄ ip̄osiblē eēt alīā sp̄em ab hoīe fore. q̄tunc illa
eēt identica. homo eēt animal.

Accēntia cōta vere et p̄prie p̄dicant de substātā
dicedo. hoī est albū. coruīs est niger. et tñ nō sūt
maiora respectu sube. Hoc p̄s. p̄bat. q̄ nō s̄t
in eodē p̄dicamēto cū ipa. l̄z superiora et inferiora s̄t eius
dē generi. **O**dīm q̄ p̄maiora nō detin⁹ h̄ intellige
re solū superiora eiusdē ḡnīs. l̄z v̄liter oīa maḡ cōta. q̄r
albū et nigrū etiā dicūt de alijs rebus q̄s de hoīe et coruī
ḡnīt̄ le v̄t maiora tā p̄patore ad illa. Tel dōm q̄ por
plo. nō vult dicere q̄ ḡnīcūs p̄dicat maius de mino
ri q̄ sūt p̄dicato ordinata. l̄z nūc est ordinata nīl̄ p̄di
cat maius de minori. vel equū de equo.

All̄ st̄ vere et p̄prie p̄dicatores. aīal est hoī. hoī ē
sortes. et tñ p̄dicant mīora de maiorib⁹. q̄iif cō
tra textū Puma p̄s. aīitis. p̄bat. q̄r ex p̄le nō seq
etur p̄ accīs. l̄z dicere p̄pōes sequūt̄ ex p̄pōibus p̄le x̄tū
re p̄clusiōis. **D**om q̄ ille p̄dicatores nō s̄t directe et
ordinate. vñ ex p̄dicatō et se bñ sequit̄ p̄dicatō p̄ accī
dēs. i. inordinata. Et q̄sūt̄ inferi⁹ p̄dicari possit de su
periori p̄ticulari⁹ dīcēdo. alīqđ aīal est hoī. nō tñ v̄liter
Rō. q̄ in p̄dicatō ordinata opt̄ p̄dicatū esse actu in
subiecto. vel tāqđ de cōtentū eius. vel tāqđ accīs. l̄z infe
riū sic nō inēt̄ fugitor in sua vñuersalitate acceptio

De q̄b⁹ aut̄ sp̄es p̄dicat. de his nēcātōr
sp̄ei gen⁹ p̄dicabīt̄. et ḡnīs gen⁹ v̄sqz ad ḡnā
lissima. **S**i em̄ vez̄ est socratē hoīem dicere
hoīez̄. v̄o aīal. aīal v̄o subaz̄. vez̄ ē et socratē
aīal dicere atqđ subam. sp̄ em̄ supiora de ife
riorib⁹ p̄dicat̄. et sp̄es qdē de idividui p̄di
cabit̄. gen⁹ āt̄ et de sp̄e et de idividuo. ḡnāl
simū āt̄ et de ḡnē et de generib⁹. si p̄la sunt me
dia et sub alīna. et de sp̄e et de idividui. **D**ic
cēt̄ āt̄ ḡnālissimū qdē d̄ oīb⁹ sub se positi⁹ ge
nerib⁹ sp̄eb⁹qz et idividui. gen⁹ āt̄ qđ aī sp̄ea
lissimū ē de oīb⁹ speālissimis et idividui
is. solū aut̄ sp̄es de om̄ib⁹ idividui.

Nec porphīr⁹ p̄bat terciā diffīlētē sp̄ei. et cū h̄
ostēdīt̄ et genus etiā p̄dicat de idividui. Et idividū
in duas p̄tes. in p̄ma facit h̄. in sc̄o ostēdīt̄ qđ sit idiv
idui ibi (idividui aut̄). Quo ad p̄mū d̄t̄ et de q̄
bulicūs p̄dicat sp̄es. de illis etiā p̄dicat gen⁹ sp̄ei. et ge
nus illi⁹ ḡnīs v̄sqz ad generalissimū. q̄ si vez̄ ē dicere
sortē et hoīem. et hoīem ē aīal. et aīal ē substātā. etiāz
vez̄ est dicere sortē et aīal. et sic p̄nter v̄sqz ad gen⁹ ge

predicabilium

neralissimū. **C**ui⁹ rō est. q̄ sp̄es inclūdit genus et illē
gen⁹ iterū inclūdit suū gen⁹. sic p̄nter. q̄oīa de idividū
dūt̄ sp̄ei p̄dicant. Ex quib⁹ infēt̄ p̄ modū correlati
v̄t̄ nīt̄ in mō p̄dicandi int̄ ḡnālissima subalterna et spe
cialissima. q̄ generalissimū p̄dicat de ḡnē et generib⁹.
si st̄ plura int̄media. et etiā p̄dicat de sp̄e et idividui
q̄ ḡnālissimū d̄t̄. qđ d̄ oīb⁹ lub se positi⁹. l̄. generib⁹ sp̄es
et idividui p̄dicat. **H**z gen⁹ qđ imēdiatē est an
speālissimū p̄dicat d̄ oīb⁹ speālissimis. et d̄ oīb⁹ in
idividui. **H**sp̄es v̄o p̄dicat solū de oīb⁹ idividui. q̄
re bñ dīcīt̄ est in tēla diffīlētē sp̄ei. sp̄es est qđ p̄dicat
de plurib⁹ nūero diffīlētib⁹ in eo quod qđ est.

Sic Genus est ps sp̄ei. q̄ p̄ ipm̄ sp̄es diffīlēt̄. l̄z ps
v̄o nō p̄dicat de toto. q̄ gen⁹ nō p̄dicat de sp̄e.
Dicit̄ p̄bat. q̄ illa ē falla. dom⁹ ē p̄aries. **D**i
cendū q̄ ps integralē nō p̄dicat de suo toto. l̄z bñ pars
cēntialis et diffīlētua. quo mō gen⁹ est ps sp̄ei
Individū āt̄ devno solo p̄ticlari p̄dicat. **I**n
dīvidui em̄ d̄r̄ socrates. et h̄ albū. et h̄ veni
ēs et suffronici fili⁹. si sol⁹ sit ei socrates fi
li⁹. Individua ḡdicūt̄ h̄mōi. q̄m̄ ex p̄petra
tib⁹ p̄sist̄ vñūqđqz eoꝝ. q̄p̄ collectō nunqđ
in alio eadē erit. socrat̄ em̄ p̄petates nūqđ i
alio q̄libz erit p̄ticulari⁹. be v̄o (q̄st̄ hoīs)
dico āt̄ eīp̄ q̄ est cōis p̄petates erit eadē plū
bus. magis āt̄ in oīb⁹ p̄ticularib⁹ hoīb⁹. in
eo q̄ hoīes st̄. **L**ōtīne ē ḡ dividui qdē
sub sp̄e. sp̄es āt̄ sub genere: totū em̄ qdē ē ge
n⁹. idividui āt̄ ps. sp̄es v̄o et totū est et ps.
l̄z ps qdē alteri⁹. totū āt̄ nō alteri⁹ l̄z alīs. p̄
tib⁹ em̄ totū est. **D**e ḡnē qdē et sp̄e et qđ ḡnā
lissimū. et qđ speālissimū. et que ḡnā eadē et
species st̄. q̄ etiā idividua et q̄ mōis genus
et species dīcāt̄: suffīcienter dīcīt̄ est
Pie porphīr⁹ ad evīdētā eoz (dīcīt̄ st̄) declarat
inciderat qđ sit idividui. Et idividū hec ps in tria
nā p̄mo facit h̄. sc̄o infēt̄ qđ dā correlari⁹ ibi (z̄tīne
tur). Tercō epilogat circa dīcta ibi (de ḡnē qdē). Quo
ad p̄mū ponit duas diffīlētēs idividui. Prima est q̄
idividui est qđ de vñ solo p̄ticulari p̄dicat. sic for
tes plato. hoc albū. h̄ veniēs. et suffronici fili⁹. si sol⁹ sor
tes sit ei fili⁹. **E**cōa diffīlētō est q̄ idividui est qđ cō
stat ex p̄petratis. q̄p̄ collectō nunqđ sit eadē in alio p̄ti
culari⁹. for̄t̄ em̄ p̄petates nūqđ st̄. eedēt̄ alī p̄ti
culari⁹ hoīm̄. l̄z ille p̄petratis (q̄st̄ hoīs. sic st̄ p̄petratis
hoīs) ille st̄. eedēt̄ in plurib⁹. et in oīb⁹ p̄ticularib⁹
hoīb⁹ q̄ hoīes st̄. sicut risibile ē p̄petratis hoīs. et cō
uenit oī hoī. **O**x istis infēt̄ por̄. correlari⁹ resumen
do p̄dicta dices. q̄ cū idividui z̄tīneat sub sp̄e. et spe
cies sub ḡnē. seq̄t̄ q̄ gen⁹ erit sic qddā totū et idividui
qđ dā ps. sp̄es āt̄ est totū ps. ps qdē alteri⁹. totū v̄o nō

alterius. s; alij pteb; totū est. **T**unc epilogat dices q; sufficiēter dcm est de gne r; spē qd sit vtrūq;. et dcm est qd sit gnalissimū. r; qd sit gnā int̄media. r; qd sit sp̄s sp̄alissimē. et etiā qd sit individualis. r; qd mōis gen r; sp̄es dicat. hoc em totū sufficiēter dcm est in pcedētib;

Notādum

Notādum lig. qd gen r; est qddā rōtu. s; totū vle respctū sp̄es rū. s; idividuū ē ps. s; sp̄ē. r; sic illa duo hnt le vi extrema. s; sp̄es est ps r; totū ps subiectū gnis. r; totū vle in idividuū. r; sic est ps alteri. s; gnis. s; est totū alij. s; idividuū. qd iō dī. qd idividua nō addunt nouā qd dicat ipsi sp̄ē. salte in pdicāto sube stādo. s; sp̄es qd vnaq; dīt gen r; ad qdditatē in gne actualr nō iclusā

Querit

Querit bñ data. **D**om qd sic. qd p; au toritater rōe. autoritate por. r; et pe. hys. s; rōe pba. qd quenit soli diffinito. r; facit ip sū differre a qlibet alio. qd bona. qd ille s; pdicōnes bo ne diffinito. **O**ec qn dī. idividua relinqndā s; ab arte r; diffinito. vt ex sup̄ pdicis p; **D**om qd relinqndā s; ab arte. iō qd nō p̄t eē subiectū in aliq; scia. cū il lud sit vle. nō tū relinqndā s; qn p̄t eē pres subiectū qd in qlibz scia aliq; pres subiectū s; idividua

Notādum solū est vlu. s; idividuū nō est vle vrt de se p; g; male diffinit. **D**om qd diffinito capit dupl. vno p; p; notificatio rei qd fit p; gen r; dīnā. r; sic sola sp̄es diffinit. qd illa solū ex gne et dīna pdicū. **A**llio capit cōiter p; qd qd notificatio ne aliql̄ explicante naturā illi. qd diffinit. r; sic alio. r; sp̄e p̄t eē diffinito. r; isto mō et idividuū diffinit. Si dī qd sustinere velle. qd ista eē diffinito. p; p; tūc dīm eē vt supra circa illū tertii (Quapropter) re

Notādum de nullo pdicat. qd non pdicat de vno solo. **A**n̄ pba p; p; in pdicāto. vbi dī qd a pma suba nulla exiit pdicāto. **O**ec p̄t fieri maf. qd pdicari fundat sup̄ ince. s; idividuū nō ince. vt p; ex diffinito pme substati. iig. **D**om qd duplex est pdicatio. s; directa r; ordinata. de qd sup̄ dcm est opter eq; de equis pdicari r; c. r; tali pdicāto nō pdicatur idividuū. **A**lia est pdicāto indirecta r; ordinata qd sez nō fit fm aliq; ordinē qd pdicabilū. r; tali pdicāto pdicat idividuū. **O**ec qn dī. si esset in ordina ta. tūc possit fieri ordinata qd querisionem. **D**om qd ilia pdicāto (in qd pdicat idividuū de seipso) est in ordina ta r; tradicōre. qd nullo mo p̄ fieri ordinata. **S**ed ad affirmāt dīm qd duplex est pdicāto. aliq; qd que dī h̄ esse hoc. r; vocat identica. tūc tali nō redit eē in. **A**lia eē pdicāto dices h̄ esse in h̄. r; illa necāto fundat sup̄ eē in. **G**el dīm qd idividuum fm id qd est subiect. sed fm id quo est pdicāto. r; sic etiam aliquo mō fundat sup̄ ince. salte in concretis

Notādum distinco quenit alij. qd non est bona. **A**n̄ cedes pba. qd h̄ sp̄es pdicat de vno solo dis cendo. sortes est h̄. **D**om qd quis h̄ actu r; in vna p; p; pdicat de vno solo. tūc aptitudine r; in diuersis p; p; pdicatur de pluribus. **E**c quando dī si actu pdicat de vno solo. ergo etiā aptitudine. **L**e net p̄tia. quia argendo ab esse ad posse bene valz cō sequentia. **D**om qd homo sp̄es etiā aptitudine pdicat de vno solo. sed nō solum de vno solo. quo mō in telligit diffinito idividuū. quia idividuum simplici

ter dīctum est cui exmō scandi sue scatōls repugnat pdicat dī plurib; cōntactr distinciū diuisum r; vnuoce

Surgit go nō soli de vno solo. **A**n̄ pba tur dicēdo. sortes est idividuum

plato est idividuū. **D**īm qd idividuū capis dupl.

Vno p; p; tētōc scda. r; illa pdicat de plurib; **A**lio mō p̄ resubiecta intentō. r; illa pdicat de vno solo. et h̄ diffinitur.

Ec quando repticat. idividuū p; scda intentō pdicat de plurib; **C**etiā p; pma intentō. **L**e net p̄tia. qd scda intentō se h̄ ad p̄mam. sicut formale ad materiale. qd debet correspondere. **D**īm qd formale et materiale. p; p; inquim debet corīndere. r; sic etiā sicut idividuū p; scda intentō p; pdicat de plurib;. ita silt res singulari. r; taq; materiale. p; p; inquim imediat corīpondēs. nō tū est ibi cōitas rei. s; p; portois

Surgit h̄ est idividuū. r; tū pdicat de plurib; dicendo sortes est alij h̄. p; lo est alij

q; h̄. qd diffinito adhuc est mala. **A**n̄ probat. p; pma et p; p; qd idividuū vagi. qd idividuū. **E**c co firmat. qd phs circa diffinito pme substati exepisit. cat p; idividuū vagi sicut est alij h̄ alij bos.

Dīcendū qd alij h̄ r; qd libet altud idividuū vagi rōe nature p; trate pdicat de multa vnuoce. sic ipsa natura. sed ex p; signi p; trahens ipsam naturā ad sup̄ positū. licet nobis certū nō pdicat vnuoce de multis. qd p; p; p; trahens est dīm in diuersis. **E**c illo et modo p; ipsum exēplificat circa diffinito pme substati. **G**el dicendū vt patet in copulatis circa summa las petri hyspani.

Notādum qd cōiter triplex distinguit i diividuū. s; determinatū. r; est il

Determinatū ex sup̄pōe. r; est termin⁹. cōis sup̄pōe cū pnoie demōstratio p̄mītū sp̄ē. vt h̄ homo. h̄ aial

Oec h̄ mō dīm designari idividua accītū. qd por. exē plificāt de illis dī. hoc albū. hoc venēs. **A**llud est id

utidū ex sup̄pōe. r; est termin⁹. cōis iā actu h̄num sup̄positū. licet nō repugnet habere plura. vt suffro

nici filiū. s; solus sortes sit ei fil⁹. filius em ex suo mō

scandi est quoddā cōe. sed ex quadā sup̄pōe sibi adiū

cta sit singulare. **E**c sub isto idividuo ex sup̄pōe cōp; re

bendit idividuū definitum ex circulo locutō. qd illo

p; supponim⁹ qd illa (p; qd circulo locutō idividuū) p; cōi

ant soli illi quē volūm⁹ circulo locutō. vt si solus sortes iter

hoies sit rubi. p; hoieni circulo locutō sorte. **E**c vtrum

tali circulo locutō p; p; maiorē discretōem denotandaz

qd tal circulo locutō qn̄c est nobis notior. qd p; p; nomē

rei noīate. **C**ercū est idividuū vagi. r; est termin⁹. cōis

munis sup̄pōe cū signo p; culari. vt alij h̄ est idividuū vagi. qd de sup̄positū ideterminatū.

Ec vagi nō qd in re sū alij dī vagi. s; iō. quia vagē scat et ipo;

sitōe qd libet idividuū nature cōis. quia naturā scat et

min⁹ cōis sine signo p; culari acceptus. **E**c g; p; dīc vagi ex p; nostri intellici. qd intelligēdo tale idividuū

vagi circa naturā cōem. p; p; ideterminatōem ad cer

tū sup̄positū. **E**c est triplex. s; idividuū vagi gnis gnā

lissimā. vt aliq; substati aliq; qditas. **A**llud est idividuū gnis substati. vt aliq; aial. aliq; color. r; vocat sin glaria mag. vlti. **C**ercū est idividuū vagi sp̄es sp̄alissime. vt aliq; h̄. r; vocat singulare minus vlti

Questiones

predicabilium

Silla est sp̄s vaga, ut p̄us patuit. q̄ nullā est individualium vagū. Consequētia p̄batur p̄ si mile. Dōm q̄ nō ē sūle. q̄ ip̄s p̄stitutū sub genere p̄ certā & definitiā dī. q̄ dī nā ē certa nō p̄ sp̄s ē vaga. H̄ sp̄s p̄his ad individualia distinctione materie & accentū individualium. q̄ q̄n̄s designantur & p̄fusa et incerta. q̄r tūc p̄stitutū individualium vagū.

Suffronici filiū nō est individualius. q̄ nō est individualius ex sup̄poe. Cōseq̄ntia t̄z rōto in mō ad suam p̄cē negatice arguedo. sicut h̄. plato nō ē ali n̄. q̄ p̄lo nō ē magnū alio. Nūs p̄baſ. q̄ ois p̄pō. Cūtus subiectū est individualius. q̄t singularē. h̄ suffronici filius nō facit p̄pōem singularē. h̄ individualius dīcedo. Suffronici filius currit. Dōz q̄ h̄ totū (suffronici filiū) capiſ dupl̄r. vno p̄ beatum. & sic facit p̄pōem individualius nec ē individualius. Alio capiſ circulocutie p̄pter p̄sup̄pōne factā. & sic est individualius. & facit p̄pōem singulare.

Querit fīm p̄. Dōm q̄ ista individualius dīa dīcūt. q̄z vnuq̄d̄ q̄z costat ex p̄prietatib. q̄z collectō mūs in alio regis eadē. ut p̄prietates sortis nō s̄t eadē in aliis alio p̄cūlari. Est illa rū p̄prietatē septe. q̄ patet in his vīb. Forma. figura. locū. stirps. nomē. patria. tps. Nec septe p̄pria cōtinet ois hō. p̄ forma icelligū dīpō q̄lificatiā de gne q̄ litatiā. sic est color in gne. p̄ figura & icelligū dīpō q̄lificatiā. vñ etiā q̄lificatiā de q̄rtā sp̄e q̄lificatiā. q̄ cōfēq̄ q̄ntitatē. licet sit q̄litas quedā. p̄ locū icelligū locū q̄litarōis. in quo q̄s nascit. q̄ est vni corpis p̄cētū. p̄ nomē icelligū diversa noīa. p̄pria ad fēcālā i p̄posita. H̄ p̄ stirpē icelligimus p̄genē de q̄ q̄s natus est. Per patriā icelligū diversa p̄tes sp̄ealē terraz. sive regiōnū. Oꝝ t̄p̄s icelligū dīntie tempoz.

Rotandū Q̄ due diffinitiōes individualiū i terro posite dīnter p̄tū cūtū dī q̄lī in se individualiū. & a q̄lītēt alio individualiū. q̄ dīfīm dīfīm diffinitō. in q̄ dī. Individualius est q̄d p̄dicat de vno solo. H̄ grā sedi das sedi diffinitō in q̄ dī. Individualius est q̄d p̄stat ex p̄prietatib. individualib. &c. ex q̄ diffinitiōe clare sumit p̄ materia signata ē p̄ncipiu individualiū p̄stutūs individualiū inq̄tū individualiū. sicut albedo p̄stutūs hoīen albiū. ut infra magis declarabit.

Subā nō p̄t p̄sistere ex accentib. h̄ multa individualiū dīa fī. substātē. q̄ male dī in diffinitiōe individualiū q̄ p̄stat ex p̄prietatib. q̄ fī. accentia. Dator p̄baſ. q̄ p̄us nō p̄ponit ex posteriorib. h̄ mag. ecōtra. Dōm dupl̄r. p̄mo q̄ licet iste p̄prietates sint accentia substātē fī se capte. nō tñ fī. accentia substātē dīuse ab aliis. q̄lis est substātē individualiū. ut ifra clarissim ostendit. Cel dōm q̄(ex) in diffinitiōe capiſ dupl̄r vno ut dī circūstantiā caule materialē ex q̄. & sic sub stātua nō p̄sistit ex p̄prietatib. vñ accentib. Alio capiſ ut dī circūstantiā signi notificatiā aliqd. & sic substātē bñ p̄stat ex p̄prietatib. q̄ p̄prietates p̄nt esse signa cognoscendi discretiōes individualiū.

Silq̄ boies h̄st idē nomē. eandē stirpē. eandē patriā. & idē t̄p̄s nativitatis. & collectō illaz. p̄petatū rep̄tur in alio eadē. Dōm negādo. q̄ licet collectō alio quārū p̄prietati possit rep̄ti eadem in alio. nō tamē orūnū sūl. q̄ nō p̄nt regiri duo

boies habētes eandē formā & figurā. vel etiā eindē locū p̄pīū. Et nō daf ista diffinitiō de oī individualiū. h̄ solū daf de individualiū substātē p̄posite ex matrā & formā.

Querit in substātē materialib. Dōz q̄ h̄ sunt mltē opinōes. Prima est Alberti magni. q̄ ponit in materiā solā ē p̄ncipiu. q̄ ip̄e excludit substātā materie a q̄dditare p̄cē. sed ponit p̄ materiā quā dī eē de se h̄at individualiū substātē sine p̄curū q̄sticatis sit p̄plete p̄stitutū. Secunda op̄niō nō est Henrici dī gandaū. q̄ p̄lērat in individualiū naturā specificā nō ē cōcābilem. & tertiā vñ individualiū nō ē aliud. ponit duas negatōes. 1. negatōe cōcābilis tātis nature specificē. & negatōe videntratis cū alio.

Tercia est opinōe Scoti dīcēt. q̄ dīna individualiū sit p̄ncipiu individualiū. q̄ fī illā sola illa ē q̄d incōcābile. & p̄mo dīversū a quilibet alio. & illā vñaz qui dā noiantes appellāt heccitare. Quarta ē Egidii dīroma. q̄ dī q̄ q̄stirū de se fī sufficiens p̄ncipiu individualiū atōis. q̄ ip̄a est p̄ncipiu definandi individualiū ad h̄ et nūc. Et sūl est p̄ncipiu vñatā & discretiōis individualiū ab inūcē. & h̄at op̄niōem tāgit versor lug de enītā tātia fīcti Thome. & cī ibidē ip̄obat. H̄ relictō oībus ist̄ op̄niōib. dōm q̄ in materialib. materia signata sit p̄ncipiu adequatū individualiū. q̄d p̄baſ autoritatib. & rōib. Primo autoritatē sci Thome in tractati de ente & cētia. qui īcipit. qm̄ pūus error t̄c. Est sūl in tractati de p̄ncipio individualiū. q̄ incīpit. Qm̄ dīo s̄t circa p̄ncipiu. Scđo p̄baſ autoritatē. Autēne dīcīt sp̄m p̄trabi ad eē individualiū & accēns p̄pīū. & intelligit p̄ accēns p̄pīū. p̄pīū q̄ntitatē & figurā. Tercio. p̄baſ idē autoutate p̄mentator. q̄ expōnes illud q̄nto metaphīce. eadē numero sūl quōrum materia est eadē. dī q̄ non icelligū de materia cōt. h̄ dī p̄ diuīsionē quātitatis lignata. Est tñ veruz & dīnter p̄currīt ad individualiū in materia & q̄tātā q̄ p̄ materia individualiū h̄z incōcābiletā. & er̄t substātialē p̄ ea p̄stitutū q̄r̄ ponit p̄ncipiu individualiū. h̄ p̄ q̄ntitatē h̄ discretiōem & discretiōē nūralē ab alio. & q̄ q̄ntitatā ponit p̄ncipiu individualiū. h̄ substātē discretiōis q̄ p̄ q̄ntitatē & alia accentia individualiū est discretiōē substātē ab alio distictū. Posset tñ dici q̄ q̄ntitas q̄ntitatē ad p̄mū sit p̄ncipium individualiū. q̄ quo ad p̄stutū tōem nō sumpl̄r & absolute. h̄ inquātū individualiū in sua rōe includit illa duo. s̄t ē in se individualiū. & esse ab alijs distictū actualē s̄t plura sūl individualia eiusdem sp̄e vel potentiali s̄t sit vñ tñ. scđm nō h̄z nisi a q̄ntitate. Itēt alij resolutū h̄ ad ip̄am materiā. Scđo p̄baſ rōib. Prūna rō est. illud est individualiū. p̄pā cā p̄ q̄d individualiū & vñ nūero eīl individualiū. & dīvīlū a q̄lībet alio. sed bñmō est materia signata. & t̄c. Pro declatōne mīorū p̄siderandū p̄mo. & duplex est individualiū vna est q̄ aliqd est individualiū in se. q̄tēt est irreceptibile. et illa ēst vñcītūz forme materialē p̄ materia. q̄tēt materia ēst ifīmū substātētū irreceptibile. saltez p̄bīce et ergo terminat cōcābilitatē forme. Alia est individualiū q̄ vna p̄s est individualiū alteri in continuo. & illa conuict p̄mo quantitati. & per quantitatēm p̄ueit alij. sicut enī dīvīlū cī opposita. & loquendo de illa individualiū sic quantitas est de ratōne individualiū. quo ad prūnum quod pertinet ad ratōnē materialēs individualiū. quod est esse individualiū in se. Scđo sciendum. q̄ aliquid

Porphirii Folio xxi

Dividitur ab alio dupl. Uno mō sicut distinguuntur plura diversaz speciez. et illa diuisio fit p formas pñ/ cipaliter. sicut hō distinguit ab aliis per suam statem materialis. Alio mō sicut plura distinguuntur eiusdez spēz. sicut sor tes a platonē. et in simplicibz sicut terra a terra. et illa distinguuntur p illa q̄ que plurificatur. sed ista multiplicatio fit per quantitatem. ut p̄z de divisione ligni quāz do dividit lignu vnu numero in duo ligna. qz lignu nō potest sic dividit nisi plurimeta quantitate. et sic p̄z q̄ quo ad secundū quod pertinet ad rationē materialis indiuidui i p̄a quantitas est etiā indiuiduonis causa. quāz re reliquit minor sufficiet probata. Secunda ratio. Illud est principiuz indiuiduonis q̄ nos substantia vel spēz dispositivē plurificat. sed substantia dispositivē plurificatur per materię signaram quantitatē. ergo illa est principiuz indiuiduonis. Major probat. quia id est esse principiuz indiuiduonis et plurificatoris indiduorum cuz de rōne indiuidui est esse diuisuz ab alio eiusdem spēi. sed hoc nō p̄uenit sibi nisi intelligatur materię in diversas ptes diuisa. aut posse dividit. Minor probat quia soluz quātūz intelligitur in hmoi partes diuidi. quia diuisio realis in ptes eiusdez rōnis. p̄mo cōuenit quātitati. et per quantitatem alijs fm p hmo qnto metu phisice. ergo alij hoc incouenienter attribuit materię nude. Tercio probat. q̄ materia sola nō sit principium indiuiduoris. quia eadēz materia nūero potest stare sibz diversis formis specie et nūero. sicut p̄t in generato et corrupto. si ergo materia sola esset sufficiens principiuz indiuiduonis sequeret q̄ esset idem indiuidui in genera to et corrupto. Et confirmat. q̄ forme plurificatur qn̄ q̄ successive in eadēz materia. ergo sola materię nō est sufficiens causa illius plurificatoris. Acedens patet de aqua que est frigida. et fit calida et tēcē frigida. vbi ad minus oportet intelligere diuersus tēpus sed tēpus ē quātitas. Quarto probat. quia indiuidui et vnuz numero sum idēz. sed vnuz neduz importat formā vnitatis de genere quātitatis. imo etiam consignificat substantia per materię incoincabilitate terminatam. ergo materię et quātitas simul sunt indiuiduonis principiuz. magis pro prie tamē dicit. q̄ materia sub quātitate sit principium indiuiduoris q̄z materia cuz quātitate quāvis hoc etiam saluari posset. Quinto probat. q̄ illud est sufficiens principiuz indiuiduoris qd est principiū incoincabili tatis. sed materia signata est hmoi. igit. Minor probatur. quia materia de se est p̄minis. et sibz quātitas de se ē coicabilitas. sibz quātitas collit coicabilitatem materiae. et materia collit coicabilitatem quātitatis. quare illa vnitate sunt cōpletuz principiū indiuiduoris.

Aliud est principiū indiuiduoris qd est causa traditae ultime vnitatis qualis est vnitatis nūez ratis. sed hoc est materia sola. ergo maior. enōta. Sed minor probat. per p̄m qnto metaphysice vbi dicit q̄ eadem nūero sunt quoꝝ materia est eadēz vbi nō addit signata. Dicendum l̄ philosophus hoc expresse nō addit. tamē sufficienter dat intelligere. quia nō est vnitatis materialis sine cōcursu signata. sicut neq̄ diversitas. sed Cōmetator. fuerit hoc plane dī.

Aliud quod est ultimum in ordine essendi et in comunicabile. est sufficiens principiuz indiuiduoris. sed materia est huiusmodi. ergo sc̄.

Minor probatur. quia materia fm q̄ reperitur in na

tura est irrecipibilis. licet considerata per intellectuz cōmuniter sit receptibilis. Dicendum q̄ indiuidui capitur dupl. Uno modo imperfecte fm q̄ de rationē eius est incoincabilitas et indiuiduo p̄mo modo quē. est nō posse esse in pluribus. et sic sufficiens principiuz in diuiduonis est materia vel argumentum probat. Alio modo capitur perfectum fm q̄ de rationē eius ultra hoc est esse diuisuz a quolibet alio. quod ē vel esse potest in eadem specie. et sic materia signata est indiuiduonis adequate causa. Et per hoc etiam solvitur argumentum quādo arguitur. omne substantia est hoc aliquid et in diuidu. ut probatur septimo metap̄hysice contra platonem. sed p̄ma substantia ante aduentū cuiuslibet accidentis est substantia vel pater in p̄dicamentis. igitur. Dicendum ut iam dicim est. quia p̄mo modo indiuidui duis est substantia sine quātitate. sed nō sc̄do mō

Sic diuisio illoꝝ quoꝝ distincto preintelligitur. Quantitati nō est per quātitatem. sed distincto partū materię vel substantie p̄intelligitur quātitati. ergo diuisio materię in partes suas nō est nō quātitatem. Major est nota. q̄ posterius nō est causa p̄ris. et per cōsequēns distinctio in posteriori nō potest ē causa distinctiōis in p̄oꝝ. Minor probatur. q̄ substantia cōposita ex materię et forma precedit quātitatē. ergo etiam distincto talibz substantiaz precedit distinctionem quātitatis. Dicendum q̄ partes alicuius causarū p̄tūtur dupl. Uno modo pro ptes subiectis. sicut sortes et plato dicuntur partes hominis. et homo et animus dicuntur partes animalium. Alio modo capiuntur pro ptes integralibus et he sunt duplces. Nam quedā sibz que integrant alicuius rei cōposite essentia quāz vnaque p̄t per se accepta nō est nata naturaliter esse sine alia. sicut forma et materia. Alii sunt ptes integrēles eiusdez rōnis q̄z vnaq̄z diuisio toto nata ē. sic diuisio ligno qibz p̄s p̄ se p̄cē. Dicendum q̄ siue mōz intelligat de distinctōne vel diuisiōe i ptes subiectis saltē qn̄ sibz in diuisio i ptes integrēles cōfidez rōnis sibz est falsa. Et ad probatōem dicendum. q̄ partes substantie vel materię quātum ad id qd sunt precedut ipam quātitatem. tamē quātum ad hoc qd est esse diuisuz sequitur. quia substantia sic nō potest diuidi. q̄ sine quātitate ē indiuidibilis. ergo nō possit intelligi duo indiuidua sibz vna spē diuisa line cōstitutate.

Sic prius nō habet numeralem vnitatem per posterius. sicut nec entitatem. sed substantia prior est accidente quod est quātitas. ergo sc̄. Et confitetur. quia illud quo indiuidu est indiuidu est. est de rationē eius. sed quātitas nō est de rationē indiuidui substantie. sibz sortis vel platonis. igitur sc̄.

Minor probatur. quia alioquin posterius esset de ratione prioris. Dicendum q̄ licet substantia indiuidua similitate sit prior quātitate. tamē substantia indiuidua prout diuisa et quātum ad diuisiones eius facit quātitas posterior est ea fm quid. Nec est hoc incoinciens q̄ illud quod est prius similitate alio sit posterius fm quid eo. Sicut in simili. licet substantia cui attribuitur esse album fm id quod est sit similiter prior albedine. tamē quātitas ad hoc quod est esse album albedo est prior. quia substantia nō potest esse alba circumscripta albedine.

Sic animi separate manent distinete numero fm fidem. sed hoc non esset si per materiam sub quātitate forma indiuiduaretur. ergo et cetera. Minor probatur. quia ablativo principio maxime in transito nō manet effectus. Dicendum q̄ anima se

Questiones

predicabilium

parata a corpe retinet remisuz ad corpus quāvis sit se parata. et qd talem remisuz induiduaf. nō sic intelligendo qualit relatio sit principiuz induiduatonis. sed ira quia aīa retinet illam induiduatoe separata a corpore quā prius habuit existens in corpe. Et solet dare si mle de figuratōne quorūdā corpore. quia cera p̄ sigiluz figurata retinet illā figurā etiā sigillo separato.

Sic Individua sube est ex seipso. sicut individuo. **A**ccidit ex subiecto suo qnto metaphysice. qd nō op̄z ponere materiā figurata q̄titate pro illi principio. Et p̄fimatur. quia ab eodē res h̄z entitatem & vnitatē que dicitur cū ente. sed quilibz res h̄t entitatē formalē a seipso. ergo & vnitatē. **D**om qd ali quid individuari a seipso intelligit triplo. Uno mō. i. a substācia sui esse. & sic substācia ēē diuina est p̄ncipio individuatonis i deo. vt dī in libro de cau. Alio mō id ē substācia forme sue sub esse. & sic sube separe per se substācias individuatur. Tercio. i. qd p̄p̄ha p̄ncipia. & sic substācia materialē individuatur per materiā quā titati subiectam.

Sic illud (qd est cōmūlē) nō ē p̄ncipiu individua. rationis. sed materia & q̄titas itz pluribz cōes. Ergo nō sunt adequatū p̄ncipiu individuatonis. Major p̄t. quia p̄ p̄ncipiu individuatonis aliqd fit de termite hoc. Minor. pbatur p̄mo de materia. qd materia fm se accepta est in dñis ad multas spēs. & ad mlta individua. sūltiter q̄titas p̄ se est cōs. quia p̄ se sibi cōuenit rō p̄dicabilē. Et p̄fimatur per seorū. qd ponit drāz individualez p̄ quā intelligit modū infinieū natura spēcifice p̄trahens ipam ad ēē individui. sicut dñia specifīca trahit genus ad ēē speciei. & solet vocari hecceitas. **O**dōz qd hoc argu sufficiēter probat qd nec materia sola. nec q̄titas sola est sufficiē p̄ncipiu individuationis. sicut in multi mīgn̄ mīctūtū saluare. vt Allbts de vna ḡte. & Egidius de Rōboma ex alia. nō tamē pb̄bat qd illa duo sumul sumptū vt materia sub q̄titate cōplete reddat subam materialē individua. vt superius patuit in rōne q̄nta. **S**i ad p̄fimātōem qd assūt auhtoritatē Scoti dñm. qd illa hecceitas quā ipē ponit vt est aliqd diversuz a materia & forma p̄catis p̄ ipaz aut nō. Si nō ergo potuit idē esse p̄ncipiu individuatonis sui ipsius. Si sic querit an sit suba vel accidens. si sube & tūc erit materia forma vel totuz cōpositū. nō forma qd illa individuatur. Otrū individuatio nō oītūr a principe cōndi sed substāndi. qd forma nō individuatur. ne qd totuz p̄posituz quia idē individuaret seipm. relinq̄tur ergo qd sit materia & sic incidit cū alijs. Si nō sit accidens nō potest dici qd sit accidens respectū. qd illud est posterius oīn absoluto. ergo sequitur qd sit accidens ab solutuz & nō q̄titas. ergo q̄titas & sic itez incidit cū alijs. quoz vnuq̄s reprobata est. qd & sua opinio reliquitur p̄ hoc improbata. Si nō p̄heccitate intelligit materiā sub q̄titate tūc cessat cōtrauerstia.

Querit. utrū in rebus materialibz natūra & suppositū differat. **O**dōz qd natura & suppo capiuntur dupliquer. Uno mō logicē. i. fm qd ab intellectū p̄siderātū sine his que eis accidit. capiēdo sez naturā p̄ se sūba suba & suppo pro p̄ma. & sic sunt idē vt dī in p̄ntis. qd tūc capiē suppositū inēcōplete quo ad p̄mū solū qd ē de rōz ne eius p̄cise stādo in p̄nto sube. Et sic loquuntur p̄bs septimo metaphysice. vbi dicit qd idē sunt qd est. i. natūra

et id cuīs ē id ē suppositū. & soluz excludit ibidem ens p̄ accidēt in quo differit. qd nō est idē res alba. & quid est albū. qd fatur nomē albi. Nam albū nihil fatur nisi qualitatē vt dī in p̄ntis. res aut alba est substācia habēt illam qualitatē. & quia phus ibidē nō excipi substācias materiales quare inferit qd in illis sunt idē. Et cōfirmatur illud. qd si aliquid ad derer sup̄posituz. vel illud ēt substācia vel accidēt. Non substantia. quia neq̄ addit materiā neq̄ formā cū vnuq̄ sit etiā de rōne speciei. Neq̄ accidens. quia tale vnlīc ē posterius substācia. Tercio probat. quia spēs est rotā qdditas individuo. vt dicit Boetius qd nō est si in dividua aliqd adderent supra spēm. Alio mō capiūt phus ētūtū ad p̄stitūtū vnuq̄s p̄t esse h̄tētē in re natura extra intellecū. & sic non sunt idē quia in re materialē est aliqd p̄stitūtū in dividū quod nō constiuit naturā speciei. quia materia signata que ē p̄ncipiu p̄stitūtū in dividū p̄p̄let nō claudit in definitione ip̄tus qd quid est. i. nature vel essentia. Et sic loquitur phus in eodez septimo. sed paulo post vbi dī dī ad substācias materiales in re natura existēt. et excipi duo ab illa sentētia quā supra posuerat. scilicet qd quid est. est idem cū vnoquoq̄ cuius est. i. qd natura est idem cū supposito. p̄mo excipi substācias materiales. & secūdo excipiēt p̄ accidens. qd pater qd isto mō capiēdo suppo nō est idem cū natura.

Sic in oībus creaturis natura p̄stituit suppositū. **N**ed nihil p̄stituit seipm. ergo in nulla creatura est idem suppositū & natura. **O**icēdūm qd natura dī constitutre suppo nō quasi natura sit vna res & suppositū alia. nisi vñimus loqui fm opionem illoꝝ qui dicunt. qd natura spēi sit forma rōm. sed sic qd fm modū significādi natura fatur vnpars. suppositū vno vt totuz & natura fatur vt p̄stitūtū. suppositū vno vt constitutū.

Sic seclusis oībus accidētibus a sorte & plato. ne. adhuc remanet duo individua distincta. qd habent materias & formas realiter distinctas sed nō distinguuntur per spēm qd in natura specifica cōueniunt. ergo p̄ aliquod supadditū speciei. & per cōsequeb̄tū p̄cise in predicamēto stando nō sunt idē natura & suppositū. **O**icēdūm qd seclusis oībus accidētibus ab illis individuis. adhuc remanet in eis materia signata per quā distinguuntur. Nam materia ī quo liber retinet suam significādiem. quā p̄bus habuit sub q̄titate. ratōne cuius esset determinata ad esse partitulare. Et est semile de anima separata a corpore vt p̄bus patuit. **O**dōz qd illa individua remanet distincta qd ad p̄mū qd est de ratōne individui. sed nō qd ad secūdū.

Sic stando in predicamēto substācia suppositū aliqd includit. quad nō est de rōne naturae spēcifice. ergo nō sunt oīno idem. **N**icēdēt p̄batur. qd suppositū intelligit ut habens esse nō autē natura. **D**om qd sicut esse nō est de ratōne spēi. ita ne qd ē de rōne individui. ergo q̄titū ad hāc rōmē individui nō addit aliqd supra naturā. Quia tñ ec̄ p̄t ad suppositū & nō ad naturā. ideo aliqd mō p̄cedi posset qd nō sunt idē natura & suppo. **O**le. determinatio materie & forme ē p̄ter rōmē spēi naturalē. sed ē de rōne individui. sicut p̄t de hoīe. qd de rōne spēi hūane ē qd p̄ponat ex anima & corpore. sūt accidit hoīm inq̄tū homo qd sit ex hac anima. & ex hoc corpore.

Offerentia vero cōiter et prope et magis prope dicitur. Quod differre alterum ab altero dicitur. quod alteritate quodam differt quantum in modo vel a seipso vel ab alio. Differt enim socrates a platone alteritate. et ipse a seipso vel puer. vel iā viro. vel faciente aliquod vel quod est et sp̄ in aliq̄ modo h̄ndi se alteritatis.

Istud est capitulum tertium istius tractatus. in quo determinat de tertio p̄dicabili quod est dñna. Et dividitur in tres ḡtes p̄ncipales. in qua 1. prima ponit diuersas acceptiones huius nominis differentia. In secunda parte dividit eam ibi (differentia quædam) In tercia eadem diffinit. ibi (quædam) Prima dividitur in duas. q̄a in prima pte ponit tres acceptiones differentie. In secunda comparat illas adiuvicem. ibi (vñter igit) Prima dividitur in tres ptes fīm q̄ tres ponit acceptiones. Quo ad p̄mū dicit q̄ dñna dicitur tripli. scilicet prope. et magis prope. Et munis dñna. q̄a alterum differt ab altero quodam alteritate quocumq; modo. et hoc siue a seipso vel ab alio differe dicatur. sic fortis differt a platone alteritate quadam. q̄a ut dicit Āpulegios plato latius fuit facie. socrates autem non. Et hoc modo idem differt a seipso diuersis tribus fortis sedens differt a seipso non sedetur. vñter etiam fortis tamen sexus differt a seipso puer. puerum iuuenit. et senectutem. Et vñter dicit hec dñna p̄siderat semper fīm a liquid modus diuersimode fīm h̄ndi ad seipsum vel ad alium alteritatis quibuscumq; vel cuiuslibet generis. siue talia accentia fuerint cito separabilia vel nō.

Notandum. q̄ differentia ergo ordinatur. ne leatur genus et spēm. eo q̄ predicit in quale. sed il la p̄dicatur in quid. q̄ p̄cedit proprium et accidentes. q̄a differentia est p̄ncipiū entiale speciei eadē p̄stituens. et in q̄le entiale p̄dicabilis. Proprius vero et accidentes se quinque spēm vel individuum. sicut effectus suā cām. et predictantur in quale accidētale.

Querit. Utrum diuisio dñne in dñm cōit. ter dicitur. prope dñam. et magis prope dñam sit sueniens. Quid cōendū q̄ sic. quia datur p̄ mēbra opposita. qui p̄ p̄ce accipiat. ut euacuāt tota naturā diuisio. ligatur et bona. Et est ratio huius diuisionis. quia dñna dicit ab actu differēti. eo q̄ differe facit. Et hoc duplū. quia vel facit aliud in substituta. aut solus alterum. Si p̄mū sic ē dñna magis prope. Si secundū hoc ē duplū. q̄r vñter facit alterum accide separabilis vel accide inseparabilis. Si p̄mū sic ē dñna cōis. Si secundū sic ē dñna prope.

Notandum. q̄ hec diuisio ē diuisio rationis in figura. vel ē diuisio eq̄ uoci et p̄silio ī sua equocatio. q̄r equocū solū nomē h̄z cōe equocatis. Si p̄o capiatur diuisio p̄cative. nec optet tñ q̄ibi nomē fecer dñnia imēdiate in eo p̄cative ea ordine quodā. dicitur q̄ sit diuisio analogi ī sua analogata. q̄r diuisio p̄ prius cōvenit vñi mebris diuisio. et p̄ posterius reliq̄. Nec p̄p̄ dissimili dñna ī sua cōitate. s̄ posset describi descriptio-

equoce dñā de scatis descripti ut cognoscas. de q̄ in dñm dicat p̄ p̄is. Unus in dñm cōis. p̄p̄am. et magis propria duplex per accidēti ordo. Unus nature et simpliciter. Alius discipline et q̄ ad nos. Ordine nature: dñna magis p̄p̄a p̄cedit alias. sed ordine discipline ē viceversa. Rō p̄mū. quia dñna magis p̄p̄a sicutur a forma substanciali que p̄ior ē forma accidentalia q̄ sumuntur cōis et propria. Rō sc̄di est. quia accidēti quo ad nos notius ē p̄p̄us subiecto a posteriori. et adhuc nōmē dñne p̄ prius dicitur de dñā cōis q̄ p̄p̄ia. quia dñā cōis est magis in visu vulgariter loquē tuū. et illū ordine q̄ ad nos suat Porphiriū in textu.

Agnis bona diuisio sit p̄ oposita. sed ista nō ē bñmōi. igitur. p̄bāl duplū. p̄mū quia est trumbris. ergo alterum nichil alteri non opponit. quia vñi vñi opponitur. decimo metaphysice. Secundo probat. quia vñi membris leatur ad aliud. q̄r bñ segit differt magis prope. ergo dicit prope et cōiter. Terciū q̄ ista diuisio ē reducibilis ad bimembra. hoc modo. dñz alia magis propria. alia nō magis propria. Et ultra. dñntia nō magis propria. alia p̄p̄a. alia cōis. et accepit ista mēbra cuz p̄citione nullū segit ad aliud.

Afortes et plato entialiter differunt. et tñ nec dicitur. q̄ differentia cōi propria vñ magis propria. ergo ista divisione nō est sufficiens et bona. Secunda pars autem p̄batur. quia nō dñna magis propria cuz illā nō habeat nec dñna p̄p̄a vel cōiter dñā. q̄a tales faciunt solū difference accidentalē et nō entialiter. **D**om q̄ Porphiriū solū loquitur hic de dñna sumpta ex p̄te forme. Dñna autem in diuisio. sicutur ex p̄te materie q̄r nō est ad p̄positum. Etel dñm et dñna fortis et plato dñna magis propria. q̄a sicut dñna materialē et q̄ materia vñius nō est materia alterius. ita differunt formalē. et q̄ forma vñi nō est forma alterius entialiter et realiter. **E**cquā dicit. cōuenit nō in dñna magis propria. Dñm q̄ p̄uenit in illa solū fīm rōmē et logice. et nō fīm rem vel phisice. et sic op̄positio nō est fīm idem.

Querit. Utrum sit aliqua dñntia cōis ut in terra dicitur. **D**om q̄ sic. et dicitur cōis nō quia cōiter in illis quoq; est dñna. quia ea rōne magis diceret cōuenientia q̄ dñna sed dñ cōis a cōitate vñtentū. quia cōes et vulgares q̄r iudicium maxime sensuale est. vñtent illa dñna. distinguunt res p̄ accentia. quō ignorās proprium nomine alicuius dicit. vñco sedente in scanno.

Agnis cōis est dñm. dñm et dñ cōis duplū. Uno modo per p̄dicatiōnē. et sic dñna cōis hic diuisit. quia diuisio cōiter p̄dicatur de oībus membris diuisibilibus. Alio modo dicitur cōis ut dñm est rō. vñtentū. et sic ponit membris diuisio.

Dñna cōis est vñ. accidēti. ergo nō videt accepit. **A**lio dñne bona. H̄is est manifestū p̄ exempla textū. Cōsequitur p̄t. quia dñna et accidēti dñntia et accidēti. sed differunt formalē. quia dñ cōis dñ dñna et accidēti alia rōne. **N**ā dñ accidēti p̄ copiōm ad subiectū cui inē. s̄ vocat differēti. p̄t subiectū suū (cū inē) p̄ p̄mū differt ab alijs subiectis q̄bus nō inē.

Allud q̄d est cōe nō est p̄ncipiū dñne sed p̄uecūtū. ergo videtur q̄ sit opositio in adiecto. dicendo differentia cōmuniſ. **O**icendum ut dictum est. Vel dicitur q̄ differentia dicitur ideo.

Questiones

predicabilium

cōtinuis quia nō soluz facit vnā rem differre ab alia,
sed facit etiā idem differre a seipso. ut sortes senex dif-
fert a seipso puer.

Querit Utz hec sit vera sortes senex dif-
fert a seipso puer. **Q**dm q̄ ista
propo est distinguenda fm̄ equoca-
tionē, quia si sumat dñitā pro dñna cōter dīcta ipsa
est vera, q̄ illo mō qdēcūnq̄ accēns impedit onimodā
ydemtate t̄ facit dñm. H̄z si sumat pro dñna propa-
vel maḡ propa pp̄o ē falsa. vt p̄t ex rōne illaz dñaz.

Sortes senex, t̄ puer nō sunt simul in actu. ergo
dñna (que ē quēdā relāto) nō est inter ista duo
extrema. **D**ator probat. q̄ relativa posita se ponit
Qdm q̄ op̄oret extrema relāto esse actu fm̄ rōnēm
referendi. sed nō fm̄ extīta. qd̄ pater. q̄ prius t̄ poste-
rius licet nō simul existant. t̄n simul sunt fm̄ rōnēm qua
refertur. q̄n em̄ prius est sub rōne p̄ior tūc est t̄ poste-
rius sub rōne posterior. licer tūc no existit simul

Relatio nō est actu nīl suū fundamētu sit ac-
Stu sed fundamētu p̄ior t̄ posterior nō s̄t. si
mul actu. ergo neq̄ p̄ius t̄ posterior inē rela-
tionis. **D**itor probat. q̄ alī relatio esset no biliōris
entitatis. q̄ suū fundamētu. **Q**dm q̄ argumētum
ver probat. t̄ ergo ad p̄iu dñm est aliter. q̄ int̄ so-
rem senē t̄ puep. nō est dñna realis que sit relāto realis
sed est prope nō ydemptitas realis ad quā nō regrun-
tur duo extrema realiter extīta. quia talis p̄t esse int̄
ens reale. t̄ nihil vt dicit sanctus Thomas in p̄mento
sup decimū metaphysice lectōne q̄nta. Et ita similit̄ di-
cendū est de p̄io t̄ posterior in tpe. q̄ talia potius di-
cuntur nō idem q̄ distincta distinctōne reali. accipiēdo
distinctōem p̄o relātōne reali. sed secus est de alijs mo-
dis prioritatis

Sortes senex differt a seipso puer. ergo nō est
idēz sibi puer. t̄ per s̄is nō est idēz sibi p̄i. qd̄ ē
manifeste fallaz. Prima dñna patet. q̄ idem et
differe oponit. igit̄ ad postōdēm vñ seqtur nega-
tio alterius. **S**ed scđa p̄sequētia probat. q̄ arguitur
negatōe a supiori ad inferius. quia nō idēz negat ydēp-
titatē v̄iter. ad qd̄ seqtur negatōe eiudēa seipso. **D**i-
cendū q̄ ista dñna nō valit. sortes senex nō est idem sibi
puero. igit̄ nō est idēz sibi p̄i. quia p̄mitit ibi falla-
cia p̄sequētia. arguendo a diuersitate accidentali ad
diuersitatē substancialē. t̄ ergo pb̄atio sūit fallaz.

Si sortes senex differt a se puer. igit̄ sortes
senex t̄ puer differūt. Tūc vlt̄ius seqtur. igit̄
sortes senex t̄ sortes puer s̄t multa. Et vñ-
tra. sortes senex t̄ sortes puer s̄t multa. ergo sortes t̄ so-
rtes sunt multa. sed hoc est fallaz. ergo totū p̄mūm ex
quo seqtur. Prima p̄sequētia tenet in om̄ibus relattuis
equipantie. Nam bene valit. sortes est similit̄ platonii. er-
go sortes t̄ plato sunt siles. eo q̄ relatio equipantie eq̄
liter denomiāt verūq̄ extēmū. Secūda p̄sequētia p̄-
batur. quia diffētia est sp̄es multitudinis. ex quinto
metaphysice. t̄ sic arguitur ab inferiori ad superius. t̄ ergo
seqtur diffētia ergo sunt multa. Sed tercīa p̄sequētia
pt̄z similit̄. q̄ termin⁹ sumptus cuz dēmōstratōne est in
ferior ad seipm̄ sumptu sine dēmōstratōne. **Q**dm
q̄ vlt̄ia dñna ē negāda. q̄ arguit a fm̄ qd̄ ad similit̄. q̄
dēmōstratō i ante dīminuit a sorte absolute. t̄o nō seqt̄
vt lugius ad inferi⁹. sed vt fm̄ qd̄ ad similit̄.

Proprie autem differre alteru⁹ ab altero
dicit q̄n inseparabili accēns ab altero differt.

Inseparabile accēns est. vt nasci curvitas. ceci-
tas oculo. cicatrix cuz ex vulnere occaluerit

Dicit ponit scđam accep̄dēz dñie dicēs. q̄ prope dī
alter ab altero differre p̄ accēns inseparabile. Dicit autē
accēns inseparabile. nō qualis nullo mō separabile. sed quā
si difficult̄ separabile. eo q̄ cāz firmā h̄z p̄ quā tñē subēo
sicut curvitas nasi in symo. cui⁹ natus symie p̄patit t̄
cecas oculo. vel cicatrix aliq̄ indurata que ex vul-
nere occaluerit. symitas em̄ inest p̄ naturā. cicatrix p̄o
p̄ occasionē. Dicitq̄ mō differt sym⁹ a nō symo. t̄ ci-
catriē h̄is a nō h̄ire. t̄ aliquā idē differt a seipso fm̄ di-
uersa t̄p̄a p̄ hoc q̄ nūc h̄z cicatricē t̄ p̄us nō habuit

Quō dñter se h̄nc illa tria. symitas nasi. cica-
trix vulnē. t̄ cecitas oculo. ad sua subiecta.
Qdm q̄ ita. q̄ symitas v̄l curvitas nasi
ab intrinseco aduenit. sed cicatrix vulnē oīno ab ex-
trinseco. q̄ ex vulnere cuz occaluerit. t̄ induratum fues-
rit. q̄ occalico es ere ē idē qd̄ induere. vel callū. t̄ du-
rum facere v̄l fieri. Cicatrica v̄o oculo. inesse p̄t ab ī
trinseco t̄ extrinseco. Intrinseco qd̄em ut in britibus eō-
culos flūctus vel lippis in qbus naturalē oculi exiccat⁹
t̄ proper p̄tredū. Extrinseco vero ut in illis qbus
oculi ex demerito erūtūr.

Qdm dñtia prop̄a est accēns inseparabile. sed cecitas
oculo nō est accēns. igit̄. **D**itor probat. q̄
est p̄uatio sensus que est nō ens. **Q**dm du-
pliciter. primo q̄ cecitas capitū dupl̄. **E**nō mō pro-
parentia v̄lus cuz aptitudine ad illaz. t̄ sic est p̄uatio
et nō dñtia. Illio mō capitū p̄o q̄litarē disponēt o-
culuz ne videat. t̄tūc est quid p̄litū t̄ dñtia prop̄a.
Vel dñm. q̄ p̄uatio nō p̄t esse accēns inseparabile q̄ in-
herentiam. tamē bene fm̄ dēnotatōne.

Qdm dñtia fundat aliquē resp̄cīm. sed p̄ua-
tio nō fundat resp̄cīm. igit̄ zē. **D**itor pb̄at
quia ē nō ens. sed resp̄cīs est ens. mō quod nō
est nō potest fundare ens. **Q**dm licet nō ens nō pos-
set fundare resp̄cīm realem. tamē bñ resp̄cīm rōnis. sed
relatio dñtiae probe extendit se ad resp̄cīm rōnis. **V**ñ
dñtia est inter resp̄cīm realem t̄ rōnis. q̄ respectus rea-
lis subiectak in fundamēto reali qd̄ ipm̄ fundat. sed re-
latio rōnis nō fundat in suo fundamēto sed in intellec-
tu qui ipm̄ effectivē causat.

Qdm aliq̄ dñtia dī prop̄a. **Q**dm q̄ idō
quia ē aliquā rōni accedit ad eā que est ma-
gis prop̄a. q̄ licet ipm̄ nō sit de cēntia eius in
quo est t̄ qd̄ differre facit. h̄t enī cām in cēntialib⁹ ipm̄
sue sint cēntialia p̄plexionis sue cēntialia p̄ponis ipm̄
sue subiecti. Et p̄ subiectū nedū dēt intelligi sp̄es. sed
et̄ individuū. v̄l q̄s individui in qua ē tale accēns. sic
similitas ē in nalo. t̄ claudicatio ē in tibia

Qdm t̄ p̄iu ex oppōsto diliguitur. q̄ vñz
nō p̄t alter p̄ficiari. **A**nis p̄ba⁹. q̄ s̄t p̄dica-
bilia distīcia. **Q**dm q̄ dñna nō dī. p̄pa. a. ppo
qd̄ est qrt̄ p̄dicabile. sed a. p̄petatē p̄ficiari subiecti.
qd̄ p̄ ipm̄ ē distīquibile sue sit sp̄es sue individuū sue
ps̄ sine totū. Quia tñē propriū p̄dicabile p̄t dici dñna
prop̄a. ideo aliter dñm est q̄ accēns inseparabile p̄t tri-
pliciter p̄siderari. **E**nō mō per p̄atōem ad subiectū

cui inheret et quod disponit ut qualificat, et sic fundat sub per ipsum intentio accedit. Alio modo considerat invenit sub lectriz dispositum facit differre ab alio quod tale accedit non principiat, et sic super ipsum fundat intentio differentiæ. Tercio invenit compatur ad unum subiectum quod per se determinat si et non aliud, et sic in eo fundat intentio proprii.

Rotandū *alteratum.* i. diversitate accentia ratione. quod facit differre per accidens inseparabile. *Et quando dicitur visibilis est dicitur propria et tamem facit aliud quia facit speciem cui inest differre entitatem ab illa cui non inest. Vicendum licet proprius repetatur in specie entitatis diversa ad aliam speciem, tamem illius diversitatis entitatis proprium non est causa sed substantialis differentiæ et proprium est enim signum.*

Dag, ppc at differre alterum ab altero dicitur quod specifica dicitur diversum hunc ab equo specifica dicitur rationali qualitate.

Dicendum quod dicitur magis propria et dividitur in duobus. quod primo facit hoc, et secundum propter illas tres acceptiores adinveniuntur ibi (vel significatur) Quo ad primum dicitur quod magis proprie dicitur ab altero differre quod diversum ab aliis specificis et subalio dicitur sicut hunc differre ab equo specifica dicitur rationali qualitate bona que rationale dicitur. Nec autem dicitur sicut subiectum tamem qualitas modus inceptum est potentie generis perfectiæ et terminatiæ confusione eiusdem. ut inquit Aquincum. et solus isto velut modo dicitur est predicabile ab aliis distinctiis.

Quare aliqua dicitur vocat magis propria. *Si ceduz quod dicitur magis propria propter ad dicitur coem vel propriam a quibus differt et aliqd super addit. Non enim est eis cuius non sit in visu conter loquetur. scilicet vulgarium. Neque facit tamen differre entitatis sed facit differre entitatis quare magis propria dicitur dicitur. Et hec tria non sunt quia dicitur specifica et forma. primo dicitur forma quod sicut rationale sicut rationale est in natura. vel etiam dicitur forma invenit sicut rationale sicut rationale faciens. Sed dicitur specifica invenit sicut informatum et constitutum et ipsum ad certum gradum et spem entis determinatur. Et dicitur dicitur invenit sicut informatum et constitutum et ipsum differre facit ab alio cui non pertinet.*

Multum et sensitiuum sunt dicitur magis proprie et non sunt specifica sed genere. *Quoniam quod specificum caput hic cõtiter pro omni constitutum spem sicut rationale fuerit specialissima sicut subiectum. et non caput hic ut distinguitur propter genitum. et isto modo etiam aliquid et sensitiuum specificum differentiæ nuncupantur.*

Vulter ergo ois dicitur facit alteratum cuiuslibet aduenientis. sed ea (quod est cõtiter propter) alteratum facit solus. illa autem (quod est magis proprie) aliud.

Dic propter predictas tres acceptiores adinveniuntur dices. ut et corporis diligenter et determinare ipses propter et per suos. et deinceps non de genere. sed in hoc est diversitas. quod dicitur coem et propria facit alteratum enim. dicitur vero magis propria et facit aliud in substantia.

Rotandū *alteratum.* et aliud, quenamque quod dicitur diversitate accidentale et potest esse alteritas eiusdem ad secundum successivam. quia dicimus quod sortes sedens est alter et se ipso stat.

Tertius aliud dicit diversitatem suppositalem. et sic dicitur sortes est aliud a platone. et etiam in diversis locis habet. quia dicimus pater est aliud a filio. quia bi est plenitas personarum. Aliud vero dicit diversitatem entitatem. et sic dicimus quod hoc est aliud ab alio. eo quod diversas entitatis habent. Et secundum hec tria regitur triplex distinctio vel diversitas que per illa tria recta exprimitur. una est distinctio entitatis que fit per insinuacionem quod dicitur seu entitatem. sicut est distinctio diversarum species per suas formas vel etiam in diversis diversarum species. et hec distinctio exprimitur per hoc relationem aliud. quod secundum Planum est relationem diversitatis substantiae et essentie. quia neutrum genus correspondet in differentia entitatis. *Alium est distinctio suppositum que fit per extinsecum essentie vel nature. quia per materiam signat quantitatem saltem in materialibus. ita tamem et sine materia natura non subsistit. et exprimitur per hoc relationem aliud.* Tercia distinctio est accidentalis que fit per extinsecum essentie que non solus est extra rationem eius. sed etiam extra genitum naturae. quia sine illis natura potest esse subsistere. et per eas tur nobis per hoc relationem alterum.

Multus est relationes diversitatis substantiae secundum Pes tria hypostata. sed sortes non est diversus in substantia a platone. ergo non est aliud ab ipso. *P*rimo probatur. quia substantia et essentia id est. sed individua eisdem speciei eadem essentia comunicantur. *O*icens dum per substantiam capitur duplicitate secundum quanto me est aphisticum. *E* uno modo capitur propter quod facit deesse finitio secundum quod dicimus per definitionem facit substantiam rei. et sic sortes et plato concordant in substantia. *A*lio modo capitur substantia propter subiectum vel suppositum quod subsistit in genere substantiae. et isto modo capitur quod dicitur quod aliud est relationis substantiae diversitatis.

Dicitur ergo alie quod est alteratum faciunt. alie vero aliud. ille quod est faciunt aliud. specificum vocantur. ille vero quod est alteratum. *S*impler dicitur ratione: alicuius enim dicitur adueniens rationis aliud facit et speciem alicius facit. illa vero quod est mouendi alteratum solus a quiete facit. *Quare hec quod est aliud illa vero alteratum solus facit. Secundum igitur aliquod facientes divisiones sunt a genibus in species et diffinitiis assignantur quod sunt ex genere et secundum differencem. Secundum autem eas quod solus alteratum faciunt. alteratio sola consistit et aliquo modo se habebit permutaciones.*

*F*esta est secunda pars principalis huius capituli. In qua ponit divisiones differentiarum. Et dividit in quinq[ue] partes secundum quinque ponit divisiones. et primo ponit principiam divisione. *O*icens et differentiarum quedam faciunt alteratum id est diversitatem accidentale. et quedam faciunt aliud id est diversitatem entitatis. *E*t istud per exemplum. quia rationale adueniens alicius facit aliud. quia speciem alicius constituit ut hoc est. sed mouere vel quietescere adueniens alicius facit solus alteratum. quia alicius quietescere a motu solum differt accidentaliter ab alio vel a se ipso.

Questiones

predicabiliū

prīus moto. Et potest inter ista duo membra extenuari trahi duplex differētia. Prima quia ille differētie que faciūt aliud vocātur specifice. id est cōstituentis speciem. ille vero que faciūt alterū vocātur differētie simplicē. Secunda differētia quia sīm differētias (que faciūt aliud) sunt diuisiones genēz in species etiam sīm ipas alignātur diffinitōnes que assignantur pī specificis differētias. sed fī illas differētias (que soluz faciūt alterātū) nō sunt diffinitōnes. sed sola alteratio cōmuniter dicta que cōsistit in hoc q̄ aliquid se habet aliquo mō sīm permūcatōnes quācūq; sīm aliquem modūz habēndi sīz qualitatēz et quantitatēz. que in quolibz genere accidētis fieri possunt. et per hoc solvit instantia. alteratio soluz est in tercia specie q̄z iūtatis. ergo solum sīm illas qualitatēs dicit vnuz diffire ab alio cōmuniter et prop̄e

Querit Quare differētie faciētes alteratum vocātur simplicē differētie. cuz tamē sint accidētia. Dicendū q̄ vocant simplicē differētie. nō ex eo q̄ sunt pīfecte differētie. pīt simplicē distinguitur pītra sīm qd. Iz dicitur simplicē differētie ut simplicē valet tanta sicut si ne addito v̄l sine aliqua determinatōne cōrrabente ipsas ad pīfectam rātōem differētie. quo mō differētie magis prop̄e dicitur differētie specificē. et ergo sicut ens in potentia dicitur sīm quasi sīne determinatōne cōrrabente ipm ad cōrētū gradūz entis. sic etiā differētia cōmunis et prop̄a dicitur simplicē dīnē propter pīnatōnē additōnē pīfectue

All Omīs dīna facit alteratū ergo nō est aliqua dīna faciens aliud. Añcedens probat per Porphirii in textu pīcedenti ypi dicit q̄ vniuersalē omīs differētia alteratū facit. Dicendum q̄ alterum capīt duplē. Uno mō cōmuniter pro quacūq; diuersitate sīue eēntali sīue accēntali. et sic omīs differētia facit alteratū cūlibet adūentens. Alio mō capīt prop̄e ut solum dicit diuersitate accēntalem. inquātūz sīz descedit ab illo relatiō alter. qd est reletīn diuersitatis. et hoc ultimō modo capitūt hic et distinguitur contra aliud

All Omīs differētia faciens aliud etiam facit alteratū. ergo illa mētria coincidit. Añcedens probat. quis ad diuersitatem cēntalem sequit diuersitas accēntalis. Dicendum q̄ differētia differētia cōmunis et prop̄a ex una pate et differētia magis prop̄a et alia faciūt alteratū. Nam differētia cōmunis et prop̄a faciūt alteratū formalē et imēdiate. Sed dīnē magis prop̄a facit alteratū mediate et effectiū. quia ipa pīma distinguit eēntalitēz. et ad illam distincētēm sequitūt distinctio accēntalis. sicut ex distinctionē causalē sequitūt diuersitas effectiū.

A Superioribus ergo rūrūs inchoanti dicendū est. differētiaz alias quidē esse separabiles. alias vero inseparabiles. moueri em et quiescere et sanum esse et egrum. et quecūq; his proxima sunt separabiles sunt. atuero aq; lūm esse vel simū. vel ratōnale vel irratōnale inseparabilia sunt

Hic Porphiri⁹ ponit scđam diuisionem dīnē dīcēns. q̄ inchoando a superioribus. a differētia accepta in sua cōtate dicim⁹. q̄ differētiaz quedā sunt separabiles et quedā inseparabiles. dīnē separabiles sunt differētiae pīmūs. sicut mouere q̄escere que licet cito separabiliā sunt. tamē multa ad se inuicē compata illis differtunt. Id em⁹ quod mouet differt ab eo quod nō mouetur. et id quod quiescit differt ab eo qd nō quiescit. sānum autē et egrūz esse sunt accidētia nō cito separabiliā. tamē separabiliā sunt et illis etiāz differētiae subiecta. vt sanū a nō sano et egrūz a nō egrō. et sic pīdicta sunt differētiae separabiles. et quecūq; sunt his proxima. Inseparabiles vero sī prop̄e et magis prop̄e. sicut aquilā et sīnum esse. quest̄ accidētia nālī stanē et manētē cām in nālo habētia. Similitas em̄ cātūt ex nālī curūtate et medijs nālī depeſſione. Hūlūm vero ad modūz rostri cātūt ex retorōne anteriorē pīt nālī pīlus os q̄n mesdūm nālī eleuāt. he autē cause cuz sine de nālī compōstantes et pīmantantes sīt in nālo quare accidētia ex talibz figuris nālī causata sīt inseparabiliā. quia stāte causa pī se stat effectus. Et similē dīna magis prop̄a ut ratōnale inseparabilē est. quia habet causaz inseparabilitē in eo cuius est differētia.

Querit Utruz diuisione differētiaz in se parabiles et inseparabiles sit bos na. Dicendum q̄ sic quia omīs differētia v̄l habet cām firmā et stabilem in eo qd differētia facit et sic est dīnē inseparabilē. aut hēt cām mobīlē et cito trāstētēt et sic est dīnē separabiliā que pōt se parari et ratōne ab eo qd differētia facit

All Añcidēs diuidit per separabile et inseparabile. ergo differētia nō potest sic diuidi. pīna probat. quia diuersoz genēz et nō subalternū positoz rum sīt diuersespēz et differētiae. Añs pībit ex capitūlo de accēntis. Dicendum q̄ differētiae rōne separabile et inseparabile attribūtūt differētis et accēntibus. Nam differētiae dīcūtūt separabiles vel inseparabiles inq̄z dīcūtūt distinguitūt separabilitē vel inseparabilitē. sed accēntia dīcūtūt separabiliā et inseparabiliā propter mobilez v̄l firmā inherētātām

All Illud (qd separatur ab aliquo) nō facit ipm differētiae ab alto. sed omīs differētia facit differētia ab alto ut pīz ex noīe. ergo nulla est dīnē separabiliā. Haioz probat. quia illud (qd debet facere differētia) dēt inesse huic qd differētia facit. Dicendum q̄ male excluditur. sed deret sic excludi. ergo nulla dia est separata. quia dīna separabiles qd diu in istis faciūt differētia sua subiecta. Illū non repugnat alioz inesse et tamē separabile esse. et ergo bī dīm est q̄ dīnārūz quedā sunt separabiles et quedā inseparabiles. sed nō est dīm q̄ quedā sunt separate et quedā inseparabiles. qz hoc (qd separatū est ab a liquo) nō facit ipm differētiae. sed solū pīnatūe.

Notandū Q̄ differētiae habent ad inseparabiliēm dīnē separabiliēm propria et magis prop̄a. quia dīna magis prop̄a et inseparabiliē contradictionē eo q̄ nullo mō separari potest necq; re necq; rōne. quia ipa est pars definitōnis. sed definitio mūnīz separatur a suo definitō. Sed dīna prop̄a licet nō separari re. et tamē separabiliētē. i. inseparabile. sicut est pī hum accēntis spēi. vel individualē. differētiae tamē. qz species intelligi qdēm potest sine pīo suo. sed nō sub opositō prop̄i. vt pī grā possit

Intelligere hoc est. non intelligendo risibile. sed non possit intelligere quod hoc sit non risibilis. sed id videtur per intelligi sine eius accidere. propter etiam sub opposita forma. sic coactus non potest intelligi esse alterum. et ethiops nitens cuncte absq[ue] repugnativa essentialia ipsius conui. cuius cuncta infra posse. Ex his ergo p[ro]p[ter] d[icitu]r. munis est separabilis re et rota. sed dena propria est separabilis ratione tamen. differetia vero magis propria neque re neque ratione aut intellectu se parabilis est.

Inseparabilium autem. alie quidem sunt per se. alie vero per accidens. nam rationale per se inest hoc et mortale. et discipline esse perceptibile. Altero aquilum enim vel simum secundum accidens et non per se. Ille ergo per se. in substantia ratione accipitur et faciunt aliud. ille vero quod secundum accidens nec in substance ratione acipiuntur. nec faciunt aliud sed alteratum.

Dicit p[ro]p[ter] ponit tertiam divisionem. que est subdivisio vniuersitatis membrorum divisionis. et dividitur in duos nam primo facit hoc. sed ponit deinde membrorum divisionem. scda ibi. (ille igitur) Dic[et] p[ro]p[ter] q[uo]d deinde in separabilium duo sunt modi. quod quedam sunt per se. quedam vero per accidens. per se sunt ratione magis. p[ro]p[ter] sicut rationale mortale. et susceptum discipline. quod per se insunt homini. sed rationabile aquilum et simum sunt ratione per accidens. quod non per se insunt suis subiectis. Et deinde ista duo membra. Primum quod illae ratione que sunt per se recipiuntur in distinctione substantiae. ille vero que sunt per accidens non recipiuntur in distinctione substantiae. Secundo deinde. quod ratione per se faciunt aliud. deinde vero per accidens non faciunt aliud. sed alteratum. id est diversitatem accidentalem.

Sed p[ro]p[ter] p[er] se. q[uo]d non per accidens. Dicendum quod porphirius h[ab]et accipit[ur] per se. p[er] primo modo per se quod modo illud dicitur per se quod intrinsecus constituit alterum et est de eius essentia. et sic illa non est per se. homo est rationalis. Sed et p[ro]p[ter] p[er] se secundo modo per se. p[er] illud (quod est de essentia vel alteri coessentialis) dicitur per se sibi conuenire. et sic p[ro]p[ter] (quod est a principiis essentia libet p[er] speciem) dicitur per se p[er] dicari de specie.

Et ille quidem (que per se sunt) non suscipitur magis et minus: ille vero (quod per accidens sunt vel si inseparabiles sint) intensionem et remissionem. Nam neque genus magis et minus praedicatur de eo. neque generis ratione: secundum q[uo]d est divisione. ipse enim sunt que vniuersitatisque rationes compleant. esse autem vniuersitatisque vnu et idem. neque intensionem neque remissionem suscipiens est. Aquilum autem esse vel simum vel coloratum aliquo modo intenditur et remittitur.

Nec ponit quartam divisionem. que explicat quasdam priorates dicitur per se et per accidens. dices quod dicitur (que est per se) non suscipitur magis et minus. sed ille quemque per accidens sicut sine separabiles sine inseparabiles suscipit magis et minus sive intentionem et remissionem. Primum p[ro]bat quod dicitur per se dividitur genus. sed hoc non dividitur in magis et minus. nec dicitur quod ille cum genere plerumque dividitur in ratione vniuersitatis rei. et ea cum cuiuslibet vnu et idem est. neque intensioem neque remissionem recipiens. Tercium vero est esse simum et coloratum aliquo modo intenditur et remittitur. Ex quo textu sumitur talis divisione dicitur dicitur quod non suscipitur magis et minus. ut dicitur eadem et propter et quod non suscipitur magis et minus. ut sicut differenter magis p[ro]p[ter] sicut remissio et remissio. Et ratio divisionis est quod oportet ratione vel similitudine substantiae substitutio. que caret per se. cui permisit per se posset. et sic non suscipitur magis et minus. aut sumitur a forma accidentalis. que haberet contrarium. vel saltem diversam comparationem ad subiectum. et sic suscipitur magis et minus.

Rationale est dicitur p[ro]p[ter] magis et minus. et tamquam suscipitur magis et minus. Et contra textum. Quis probat. quod vnu hoc est altero rationale. Et affirmat quod secundum Gilbertum porrectum ait est animatus plato. rationale ironali. sive rationale sunt dicitur. Dom[ini] rationale vel dicitur plures accipit dupl[er]. uno modo in ratione formae. ut scilicet est per se. et substantia plures et sicut et sic non suscipitur magis neque minus. Alio modo capitur per operatoe. cuius illa forma est principium sicut rationale suis modis per rationem. Et sic iterum accipitur dupl[er]. uno modo vel habet comparationem ad formam a qua procedit. et sic iterum non intenditur neque remittitur. sed equaliter principiat ab omnibus quibus principiatur. Alio modo capitur in quantum est pars ad subiectum in quo existit. cuius est actio vel operatio et tunc bene suscipitur magis et minus. quod per se est in subiecto sive sunt disponentes que actioem forme promouent vel impedunt. et sic dicitur in ethica. quod aliqui homines sunt arborei sive vegetales non ventres ratione. Alii vero sunt divinitati. qui maxime ratione vnuunt. Ad affirmacionem domini quod dictum Gilberti verum est quoniam referit ad actus et operationes. quod plures sunt in animalibus quam plures. et adhuc plures in hominibus quam in bestiis.

Sed propter passiones sunt differentes accidens. et non non suscipitur magis et minus. Scda p[ro]p[ter] assumptum p[ro]p[ter] porphirium in de coitatis dicens quod genus p[ro]p[ter] ratione in hoc conveniunt. et equaliter principiantur ab omnibus de quibus predicantur. sicut sortes et plato sunt rationes. et hoc et aliud equaliter sunt animalia. Et affirmat quod quecumque principiat aliquod eodem equaliter. erit principiat equaliter. quod est illud eadem dividenda equaliter partitum est p[er] speciem. et equaliter principiat p[ro]p[ter] speciem. Domini quod p[ro]p[ter] accipit dupl[er]. uno modo in ordine ad principia specierum. ex quibus fluit. et sic non suscipitur magis neque minus. et hoc vult porphirius in loco allegato. Alio modo capitur in ordine ad subiectum. ut de aptitudinibus p[er]missu ad actum. et sic per se suscipere magis et minus. et hoc innuit porphirius in presenti textu. Quel dicendum cum Autem p[ro]p[ter] duplex est intentionem et remissionem. quedam est secundum maiorem vel minorum p[er]triarum admissionem. et talis est in qualitatibus de tercia specie que habent contraria quibus p[er]misseri possunt. et sic propter passiones non suscipiuntur magis et minus. Elia est intentionem et remissionem. que non causatur a contrario. sed a diversa dispositio vel habitudine ad subiectum. et sic proprium suscipitur magis et minus.

Questiones

predicabilium

Et ergo tres sp̄es differētia cōsiderēt. et cū he quidē s̄t̄ sepabiles. alie p̄o inseparabiles. Rursus inseparabiliū cū he quidē sint p̄ se. ille p̄o p̄ accidēt. Rursus eaz q̄ p̄ se sūt alie s̄t̄ fm̄ q̄s diuidim̄ ḡna in sp̄es. alie vero fm̄ q̄s ea q̄ diuisa s̄t̄ specificant. vt cū p̄ se oēs dñi cūt̄ h̄mōi aiati et inaiati. sensibiliis et insensibilis. rōnalis et irrōnalis. mortalis et immortalis. ea q̄dē q̄ est aiati et sensibilis dñna p̄stitutina est sube aīalis. est em̄ aīmal suba aiata sensibilis. ea p̄o q̄ est mortalit̄ et immortalis dñna. et rōnalis et irrōnalis diuisione sunt aīalis dñne. q̄ eas em̄ ḡna et sp̄es diuidim̄. s̄t̄ hec q̄dē q̄ diuisine s̄t̄ dñne genez p̄pletive s̄t̄ p̄stitutive sp̄erum. Diuiditur em̄ aīal rōnali et irrōnali dñntia. et rursus mortali et immortali differētia. Sed ea que est rationalis differētia et mortalit̄ constitutiue sunt hominis. rationalis vero et immortalis dei. Ille vero que sunt irrōnali et mortalit̄ irrationaliū animaliū. Sic etiam et suprime substantie cum diuisine sit animati et inanimati differentia. et sensibilis et insensibilis. animata et sensibilis congregata ad substantiam animal p̄fecerunt. Quoniam ergo eadem alio modo quidē accepte sūt cōstitutive. Alio mō at diuisine specificē oēs vocant. et his maiē opus ē ad diuisiones genez. et ad diffinitōes sp̄erum. s̄t̄ nō h̄is q̄ fm̄ accīns inseparabiles sunt. nec magis h̄is que sunt separabiles.

Dicit porphir⁹ resumēdo quedā supiūs dīcta suā p̄addit quīntā diuisione dīcēs p̄mo. q̄ cū tres mōi sp̄erum differētia (vt dīctū est) cōsiderent. sc̄z p̄mūnis. propriez. et magis p̄prie. et adhuc cū quedā sunt separabiles. q̄ dā inseparabiles. ppter rōz ante habitā. et rursus cū inseparabilem differētiarū q̄dam s̄t̄ p̄ se. quedā vero p̄ accidēt. superēt alia diuisio illarū differētiarū q̄ p̄ se sunt si compemus eas ad ea. quoz s̄t̄ differētia. quia quedā s̄t̄ diuisive generi. vt it̄ ille fm̄ q̄s diuiditur genera in sp̄es. p̄tēm̄ q̄no eentia generi dīcēt. Alie

vero s̄t̄ p̄stitutive specierū. vi s̄t̄ tales fm̄ q̄s ea q̄p diuisione genez accepta s̄t̄ specificant. Et h̄ patet exēplaniter. quia animati et inaiati diuidit̄ corp⁹ aīatum. rōnale et irrōnale diuidit̄ aīal. mortale vero et immortale diuidit̄ aīal rōnale fm̄ stoycos. vt iste eedē dīcte sunt cōstitutive. sicut aiatus sensibile est dñntia constitutiva aīalis. Est em̄ aīal p̄ diffinitōem substantia aiata sensibilis. planta aut̄ substantia aiata insensibilis. lapis autem substantia aiata insensibilis. Et q̄ dictum est q̄ sunt eedē dñntie diuisive et constitutive. iō posset ali quis ifferre dictā diuisione nō esse bonā. eo q̄ nō datur p̄ opposita. s̄t̄ p̄p̄hiri⁹ hoc remouet ibi. **Sed** hec q̄dē dem̄ dīctēs q̄ hoc h̄at respectu diuersorū. q̄ iste differētia p̄ sui oppōem̄ dicunt̄ diuisive generū. et dicuntur cōstitutive specierū quādo vna eāti accipit̄ ut p̄plemenū potētē generis adueniēt. cū cīm̄ ex potētē et actu cōpositū p̄pletū sūt et p̄fectum sp̄es p̄stituta dī. Ut quisbus omnib⁹ patet. q̄ eedē dñntie alio et alio mō sumptre sunt diuisive et p̄stitutive. Et oēs tales vocant̄ specificē. q̄ cū suis generib⁹ iuncte faciūt̄ sp̄es vel subaltas vel specialissimas. **T**ūc ibi. **E**t h̄is maxime ex diuisione supra positī eligit dñntiam h̄ intentam dīcēs q̄ h̄is dñntiis inseparabilib⁹ q̄ se diuisiūs et cōstitutiūs maxime opus est ad diuisiōnēm genez. quib⁹ in suas p̄tētē partiales diuidunt̄. et etiā utiles s̄t̄ ad speciez diffinitōes. quia oēs tales a p̄ma vīq̄ ad ultimā colligunt̄ ad sp̄ē plenē diffinitōes. differētis vero p̄ accīns inseparabilib⁹ et multo magis separabilib⁹ nō vīmūr ad illa. et q̄ de hac intētōe solū s̄t̄ ille q̄ p̄ se s̄t̄ et substātiales.

Querit **V**eyp̄ eadem sit dñna diuisiūs generi et p̄stitutia sp̄ē. **O**dm̄ q̄ sic. et hoc p̄bat dupl̄r. P̄imo in ductiue in singulis. q̄ hec dñntia rōnale cū sibi oppōsta. et irrōnale diuidit̄ hoc genus aīal diendo. aīalium aliud rōnale aliud irrōnale. et hec dñntia (que est rōnale) addita generi p̄stituit̄ hanc sp̄em̄ que ē h̄o. q̄ h̄o fm̄ suā diffinitōem est aīal rōnale. et ita s̄t̄ ē in alijs. **S**ed oē p̄bat. q̄ si esset alia dñntia diuidit̄ genus. et alia sp̄em̄ p̄stituens. tūc sp̄es p̄stituta nō includeret p̄tē potētatis generis. quod tamen nēcārium est dicere. **E**t est ibi considerandū q̄ dñna p̄us fm̄ naturam diuidit̄ genus q̄ p̄stituat sp̄em̄. quia non potest irēlīs ḡ. q̄ p̄stituat sp̄em̄ nī tam exētē generi potētatis per diuisiōnēm potētatis generis. a quo magis sumptuz est nōmē differentie. p̄t̄ est vnum de quīq̄ p̄dicabiliis. ut infra magis declarabitur.

Arguitur **O**pposita nō possūt vni que nire. s̄t̄ diuidere et cōstituere s̄t̄ opposita. q̄ nō s̄t̄ idem in differētia. **V**ino. p̄bat. q̄ diuisio est causa corruptōnis. et cōstitutio est cū generatōis. **O**dm̄ q̄ opposita bñ possūt vni que nire respectu diuersorū. et sic est h̄ nam rōnale est diuisiū respectu generi. et animalis. et est cōstitutuum respectu speciei etiā boīs.

Rotādūm **O**z duplex ē diuisio. q̄ dā est in diuersas res. et illa diuisione mēb̄a nō p̄t̄ realiter coincidere. vt p̄z p̄ vnam conditōnē boīe diuisiōnēs. **A**lia est diuisio eiusdem rei in diuersos eiūs modos. et in illa membra possunt coincidere fm̄ rem sicut p̄us etiam parvū de diuisione vniuersalia

et talis est ultima diuisio dñtie. qz est ea dē dñia reale
que genus diuidit. 2 spēm constituit. s3 alia ratōe dñi di
uisua & p̄stitutua. vt patuit

Sūl Genus totū est in qlibet spē. qnō diuidit in spe
cies & dñtias. Cōsideratia tenet. qz si diuidit
ref. tūc fm vna parte eēt in vna spē. 2 fm altam
parte in alia. H̄ns pbatur. qz predicat ve totū de qlibet spē. qnō
erat & totū cultur inest. qz pdicari de funda
tur sup inē. Odm qz genus eft in qlibet spē fm to
tā essentia. que induisitum est. sed nō totaliter vel fm to
tā potestatē. tō nō diuidit fm cēntiam. s3 fm p̄tatem
de diuisione. in partes integrales. Posset tamen dñc
qz genus etiam vt genus est aliquo modo pdicat de su
is dñtis diuisiuis. Et qnō querit. qua pdicatōe. di
cendit fm doctorē sanctū in de ente & essentia. qz pdicatōe
tōe in ordinata. illa que assumat pdicatōe qz subiectū
tū pdicat de sua passione. ppter duplēm p̄uenientiā
bincide reptā. sicut ḡ vna ē in ordinata. ita & alia fm
ma p̄uenientia. quia licet subiectū est extra p̄marū in
tellecū passione. 2 passio est oīno extra intellectū subie
cti. ita sūl gen⁹ est extra p̄ceptū p̄marū dñi. 2 ecōtra
dñia est p̄ceptū extra p̄ceptū ḡnū. Sedā p̄uenientia ē.
quia sicut p̄ceptū est quale spē fuit ex ei⁹ p̄ceptū. ita
dñia est qle generis egredies ex generis potestate.

Sūl P̄bs tertio metaphysice dñc. qz ens non est gen⁹
io quia pdicat de suis dñtis diuisiuis. ergo
nullū gen⁹ p̄t pdicari de suis dñtis diuisiuis

Odm qz p̄bs non intermit absolute ens ideo esse
gen⁹. quia pdicatur de suis dñtis. s3 ideo qz pdicat
de suis dñtis quidditatue. eo qz nihil est qd̄ tēz
entis subterfugere p̄t. modo nullū genus sic pdicatur
de dñtis quali existēs de rōe & p̄mario intellectu dñi
qz gen⁹ sumit a materia. dñia vero a forma. sed mate
ria nō est de p̄mario conceptu forme

Muas etiam determinantes dicūt. differē

tia ēqua spēs abundat a ḡne. homo em̄ ab
aiali plus h̄z rationale & mortale. aial em̄ ne
qz ipm nihil horū est. Nā vñ habebūt spēs
dñtias. neqz em̄ oppositas habet. nā in eo
dem simul habebit opposita. sed quēadmo
dū. pbant potestate quidē oēs habz (que sūl
sub se) differētias. actu vero nullam At sic
neqz ex his (que non sunt) aliquid fit. neqz
opposita circa idem sunt

Sūl Ista est tercia ps huius capituli. in qua porphirius
ponit diffinitōes dñtis magis ppter. Et diuidit in qnō
qz p̄tē fm qz quinque ponit diffinitōes. que parebūt in
psē. p̄mū p̄ subdiuidit in duas. quia p̄mo ponit p̄
mū diffinitōem. sedā mouet dubium. 2 solvit ipsum
ibi (Nā vnde) Quo ad dñm dē qz peripatetici deter
minates. i. diffinitōes dñtis dicunt. dñtia est qua
abundat spēs a genere. qd̄ pbat exemplariter & indu
ctive. qz homo cu sit spēs tm abundat ab aiali. qd̄ ē ge
nus hys diffinitōis rōale mortale. aial em̄ fm & genus
ē sit fm se acceptū nihil h̄z est actu. quia si aial fm
se p̄p̄tē rōale vel mortale. tūc non posset contrahē per
illam diffinitōem rōonale. 2 si fm se esset rōonale. non
posset contrahē per istam dñtiam rationale. S3 cir
ca hoc posset esse dubium vñ spēs habeat illas dñtias. qz
non possunt eas habere a genere. quia sic essent in genē
re. 2 opposita essent in eodem. quod est impossibile. nō
etiam a nihilo. quia nihil nullius est causa. neqz a seip
sis. quia nihil est constitutuum suūp̄s. Ad hoc re
sponder porphirius qz species illam diffinitōem qua
a genere abundat habet a genere. 2 opposita sunt in eo
dem fm potentiam sive fm potestatē. quia fm qz p̄

Ruare dñtis magis vocant specificē a con
stitutōe. qz generice a diuisione. Dicendū
qz ideo. qz constitutere & diuidere sunt duo ac
tus dñtis conuenientes sibi quedam ordine. sic qz vñ
presupponit alium. 2 quia constitutere est ultimus act⁹
ideo ab illo sumitur denotatio. Et est adiectudis qz
facere differē magis ppter dñ effectus sequens ad act⁹
differētē qz dñ differentie actus. quia ex eo qz differē
tia ratōe oppōs (quam haber ad alia) diuidit gen⁹
et diuidendo constitutū speciem habet qz facit differē
speciem constitutam per ipsam a spē constituta p̄ oppo
stam differentiam.

Dēsensibile est differentia diuisiua generis. 2 ta
men non est constitutua spē. ergo non omnis
differentia dñ specifica a specie. quam p̄stituit.
Sedā pars antecedens probatur. quia constitutū
gen⁹ sc̄ animal. Dicendū licet animal non sit spē
specialissima. est tamen species subalterna. quod suffi
cit ad hoc qz differentia p̄stiens ipsum vocetur spē
specificā. Et quando dicitur. habemus in 2mū vñ
loquendi qz quedam sunt differētiae specificē. 2 quedam
generice. Dicendum qz tunc differentia dñ specifica qz
constitutū speciem specialissimam. 2 non subalterna
sed hic dicitur specifica a spē. nēdūm specialissima. s3
etiam subalterna.

Querit Utrum genus posset pdicari de
suis differentiis diuisiuiis dicen
do. ratōale est animal. irratōa
le est animal. Dicendum qz non proprie loquedo
vt dicit philosophus quartu metaphysice. 2 qro thopī
corum. quia fm. Autem gen⁹ intelligit sicut ens ex
tra essentiam eius. eo qz cōceptus generis est aliis a cō
ceptu differētiae. Dicit notanter (proprie) qz si capiat
dñtia ip̄p̄tē. p̄ spē quam constitutū. nec genus de ea
pdicari posset. sicut pdicatur de specie.

Arguit Omne diuisum pdicat de suis
mēbris diuidētib⁹. sed gen⁹ ē di
uisum respētū suarū dñmarū. igi
tur & Dicendum qz maior est vñter falsa. vt patet

Questiones

Predicabilium

Ripetetici pbāt gen⁹ hz ambas dñtias p̄tate. actu ve
ro nullā. z sic nō sequit̄ incōuenies. s. q̄ habent dñtias
a nihil. vel q̄ opposita sunt in eodem

A Sola sp̄s diffini fin Boetii. hz dñtia nō est
sp̄s. q̄ nō p̄t diffiniri. Dñor. pbaf. q̄ sp̄s et
differētia sunt distincta p̄dicabili. Dñs q̄
sola sp̄s diffini distinctiōe c̄ntial. capiendo diffini
tioem. p̄prie. tamen multa alia possunt diffiniri diffini
tioe accīrali z descriptiua. z sic etia eiusdē possunt esse
plures diffinitorēs descriptiua notificantes diuersas. p
p̄terates diffiniri. z hoc modo ponuntur a porphirio
quinq̄ diffinitorēs differentie

Q uerit̄ **Q** uomō erponī ista p̄ma diffi
nitō dñtiae. Dñm q̄ p̄t dupl̄
exponi. vno mō sic. differētia est
qua abundat sp̄s a genere. i. differētia est vle qd ponit
tur in diffinitorē sp̄c vltra genus. sicut cum dī. homo ē
oīal rōnale. ibi (ronale) est differētia hoīs. z ponit vle
tra genus in diffinitorē hoīs. H̄c dñ exponitur. i. differē
tia ē qua sp̄s actu z intellectu plura includit q̄ gen⁹.
Nam sp̄s includit actu z intellectu om̄es differētias
que includit̄ actu z intellectu illā differētia per
quam genus p̄trabit̄ ad esse speciei. Vnde aliquid
includi in alio actu ē. z ip̄m ibi includi ut formaz eēn
tiale. id est includi c̄ntial z formaliter. Sed aliquid
includi intellectu est ipsum includi tanq̄ illud sine q̄
non potest intelligi.

A Ita diffinitorē quenit alteri. ergo non est bona.
A Iūs. pbaf. q̄ conuenit p̄prio. quo sp̄s a gene
re abundat. quia sp̄s habet propriū z non gen⁹.
Dñm sicut dicti est q̄ abundare in p̄posito est ac
tu z intellectu plus habere. sed p̄prium nō est de intel
lectu speciei. ergo p̄ipm sp̄s non abundat a genere. si
cuit q̄ differētiam. que vltra genus includit̄ in diffi
nitōe quidditatua speciei.

A Genus plus p̄dicatur de pluribus q̄ speciei
ut dicet in de cōstitutib⁹. ergo non abundat spe
cies a genere. sed magis econtra. Oicenduz
q̄ consequentia non valet. quia abundare in p̄posito
non est plus p̄dicari de pluribus. hz est plus habere vle
includere. sp̄s autem includit vna differētiam. quaz
genus eo mō nō hz. ergo q̄ differētiam ab eo abunda
re dicitur. Et quido replicatur. porphirio postea
in de cōstitutib⁹ differētia sexta inter genus z speciez
dicit q̄ genus vltra sp̄m abundat differētis. ergo h
inconvenienter dicit̄ oppositum. cū hoc videatur impli
care. P̄icitur q̄ abundare capī dupl̄. vno modo cōi
ter. vt est quoq̄ modo plus habere. z sic loquit̄ por
phirius postea. quia vt sic genus habet duas differē
tias ad minus potestate. Alio mō capitur p̄prie vt su
perius diffinitorē est. z sic in p̄posito species dī abū
dere inquantū plus continent continentia actuali. licet
genus plus p̄tinat p̄tinentia virtuali

A Genus habet vna differentiaz actu. z duas
potestate. ergo abundat differentia a specie. Te
net consequentia. quia species habet soluzvnā
differentiam actu. z nullam potestate. cuj̄ constat in
arbitrio quando est specialissima. Unicēdens proba
tur in exemplo. quia animal est gen⁹. z habet actu vna
differentiam. sc̄ sensibile. z duas potestate. sc̄ ratōna
le z irratōnale. Oicendum q̄ sensibile non est dñia

constitutiva aīmalis. neq̄ actu in aīali includit̄ inq̄n
tum gen⁹ est. hz inq̄ntū sp̄s. z io aīal inq̄ntum gen⁹ est
nullā hz dñnam actu. licet p̄tate habeat duas

A Si sp̄s abundaret dñna a genere. vel illaz hz
beret a se a genere vle a nihil. sed nullū illo est
dicendum. agit. Major ex sufficiēti inducētē. nō a se
quia sic idē esset constitutens sc̄pim neq̄ a genere. vt suff
iciētē p̄ porphirium pbatur. nec etiā a nihil. quia
nihil nullius causa esse potest. Dicendū q̄ porphir
ius illam instantiam in textu mouet. z etiā solvit dī
cens. q̄ sp̄s non hz illam differentiam a se. nec a nibi
lo. sed a genere. Ut ad ip̄probatōem responder. q̄ due
differentie opposite sunt in genere potestate. nō aut actu
et ex hoc nullum sequit̄ inconvenis. Ut est talis pot
estas nō caute materialis efficientis vel finalis. sed fo
malis. quia (vt beatus Thomas dī) genus fuit ali
qua formā. non ramen determinate illam vel illā. Est ta
men verum q̄ unitas generis assūt̄ unitati materie
et potestas eius sue potestati. q̄ sicut potestas materie
formabilis est per formam naturalem ad cē pfectum z
distinctum in re naturali. sicut potestas generis p̄trabili
est p̄ differentiam p̄ficiētē speciem.

A Idem est esse in genere z sub genere. sed dñtia
nō sunt sub genere. q̄ non sunt aliquo mō in ge
nere. Dñor. pbaf. q̄ si c̄nt posite sub gne. tūc
p̄cipiārē ip̄m gen⁹. z sic nō essent simplices. qd tamē
supius. pbatum est. Dñm q̄ esse in gne z sub genē
re vno modo idē sunt. sed non oībus modis. Unū qn
q̄ modis dī. aliquid ē in genere. vno mō sicut p̄cipiās
est in p̄cipiāto. z sic sp̄s sunt in genere. z isto modo
est idē ē in genere z sub gne. Alio mō sicut via est in
genere remī. z sic motus est in genere p̄ lū terminū.
quia p̄ hunc terminā ad res certoz generum. Tercō
sicut constitutens est in cōstituto. z sic materia z forma
sunt in gne substantia. Quarto sicut p̄ncipa a quibus
sunt in nature generum. z sic unitas z punctus sicut in ge
nere cōvenitatis. Quinto aliquid est in genere fin potesta
tem. z sic dñtia sunt in genere.

Diffinitorē autem eam. z hoc mō dñtia
est. que de plurib⁹ z differētib⁹ specie in
eo quod quale sit p̄dicatur. rationale em
et mortale de homine p̄dicatur in eo quod
quale est homo dī. sed nō in eo quod quid
est. quid est em̄ homo interrogatis nobis.
cōveniens est dicere animal. q̄le aut̄ aīmal
inquisiti. quoniā ratōnale z mortale est con
ueniēter assignam⁹. Rebus em̄ ex materia z
forma p̄stantib⁹. vel ad similitudinē p̄portōnē
q̄z materie ac forme p̄stitutōem habētib⁹
quādmodū statua ex materia ere. ex forma
aut̄ figura. sic z homo communis z specia
lis. ex materia quidē similiter p̄portōnabi

Dorphirii

Folio xxvi.

literqz p̄sistit ex genere. ex forma aut̄ diffe-
rētia. tñm aut̄ hoc aīal rōnale mortale hō ē
quemadmodum illic statua.

Nic ponit sed am diffinitōem differētia dataz de
eākī rō pdicabili. et diuisid in duo. nā p̄mo ponit dif-
finitōem. sed pbat dñaz pdicari in qle. ibi (qd ē em) Dicit p̄mo q̄ logici etiā diffinitū dñam hoc m. dñ-
ta est qd̄ pdicat de pluribz sp̄ē dñitibz in eo q̄ qle. si
cū rōnale mortale pdicat de hōe in qle. et nō in eo qd̄
quid est. Et hoc pbat dupl. P̄mo. q̄ illud pdicat i
quale qd̄ pueneter r̄ndetur ad interrogatōem factā
q̄ quale. s̄z sic est de dñna. q̄ cūz interrogat̄ a nobis qd̄
est hō. pueneter r̄ndetur aīal. s̄z interrogat̄ q̄lis ē hō.
pueneter respōd̄ ē rōnalis mortal. Sed pbat
idem. quia differētia in compō sp̄ē h̄z se per modum
forme. q̄ habet se q̄ modum q̄lis forme em̄ est qualifica-
re. Ans probatur p̄ sile. quia sicut in artificialibz res
p̄stutus ex materia et forma. vel ex his q̄ p̄tōem h̄t
cum materia et forma. sicut statua p̄ponit ex ere tanq̄
ex materia. et figura tanq̄ ex forma. sicut sp̄ē logica p̄po-
nit ex genere tanq̄ ex materia. et ex differētia tanq̄ ex for-
ma. En hoc totū (aīal rōnale) est. sicut es et figura et
quibus cōponit statua. quia sicut figura determinat et
actuat ipsum es. ita differētia contrahit et actuat ip-
sum genus.

Querit rōe pdicabilis data sū in oībus
conuenienter assignata. Dicen-
dum q̄ illa diffinitō debite intellecta est sufficiens et bōs
na. p̄t̄ q̄ puenit om̄i p̄tēto sub diffinitō. et facit diffi-
nitū differra a quolibet alio. nā p̄ h̄z q̄ dñ (quod) intel-
ligit vniuersale loco generis. vel etiā intelligit q̄ illud
quādo dñ de pluribz. q̄ p̄p̄tū vniuersalis est de plus
ribus pdicari. sed p̄ hoc q̄ dñ (de pluribz sp̄ē dñitibz)
differt a sp̄ē. et p̄ hoc q̄ addit̄ (in eo q̄ quale) differt a
genere qd̄ pdicat in quid. et p̄ hoc etiā differt a p̄p̄to et
accidēte. q̄ illa pdicat in quale accītale. differētia ve-
ro in qle essentiale. qd̄ est p̄ncipalius. q̄ sumit a forma
substantiali. et sic ponit hic quale.

Quē pdicabile deb̄z dicere totū eē illius de-
ll̄ qd̄ pdicat. sed dñtia non dñ totū et sp̄ē. q̄ nō
est pdicabile respectu speciei. Dñor proba-
tur. q̄ si sic sp̄ē possit diffiniri p̄ dñtiam absq̄ genere
quia ad diffinitōem sufficit q̄ dicat totum eē diffinitō
Dñm liz dñtia nō dicat totū eē sp̄ē simpli et om-
nibz modis. q̄ sic genus supfluere in diffinitōe sp̄ē. de-
tū totum eē eius p̄ illū mō dñ eēndi quo dat esse sp̄ē
et est pdicabile respectu sp̄ē. quia dñ totū eē formā
et contrahens speciem.

All̄ pars non pdicatur de toto fm̄ p̄būm quarto
ethopīcoruz. sed differētia est pars sp̄ē. ergo nō
pdicatur de sp̄ē. Dicendum q̄ differētia cō-
parat ad duo. uno mō ad genus qd̄ p̄trabit. et sic h̄z rō
nem p̄is. Alio mō compaq ad sp̄ē de qua pdicatur
et sic hab̄z rōnem totius vīs. Vel dñm q̄ duplex est
pars. sicut dictum est de ḡne.

All̄ bona diffinitō conuenire deb̄z om̄i p̄tēto sub
diffinitō. sed ista non est hmōl. ergo nō ē bō-
na. Dñor probat. quia nō cōuenit differētia
vltimē. que comvertibilis est cum sp̄ē. quia non pdicis-

catur de pluribz differētibus sp̄ē. Qicēdū q̄ du-
plex est differētia. vna est que cum aduenit generi cō-
stituit sp̄ē subalterna. et illa differētia vocat̄ generica
seu cōvertibilis cum ḡne. sicut sunt ille differētia. que
mediat̄ inter genus gnalissimum et genus subalternum
quod immediate ponit supra sp̄ē sp̄ēalissimam. Plia
est differētia. que cum aduenit geni constituit sp̄ē spe-
cialissimum. sicut rōnale respectu homis. Et h̄z solū
diffinitū dñtia ḡne. que sumitur ab actu p̄fectissimo
sp̄ēs differētia. qui est diuidere diuisus ad infra et nō
ad latus solū ut facit dñtia specifica. ergo etiam p̄fec-
tissime est differētia. sed nomē p̄ se positz stat pro suo
significato p̄ncipaliori et famosiori. Unde duo actū cō-
uenient differētia. p̄mūs est diuidere seu facere differētia
et ab isto actu nomē dñtia est impossūm. p̄mū cōue-
nit differētis generalibus. quia plura faciunt differētia
quia faciunt differētia generaliora ab inuicē. Sed s̄ actū
est constituere. quia dñtia cum ḡne constituit sp̄ē. et
ille actus p̄mū puenit specificis dñtias. s̄z nomine dñtia
et pdicabili est magis sumit ab actu p̄mū q̄ secundo

Q̄t̄ quādō replica. q̄ Dorphirii dat exemplū de
differētis specificis. ergo videt q̄ ista diffinitō. Dicen-
dū q̄ rōnale positū loco exēpli fm̄ Dorphirii nō ē dñtia
vltima. quia ip̄ loquit̄ s̄m opinionem Platonis. q̄
positū aīal rōnale genus homis et deo p̄. Nā in libro d
deo Hocratīs dñ. q̄ demones s̄z aīalīa corpore aerea
mēte rōnalia. tempore eterna. Sed quia hoc supius re
probāt̄ est. ideo ponēda sunt alia exempla. vt sunt sen-
sibile corporeum ḡiatum. et

S̄ferētia specifica est pdicabile et nō nisi dif-
fētia. ergo diffinitō differētē debet̄ sibi puenit̄.
Dicendum q̄ hoc non optet. quia sufficiat̄
q̄ diffinitō cois analogi cōueniat̄ p̄ncipaliori facio-
fm̄ se totam et posteriori quo ad aliquas eius ptes. ne
q̄ p̄ dici q̄ differētia specifica p̄tēt̄ sub sp̄ē. quia
hab̄z diffinitū modū pdicandi. q̄ p̄ncipaliter diffinitō
gūt̄ pdicabilia. Otiā quia sic eadem rōne differētia
generica possit̄ contineri sub genere. et sic essent tñm quat-
tuor pdicabilita.

S̄ Illud quod dicit cēntiam et quid dītatem ali-
cutus hoc pdicatur de eo in quid. sed diffe-
rentia dicit quidditatē sp̄ē. ergo pdicatur
in quid de sp̄ē. Dicendum q̄ quis dñtia fm̄ rem dī-
cat quidditatē et cēntiam sp̄ē. nō tñ de illā fm̄ modū fac-
di. q̄ de eam p̄ modū forme. cuī est q̄lificare. q̄ etiā
in quale pdicat. nō qdē accītale s̄z cēntiale

Notandū. Q̄ duplex est quale. s̄z cē-
ntiale et diffinitōe quid dītatu illius de quo pdicat
scang p̄ modū forme. sicut rōnale est quale essentia-
le hoīs. quia ponit ut p̄s formalis in diffinitōe hoīs
dicēdo homo est animal rōnale. Et quale accīdē-
tale et illud quod non est de cēntia eius de quo pdicat
Et est duplex. s̄z sp̄ē. quod s̄z fluit et p̄ncipia
cēntialibz sp̄ē. sicut risibile respectu hoīs. et qle indi-
vidui. qd̄ fluit et p̄ncipijs p̄plexionalibz individualit
sicut est accīns cōc. vi album nigrum

S̄ Phus dicit septimo metaphysice. q̄ om̄es par-
tes diffinitōis sunt formales. ergo nulla p̄s eī
potest esse material. Et p̄firmaq̄ quia fm̄ Are-
stotelē sedo phisico p̄ p̄es diffinitōis reducunt ad gen-

Questiones

nus cause formalis. p qd videt in multis q materia nō potest in diffinitone. Dōm ad ambo sūl. q licet oīs ptes pate ad diffinitū sūt forme vel formales. quia de ipsi lo formaliter & qdditatiue pdcant. tñ ptes subiuncte cōpate nō sūt forme. sūt vt ait Porphirius gen⁹ in institutōne spēi hz se ut materia. dñtia vero ut forma. *¶* si lo qmūr dñtia pphica dñm & duplex est materia sūt spēi. sicut carnes & ossa in cōt. & talis est etiā formaliter q spēa in cōl accepta cōcabilis est sicut forma. Alia ē materia id iudicat. ut he carnes hec ossa. & vocat materia signata existens oīno irreceptibilis. & illa non ingreditur diffinitonē spēi.

Als sedo de aīa noīat formā qd est ēē reū. Id est diffinitōem. nō autē materia. Dōm & forma dñ qd est esse. nō q materia pcurat sed iō. q forma est pncipalior. p & completiua diffinitōis. nibilominus rāmen materia ponit in diffinitone substāti sensibilis tanq; ad cōntum eius ḡmēns fūmentem doctoī sancti.

Als & figura in statua realiter distinguunt. sūt genūs & dñtia nō realiter distinguunt in spē. ḡista cōsideratio porphirij est falsa. Minor probat. qz genūs spēs dñtia in eo dē dicitur cāndē cōntiam. vt hz dōctor in plerisq; locis. Dōm qnō est p oīa sile de ḡne & dñtia respectu spēi er vna pte. & de eīe & figura respectu statue ex pte alta. hz est sile in isto. quia sicut es in statua est in potētia ad figurām ēē. & figura terminat illam potētiam. ita gen⁹ est in potētia ad spēm. & p dñtia illa potētia terminat. sed in alio est dissimile.

Describunt autē hīmōi dñtiam hoc modo. Differētia est quod aptū natūm est dividere ea que sub eodem genere sunt. rōnale em & irrōnale hoīem & equū (que sub eodem ḡne sunt). vt quod est aīalidūvidunt

Nec ponit terciā diffinitōem dñtiae. & cū hoc declarat cā in exemplis dicēs. q pīpathetici describūt dñtiam isto mō. Dñtia est qd aptū natūm est diuidere ea q sub eodem ḡne sunt. ut rōnale & irrōnale diuidūt hoīem & equū. q sūt spēs eiusdē ḡmēs. s. aīalis. Et ut pīphirius illo nō pīpatiū irrōnale loco dñtiae opposite pte cām pīus dīcta. & dat intelligere dñtiam positūm. q pōtē dīci bīralitas. eo q bīrū pīstūt. vñ si non ēē aliqd aīal ab hoīe & equo. & bīmibile ēē dñtia cōntialis cōstitutiva equi. tūc aīal diuidere pī rōnale & bīmibile nō iādo vtrāq; differentiā positiue

Querit Quare Porphirius in ista diffinitōe vñt apītudine. cītāmē in alio spē sit vñs actu. Dōm & ideo. quia actualis diuisio accidit dñtiae. & nō pīvenit sibi sūt fm q est actualiter accepta p intellectū. hz apītū dñtia diuisio est de cōntia dñtiae. quare p illam diffinitō. & est rō diffinitōis q pīmus actu dñtiae a q sumitur nomē dñtiae est diuidere gen⁹. & p hz q diuidit gen⁹ cū sua opposita dñtia hz sub qne spēm constitutere. & hz idē facit sua opposita dñtia. q illa q sūt sub ḡne posita. & p dñtiarū diuisione diuisa & pīstuta

Rotandū. Qdīca diffinitō solz erit si pī. Dñtia q ē apta na/ta diuidere gen⁹ & ea que

Predicabiliū

sub genere posita sūt. i. spēs. sed aliter dñtiae diuidūt ges mis & spēs. Genus em̄ diuidūt. qz pīas generis p ipas pīt. hz diuidūt spēs positas sub ḡne. qz p diuisione pōtestatis generis (quā faciūt dñtiae) spēs pīstūt. & ab in uicem separant rōe sue opīsitionēs.

Als sortes & plato ponūt sub eodem genere. quia q illas non hñt. Dōm & dñtia est apta nata diuidere ea que ponit sub codē genere pītōe formāli. sicut sunt spēs. qz suis dñtias diuidūt. i. ab inuicem distinguunt. sed sortes & plato solū ponūt sub genere remote & pītōe materiali. Est tñ vñz & sortes & plato etiā ab inuicem distinguunt suis differētis. *¶* Unū fm ali quos differētia substantialis est triplex. i. individualis quā alij ponit hec cōtatem. nos vero materiam signatam. Alia est specifica. vt rōnale. Tercia est genericā. vt sensibile. sed hic diffinitur solum differētia genērica vel specifica.

Als illa (que sub codē genere posita sunt) sūt spēs dñtia nō est apta nata diuidere spēs. qz diffinitō erit falsa. Minor pīobat. qz spēs ēī diuidibiles & pīstent in atbano qnō est spēcissima. Etīa spēs est forma. hz forma est indiuisibilis fm. Gilbertus. Dīcendū licet spēs sint indiuisibiles. i. formaliter imptibiles sūt indiuisibiles. i. distinguibiles. Unū diuisio spēi est alterius rōis qz diuisio ḡmēs. qz genus diuidit. i. pītōe ambitus sue cōtratus. spēs & diuidūt rōe sue opītōis. qz inter se hñt pī vñtias pīstutas. *¶* Qdīca qnō vñtia nō est nata diuidere gen⁹. qz male difīmē dñtia in singulari nūero. Dōm & vñtia cū alia sub oppītā ē nata diuidere gen⁹. & ea qīlub genētia posita sūt. & sic debet intelligi diffinitō.

Als cōntia pīa sūt apta nata diuidere genus et ea que sub genere posita sūt. qz ista diffinitō que nit alij. Minor probat. qz risibile diuidēt animalis diuisio hominem ab omnibus alij animaliis bus. Dīcendum & duplex est diuisio genētis. scilicet cōntialis & accidentalis. Uncle accidentis proprium & similiter ipsa accidentis communia posunt diuidere genus diuisione accidentalē & ea que sub genere ponuntur. non tamē diuisione essentialē. de qua hic est ad pōstūm. Vel dīcendum & propria pīstio est solū apīta nata diuisiūre speciem a posteriori & accidentaliter. non tamē a priori & essentialiter. sicut faciunt differētia.

Allignat etiam hoc mō. differētia ē qua differūt se singula. nā fm genus non differunt. sumus em̄ aīalias nos et irrōnalia sed additum rōnale separat nos ab illis. Rōnales em̄ sumus nos et dñtia. sed mortale appositum diuisiūt nos ab illis.

Nec ponit Porphirius quartam diffinitōem differētia. que conuenit sibi fm q est actu in specie. & dātur de differētia fm propriū eius effectum. qui est facere differētia speciem quam constituit. Pīcens q dīcet etiam diffīmēt differentiā hoc mō. dñtia est

Dorphirii Folio xxvii.

qua dñta se singula. i. singule sp̄ es. et hoc probat q̄ sp̄ es non dñt sūm ḡia ergo dñt sūm dñas. Tener p̄na. q̄ sp̄ es nihil aliud inducit q̄ genus et dñam. Sed aīs probat. q̄ sp̄ es in ḡie p̄ueniūt. nos em̄ aīalia sumus sicut et irronalia sūt aīalia. sed rōnale dñtia additum nobis separat sū ab illis aīaliis irronabili. Et nos et dñsumus rōnales. sed mortale additum nobis se parat nos abillis. et hoc sū opioem stoyor. qui dire rūt deos et aīalia corpe aere mēte rōnalia impassibili

Querit Utz definitio dñtis de q̄ loquitur

textus) sit bona. Dñm q̄ sic. ut p̄t per dñtiones bone definitois. Et p̄t aliude sic p̄bari. quia illa q̄ sub codē genere ordinant in ipo no dñserit sed p̄ueniūt. vt dñ in textu. ergo op̄z q̄ inter se dñferat dñtis illius ḡnis. qd innuēs definitio dñtis. tia est qua differat a se singula. Et p̄t definitio illa dñpliciter in telligi. Uno mo sic. dñta est qua dñt a se singula. i. singularia in respectu ut sp̄ es. vel singularia sim̄pli. ut in dñtia que ex p̄nti ab initio dñt differen̄tias. Exempli. sicut rōnale in hoīe facit differre singula sp̄ es brutor. ab hoīe. et ex p̄nti distinguunt etiā oīa individualis hoīis a brutor. Sedo intelligi. dñta est qua dñt a se singula. i. oīa que dñt. differen̄tis dñt. Et rōne sumis differre prope p̄ut est quod dñ minus cōe ad diuersum esse et distinguere. sed tamē vt est magis cōmūne ad contrarietate

D Singula dñt a se in se suis propriis passionibus. ergo no solum dñta. Ans probat. q̄ vñ qd singulor. h̄z suā propam passionem q̄ ab altero distinguuntur. Dñm q̄ no dñt singula suis p̄ priis cōntinalit. de qua dñta hic e ad propositū. sed solū accentualis que tri est signū distinctio cōntinalis

S Nulla dñta dñt a se singula. ergo illa definitio mala. Ans probat. quia p̄ rōnale no dñt leo et azinus. et sic de aliis. Tener p̄na p̄ legem subalternaz. q̄ bene sequitur. Nullus hō currit. ergo hō non currit. Dñm q̄ definitio no debet sic intelligi. q̄ una determinata dñta differat omnes sp̄ es. sed dñ ita intelligi q̄ unaque sp̄ es ab alia differt p̄ dñam qua p̄stituitur. Clerbi grā. hō et azinus dñt non tñ p̄ vnam dñam positivē. sed hō ab azino et aliis sp̄ es aīalis differt p̄ suaz dñam nobis innotaram differt ab hoīe et aliis sp̄ es bus. Et ergo dñm ad argumentum negādo p̄nam. q̄ amittit fallacia figure deōnis prope variatioē sup̄ponit. et ergo non est simile de illo quod argumentum affluit

S Singula sū infinita saltem quo ad nos. sed diff̄entia no facit differre infinita. ergo no facit differre a se singula. Dñm probat. quia ad hoc requiritur cognitio infinitoꝝ que nobis est impossibilis. Primum patz. quia si q̄s nouerit vñ op̄sitoꝝ noscer et reliquā. si ergo hō noscer suam diff̄entiam qua differt a singulis sequit q̄ noscer infinitas singuloꝝ diff̄entias q̄bus ab ipo differt. Sed dñm probatur. quia nostra cognitio intellectua dependet a sensitiva. sed sunt aliquid sp̄ es quāz individualia a nobis nūq̄ sū cognitā. Dñm q̄ sp̄ es p̄ dñam (qua p̄stituit) differt ab oībus sp̄ es euīde generi. vt hoīe rōnale ab aliis aīaliis differt. Nec tñ prope hoc sequitur illud in cōueniens. q̄ non oportet alias dñas cognoscere p̄pria natura. sed sufficit q̄ eas cognoscat in cōnali. in rōne op̄positōnis quā habet ad dñam illā. Tel dñm q̄ op̄z

talem sic cognoscētē cognoscere omnes alias dñas no sumpt̄ et positivē. sed soluz p̄natiae cognoscēdo. scilicet q̄ nulla aliaz differentiaz cum sua differentia cōueniat et hoc est possiblē

D Materiā p̄ma (que est pura potētia et p̄ma causa purissim⁹ actus) maxime dñterūt. et tamē no dñt dñtis. q̄ impossibile ē predicta hēre diff̄erētias. ergo dñta non dñt. sed leīpis sū diuersa quia dñtia prope in aliquo cōi vñuoco p̄ueniūt. sed h̄ non c̄ p̄et de diuersis. Textus.

A Interius at p̄scrutates et speculat̄es dif̄erētia dicūt no qdlibz eorum que sub eodē sunt ḡne diuidētūm eē dñam. sū quod ad eē

ducit et quod ei (qd ē eē rei) pars ē. neq̄

em quod aptū natum ē nauigare erit h̄s dñtia. et si propūm sit homis. P̄cim⁹ em̄ aīaliis hec quidē apta nata sunt ad namigā dum ille h̄o mūmē diuidētes ab aliis sū ap̄tūm eē ad nauigandū non ē p̄pletū substātie nec eius pars. sū ap̄tūdō quedā eius ē.

Idcirco quoniā non ē talis. quales sūt que specificē dicūt dñtia erūt. q̄ specificē dñtia. quecūqz alteraz faciūt sp̄em. et quecūqz in eo quod quale ē accipiūt. Et de dif̄erētis quidē ista sufficiant

Dic Dorphirius ponit q̄nta definitioꝝ diff̄erētiae vel sūm alios magis p̄pletāteria definitōem sup̄ius posita. q̄ illa sicut iacet non soluz cōuenit dñtis magis p̄priis sed etiā aliis. Et dicit q̄ p̄hi intrinsece p̄scrutates et speculat̄es dicūt dñam esse no qdlibet coꝝ que dñuidit ea que sub codē genere sūt posita. q̄a hoc cōuenit prope. distinguim⁹ em̄ hoīem ab aliis aīaliis p̄ hoc q̄a est aptus natus nauigare et alta aīalia no. Sed dicūt dñam esse illud qd ad eē rei p̄ducit. tēius qd est esse rei ps est. Et quo p̄t. q̄ aptū natū ad nauigandū non p̄t esse dñam specifica homis. q̄ no est p̄pletū qd dñtatis eius nec ps eius sed solū est quedā ap̄tūdō. et ergo no est talis dñam quales specificē dicūt sicut ille que alteraz faciūt sp̄em. q̄ in qle eēntiale p̄ntur. Et hec qdē de dñtis sufficiat

Querit Quo ista q̄nta definitio dñtis differt ab aliis. Dñm q̄ sic. q̄ quelibet q̄tuor descriptionū p̄missay aliquo mō potest p̄uenire alia diff̄erētia a magis prope diff̄erētia. et hoc p̄t trāscurrendo oēs. q̄a p̄tima est dñtia est qua sp̄ es abūdat a genere. et hec etiā aliqualiter p̄uenit prope. quia sp̄ es etiam p̄ prop̄ium abūdar a genere. i. qualitercuī plus h̄z. Similic p̄dicari in quale de plurib⁹ specie dñtibus cōuenit p̄prio et accidenti. Sed tercia que est. q̄ diff̄erētia est

Questiones

qd aptū natū ē diuidere genus. et ea que sub ḡne posita st̄t̄ etiā prop̄ puenit q̄ dicim⁹ aīlum aliud risibile. Et q̄r̄ta s̄līter puenit prop̄. q̄ p̄ risibile h̄o disserit a līngulis sp̄ebus. Sed ista qn̄ta definitio solū puenit dīne magis p̄. Ideo dī Dōz phīrius q̄ p̄ ypatetici magis intrinsece speculātes et p̄scrutates que solī dīne magis prop̄ pueniūt. dīxerit q̄ dīna est que p̄ducit ad esse rei sez sp̄ēt etiū qd est ēre rei p̄ est. i.e. t̄t̄ p̄ definitio q̄dditaria vel definitiua. et nō integralis. q̄ eī mō esse rei ē individualis.

Secundūs geniū p̄ducit ad esse sp̄ēt etiū qd est esse rei pars est. ergo nō t̄m dīnā. An̄ patet. q̄ sp̄ēcies p̄stituit et genere et dīnā. Odm q̄ genus nō p̄ducit ad esse sp̄ēt. sed magis p̄ducitur p̄ dīnā ad esse sp̄ēt. quia genus est quoddā mūne et cōfūlūm specificabile et trahibile. sed dīnā est quoddā actua le sp̄ificāt̄ genus et ad esse determinatiū et trahibēt̄.

Accidens nō p̄ducit ad esse rei. sed dīnā est accidens. ergo nō p̄ducit ad esse sp̄ēt. **D**īnōz probat. q̄ dīna cōsequit̄ genus sicut p̄p̄ūm sp̄ēm. sed p̄p̄ūm est accidens speciei. ergo dīna erit accidens generi. Odm q̄ dīferēt̄ia nō est accidens fīm rem. sed soluz habet modū accidens. neq; est sile de proprio q̄ genus habet esse substancialis p̄fectibile p̄ dīnā sicut materia p̄ formā. et ergo dīna nō p̄sequit̄ esse completū generis. sicut p̄p̄ūm p̄sequit̄ esse plētū speciei. neq; est sp̄ē plus potentialis substancialis sed soluz acci dentalis. Odm aut̄ dīnā subūlās fīm rem si subūlātia p̄t̄ q̄ n̄li sic definitiōes subūlās essent p̄ accidētia.

A Si dīnā p̄ducere ad esse rei sequeret̄ q̄ ipa lōla sufficeret̄ p̄stituere definitōem sp̄ēt. Ego probat. quia dicit totū esse rei ad cuius esse conduce. Odm quāuis dīna dicat totū esse sp̄ēt. non tamē dicit illud p̄ modū totius sed p̄ modū forme t̄m et ergo necāto in definitōe cuī dīna ponit̄ genus. q̄ p̄ genus esse rei inchoatur. sed p̄ dīnā finaliter cōpletur et sic illa duo sil̄ vnta sufficiēt̄ explicat̄ q̄dditātē rei.

Nōta definitio puenit cāe efficiēt̄. que t̄m nō est dīnā. ergo nō est bona. An̄ probat. q̄ conduit ad esse rei. i.e. effectus. Odm. quāuis efficiēt̄ p̄ducit ad esse rei ut cāe extirpēca. nō t̄m vt cāe int̄seca. nec est p̄ rei q̄ nō ingredit̄ efficiēt̄ fīm subūlām sed solū fīm suā virtutēm.

Propriū p̄ q̄drīuarie diuidit̄. nam et id qd soli alicui sp̄ēi accidit et si nō oī propriū dī. vt hoī medicū cē v̄l̄ geometrā. Et qd om̄i accidit et si nō soli quēadmodū hoīi esse bipedē. Et qd soli et om̄i et aliquāt̄ vthomī in senectute canescere. Quattuor p̄o et quod soli et om̄i et sp̄ēi quēadmodū homīni esse risibile.

Cūstud est quartū capitulū illius tractatus p̄mī. in quo Porphyrius definat̄ de quarto p̄dicabili quod est p̄p̄ūm. Et diuidit̄ in tres partes p̄mī. cap̄les. in pīma ponit̄ mōs ipius p̄p̄ūm. In scđa remouet quoddā dubium. ibi Nam et si nō semp̄. In tercia est

P̄dicabiliū

git acceptōem propriū hic intentā. ibi (hee ait prope.) Quo ad pīmū dīcīt. q̄ p̄hi diuidit̄ p̄p̄ūm q̄drīuariā. i. quadrupl̄t̄ sūe quatuor mōis. Primo mō dīcīt̄ prop̄am qd soli alicui sp̄ēi accidit. sed nō om̄i in diuiduo illius sp̄ēi. sicut esse medicum puenit soli hoī et non om̄i. Sed dīcīt̄ p̄p̄ūm p̄ oppositū ad p̄dicāt̄ modū qd sez accidit̄ q̄ hoī s̄z nō soli. vt esse bipedē om̄i homī accidit̄ sed nō soli. quia etiā puenit auibus. Tertio mō dīcīt̄ p̄p̄ūm quod puenit om̄i soli et semper puenit. sicut risibile puenit homī.

Rotandū p̄p̄ūm puenit orīdine sequit̄ genus et sp̄ēm et dīnā et p̄cedit accidēt̄. Ratio p̄mī est. q̄ genus et sp̄ēs p̄dicanūt̄ in qd. p̄p̄ūm p̄o p̄dicat̄ in quale. sed qd est ante quale. Et seqūit̄ sp̄ēm. quia p̄p̄ūm fluit ex p̄nī p̄jū sp̄ēi. sed il̄ lud. quod ex p̄ncipīis alīcū cāt̄ur ordinē nature ē posterioris eo. Et seqūit̄ dīnā. quia dīnā p̄dicat̄ in quale esse p̄t̄iale. p̄p̄ūm vero in quale accidētale. Sed p̄dit accidens. q̄ p̄p̄ūm cōcertibilis p̄dicat̄ de suo subiecto. accidens p̄o non pueribilis. p̄ueribile aut̄ est ante non pueribile.

Querit̄ Ut̄ distinctio Porphyrii in q̄t̄ rīo mōs sit puenit̄ assignata. Odm q̄ sic. qd p̄t̄ per sufficieāt̄ entiā. quia om̄e p̄p̄ūm aut̄ est simp̄l̄t̄ aut̄ fīm qd. si sim plēciter sic est q̄rt̄us modus. Si fīm qd inqntū sez defīcit̄ a p̄p̄ūm simp̄l̄t̄. hoc est tripl̄t̄. quia vel deficit̄ in h̄ qd est om̄i et sīc est p̄mī modus. aut̄ in illa pīcula soli et sic est secundū modus. vel in illa pīcula t̄mp̄. et sic est t̄rcius modus. Vcl̄ posset̄ sic sufficiēt̄ colligi. q̄ oī p̄p̄ūm aut̄ est p̄ueribile cuī suo subiecto. aut̄ nō. Si p̄mī hoc est dupl̄t̄. quia vel t̄mp̄ inest suo subiecto. vel alīq; et alīq; nō. si p̄mū sic est p̄p̄ūm q̄rto mō. si sedm sic est p̄p̄ūm tertio mō. Si nō est p̄ueribile cuī suo subiecto. hoc est dupl̄t̄. quia v̄l̄ b̄z se in plus q̄t̄ suū subīt̄. vel ecōtra subēm b̄z se in plus q̄t̄ p̄p̄ūm. si p̄t̄ mū sic est p̄p̄ūm secūt̄ mō. si secūt̄ sic est p̄p̄ūm p̄t̄ mō. Q̄d si illa diuīlīt̄ sit p̄ueribile cuī dīnā p̄t̄. q̄a p̄mo loco ponit̄ accep̄tōes. pp̄ūm mōrēt̄ vñt̄es p̄uerientia cuī p̄p̄ūm q̄rto mō. si gradat̄ fit dīscēt̄ ad p̄p̄ūm acceptōes illius p̄dicabili. qd est p̄p̄ūm q̄rto. Et q̄d p̄t̄ sp̄ēm rōne fōt̄. Et q̄d p̄t̄ p̄p̄ūm ana logice dī de istis quō mōis. q̄d di de trib̄ p̄mī accep̄tōes fīm q̄ magis vel min̄ accedit̄ ad dīt̄os veri p̄p̄ūm. qd est p̄p̄ūm quarto mō.

Afrēstocles p̄mo thopīco p̄ ponit̄ t̄m tres mōs pp̄ūm. i. p̄p̄ūm simp̄l̄t̄. qn̄. et ad aliqđ. q̄ male dī p̄p̄ūm. q̄ dyalēt̄i diuidat̄ pp̄ūm q̄drīuarie. Et dīz q̄ sub trib̄ mōis pp̄ūm politos. p̄mo thopīco p̄ prehēdit̄ p̄bs q̄t̄. v̄l̄ positos. q̄. pp̄ūm simp̄l̄t̄ vocat̄. pp̄ūm q̄rto mō. et pp̄ūm qn̄ pp̄ūm z̄mō. Et sub p̄p̄ūm ad aliqđ co prehēdit̄ duos p̄tos mōs v̄l̄ positos. q̄ illi st̄ ad aliqđ pp̄ūm. i. v̄l̄ in ordī ad sp̄ēs. sic. pp̄ūm p̄mō. aut̄ in ordī ne ad indīdua. sicut pp̄ūm scđo mō.

Quare pp̄ūm p̄mō puenit̄ soli et nō om̄i. Dīz q̄ id. q̄. pp̄ūm p̄mō modo ort̄ur ex p̄ncipīis propriūs vñt̄s determinate speciei. vñt̄genter. tamē in quātūm igit̄ p̄sequit̄ p̄cipia speciei determinate inē

soli. sed in quantum consequitur illa pertingenter non oportet
quod in sic omnibus indiduit. et hoc modo esse medicum vel esse
geometrā est proprius hominis. quia consequitur principia hu-
mane nature questā. aīa et corpus mediāte intellectu et
volitatem. et quia hō pertingenter applicat illa principia ad
studiorū. id est non omni cōpetit. sed solum illi qui studier
talem artem.

Spēs equaliter est in omnibus indiduis. ergo e-
stiam propūm p̄to mō. Tenet sequentia. quia ille
lud cōntalia principia spēi sequuntur. **O**dīm
quod illud quod inest spēi essentiali et de necessitate. hoc in om-
nibus indiduis speciei. sed non op̄z de illo quod inest con-
tingenter. sic autem est de propio p̄mo modo. sicut esse me-
dicus inest homini ex applicatione intellectus per voluntā-
tem ad studiorū. que applicatio est pertingens. quia volun-
tas applicat intellectum liberē. neq; in omnibus eadē mo-
do intellectus ad studium applicatur. sed sūm diuersas in
clinationes diuersi afficiuntur diuersis studijs.

Allie mediciū puenit canibus. ergo non soli homi-
nes. Accedens pbatur p̄ illos cōes versus. **O**di-
tione bona lunt in cane his duo dona. Est lumen
qua mediceus dños fidelis amicus sc̄. **O**dīm quod ē
mediciū puenit canibus a natura. non tamē ab arte me-
dicina que acquiritur p̄ studium et labores. Unde canis
naturaliter habet linguā siccā et calida. grā siccitatē ex-
trahit malos humores. sed grā caliditatis facit cōcre-
cere carnes.

Allie mediciū ab arte puenit omni homini. pbatur
tur. quia omnis hō est aptus natus esse medicus.
Odīm quod ē mediciū cōvenit omni homini sūm
nature aptitudinē. quia omnis homo est susceptus medici-
ne. sed non puenit omni homini sūm arte seu habitum:
quia non omnis homo habet habitus medicinae. **E**ccl dñm quod
esse mediciū ut est propriū p̄to modo non debet dicere
aptitudinem. sed actum.

Quid sit p̄prius secundo modo.
Querit. **O**dīm quod est illud quod cōvenit om-
ni pertinens sub specie. sed non soli illi
spēi. sicut est bipedē puenit omni homini. sed non soli.
Rō est. quia sequuntur principia omnium spēi ex necessi-
tate. et quia consequitur principia omnium. ideo non soli con-
uenit. sed quia de necessitate sequitur. ideo puenit omni ins-
trumento. sicut exemplū est de hoc quod est esse bipedē.
quod non fluit ex principiis hominis in quantum homini. neq; ex
principiis animalium et homini. sed fluit ex illis sūm quod cōve-
nit in aliquo omnium instrumento quia sex in eis est forma
req̄rensis talem disponit materie ad exercendū ogatio-
nes sibi debitas. s. ad gradicendū duobus pedibus

Bipes non accedit homini. ergo non est p̄prius se-
cundū mō homini. **A**ccedens pbatur. quia bipes
impart hōre duos pedes. sed pedes sūm integras
substantias que nulli accidunt. **O**dīm lī bipes
ex p̄notato imparat duos pedes. tñ ex scato imparat hōre
duos pedes quod accedit hō. quia sibi non accidat pedes
Non oīs hō habet duos pedes. ergo ē bipedē non
accedit omni homini. **A**ns p̄z de illis homib; qui
sunt tricēs et duplē. **O**dīm quod ē bipedē capi-
tur duplē. **U**no mō ut dicit actuū. et
sic non oīs hō est bipes. neq; ut sic ē aliquo mō homini p̄-
priū. Alio mō capiē ut dicit aptitudinē ut lez idē est
quod aperte natū hōre duos pedes. et sic puenit omni homini. **E**x quo

ptz. quod aliter capiē accedit hic et in p̄mo mō. quia hic capi-
tur ut dicit aptitudinē ad actuū. sed in p̄mo capitut ut
dicit actuū. et ergo deīm est quod medicū esse actu ē p̄priū
primo mō. hic vero dī. quod ē bipedē aptitudine. est p̄-
priū secundo modo.

Aptitudo ad actu ē propriū q̄rto mō. ergo ma-
tē ponitur hic p̄ propio secundo mō. **A**ns pbatur.
qua risibile dicit aptitudinē ad ridendū. et est p̄
priū q̄rto mō. **O**dīm quod aptitudo ad actuū est pro-
priū q̄rto modo respēctu subiecti adeq̄ti. non tamē respē-
ctu cuiuslibz subiecti. **S**icut exempli ḡtia aptitudo sen-
tientiē est p̄priū q̄rto modo aliis. et tamē est propriū
secundo modo homini. sicut etiā ē bipede vel aptitudo ha-
bendi duos pedes respectu alicuiū cōmuniis innoſati.
posset dici p̄priū quarto mō. sed tamē est propriū se-
cundo modo homini.

Et h̄c tercīa acceptio p̄priū sit he-
Querit. **T**er tē polita. in qua dicit. propriū q̄r-
to modo est. quod puenit omni soli lī
non semp̄. **O**dīm quod sic. et ratō eius est. quia tale prop̄
sequitur principia p̄spēi. ideo puenit soli et necessario.
ideo puenit omni sed transmutabilē. s. sūm q̄ ipsa spēs se-
habet in certa transmutatione et dispōne. ideo non puenit
sibi sūm omne tempus et semper. sicut canescere puenit omni
homini et soli. sed non semp̄. quod soluz tē senectus.

Acanescere non puenit omni homini. ergo non est p̄-
priū tertio modo. **A**ns probat. quia non puenit for-
ti si iuuenis existat. **O**dīm lī canescere non ac-
cidat vel pueniat fortis pro isto tē. tamē accedit sibi p̄
tempore senectus si ad seniū pueniat. **E**ccl dñm. quod lī ca-
nescere non puenit actualis fortis. tamē sūm aptitudinē.
sed puenit deīt hic dicere aptitudinē. **O**st quādo v̄
si puenit hic dicit aptitudinē. tūc male addit in textu
et non semp̄. pbatur. quia canescere sūm puenit homini aptitu-
dinē. **O**dīm quod puenit vel accedit ut dicit aptitu-
dinē struitur eū omni et soli. sed in quantum dicit actum
struitur eū illo ad uerbio semp̄.

Canescere etiā puenit homini in iuuentute. ligatur
Ans probat. quia plures in iuuentute efficiuntur
cani maxime quādo sunt in uoluntate curis. iuxta
illud. Cura facit canos q̄uis homo neciat annos.
Dicendū q̄ duplex est canities. sūm essentialis vel na-
turalis que puenit homini propter magnitudinē sui ce-
rebri. quia hō habet maximū cerebri respectu sui co-
ponit et etiam humidissimum. cuius hū id est tē patur q̄
diu calor naturalis cordis fuerit fortis. sed procedente
etate et calore frigescere incipit putrefactio. et tunc facit
pilos canescere. **A**lia est canicies accidentalis. que scilicet
per accidētē pertinet. aut propter magnū sollicitudinē
et curam. p̄ter quā calor naturalis tēpescit. aut pro-
pter notabilē lesionē capitis. vñ etiā ppter debilitatē p̄le-
xīos. tilla queat multa in iuuentute. ut explentia docet.

Acanescere puenit canibus et lupis. ergo non so-
lit hō. **A**ccedens pbatur. quia canescere non est
alind q̄ acq̄rere griseos crines quos ip̄i habet.
Odīm lī canescere ex scato non est alind q̄ acq̄rere
griseos crines. tñ ex p̄notato est alind. quia p̄notat hoc quod
fiat in spē humana. vñ non sunt idē canescere et griseescere.
quia canescere determinat sibi spēm humānam. sed griseescere

Que non determinat sibi certā speciem

Propriū quarto modo est quod inest omni soli et spē.

Questiones

Dicendum quod sic ratio quia tale proprium sequitur propriae specie necariorum et intrasimutabilitate. et quia esse quaeque continetur principia propria ideo pertinet soli. et quia necariorum illa principia colectur sic pertinet omni. quia vero intrasimutabilitate. sic secundum non oportet ipsum subiectum disponi ad suscipiendum illud. ideo pertinet sibi semper. Et propter hoc etiam dicendum predicari querimus siue pertinaciter de spe id est velut et affirmatiue. quo modo dicimus omnes homines est risibilis. et omne risibile est homo.

Potandum. Quod ad proprium quanto modo requiruntur tria. scilicet virtus suppositorum. virtus temporum. et conuersibilitas siue exclusio eiusdem passionis ab omni alio. Primum innuitur per hoc quod dicitur (omni) supplemto supposito illius speciei. et cuius principiis emanat. Secundum patet per hoc quod dicitur (semper) hoc enim ad eundem semper omnem diuinam temporis excedit et necessitate inducit. Tertium patet ex hoc quia proprium quanto modo est copere soli secundum. et primum distinguuntur a proprio proprio modo. per secundum a proprio tertio modo. et tertium a proprio secundo modo.

Secunda bona definitio debet dari et opposita. scilicet ista datur per opposita. ergo non est bona. Tertior preluponit nota. quia definitio explicat unum esse definitum. sed oppositorum non est unum esse. Tertior probatur. quia omnis et soli que opponuntur. **O**mnis quod iste periticule referuntur ad diversa. quia soli referuntur ad speciem. scilicet omni referuntur ad individua eiusdem speciei.

Secunda definitio proprium pertinet alii. et ergo non est bona. Tertiis probatur. quia puerus differet ultime. que continent omnes soli et semper. sicut rationale pertinet omni homini et soli et semper homini. **O**mnis quod ultima excluditur per hoc quod est accidentum. non enim accedit specie. sed essentiale libi pertinet. eo quod essentia eius constituitur. sed prius licet aliquo modo posset dici de entia speciei. quasi essentiam sequens. non tamen est de essentia eius quasi ipsam constitutus.

Secunda pars. quia est communis. et illa est pertinens. et accedit corpori. et tamen non est proprium quanto modo corporis. Secunda pars. probatur. quia est communis. et accedit corpori. et illa est pertinens. et illa est communis. et accedit corpori. et est communis. **O**mnis quod est communis est proprium quanto modo corporis. sed non secundum modum. sed non secundum rem. quia non fluit ex principiis speciei. sed individuali. Et sicut dicitur de colorato respectu corporis mixti. quia coloratum non fluit ex principiis essentialibus corporis mixti. sed solus per plementationem. sed per plementationem respectus individuali. **E**ccl. dicitur. quod licet communis est continua accedit semper corpori. ut semper id est quod omni tempore. non tamen semper accedit corpori. ut id est quod necariorum. et sic capitur semper in illa descriptione.

Respondeo. Nam et si non rideat tamen risibilis dicitur non quod iam rideat sed quod aptus natus sit ad rideandum. hoc autem est ei semper naturale. equo binnibile.

Tertia est scoba pars huius capituli. in qua autor remonet dubium. quia posset quod dicere. hoc non semper rideat. ergo hoc proprium secundum risibile non pertinet omni soli et seipso homini. Ad hoc rideat porphyrus. et risibile videtur est. proprium hominis quia licet homo non seipso actus rideat. tamen seipso est aptus natus ad rideandum. et hoc est ei naturale sicut est hinnibile est naturale equo.

predicabilium

Queritur. Ut risibilis sit proprius hominis sicut risibile. **O**mnis quod non est per se predicate. sed risibilis de homine non potest cum sit abstractus. Tertius deinceps dicitur est significans quod vellet est totius vel formatus eius de quo pertinet. dicitur totum esse eius eo modo quo pertinet de ipso. quod ideo est quod aliqua propria dieunt esse esse talem sicut genus species et divisa. **A**llia vero dicunt esse accidentem. sicut illa que denotative probatur. ut proprium racemos.

Risibile non pertinet omni soli et seipso homini. ergo non est proprium quarto modo hominis. Tertius probatur. quia non seipso rideat uno aliquo secundum homines qui nunquam rideant sicut agrestes. **O**mnis sicut dem est in terra quod risibile non dicit actu. sed aptitudinem. et sic seipso adest quod contumelie effectu et eiusdem principiis ex quibus species causatur. **H**ic enim exempli gratia per hoc quod homo est animal rationale. proprium est ei quod sit admiratio de visu et auditu et de aliis obiectis comprehendens et quod admirationis est proreditur in inspectionem. et inspectione facta si apprehendit aliquod per modum conuenientis secundum deliciatum. sed per hoc quod natura delectatur emititur spiritus et calores ad faciem et ad partes exteriores. ex quo secundum delectatio oris et alteratio visus et fuisse. **H**ed si contraire aliquod prehendat aliquod tantum in conuenientis secundum tristitia. ad quam secundum retractio caloris et spiritus ad cor et cordis peritio et sequenter cerebri pressio. et tandem humidus lachrimabilis expulsio. et sic fit fleus.

Proprium quod non debet indicare quod est esse rei. sed risibile indicat quod est esse hominis. ut dicendo homo est animal risibile. ergo non est proprium quanto modo. **O**mnis risibile indicat quod est esse rei accidentem tantum signum a posteriori perferens. non tamen essentiale tantum causa a priori constitutus.

Frigiditas est propria qualitas aquae quanto modo in summo sibi pertinet. ut dicitur de gnatone. et non sibi in aqua. **O**mnis et frigiditas caput duplex. Unus ut est quaedam qualitas actu denotans suum subiectum. et sic non est propria modo aquae. quod non est actu aqua est frigida. **E**ccl. caput frigiditas per qualitatem quod appetitudo denominat suum subiectum. et sic est propria aquae. quod aqua nata est et frigida. **C**ontra quod dicitur. quod frigiditas quaeque actu separatur ab aqua et non frigiditas in summo et maxime pertinet aquae ex his sibi propria modo. et quod id est frigiditas est qualitas magis actio quam frigiditas. et id est minoris resistentie. quod magis actio sunt minoris resistentie ut secundum de gnatone. et ergo ignis actiones in aqua per calorem et directi oppositum frigiditatem contrariuntur eius frigiditatem et relinquent frigiditatem. Sed de caliditate ignis dicitur absque distinctione per se propria quanto modo. quod ignis est et calidus. Id non sibi caliditas est. puerus alii secundum aeris et soli. **O**mnis quod puerus igni in summo. sed conuenienter aeris soli per participationem soli vero puerus non solet. sive effectio.

Dicitur autem proprietas non pertinet propria quoniam etiam conuertitur. quicquid enim est et quis est hinnibile. et quicquid hinnibile est equus.

Tertia pars principalis huius capitulo. in qua Porphyrus accepto est propria intentione. dicitur quod illa quae est propria quanto modo no[n] pertinet de suis propriis. **N**on pertinet de suis propriis. **O**mnis enim quicquid est hinnibile est equus. et

Querit Utrum propositum in omnibus suis modis sit vel ab alijs distinctum.

Respondeo Non sed solum propositum quod est per modum est predicable quartum ab alijs distinctum, quare dicitur primo thopico, et nihil refert propositum quod est et propositum ad aliquid accidentia dici, quia unum et idem potest principiare generale ratione proprii et accidentis, non tamen accipiendo illa in extremis suis gradibus et acceptimur in quibus differunt et se copari non possunt. Unus propositum accidentis est adesse et absesse subiecto propter eius corruptio nem, sed ratio propositum est inesse subiecto nonne esse nisi si cuz corruptione ipsius. Autem propositum est universale patrum, quod est unum in multis et de multis, quia propositum convertitur cuz sua specie, et predicatur de pluribus sicut ipsa species. Sed quod sit vel distinctum ab alijs patet, nam pri mo distinguitur a genere et species que predicantur in quid.

Secundo distinguitur contra differentiam, quia differentia predicta in quale essentiale tantum aliquid de essentia species, sed propositum predictum in quale accidentale. Hoc ab accidente omnino differt, quia propositum applicatur soluz illis accidentibus predicamentibus que habent necessariam personali et intramutabilem causam in suis subiectis. Accidens vero omnino est de illis que non habent tales causas, et ex diversitate illarum causarum sumuntur diversitas in modo essendi et coiter in modo predicandi, quare sequitur quod sunt predicabili distincta.

Terzo Propositum singulare idem sunt, sed singulare non est predicable, ergo nec propositum. Et confirmatur, quia propositum et vel videtur habere oppositas rationes, sicut propositum et omnino ea propositum que non sunt soli. Universale autem conuenit pluribus. **Tertium** ad primis, quod propositum vel hic sicutur non valet cum quantum singulare, sed quantum adequatum alicui et certibile cum aliquo. Ad tertium dicendum, quod propositum et universale seu omnino non opponuntur neque accipiuntur ad idem. Nam de propositum respectu speciei, sed dicitur omnino respectu individuum species, et sic etiam habet rationem universalis. **Quarto** replicatur, individua sunt subiectibilia propria speciei, ergo non possunt ponit, prius subiectibilia propria speciei et propria, quia ponuntur subiectibilia species secundum suam formitatem essentialem quam habent in uno omnino essentiali, sed ponuntur eadem individua subiectibilia propria secundum quod consideratur secundum esse accidentale per se sequentes indifferentia suppositorum in conformitate sue nature specificae.

Verum predicabile debet predicari de pluribus, sed propositum non predicatur de pluribus, ergo non est predicable. **Quinto** probatur, quia predictatur de una sola specie cum qua pertinet. **Quintum** secundum licet propositum immediate predictetur de uno solo, tamem immediate predicatur de pluribus, quia de individuali modis spesi. **Sexto** quod secundum modum propositum videtur solum habere subiectibiliter per accidens. **Septimo** deinde alter omnis licet propositum predictetur de una sola specie cum qua convertitur, tamem ultra hoc est predictatur de multis individualibus que sunt sub illa specie cum quibus convertitur quando simul capiuntur in quantum in specie universali, et ex hoc secundo sibi etiam pertinet rationem universalis. **Sed contra.** propositum respectu individuum non est propositum sed respectu speciei, ergo etiam non est predicable nisi in ordine ad

spem. **Septimum** descendit quod propositum est predicable non absolute in ordine ad spem, neque absolute in ordine ad individualia, sed est predicable per comparationem ad spem secundum quod habet inclinationem ad individualia. **Pro** quo notandum quod spes capitur dupl. **Unus** modo secundum se et absolute sine ordine reali ad individualia, et sic non consequitur ipsam aliquod altitudinem nisi solum illud est species, ut vltas que non sunt propria modo quo logicus intendit de proprio. **Alio** modo capitur spes ut esse habet per inclinationem ad materiam signaram et individualia in quibus realiter existit, et sic propositum fluit ex principiis spes individualiter designatis. **Quintus** ratio est, quia propositum non est aliud nisi aptitudo naturae specificae ad agere vel pati, sed agere vel pati non pertinet naturae specificae nisi prout est in materia et supposito, quia actus et operationes sunt suppositorum primo metaphysicae.

Octavo duplicita sunt propria, nam secundum positionem ex materia et forma gratia materie, sicut bonum ex parte materie continet quod est carnis molle et nitide recte figura et latum, et in genere, autem pertinet esse carnis dure. **Undevigesimus** ut leones pertinent habere ungues rotundos et acutos. **Alio** pro sequitur secundum ratione forme specificae, ut esse ammirantur in quantum esse risibile et ratione sequitur hunc ex parte aie intellectualis.

Nonne predicabile dicitur distinctum per predicari de pluribus, et per seum proprium modum predicandi, sed per propriam porphirii secundum quod non definitur, ergo non est predicable. **Non** omnis porphirius explicite distinctum propositum per seum proprium modum predicandi, tamem hoc facit implicite cuz ille sufficienter posset trahiri ex eius definitione, quia per hoc quod dicitur propositum est quod accipit omni soli et semper immutabile per seum predicatur de re et non indicat quod est esse rei, que licet sit definitio proprii in ratione predicandi, tamem recte intelligi etiam potest ponit definitio proprii in ratione predicabili. **E**t quodlibet queritur, quare porphirius non definit ita bene propositum et accidens per suos propios modos predicandi, sicut facit de tribus primis. **O**mnia quod licet a predictari non est ita manifestum de proprio et accidente, sicut de tribus primis, sed inesse manifestum de eis deo, quod licet accidens, et ergo populus etiam per illud ipsum definit.

Propositum est accidens, quod non est distinctum predicable ab accidente. **A**ns, p. b. q. diuisio ens in subiectis et accidentibus est per immediata, sed propositum non est subiectum. **E**cce accidens. **O**mnia quod est propositum est accidens per seum, non autem opus, quod licet accidens predicabile, ut quod diuisit ens per subiectis et accidentibus, ibi causa accidens, per accidentem per seum, et non predicable. **H**oc propositum est accidens per seum, quod licet per seum naturaliter advenit specie post suum esse operatum, nam ut prius deinceps est, propositum non est nisi naturaliter habito specie ad accusum vel operationes, sed opus prius aliquid habere et antea posset agere vel operari.

Quartus, quod licet capitulo distinctum realiter a suo subiecto explicit, id est predicatur cum distinctio esternali et formalis, sicut illa quod distinguuntur realiter, et est eternaliter et formaliter distinctus. **O**cto h. p. b. q. diuisio multipliciter distinguitur a suo subiecto et non in locis secundum sibi etiam pertinet rationem universalis. **S**ed propositum non est realiter vel ratione, sed passio distinguitur a suo subiecto et non in locis secundum speciem, et realiter. **M**aior p. b. q. o. diuisio dividitur ad diuisione suum subiectum, et non in locis sexto metaphysicae, quod est distinctio quod est passio enim diuisio in distinctioem realiter et ratione, ita quod illa distinctio que est pro-

Questiones

predicabilium

ter opus intellectus est realis. sed ista que est per opus intellectus est rationis. **H**ed minor probat. quia omnis effectus differt realiter a sua causa ex parte. sed propria passio est effectus sui subiecti. igitur **D**inor praez. quia propria passio sicut ex subiecto vel principiis eius. et non ut a causa infra seca nec causa finali. igitur ut ab essentiâ **E**ibi considerantur est. quia in ista ratione reprobatur due opiniones. **Q**uam primum est aliquo **S**coristaz qui dicunt passionem esse formaliter distinctam a suo subiecto. sed non essentiale neque prope realiter. et sic ponunt aliam distinctionem distinctiois scilicet distinctionum alia est ex natura rei. alia rationis. distinctione ex natura rei dividitur. quia aliqua est ex natura rei propria. alia formalis. alia essentiale. alia realis. sed in omnibus difficultates salutari melius et faciliter per distinctionem realem rationis. et ergo reputatur omnino superfluum si gerere tot gradus distinctiones. **A**lia est opinio notabilium quod dicunt quod passio solus differat a suo subiecto in concreto propter relationem anemam. sicut enim ipsos ratiobibiles et homo penitus id est cant. sed in hoc differunt. quod ratiobibiles non potest ad actum ridendi quod est aliud ex tristecum nature humane. **P**rima opinio excludit per maioris probatorem. et secunda per probatorem minorum.

Hec probatur. quia illa distinguuntur realiter de quibus verificatur predicatione contradictionia realia. sed de subiecto et sua passione verificatur predicatio contradictionia realia. igitur. **D**inor probatur duplex. primo quia subiectus realiter substernit passionem. sed passio non substernit passionem. **H**ec quia passio est in subiecto. et subiectus non est realiter in subiecto. sed esse realiter in subiecto et non esse realiter in subiecto opponunt contradictiones. **T**ercio probatur. quia passio est accidentes sui subiecti. sed id est non est. et id est non est a ceteris suis propriis. ergo passio non est id est realiter cum suo subiecto. **D**inor probatur. quod propter hoc rationale non est proprium hominis. quia sibi non accidit. **Q**uarto probatur. quod illud quod est essentiale id est cum subiecto et predicatur in quod hoc est dicitur. sed proprius non est dicitur. quia alius est solus criterior predicabilitas. sicut proprium non est essentiale id est cum subiecto suo. **Q**uinto probatur. quia ratiobibile est passio hominis. et plus distinguunt ab homine quam intellectus et voluntas. quia illa supponit. sed intellectus et voluntas distinguuntur realiter ab essentia hominis. ergo et ratiobibile. **D**inor praez. quia ipsa realis multiplicatur essentia non multiplicata. **S**exto probatur. quia passio et subiectus distinguuntur predicamenta. ergo etiam realiter. **T**enet pietatis. quia predicamenta a toto genere distinguuntur realiter. licet non situatiter et essentiale. **A**ncedens probatur. quia omnis passio est naturalis potentia de secunda specie qualitatis. sed subiectus plerumque est substantia.

Quecumque sunt distincta realiter essentiale de **A**ll potest unum separare ab alio. sed deus non potest separare passionem a suo subiecto. igitur. **D**inor pater. quia deus potest omne illud quod non implicat contradictionem. **D**inor probatur duplex. primo quia si sic sequeretur quod de scientia posset fieri ignoratio. **H**ecudo quia etiam se queretur quod omnis scientia nostra esset solus conditionalis. quod scilicet screveremus passionem de subiecto. si deus non separaret eam. **O**rdinatio quod illud est argumentum **S**coristarum qui dicunt subiectum et passionem distinguiri propter rationes predicationis formaliter. sed solus essentiale propter ille motuum. **S**ed dicendum duplex. primo quod probat majoris rationis non est universaliter vera. etiam in absolutis maxime

in his ubi unum habet necessariam connectionem ad aliud. unde licet subiectum sui de se independens habet tamem necessariam connectionem ad entitatem passionis. et magis passio habet necessariam connectionem ad subiectum. **Q**uia tamem multi tenent quod deus potest separare omnia absolute distincta realiter a se in unicum et separare per se. quod est sanitatis probabile. Ideo secundum dicendum est ad minorem. quod est falsum. et ad primam probatorem est dicendum. quod isto posito hoc non est solus possibile. sed necessarium quod de scientia fieret error. quia conclusio est fallax et etiam aliquod premissarum. Et licet illa qualitas que prius fuit scientia quam conformiter repentinatur obiectum esse sic ut erat maneat quantum destruendo obiecto. non tamen manet scientia id est qualitas conformiter repentinatur obiectum sic ut est. Et hoc solet aliter sic dici. quod scientia manet destruendo obiectum quam ad id quod est absolutum in scientia. licet destruatur quantum ad id secundum quod dicitur relatum secundum dici. **A**d secundum probatorem dicitur. quod omnes res sunt contingentes referendo eas ad eam primam. que contingentes omnia producunt. si autem refutatur effectus ad causas secundas naturales tunc possunt dici necessarii. et sic de necessariis est scientia.

Allud (quod venit alicuius secundo omni eo quod non est idem essentiale cum ipso) hoc est id est essentiale taliter cum eo. sed passio respicit subiectum est hominis igitur. **V**ator est nota ex terminis. sed minor probatur sumendo pro exemplo unam passionem. ut ratiobibile respicit hominem secundum eum omni eo quod non est idem essentiale cum homine. vel homo est ratiobibile vel non. si sic habeo propositum. si non est ratiobibile. **C**ontra deus potest essentia hominis dare actum ridendi et non essentia laudis quod non est nisi quia essentia hominis est ratiobibile in potentia et non in actione lapidis. **D**icendum quod illa est ratio Johannis canonici quod ponit in sua metaphysica et nominat eam acibillem assertens se numerus viduisse aliquem thomistaz hanc rationem soluentem. **F**ed dicendum quod minor illius rationis est falsa et ad probatorem dicitur. quod secundo omni eo quod non est id est essentiale cum essentia hominis homo non est ratiobibile formaliter et potentia propinquia. licet sit ratiobibile potentia subiectiva mediata et remota. **R**atio prius est. quia potentia formalis et propinquia ad suscipientem actum ridetur dicere per potentias intellectivas que requiruntur ad hoc quod actus ridendi possit dari essentie hominis. sed potentia intellectiva realiter distinguatur ab essentia hominis. ideo si ab essentia hominis secundatur non manet homo formaliter ratiobibile neque posset ut sic deus essentia hominis dare actu ridendi per modum actus. et bene per modum qualitatis habere talis essentia potentia subiectiva remota ad suscipientem actum ridendi. Et sic patet quod ille Johannes canonicus putans se demonstrasse deceptus est per fallaciam equivoicacionis eius quod est esse in potentia. **A**ll probabile passio esset realiter distincta a suo subiecto. et per sequebiles esset unum predicabile cum accidente. **D**icendum quod accidentes accipituntur duplex. uno modo secundum quod distinguuntur contra substantiam. et sic pro prius est accidentis. Alio modo secundum quod unum predicabile distinguuntur contra alterum. et sic pro prius non est accidentis. **E**st tamem vero quod aliquod sunt illius opinionis quod passio sit eiusdem predicamenti cum suo subiecto. et tamen sic accidentis subiecti necessario ipsum sequitur. sit tamen quod solus reducitur ponatur in eodem predicamento. sed quia communis opinio oppositus dicitur. ideo simpliciter dominus est.

Dorphirii

mag. tractat.

Folio xxx

q; omnis passio realis sit de secunda specie qualitatis.

Alla non distinguunt realiter. sed passio non potest separari a suo subiecto. ergo non distinguunt realiter ab ipso. **H**oc est articulus p̄sistens. sed minor probat ex dictis quod passio h̄z inseparabilem connectionem ad subiectum. Et p̄ ex parte alterius quod habere tres angulos egales duobus rebus est passio trianguli et non potest separari ad ipsum aliquid potest. et similitudinem figura existens passio quantitatis non potest separari a quantitate. **O**mnis duplex primo quod articuli permanentibus non ligant nisi eos qui sunt sub eodem p̄sistens (cuius auctoritate affirmatur) sicut maior cui sua autoritate posset negari. **E**t dominus ad minorem utrumque ex subiectu et eius propria passio non possint separari potentia dei ordinata. tamē bene potentia dei absolute.

Ailla est q̄ eadē generatione generans. et eadem corruptione corripuntur. sunt itē realiter. sicut passio etiū subiectum sunt hominis. **O**mnis q̄ maior est vera de illis que generantur eadē generatione nature et tpe simili sunt absoluta. sicut subiectum et passio generaliter simili tpe. non tamē similitudine natura.

Alla est passio entis. et non distinguunt ab ente. **R**igis. Secunda p̄ p̄ h̄z q̄ rō metaphysicā. dāc quid est diversum ab ente est non ens. **O**mnis q̄ nō est liber passio distinguunt realiter a suo subiecto. sicut passio realis et maxime passio sp̄i sp̄ecialis q̄ meret respondeat alteri non est passio. quod alius iure in infinitis in passioneibus. **E**t ex h̄z mouentur quidam et passio non ponat directe in p̄dicamento ut sp̄es. sicut solū indirecte et reductivē reducendo ipsam ad genus sui subiecti.

Alla sunt principia sp̄i p̄sp̄i. sicut eadē insinuat. Tener q̄ua q̄ illa sunt eadē quoq; principia sunt eadē. **O**mnis q̄ eadē sunt principia sp̄i et p̄sp̄i. non tamen eadē modis nec in eodē ḡne cause quia illa sunt principia intrinseca sp̄i in ḡne causa formalis. sed sunt principia extrinseca p̄sp̄i in ḡne causa efficiētis. quod dicitur in coniunctis p̄mo posteriori et subiectū respectu p̄p̄e passio. non h̄z se in ḡne cause materiali in qua et efficiētis. **E**t quādū dicit efficiētis et materia nūc coincidit secundo phisico. **O**mnis q̄ efficiētis et materia ex q̄ nunquā coincidunt q̄ illa est ens in pura potētia. sicut efficiētis et materia ex qua se p̄nōero p̄uentunt maxime q̄n effectū non efficiētis p̄ motū et mutationē sed simplicē emanationē quo modis libet et cā passione. **E**t ex isto soluit alius argumentum efficiētis est principium motus et mutationē secundū phisico. si h̄z sp̄es et cā efficiētis passione causaret ipsam p̄ motū et lucidū sed eadem sp̄em qualitatibus est mox. **O**mnis q̄ efficiētis non semper agit p̄ motū sed quandoq; p̄ simplicē emanationē ut dicendum est.

Notandum. Q̄duplices sunt proprieates aliq; q̄ sunt proprieates aliae et subiectū a q̄bus sunt op̄atores conaturalē et usq; subiectū. sicut intellectus et voluntas et risibilitas sunt proprieates hoīs. Et illae passiones causantur a suis subiectis quod nisi sic accidētaria coia haberet centraliorē habitudine ad sua subiecta q̄ proprieates passiones cuī causentur a principiis subiecto. rū sicut albedo in cigno. et nigredo in cornu causantur a principiis p̄ extensionib; **A**llie si p̄ proprieates q̄ nō sunt proprieates subiectū. sed magis adueniunt sibi ab extrinseco q̄n ipsum subiectū est dispositū et aptatus ad tales passiones et sic lucere ē propria passio dyaphont. non

enī conuenit sibi p̄ naturā dyaphoni effectiū. sed q̄ naturā corporis luminosi. sed tamē dyaphoni ad lucere cōpatur. q̄r habet inclinatōem ad lucē. sicut p̄fectibile ad ad p̄fectōes cuī lugere p̄fectū dyaphoni ut dicitur secundū de aīa

Alla in formā dat etiā propria formā. ut inquit p̄metator. sicut passio sequit formā subiecti. sicut generans dat propria passionē et p̄p̄is nō causat a subiecto. **O**mnis q̄ dans formā dat p̄sequentiā formā mediāte formā et ideo generātis dās subiecto formā dat sub p̄p̄is passiones mediātib; p̄incipiis subiecti et ex hoc se quis p̄p̄is passiones no causent a subiecto.

Hoc id est quod adest et absit preter subiecti corruptionem.

Constat est capitulo q̄ntum et ultimum huius p̄mū tractatus. in q̄ Dorphirius determinat de quinto p̄dicabiliū q̄ est accēns. **N**on ordinis est super tacta q̄ accēns h̄z p̄fectiore modo p̄dicāti omnibus alijs. etiam sequitur p̄sa. vñ accēns p̄dicat in q̄le accēnitur nō p̄ueritib; **E**t hoc p̄ p̄dicat in quale sequitur genitū et spēm que in quid p̄dicant. h̄z et h̄z p̄ p̄dicat in q̄le accēnitur sequitur diuinaz q̄ p̄dicat in q̄le ecclesiastice. **E**t eo p̄o q̄ p̄dicat nō p̄ueritib; sicut sequitur p̄p̄i. **O**ctiā p̄p̄i est accēns p̄ se. accēns autē est accēns q̄ accēns q̄ p̄tingenter in suo subiecto. eo q̄ scilicet p̄cabit et p̄ligari ut p̄atebit et cā diffinitōib;. **E**t dividit istud capitulo in tres p̄tes p̄ncipales. in p̄ma ponit vñ diffinitōem accēnit. in secunda dividit ipmū accēns ibi dividit autē in duo. in tertio ponit duas alias diffinitōes. ibi diffiniti autē sicut. **P**rimo dicit q̄ accēns est quod adest et absit p̄er subiecti corruptionē in q̄ diffinitōe subiecti. **S**e uero vñ loq; q̄tū i diffinitōib; alioq; p̄dicabiliū

Dicitur accēns sit p̄dicabile diffinitū p̄tra alia q̄rū. **O**mnis q̄ sic et q̄ sic p̄dicabile patet. q̄ aptū natū est p̄dicari de multis. sicut albiū p̄dicat de cigno et iuue et talib; subiectis. **O**mnis autē sic dividit istud capitulo in tres p̄tes p̄ncipales. in p̄ma ponit vñ diffinitōem accēnit. in secunda dividit ipmū accēns ibi dividit autē in duo. in tertio ponit duas alias diffinitōes. ibi diffiniti autē sicut. **P**rimo dicit q̄ accēns est quod adest et absit p̄er subiecti corruptionē in q̄ diffinitōe subiecti. **S**e uero vñ loq; q̄tū i diffinitōib; alioq; p̄dicabiliū

Dicitur accēns nō est vñlo. q̄ nō est p̄dicabile. **A**ccēns propter dupl. p̄mo q̄ fīm p̄mū p̄mo posteriorū. vñiuersalitā sunt ingnabilia et incorruptibilia. sed accēns ē gnabilis et corruptibile ut p̄p̄ et p̄ma cā diffinitōe. **S**ecundū p̄baf q̄ q̄ est in singulārē h̄z est singulare nā oē receptū ē in recipiente et modū recipientis. **O**mnis ad p̄mā p̄bafōem. q̄ vñlo sunt ingnabilia et corruptibilia q̄ p̄ se nō terminant actū gnabilis vñ corruptib; et sic intelligit p̄baf dictū suū. **P**onit tñ ē gnabilis et corruptibilis et p̄tū et cā alio ad gnatiōem et corruptib; p̄tū. **S**icut accēns in vñlo est generabile et corruptibile.

Sed ad secundū p̄bafōem **O**mnis q̄ accēns fīm suā idūnā et cōtratē p̄ scilicetū acceptū nō ē in singulārē vñlo in singulārib; sicut abstrahit ab h̄z vñlo subiecto et cōpaf ad subiectū in cōi. et sic etiā sibi attribuit intēctio accēns et q̄a nō est subiectū accēns in cōi sine h̄z vñlo sic accedit nature accēns vñiuersalitā q̄ sit in singulārē vñ singulārib;

Omnis vñlo habet subiectibilia. p̄p̄ secū eiūdem ḡnis. sed accēns nullū habet subiectibilia. p̄p̄ igis. **D**icitur p̄baf. q̄ solū h̄z p̄ subiectibilia idūna de p̄nto subiectū sum aliter ḡnis. **O**mnis q̄ duplicita sunt vñiuersalitā aliae que compānd ad subiectibilia q̄b; insunt fīm ratōem. et illa sunt eiūdem p̄dicamentū cuī

Radix capitulū

p̄dōmē

s̄ylo adē

ex p̄f. d̄f. p̄f. p̄f.

do p̄f. p̄f. p̄f. p̄f. p̄f.

alio

Questiones

illis sicut patet de genere et specie. **A**lla vero que cōpātur ad subiectibilia quibus insunt p̄ inherētiā realē et illa nō dī eū usq; ḡnū cū ipis. t̄ h̄ mō p̄ priū et accēns h̄t subiectibilia de p̄to sube et t̄n ipa sunt accidentia.

Sed accēns nō h̄t p̄ priū indiuidua in quibus sit. sed est indiuidua sube. ḡnō est p̄ se vle. **O**dīm q̄ accēns habet indiuidua formalē distincta ab alijs. licet nō materialiter q̄ indiuidua sube. p̄t s̄tāt h̄t esse accēntālē (q̄d̄ inest p̄ cāz. attingētē) ponit indiuidua accēns. **E**t dīm q̄ accēns ut accēns est nō habet aliquid indiuidua. h̄t cōpāf solū ad subiecta. si p̄o capiat in rōne sp̄cē h̄t indiuidua v̄ h̄t albus hoc venies v̄ la depēdēt ad substantiam t̄tūt indiuidua p̄ suba. quia accēdens in p̄p̄to genere caret materia.

Sed dīm q̄d̄ est v̄l et loba v̄l accēns sed p̄ priū nō ē suba. ḡst accēns. et p̄p̄s. p̄ priū nō distinguuntur ab accēns. **D**icor p̄bāf q̄. p̄ priū p̄sequit̄ p̄fectū esse rei. **O**dīm q̄ duplē est accēns. t̄z diffinīt̄ p̄ dicātētē. et dīcātē. **D**icor p̄bāf q̄. p̄ priū p̄sequit̄ p̄fectū esse rei. **O**dīm q̄ duplē est accēns. t̄z diffinīt̄ p̄ dicātētē. et dīcātē. neq; est p̄s. cēntūtē rei p̄ subiectitē. et stud accēdens p̄p̄bēdit̄ p̄ priū et accēns cōe. **H**z accēns p̄ dicātē est natura accidētālē indifferēt ad multā ad que se h̄t accēntālē t̄ traſmutabilē. et dīo mō p̄ priū nō est accēdens cū sūt dēminutū ad vnu s̄bēm ex c̄ p̄ncipīt̄ fluit.

Notādūm **O**ccēns cōt̄ accēps q̄t̄ ne ad aliqd̄ inq̄t̄ ex ipso aliud inſerit. et sic capiāt̄ in fallacia accēns. **F**edo capiāt̄ accēns p̄ illo q̄d̄ est casuale et fortuitū et sic dī respecto metaphysice. q̄ de ente p̄ accēns nō est sc̄ia. **T**ercio mō suum accēns p̄ accēntālē p̄ dicātētē sūt. p̄ oīm illo q̄d̄ inest alteri accēntālē quoct̄ mō. et sic etiā p̄ priū est accēns. **Q**uarto sumif accēns p̄ forma accēntālē que cōtingēt̄ aduenit subiecto t̄ nō p̄sequit̄ p̄ncipīt̄ sp̄cē. h̄t indiuidui et sic ponit vnu p̄ dicātē ab alijs diffinīt̄ **S**ed etiā est sp̄cē qualē. q̄ accēns nō est diffinīt̄ cōtra alia. **O**dīm h̄t colorāt̄ sit genus sp̄cē et accēdens. tamē h̄t respectu diuersiū. q̄ respectu sui suh̄p̄is t̄z qualē est sp̄cē. sed respectu suoz. sc̄erioz. t̄z albi et nigri est genē. t̄ respectu sui subiecti. cui inberz ē accēns.

Querit Ut p̄ma diffinīt̄ accēns sit bene assignata. in q̄ dī accēdens est q̄d̄ adēt̄ et abēt̄ p̄ter subiecti corruptionē. **O**dīm q̄ sit. quia dāq̄ genus subiecti lectū q̄d̄ ē v̄lēg. p̄ priū modū p̄ dicātētē de suo subiecto. quod q̄d̄ subiecti est extrinsecū ipī accēns. **E**t intel ligēt̄ diffinīt̄ sit. accēns ē v̄lē q̄d̄ adēt̄ et abēt̄ p̄ter subiecti corruptionē. id est quod accēntālē p̄tingēt̄ dī subiecto p̄ dicātētē. q̄ h̄t cām mutabilem in subiecto eo q̄ accēns cōe p̄sequit̄ indiuiduū p̄pletū t̄o p̄ncipīt̄rum p̄pletoriū q̄ sunt p̄tingētia et variabilitā. p̄pter materie p̄dīcēm que gratia p̄uationis annete no p̄rmitit aliquā formā in ea receptam imp̄mutabiliter p̄manere. t̄o bene dī q̄ accēdens adēt̄ et abēt̄. et quia accēdens est aduentītē nature ideo subiectus p̄ter subiecti corruptionē. quia aduenit subiecto post suum esse p̄plexū. neq; p̄stituens neq; corrumpens ip̄z. **E**t dicunt aliq̄ p̄stud p̄plexū n̄ p̄ter subiecti corruptionē debeat determinare istud verbu. abēt̄ soluēdo p̄t̄ argumenta. que sūt de morte et p̄bustione. que quidē accēdenā quāuis nō assūt subiecto p̄ter eius corrup-

predicabilium.

Non possunt tamē obesse eidē p̄ter eiō corruptionē. **S**ola species diffinīt̄ v̄l illud q̄d̄ habet modū speciei. sed accēdens nō est sp̄cē. neq; h̄t modū sp̄cē. ergo male diffinīt̄. **D**icor p̄bāf p̄ leōa p̄t̄ q̄ accēdens h̄t diffinīt̄ p̄ p̄t̄ationē ad suum subiectū. sed sūt illā habitudinem nō est sp̄cē. **O**dīm q̄ accēdens v̄l diffinīt̄ habet modū speciei quo ad modū diffinīt̄ sūt. t̄z diffinīt̄ sua dāq̄ p̄ aliquod p̄t̄itus loco ḡnū et alīnd̄ p̄t̄itus loco dīne t̄ nō quo ad p̄dicātē nem sic t̄z q̄ habaret habitū quāe ad indiuidua. ut sp̄cē in ratione p̄dicābili.

Sed v̄l diffinīt̄ habet esse necārium et finitū p̄ ipso posteriorē. sed accēns nō habet esse necārium et finitū. ergo honest diffinīt̄. **D**icor p̄bāf q̄ accēdens habet cām mutabilem in subiecto. q̄ ip̄m est mutabile. **O**dīm q̄ accēns accēns duplētē uno modo in v̄l inq̄t̄um abēt̄ h̄t subiecto vel illo et p̄t̄atur ad subiectū in q̄mū et sic est imp̄mutabili saltem p̄le et h̄t diffinīt̄. **H**lio accēps in p̄p̄t̄ulari v̄ est in v̄l illo subiecto et sic est corruptibile ex diversis tamē causis et infra magis tangit̄. **E**t q̄d̄ dī accēdens in vnuersali h̄t diffinīt̄ p̄ adēt̄ et abēt̄ que nominant corruptionē. q̄ accēns in vnuersali est corruptibile. Rādēr aliq̄ q̄t̄ omē accēns sit corruptibilem et cētētē. no t̄m̄ ee cētētē. **H**z q̄ diffinīt̄ dicit̄ ee cētētē rei. ideo aliter dīm est q̄ accēns h̄t diffinīt̄ in v̄l. et tamē habet ordinē ad accēntālē p̄t̄icularia ad quo p̄ corruptiōne ex h̄tētē corruptiōne et ḡnaf. q̄re erit̄ p̄ adēt̄ et abēt̄ diffinīt̄.

Sed nulla bona diffinīt̄ p̄t̄ dari p̄ opposita copula latētē sumptā. h̄t adēt̄ et abēt̄ h̄t mō sunt opposita ergo nō p̄t̄ p̄oni in vna diffinītē. **D**icor p̄bāf q̄ alis in diffinītē implicare p̄radictio. **O**dīm q̄ adēt̄ et abēt̄ nō capiunt h̄t ut op̄omittit̄ quia nō capiunt sūt idē instante t̄gis. sed solū ut p̄ ipa circūs loquimur modū p̄ dicātētē ipūtētē accidentē respectū subiecti. q̄ est cōtingētē et accidētālē p̄ dicātētē de suo subiecto. **E**t dīm q̄ adēt̄ et abēt̄ capiunt h̄t ut dīcunt aptitudinē. sed nihil p̄būt̄ opposita sūt aptitudinē eidem subiecto inēt̄. Quia non est incoquētē etādem hominē habere aptitudinem. ad esse albus et cēnigrum et sic est in p̄posito. **E**t capiunt h̄t adēt̄ et abēt̄ ut dīcunt aptitudinem ad affirmari v̄l negatītē p̄ dicātē. et p̄ h̄t p̄mo excludunt̄ accidētālē in abstracto sumta. sicut ē albedo et nigredo. q̄uis ēm̄ illa possunt adēt̄ et abēt̄ id ē inherēt̄ et nō inherēt̄ subiecto. non tamen possunt vere p̄ dicātē de subiecto. **E**cēdūt̄ excludunt̄ p̄ res integrales substātētē. sicut sūt vngues crines et aures. quia partes integrales nō p̄ dicātē vere et affirmatiōne de suis totis.

Arguitur Noc albus ē aptūtē affirmatiōne et negatiōne p̄ dicātētē de subiecto. et tamē nō est accidētālē p̄ dicātē. ergo diffinīt̄ querit̄ aliter. a diffinīt̄ **S**ecundā pars alītētē p̄bāf. q̄ non est vnuersale. **O**dīm q̄ tota diffinīt̄ accēns non p̄uenit huic albo. sed excludit̄ p̄ h̄t q̄ dī q̄d̄ q̄d̄ refert̄ vnuersale subiectū. sed h̄t album non est vnuersale cum sit indiuiduū. **S**ed dīceres diffinīt̄ debet p̄uenire diffinīt̄ et cuīt̄ bet p̄t̄ento sub ip̄o. sed sub accidētālē vnuersale cōt̄inen̄tur accidentētē p̄t̄icularia. ergo ista diffinītē etiam conuenit accidentētē p̄t̄icularibus. **D**icendum q̄ accēdens in vnuersali. p̄ p̄ma intentione potest capi duplē

vno modo fin se et absolute. et sic quicquid realiter dicitur de ipso. dicit etiam de quolibet contento sub ipso. Alio modo caput vel haber ordinem ad intentiones secundum et sic aliquid potest dicit de ipso quod tamen negatur de potentia sub eo. **E**st dicendum quod sub accidente ut hic diffinitus non pertinet hoc accidentis vel illud in quantum hoc demonstrat individuum. sed ut demonstrat species et genus accidentis ad subiectum proprium. et sub accidente ut hic diffinitus pertinet albus nigra color atque et sicut coloratum non potest abesse subiecto ergo non est accidentis ut hic diffinitus. **A**ns probat quia non contingit dare hominem non coloratum.

Dicendum licet coloratum actualiter non posset ab esse subiecto. tamen non repugnat sibi quia color non radicatur in essentialibus principiis hominis. sed in propriis copositionibus que transmutabilia sunt. et quia coloratum solum adest per suas species et individua species. ideo quando unum contrarium expellit alterum semper remanet subiectum coloratum.

Alterum est accidens accidentis. et tam non impossibile est inherere abesse accidentem per eius corruptionem. Secunda pars probat quod accidentis separationem est eius corruptione. Dicendum quod duplex est inherencia. quodam est qua accidentis actualiter inheret. et illa de facto separabatur ab accidente. ut patet in sacramento altaris et ergo est accidentis accidentis. Tertia est inheretia a posteriori. et illa non separabatur ab accidente. Sed ut sit de eentia accidentis vel proprietiatis sequentes in fratre dicitur.

Alterum est substantialis sicut aia potest adesse et abesse per subiecti corruptionem. et tam non est accidentis. Prima pars assumptio probat. quia forma substantialis adest et abesse materie prima per eius corruptionem. cum ipsa finis per se est in generabilis et incorruptibilis. Dicendum quod subiectum sumitur dupliciter uno modo pro subiecto forme accidentalis quod scilicet est totum compositum ex materia et forma substantiali. et sic sumitur hic. sed tunc forma substantialis non adest et abesse subiecto per eius corruptionem. Alio modo accipitur subiectum pro ente in pura potentia. et sic materia prima est subiectum forme substantialis. sed isto modo non accipitur per se ipsum. Ut dicendum quod licet materia per separationem forme substantialis non corruptatur sed suam substantialiam corruptum tam finis esse actu. quod materia non habet esse nisi a forma.

Dicitur et probatur sunt accidentia. et tam non adest. Secundo exclusum est tunc unius criterium predicatione vere alicuius. Non albus est apud alios. neque negatur potest adesse. et tam non adest. quod est altera definitionis. Quod non est unius criterium. Obiectum autem hunc ab aliis non refutatur. Vnde si alicuius est unius criterium. et non est unius criterium. Dicendum quod per intentionem potest capi

albus et ethiops nitens candore preter subiecti corruptionem.

Ista est secunda pars huius capituli. in qua ponit divisionem accidentis. et dividit duo. quod primo facit hoc. Secundo removet dubiam ibi (potest tam) Quo ad primum dicit quod accidentis in communi tam diffiniti dividuntur in aliis. scilicet in accidentibus inseparabili. et in accidentibus separabili. et sicut dormire moueri descerere. sed accidentis inseparabile sicut nigrum in corvo et ethiopem quod inseparabiliter eis accidit. Et quod posset aliquis dicere quod omne accidentis iuxta distinctionem precedentem per abesse suo subiecto. ergo nigredo in corvo non est accidentis inseparabile. Ad hoc rident porphiri. quod corrumperetur intelligi albus et ethiops nitens candore. id est albus per subiecti corruptionem.

Returum non obstante predicta distinctione accidentis sit huius per separabile et inseparabile divisionem. Dicendum quod si est. quod omne accidentis communis de quo est huius ad positum sicut a principio complexione libus individuali. ut ergo illa principia sunt a subiecto facti. sicut causant accidentis separabile. aut sunt formatae et radicatae in suis subiectis. et sic causant accidentis inseparabile. Ex quo sumitur quod alia causam inseparabilitatis huius accidentis propria in specie. et accidentis in individuali. quod prius inseparabilitatem emanat ex principio speciei et immediate suam essentiam sequitur. sed accidentis communis causa sit inseparabile. non tam ita intrinsece. sicut naturam sui subiecti sicut prius. sed ratione sue complexione vel alius cuius alterius extrinseci. et sic unum sine altero intelligi. sed proprium sine suo subiecto proprio intelligi non potest. Secretum ipsum accipiendo. neque potest subiectum proprium intelligi sub opposito. proprium sicut subiectum accidentis inseparabilis per intelligi sub opposita forma. Quibus dinervatur causa est. quod ipsa per sua principia essentialia est tota ea prima ipsius proprii. sed polita causa prima ponit effectus. Sed idius dum per sua principia subalta sunt materia et forma. non est tota causa negata. prima accidentis inseparabilis. sed mediante disponere complexionali quam sequitur. tale accidentis vel proprii effectus. et ideo remota per intellectum ratione vel quomodo liber transmutata. adhuc substantialia manet salua et sic accidentis inseparabile cum illis disponibilibus removet. aut cum eadem complexione separatur. et isto sic statim per subiectum intelligi sub opposita qualitate.

Retume accidentis adest et abesse per subiecti corruptionem. nullum est accidentis inseparabile. Oportet quod quod est inseparabile non per abesse subiecto. Omnes dupliciter. primo quod accidentis non est inseparabile per ratione quod nullum est inseparabile. sed potius contrarie quod difficulter a suo subiecto separatur. Alio dicendum quod licet accidentis inseparabile non possit separari finem rem. et non inseparabile dicitur. potius non separari finem intellectum. quod ut dicit porphyrius corrumperetur intelligi albus. et ethiops nitens candore per subiecti corruptionem.

Accidentis inseparabile coincidit cum proprio. quod non est mecum dividens accidentis esse. His probat quod proprium non potest abesse suo subiecto finem rem. sed huius finis intellectus sicut accidentis inseparabile homo enim per intellectum sine risibili cum non dependeat ab eo. **O**mnes licet proprium possit abesse suo subiecto. et subiectum intelligit sicut proprio finis intellectum simplicem. non tam finis intellectum dividendum de quo intelligit. Porphyrius quando dicit quod corrumperetur intelligi albus. Unde intellectus simplex est qui intelligit simpliciter res non complexas.

Questiones

do eas affirmatiue vel negatiue. sed intellectus dicitur
compositus qui intelligendo res componit unam eam
alia. aut diuidit unam ab alia.

Accidens inseparabile non potest
vere diuidi et negari de suo
subiecto. ergo non potest sibi abs
esse finis intellectus dividenter. An si p. b. q. ille intellectus
est falsus q. intelligit re alterum q. est. sed coruus non
est sine negatione. **O**rdinatur q. ille intellectus est falsus q.
intelligit re alterum q. est v. p. e. sed coruus non sit albus
per tamē esse albus maxime considerando eius principia essen
tialia tamen. Et h. est q. alijs sic dicit q. licet accidens inseparabilis
non possit vere diuidi et negari de suo subiecto per
simplicem copulam in propriae de inesse. ut coruus non est niger
potest in vere negari a suo subiecto in propriae modalitate de pos
sibili. ut iste sunt vere coruus non potest esse niger. cignus non
potest esse albus. et ita intelligit porphyrinus deinde suus

Per q. dicit pruis deinde est q. accidens inseparabile non
potest absesse suo subiecto finis rem. Dicendum q. est du
plex constitutio subiecti. una est substantialis que est ex ma
teria et forma et loquendo de tali constitutio accidens inseparabilis
potest abesse finis rem subiecto manente eodem subalter
Alia est constitutio accidentalis scilicet in eadem v. taliter
omnis et sic accidens inseparabile non potest finis rem abesse suo subie
cto q. p. ad ipsum ut ad canem. sed manente causa scilicet
pleriori manet accidens et sic debet hoc intelligi q. p. deinde est

Alde est accidens separabile et inseparabile. ergo membra
divisionis coincidunt. An p. b. q. albedo est
accidens inseparabile in cibis et separabile in homi
mine. **O**rcendum q. idem accidens potest esse separabi
le et inseparabile respectu diversorum. non tamē respectu eius
dem. sicut albedo respectu hois est separabilis. sed respectu
cigni est inseparabilis non potest considerando principia subja
cia cigni. sed magis pensando principia spacioalicia q.
consequuntur totam speciem. quare etiam tale accidens in omnibus
individuis speciei. **U**nde q. idem accidens in nume
ro non est separabile et inseparabile. tamen idem accidens in specie
quod differenter ad sua subiecta comparatur

Alligatum grammaticum est idem accidens numero se
parabile et inseparabile. patet q. est separabile a sorte
puero et est inseparabile a seipso sene. et iam doc
to. **D**icendum q. non est inconveniens unum et idem ac
cidens numero successivae esse separabile et inseparabile
et sic est de accidente de quo assumit argumentum. Sicut
in simili idem moribus in principio potest esse curabilis
qui tamē in fine sit incurabilis

Diffinitur autem sic quoq. accidens est q. co
tingit eidem inesse et non inesse. Vnde q. ne
q. differentia neq. proprium sit. semper autem
est in subiecto subsistens. Omibus ergo de
terminatis que pposita sunt dico autem ge
nere specie differentia proprio et accidente:
Dicitur que eis coia sunt et que propria

Ista est tercias pars huius capituli quinti. in qua po
nit duas alias diffinitiones accidens. dicens primo q. ac
cidens est. quod contingit eidem inesse et non inesse. ut al
bum potest homini inesse et absesse. Vnde quod neq. est

predicabilium

genus. neq. species. neq. differentia. neq. proprium. sem
per autem est in subiecto subsistens. **L**unc epilogat cir
ca dicta. dices q. determinatis omnibus que posita sunt
scilicet genere specie differentia. proprium et accidente. ostendendum est
plerumque q. sunt eis coia et que propria. H. est ostendendum
est in quibus inueniuntur et in quibus differunt

Anus diffinitio est tamen una diffinitio sexto to
picorum. ergo inconvenienter accidens tripli dif
finitione notificata. **O**rcendum q. unus rei est
tamen una diffinitio essentialis. sicut unus rei est tamen unus
esse entia generatum per illam diffinitionem ut de sexto topo
topicorum. tamē unus rei diversimode considerante p. et
plures diffinitiones accidens. et sic etiam diversimode
dant tres diffinitiones de accidente. q. prima daf de acci
dente q. p. rationem ad suum subiectum in quo est et a q.
esse habet. et tangit in ea p. prius modus predicationis ac
cidentis. quare de sibi inuenire in ratio ne predicablevis
Secunda daf p. rationem ad suam causam per qua
inest subiecto quo est contingens. Tercia daf p. abnego
ratione aliorum. et de illis duabus ultimis diffinitionibus
dicit **A**ristoteles. q. prima est melior. q. secunda quia ad co
gnoscendum secundam oportet scire qd sit genus qd spe
cies et. sed hoc non oportet de alia

Querit **A**lterum accidens bene diffiniat
a Porphyrio. cum dicit accidens
est quod contingit eidem inesse et non
inesse. **D**icendum q. sic. et debet contingit repeti ad
non inesse ut accidens est quod contingit eidem inesse et non
contingit eidem non inesse q. nisi sic denotaret potest p. o
pinaria ad simul inesse et non inesse. **O**ste est ratio diffini
tionis. quia accidens inest subiecto suo p. causam vari
abilem et mutabilem et non p. causam stantem v. immob
ilem. ergo non inest suo subiecto de necessitate. sed potest
contingenter et sic contingit ipsum inesse et non inesse et per hoc
excluditur p. prius quia tale inest per causam necessaria
tiam quare semper inest suo subiecto

Alta diffinitio non videt alia a precedente. q. est sic
est p. tua. **A**ccidens p. b. q. idem est inesse et non
inesse ex una parte. et adesse et absesse ex alia parte
Ordinatur sicut idem tamē alter exponunt. q. adesse
et absesse exponunt logicaliter. sed inesse et non inesse exponunt
realiter. q. tamē inesse et non inesse etiam logicaliter ex
ponit p. et. si aliter dicendum est q. ista secunda diffinitio solū rōe
differt a prima q. prima daf q. dici de et secunda daf q. et in
Alta diffinitio inuenit alteri. g. nō est bona. An si
p. b. q. inuenit oī locato. scilicet vino q. contingit do
lio inesse et non inesse. Et sicut inuenit p. b. integratis
bus q. contingit manu inesse et non inesse. **O**rdinatur q. aliud est
modus eendi in q. accidens est in subiecto et locatu et loco. v. l.
etiam p. integraliter in suo toto. ut patet q. p. phisico. **E**t
ista diffinitio solū intelligit de quanto modo eendi in

Alta diffinitio non inuenit omni p. et sub diffini
tione. g. nō est bona. An p. b. q. non inuenit moueri
re respectu celorum. q. non contingit celum non moueri.
Ordinatur q. h. celum p. moueat potest in moueri et non moueri.
v. motus celorum dupl. capiuntur. uno modo ut p. atatur ad fines
proximi scilicet ad continuā g. n. et corruptōem istorum. iste
ratio et sic motus celorum non cessat natat. et q. p. g. mouetur
solū illū finē motus celorum in dixerū motus celorum et p. et
Alio modo p. ad finem ultimum q. finis est p. et. nūc be
atoz et sic celum etiam naturaliter q. celum scilicet hic finis p. non co
gnouerunt. **U**nde dicitur q. h. moueri non potest inesse et non inesse

potentia naturali tamē bene potentia supernaturali
Mis in diffinitio eius non suerit. *Sed ea p. pbaf. q. non*
pnt non inee petro v. corpī. H̄om̄ licet illa acci-
dentia non pnt abee sū naturā generatā quātū v. colo-
rati tū pnt inee t. non inee successiue sū aliquod suū in-
ferius sicut coloratū potest non inessē sū albedinē t. hoc
sufficit ad ratione accidentis.

Mis inee t. non inessē sunt traditō: se oportet. ḡnō
pnt de uno significari. H̄om̄ q̄uis no pnt de
vno significari sūl t. in actu. tū sū successiue t. apti-
tudine quo mō h̄ capiunt. q. dēm̄ est supius q. ppter h̄
moriū h̄ pblum ptingit debet repeti cuā sedā clausula
diffinitiōis. Sed q̄ inee t. non inee v. dicitur aptitudi-
nem̄ no sint opposita pater. q. pnt vni t. eiēs suenire
eo q̄ accis subiecto inherens simul habet et aptitudiez
vt non inhereat. sed prima aptitudi est puentia acutis
secunda vero distans ab actu.

Mis vniuersale p se t. necessario inee suis singu-
larib. sed accis est vle ergo p se inerit.
Dicendum q̄ accidentis in ratione accidentis
no est vle ppat ad sua singularia sū magis ppat ad
sua subiecta. t. q. ptingenter respicit illa tō p inee t. non
inee. Si vlo capiat i. roe ḡnis v. sp̄c̄ sui p dicam̄. sic q̄
se inee suis induit sicut albū p se inee huic albo.

Quit tercius diffinitio accidentis si couenient p
negatōez assignari. H̄om̄ q̄ sit. q̄ dat p
*ḡnō genus qd̄ est vle subintellectū in h̄ rela-
tivo quod. t. p negatōem alioz pdicabiliū. Et diffini-
tur accidentis p negatōez alioz pdicabiliū p̄f̄ duas cas
Prima q. accidentis est ultimū pdicabile t. si aliqd̄ pcedēs
diffinitiē p negatōem accidentis pmittere p p̄f̄ p̄f̄
peritio p̄f̄ p̄f̄ ignotū p alioz ignotū. q. adhuc non sciret
qd̄ eēt accidentis v. alioz posteriō eo. Et q. alia pdicabiliia
ia diffinita sunt sic accidentis bñ p̄f̄ p negatōez ipoꝝ diffi-
niti. Seda cā ēt alia pdicabiliia necāria sunt quo ad
eoz inherētias vt p̄f̄ trācurrēdo singula sū accidentis quo
ad sua inherētia no cadit sub necessitate t. sic quod amō
p̄uat necessitate inherētia i. alioz regēt q̄ etiā p̄ abnegatio
*non aliorum diffinitur.**

Mis nulla bona diffinitio dō dari p negatōem vel
p negatōes. sū ista diffinitio ē h̄mōi ignē. Hor
pbaf. q̄ dō neq̄ gen̄ neq̄ sp̄s. tē. H̄om̄ q̄
nulla bona diffinitio dō dari p purā negatōem ita autē
*dāk p vna pticula affirmatiā. sūl sp̄ autē est in sub-
iecto subiectis. Ell̄ dōm̄ q̄ p̄ istas negatōes dāk intel-
ligi affirmaciōes q̄r̄ bi p̄t aliqd̄ affirmatiā diffinitiē
Nā qn̄ d̄: (neq̄ gen̄ neq̄ sp̄s) q̄ pdicat in qd̄ das itel
ligi q̄ accidentis pdicat in qle. t cu d̄: (neq̄ dā) q̄ pdicat i
*qle entiā das intellegi q̄ accidentis pdicat in qle accidentale**

Mis accis est via alia t. male diffiniti p̄ abnegatiō
ne alioz. Aīs. pbaf. q̄ color ē accidentis tñ ē gen̄
sūl t. albedo est accidentis tñ ē sp̄s t ita dōm̄ est de
aliis. H̄om̄ q̄ accidentis potest capi dupl̄. vno mō in p̄
prio ḡne t. abstractie p̄ accidente pdicamētali t tūc qn̄q̄
est genus qn̄q̄ sp̄s. sūl qb̄z alia t alia habitudinē ad
sua inferiōra. Alio mō capiat p̄cretive p̄ accidente pdicat
h̄būl. qd̄ significat naturā accidentis cōcernētum subiectū
qd̄ ē extra genus eius t. sic no est alia. q̄ alia causant p̄
intellectum ex habitudine nature ad inferiora. sed ac-
cidentis causatur ex habitudine nature accidentis
ad subiectum.

Mis ista diffinitio cōuenit anime ergo no est bona
mis pbatur. quia aīa neq̄ est genus neq̄ sp̄s
tc. semp̄ aut est in subiecto subiectis. H̄om̄
q̄ aīa no subiectis in subiecto ut hic capiat. q̄ p̄ subiectū
intelligit totū p̄positū ex materia & forma substantiali
anima aut no subiectis in toto p̄posito sed solū in mate-
ria sūm̄ doctorem sanctū t capiat hic subiectis cōmunit̄
pro illo quod in alto existit. quia subiectere p̄p̄te dictū
solum p̄me substantiē cōuenit.

Mis Ultima pticula hui diffinitiōis videt repug-
nare p̄me diffinitiōi ḡ male ponit. Mis. pbaf
qd̄ semp̄ est in subiecto subiectis no ade t abē
quod dicit diffinitio p̄ma. Et confirmat q̄ accis sepe
corripit ut calidū in aqua per ignis remotionem
Dicendum q̄ illud aduerbiū temp̄ capiat dupliciter. v. .
no mō ve distribuit. p̄ om̄ tpe generalē. t sic no capiat
bic. q̄ si sic tue accis nūc posset abee subiecto cuā ines-
ser nūc accis t no ptingenter. Alio mō sum̄ p̄d̄ str̄i-
buit. p̄ om̄ tpe duratōis accidentis t sic dō h̄sum̄. v. sic
sensus accis qd̄ diu ēt est in subiecto ut h̄ referendo ad
cām̄ naturale t qn̄ no est no est in subiecto. Ad cōf̄r̄
maicēm̄ est dōm̄ q̄ accis sp̄ est in subiecto qd̄ diu ēt ex
istens. Un̄ nihil. pbibet tpm̄ qn̄q̄ corrumpi

Mis sūt qd̄a accidentia q̄ cuā durat no sunt in subiecto
to igit. Mis. pbaf. q̄ in sacramēto altaris qd̄tis
stunt sine subiecto cuā post plectorez ibi no sit suba pa-
nis neq̄ pnt de nouo inee corpī xp̄i qd̄ ē glosum t ipalſi
ble tō no alterat ad subiectas bmoz qd̄tates. Mi
cēdū q̄ qn̄ illa accidentia p̄ pture diuina luxterat sūt h̄
iecto seruat nihilomin⁹ t̄ aptitudinē inherēdi que cōz
sequit̄ inseparabilē naturā accidentis t remanet pture di-
uita in illo cēt̄ individuato quod prius habeant vno
sunt singulāria t sensibilia.

Querit dēcis. **M**is q̄ no q̄lteriq̄ accipiat. **O**stēm̄ dupl̄ inherē-

tiā. s. actualis t̄ acrual vnio accidentis cuā subiecto t de h̄

la certū est q̄ no sit de cēntia accidentis. q̄ de facto sepa-

ab eo t̄ p̄z in venerabilē sacramēto eucharistie. sū nullā

res p̄tē sūt sua p̄tē cēntia. **A**lia ē inherētia aptitudi-

nalis q̄ ē possibil vno accidentis cuā subiecto t illa inherē-

tia no est de cēntia accidentis. sed est p̄p̄ta passio necārio

sp̄m accidentis p̄sequens. Et h̄ p̄t multipl̄ pbari. p̄mo q̄

intellectual̄ acties figi p̄tē in entitatē accidentis substrata

habitudine accidentis cuā subiecto no cōtelligēdo h̄c ip-

am̄ habitudem qd̄ fieri no posset si inherētia ētē de es

entia accidentis. **S**edo pbaf. q̄ nullū respectū est de es

entia absoluti. sū inherētia ētē respectū q̄ est qd̄a

relatio fundamentalis q̄ no erit de cēntia accidentis saltez

absolutoy. **P**atioz p̄z. q̄ absolutū ētē respectū. sed

posteriō no est de cēntia positū. **T**ercio. pbaf. q̄ entitas

accidentis p̄tē intelligi t̄ pdicari sine respectū ad subiectūz ḡ

Questiones

comuni vnioco & sic non essent generalissima quod falsius est. Quinto patet idem quod sicut se habet per se esse ad substantias ita se habet esse in alio ad accidentem. sed per se esse non est de essentia substantiae sed passio eius. ut patet in predicationis. igitur et ceterum.

Arguitur illud est idem essentialiter alicuius est extrinsecus entia sue. sed aptitudinis inherentia sive posse inherere quod id est est in modis igitur et ceterum. Dator nota est exterius. circumscripsi em omnibus accidentibus quod remanet est essentia. Dicitur probatur quod circumscripsi omnis ab essentia albedinis adhuc huiusmodi dicitur inherenti per quam a subiecta distinguitur & acceditia in sacramento altaris separata sunt propter illam aptitudinem accidentis remanent. Dicitur quod minor est ista. Et ad probandum hoc quod circumscripsi ab essentia omni eo quod non est de essentia ei non remanet in eo posse inherere formaliter sed tamen fundamentaliter ibi enim non est formaliter inherentia aptitudinaliter sed est essentia accidentis quod postea est fundatum illius inherenti. et quod illa essentia est diminuta & defecta ideo non pertinet sibi per se esse sicut subiectum. Etiam illud dicitur quod se esse quod habet quod dicitur quod sequitur esse non in subiecto quod non est verum de accidente.

Anon nomine accidens implicat entitatem accidentalem eum quod habitudine ad subiectum videtur & talis habudo sit de essentia accidentis. Unde probatur quod accidens est quod si a cades a subiecto vel cades ad subiectum. Dicitur enim accidens quod si a cades vel ad cades eo quod cadit a subiecto vel ad subiectum. Unde quoniam in hoc nomine accidens ut sic inseparabiliter impliqueat habitudo ad subiectum tamen in eo quod est accidens tantummodo habitudini substratum non implicatur habitudo ad subiectum. sed ipsum recipit per sub habitudinem genitrix vel specie. habitudine ad subiectum non est intellectus. Et quoniam ad minus habitando est de essentia accidentis respectu. Unde quod illi accidentis est dupla habitudo. una est habitudo obiectiva ad suorum correlatum & illa habitudo est ipsa met natura relativa. Alia est habitudo effectiva vel etiam subiectiva & illa intellectus relationis supradicti. quod relatio sub intellectu est vel specie per intelligi. et est habitudo ad subiectum non cointellectus.

Allud quo formaliter accidens est est sibi id est essentialiter. sed inherenter est in modo igitur. Minor probatur per ipsum septimum metaphysice. quod accidentia sunt entia eo quod sunt taliter entia. id est non sunt formaliter entia nisi quod sunt inherenter. Et affirmatur Boetius quod dicitur quod accidentis esse est inesse. Unde quod accidens est esse entia id est subiecte in genere cause efficientis non formaliter & hec in autoritate platonis non reduplicatur cum formaliter vel materialiter intrinsecus sed reduplicatur solu[m] cum extrinsecus. Ad confirmationem dicitur Boetius non loquitur de esse accidentis essentia sed de aliis quod sequitur essentia quod aliquid vocatur ex existentie naturali. Ite[m] enim accidentia in sacramento altaris sunt sine subiecto tamen hoc non contineantur eis nisi ex divina virtute sustentari ut dicit sanctus Thomas in tercio parte.

Assentia. Consequenter probatur quod quelibet per definitionem est de essentia diffiniti. Unde quod vero est de diffinitione quid dicatur a & essentiali modo accidentis diffiniti & inesse vel inherenter diffinitione descriptiva. et accidentaliter. Ut dicendum per ipsum Doctorum scimus esse ens in subiecto non est diffinitio accidentis neque esse ens per se sine subiecto est diffinitio subiecte & loquitur de diffinitione essentiali quod ens non per se est genitrix vel prius probatum est.

predicabilium

Inherentia est de essentia huius inherenter & illius sed hec inherenter & illa sunt accidentia. ergo inherenter est de essentia aliquius accidentis. Dicendum quod inherenter est bene de essentia aliquip accidentium quod scilicet non sunt aliud nisi respectus ibe rendi ut sunt accidentia respectiva subiectae vel effectu. sed non est de essentia illorum accidentium que non sunt respectus inherenti ut sunt accidentia absoluta vel etiam respectiva obiectiva vel terminativa.

Illud est de essentia accidentis. per quod accidens differt a substantia. sed per inherenter a minus apertitudinaliter accidentis a substantia differt igitur. Unde quod accidentes non differt a substantia actualem inherenter. quod alios quod sit in sacramento altaris non distinguuntur a substantia. neque per inherenter apertitudinaliter nulli a posteriori que distinctio licet sit accidentalis est tamen signus distinctionis essentialis. Sequitur textus.

Omimune quid est omnibus de pluribus predicari. sed genus quid est de species & de individualibus & differentia simili ter. species autem de his que sub ipsa sunt individualibus. At vero proprius & de specie cuius est proprium & de his que sub specie sunt individualibus. accidentis autem & de species & de individualibus. Namque animal de equis et bovis & canibus predicatur quae sunt species & de hoc equo & de hoc asino & de hoc bove que sunt individualia. irrationalia vero et de equis & de bovis & de his quod sunt particulares predicatur. Species autem ut homo solum debitis que sunt particulares homines predicatur. Proprium autem te quod est risibile de homine et de his que sunt particulares. Nigrum autem et de specie corvo & de his que sunt particulares quod est accidentis inseparabile & moueri. de homine & de equo quod est accidentis separabile sed principaliter quid est de individualibus. secundo vero loco de his quod continent individualia.

Iste est tractatus sed unus huius libri in quo Porphyrius determinat de quinque predicabilibus partibus propria scilicet ea ad invenientiam penes convenientiam & differentiationem. Et continet iste tractatus quinq[ue] capitula. in primo agit de operatione omnium predicabilium ad invenientiam generali. Secundo preparatur in speciali genere ad quatuor sequentia

Porphirii ad tractat. Folio xxxviii

In tercio differētia p̄paf ad tria sequētia. In q̄rto p̄pa tur sp̄es ad duo sequētia. In q̄nto cōparat p̄pui ad accidens. Dicēs p̄mo q̄ oia p̄dicabiliā in h̄ p̄uenit q̄ de plurib⁹ p̄dicantur. Sed differēter. q̄ gen⁹ dñna p̄ dicant de p̄pib⁹ et in diuiduis. sp̄es aut̄ solu de idiuīduis p̄dicat. p̄pui vero de vna sola sp̄e cui⁹ est. p̄pui et de diuiduis illius sp̄ei. Accēns aut̄ de p̄pib⁹ et in diuiduis is p̄dicat. sed p̄ncipaliter de diuiduis et cōfario de ḡnibus et sp̄ebus que sunt in diuiduis. Exēpla om̄nū istorū ponunt in textu ut aīal p̄dicat de equis canib⁹ et bobus q̄ sunt sp̄es. et de hoc equo et h̄ boue que sunt in diuiduis. Irōnale aut̄ de equis et canib⁹ et de his que sunt p̄ticulares res. h̄o h̄o q̄ eī sp̄es p̄dicat solu de p̄cie larib⁹ hoib⁹. Risibile vero qd̄ eī p̄pium p̄dicat de homie et de p̄ticularib⁹ hominib⁹. Nig⁹ aut̄ (qd̄ est ac idens inseparabile in coruo) p̄dicat de coruo et de p̄ticularib⁹ eius. sed mouere et crescere q̄ sunt accentia separabilia p̄dicant de hoīe et equo et de p̄ticularib⁹ hoib⁹ et equis. P̄ncipaliter tamē de p̄ticularib⁹ et ex p̄sequenti de his que continent ea.

Querit Itē cōe sit q̄nq̄ p̄dicabiliā de plurib⁹ p̄dicari. **O**d̄z q̄ sic q̄ oia p̄dicabiliā sunt vñia. sed vñle ē illud quo d̄ aptum natū est esse in multis q̄ d̄z vñle quā si vñu vñsum in multis. ergo cuī p̄dicari sumat ab inesse quo dlibet p̄dicabile est sic de multis dicibile. quod ē eis cōe nō q̄dem cōe vñuocū ī nō q̄ia cōtēcātā sic uō homo et alius p̄ueniūt vñuocē ī cōe rōnale aīali. sic aut̄ nō p̄ueniūt ista q̄nq̄ vñia. quare cīia nō habet ali⁹ quod genus sūp̄ se sed bñ cōe analogum qd̄ est p̄dicabile seu vñle. sūm q̄ habūcē et circa p̄cipiū. Secūda ratio ē q̄ p̄dicari de plurib⁹ est de diffinītōe p̄dicabili. ergo debet p̄uenire om̄i p̄dicabili. Cōsequētia tens et diffinītōe debet cōuenire om̄i. Tento sub diffinītōe.

Notādūm **N**ō p̄ueniēta et dñna de q̄us h̄ agit nō sunt p̄dicabiliā diffīcta. s̄i sunt s̄i lū q̄dam p̄ditōes q̄ sequunt ipa p̄dicabiliā q̄ actū cōpartiū vñius p̄dicabiliā ad aliud. Et q̄ solet dīci q̄ dñna accipit dupl̄r. vno mō p̄ forma qua aliqua cīen̄tialiter et realiter ab inuicē dñnt. et sic dicim⁹ q̄ rōnale sit dñna hoīs et sensibile dñna aīali. et isto mō est p̄dicabile ab ali⁹ distictū. Alio⁹ capīt ut ē q̄dam relatiōnē q̄ alīq̄ nata s̄i ab inuicē differre fin̄ rōm et sic ca p̄ih̄ s̄i suo mō dñm est de p̄uenientia.

Neis cōe. T̄z p̄na. q̄ p̄pui et cōe oppōnunt. **A**īns p̄baſ. q̄ p̄ueit ot̄ soli et s̄i p̄dicabiliā. **O**d̄z q̄ p̄pui et cōe oppōnunt q̄n̄ resūfēt ad idē eōdē mō sūp̄ p̄tu. qd̄ nō fit in p̄posito. q̄ p̄dicari de plib⁹ est p̄pui vñb⁹ q̄ p̄panit ad in diuiduis q̄b⁹ nō p̄ueit. q̄ p̄ h̄ dñt vñuerſalia ab idiuīduis. s̄i est eis cōe q̄ p̄panit in ſe. q̄ oib⁹ p̄u enit. Sicut in t̄li risibile ē p̄pui hoī et est cōe oībus hoib⁹. Uñ dñm q̄ eis p̄pium fin̄ ſuppōem ſimpli cē s̄i ſim ſuppōem ſuſam est eis cōmūne.

Neis cōe tñ est in vno ſubiecto. q̄ ſolū p̄dicat de vno et nō de plib⁹. Teneat p̄na q̄ p̄dicari ſuit ab inē. **A**īns p̄baſ q̄ ſit et in plib⁹ ſubiecto nūc eis ſit vñu et nō vñu. qd̄ iplicat. **D**ñm q̄ accēns cōe p̄t ca pi dupl̄r. vno ſim ſp̄em. et ſi nō eis tñ in vno ſubiecto ſed in plib⁹. et q̄ cīia p̄t p̄dicari de plib⁹. Alio⁹ capīt ſim numer⁹ et ſic eis tñ in vno ſubiecto vñ in plib⁹ ac̄

ceptis q̄ modū vñius qñ ſez habet vñione ad inuiceſt̄ eut patet maiore de q̄tate diuītia. ſed iſto mō accēns nō ē p̄dicabili. ſicut p̄us dñm ē. **E**t qñ q̄rit de q̄ p̄dicat accēns coe p̄ p̄us. **D**ñm q̄ p̄pui p̄dicat de idiuīduis q̄ sp̄eb⁹. Et q̄ vñiq̄d̄ p̄ur p̄us de ill̄ q̄mo inē. Iaz accēns cōe p̄mo inē in diuiduis. q̄ p̄us de ill̄ p̄dicat. **P**ior p̄z ex dcis. q̄ accēns nō cāt̄ ex p̄ncipij̄ idiuīduis. Iaz p̄pui p̄ oppositū p̄us p̄dicat de ſp̄e ex cui⁹ p̄ncipij̄ p̄us fluit et ḡd̄ in textu q̄ accidēs cōe tā ſep̄abile q̄ in ſep̄abile p̄ncipaliter p̄dicat de in diuiduis. ſedo vero loco de bis q̄ p̄tinet in diuiduis id ē de ſpeciebus

Omn̄e aut̄ generi et dñna p̄tinentia sp̄es. p̄tinet em̄ et dñna sp̄es et ſi non oēs quot ḡna rōnale em̄ et ſi nō cōtinet ea q̄ ſunt irrationalia vt genus quēadmodū ḡi mal. tamē cōtinet hominē et deum que ſunt ſp̄es et quecūq̄ p̄dicātur de genere. vt ge nus et de his que sub ipo ſūt ſp̄ebus p̄di centur et q̄cūq̄ de differētia et de his que ſub ipo ſunt ſp̄ebus p̄dicabunt. **N**ā cum genus ſit aīal nō ſolū de eo p̄dicat vt ge nus ſub ſtātia et aīatū: ſi etiā de his q̄ ſunt ſub aīali ſp̄eb⁹ oib⁹ p̄dicat vñq̄ ad in diuiduis. dñna cūq̄ ſit dñna rōnale p̄dicat de ea. vt dñna id qd̄ ē rōe vñt et nō ſolū de eo qd̄ ē rōnale ſed ei⁹ debis q̄ ſi ſub rōnali ſp̄eb⁹ p̄dicabili ſtātia vñt. **O**mn̄e aut̄ eſt p̄emptio genere vel differētia: ſimul p̄imi que ſub ipſis ſunt. quēadmodū ſi nō ſit animal nō eſt equ⁹ neq̄ homo et ita ſi nō ſit rōnale nūl um erit aīal quod vñt ratione.

Iſtud eſt ſecūdū capitulum huius tractatus. in quo Porphirius comparat ſpecialiter genus ad quat tuor alia. **E**t ſim hoc iſtud capitulum habet quatuor partes. In prima comparat genus ad differentiam p̄timo penes conuentientiam. ſecundo penes differentiam ibi (proprium autem). **E**t ponit tres conuentientias ge neris et differentie. Prima eſt. quia genus et differentia continent ſub le plures species q̄ ſuis differentia non p̄tineat tot quo genus. quia animal contineat ſub le hoī mūnem et alia irrationalia. rationale vero ſolum conuentientia et alia irrationalia. vt hominem et deum. Secunda conuentientia ē. quia quecūq̄ p̄dicantur de genere etiā p̄dicantur de ſpeciebus contentis ſub ipo generaſ. ſic etiam quecūq̄ p̄dicant de differentia etiā p̄dicant de ſpecie conſtituta p̄ illam et de oib⁹ in diuiduis illius ſp̄ei

Etiam ad

que p̄d̄ ſecūdū ſe

Questiones

Tercia conuentientia. quia sicut perempto genere destruunt omnia que sub ipso sunt. ut si non est animal non erit equus neque homo sic etiam perempta differentia destruitur oia quam sub ea sunt ut destructo rationali destruitur omne illud quod est viens ratione.

Querit Quae Porphyrius quando predicabilius adiuicet ponit diam spem cum tamen lupus diffiniendo ipse posuit spem dominum quod habet ut innuerit fini ordinem differentiam procedere spem et hinc aliud eodem spem procedere dominum. quod fini ordinem nature differentia procedit spem. quod differentia constitutus spem. sed constitutus naturaliter est ait constitutum. Sed ordine doctrine eodem spes est ante dominam sicut positum ante similes. Hinc etiam lupus posite cause que genus et spes immediate guntur quas nunc reperire omittit.

Multis quoque animalibus. sed a posterioribus. quod pertinet ad inuenit. **D**ominus quod dicitur. Por. intelligitur de differentia diuisiua respectu cuius genus habet et sic genus et non de domina constituta a qua haec genus et sic species. Sicut exempli gratia animal constituta sub se plures species quod rationale et animal constituta sub se hominem alium leonem et ceterum. sed rationale solius constituta hominem et deos hinc opinionem stoycoꝝ.

Sed differentia non subiecta sicut avenientia plurimis ponit fallum. Ans. pbaſ. quod dominus haec ratione foie est. quod detinet predicationem. Etiam differentia est oīno simplex. quod nihil potest de ea predicare. **D**ominus licet dominus inquit cum dominus habeat ratione forme et non subiecta in predicatione saltem directa. tamen in quantum ponit loco genus vel species habet ratione materie et potest subiecti.

Quae de destructione genitrix dominus destruit ea que sub ipsis continentur. **D**ominus quod loquitur de destructione posterius et non ecclora. sed genus et differentia sunt postea suis pertinentiis quod ipsis destruuntur. **A**lexander sumus quod arguedo ad destructionem superioris ad destructionem inferiorum hinc valeretur dominus ut sat clare per in quanto tractaret. **P**ropositus circa locum a tomo VIII.

Sed de destructione primis substantiis ipossibile est aliquid alio per remanere ut de in partibus. et contra ad destructionem inferiorum sequitur de destructione superiorum. **D**ominus quod differet superius et inferius secundum destruit quod structis inferioribus quoniam sunt individua destruunt etiam superiores quod ad esse existentia principali est ex parte etiam destruant quo ad esse existentia sed ecclora destructis superioribus principali destruunt inferiora quo ad esse essentia formale et intelligible ipsorum quod habet a superioribus.

Proprium autem est generi de pluribus predicationis quod dominus et species et proprium et accessus: animal enim de equo et de homine et aene et serpente predicationem quod duplex est de solis quattuor pedes habentibus. hoc vero de solis individualibus et hinnibile de equo et de his quod sunt particularis. et accessus similiter de paucioribus. oportet autem dominus accipere quibus dividit genera. non eas quod comprehendunt subiecta generis. **A**mplius genus continet differentias

predicabilium

potestate. animal enim hoc quidem rationale est illud vero irrationalis. Amplius quod genus hora sunt hijs que sub se posite sunt dominis. propter quod simul quidem eas auferunt non aut simul auferunt. sublati enim animali auferunt rationale et irrationalis. dominus vero non auferunt genus. nam si omnes intermixtum subiecta animalia sensibilis subintelliguntur. que est animal. Amplius genus quod est in eo quod quod est predicationem. differentia vero in eo quod quale quod est quod est admodum dictum est predicatur.

Amplius genus quod est in fini unius est finis uniusquamque species. ut bovis id quod est animal. dominus vero plibet. ut rationale mortale mentis et discipline perceptibilius. le quibus ab aliis differt. Et genus quedam est per simile estmaterie. forme vero dominus. cum aut sint et alia coia et propria genera et dicuntur ista sufficiant.

Hic Porphyrius patet genus ad dominum penes eorum differentiationem et ponit sex dominas. Prima quod genus predicationis de pluribus quod dominus aut aliisque animali predicationis. et huius intelligendum est de dominis diuisiis et non constitutis ut animal predicationis de hoie equo et serpente. quod duplex vero quod est differentia de solis quatuor pedes habentibus. hoc vero de solis individualibus et hinnibile de equo et particularibus equis et accessus sicut predicatione de paucioribus quod genus. quod non potest esse quod est in fini genitrix obiectus. sicut subiecta puerata ut albus vel nigra.

Sed dominus est quod genus in sua parte continet duas differentias. quod est per exemplum quod animal genus est duo per predicationem sicut animal constituta rationale et irrationalis et per predicationem de vel et dominus de altero tamen predicationem. **T**ertia dominus est. quod genus quidem postea sunt natura his quod sunt sub se dominis et differentia ex parte genitrix. huius autem signum est. quod subiectis generibus auferuntur simul et ipsi dominus que sunt subiecta. sed subiectis differentiis non oportet quod simul genita auferantur. quod patet per exemplum. quod sublati animali quod est genus auferuntur simile rationale et irrationalis que sunt differentiae animalis. differentiae vero similes sunt ab aliis auferuntur genus. quod si oīis differentiae diuisiue animalis auferuntur ad hanc tam potest intelligi subiecta animata sensibilis que est animal finis est animalis quod est genus. **Q**uarta dominus est. quia genus in eo quod quid est predicatur. differentia vero in eo quod quale sicut superius ex eundem differentiationibus patitur. **Q**uinta differentia est quia unus genus proximum est vniuersus speciem tamen quod in ea contrahabit ad speciem constitutam. differentiae vero contrahentes sunt plurime. ut rationale mortale mentis et discipline perceptibile quibus homo ab aliis differt.

Sexta differentia est. quia genus quidem in constitutione speciei simile est materia per hoc quod est contrahibile. differentiae vero similes est forma quia contrahit et determinat potentiam generis. **C**uncte epilogat dicens quod licet possint esse alia communia et propria

Porphirii Folio xxxviii

generis et differente tam ista (quae deca sunt) sufficiunt.

Querit *idem* **In** genus predicet de pluribus quae generis requiritur et predicet de pluribus speciebus et eorum individuis, sed ad ratione accidentis sufficit predicari de pluribus individuis, plus autem est predicari de speciebus et individuis quam de individuis tantum. Et per hoc etiam genus differt ab omnibus aliis ut circa tertium dicitur est.

Hoc genus pertinet cum aliis predicabilibus in hoc quod est predicari de pluribus, ergo male dicunt quod per illud idem differt ab ipsis. **A**ns probat, quia predicari de pluribus est communis omnibus ut prius patuit. **O**icidem quod hoc complexum de pluribus caput dupliciter, uno modo ut valer id est de multis et in hoc omnia pertinet. **A**lio modo caput comparative, per magis multis, et sic genus differt ab omnibus aliis per hoc quod de pluribus predicatur.

Hoc accidens predicatur magis de pluribus quam genus igitur. Antecedens probat quia predicatur de omnibus speciebus et individuis, de quibus genus predicatur et cum hoc de ipso genere. Et confirmatur quia quale accidens predicatur de omnibus substantiis corporalibus et de omnibus qualitatibus concretius sumptus, sed non est dabile aliquid genus quod posset de totum predicari. **O**icidem ad illa simul quod licet accidens per dicetur de omnibus illis tam ad ratione accidentis non requiritur tam de multis predicari, et sufficit aptitudo ad predicari de aliquibus individuis. Etiam accidens directe solum de individuis predicatur indirecte vero de generibus et speciebus, genus autem directe et per se predicatur de suis speciebus et individuis. **E**t dicendum est, si alios quod licet genus non eredat accidentis in ambitu supposito, excedit tam predicationem accidentis in intentionibus subiectibilium et ergo genus hoc modo predicatur de pluribus quam accidens.

Hoc genus est unum una differentia proxima sicut unum genus proximum, ergo quinta differentia est falsa. **H**oc probat, quia homo species habet solum unam rationem quod adiungit generi sufficiens speciem distinctam dicendo hoc est animal rationale. **O**mnis quod unum sp̄c̄t̄ est plures circūloquuntur per quas circuloquimur unam rationem proprias immunitam sicut supposito rationale non sit propria ratione, hoc est quod licet genus non erit circuloqui per rationale mortale, sed numerus circuloquuntur unus genus proximum per duo genera.

Genus autem et species commune quod habent de pluribus quemadmodum dictum est predicari, sumatur autem species ut species non etiam ut genus si fuerit idem species et genus, commune autem his est et priora esse eorum de quibus predicantur, et totum quiddam est virtus. **D**icitur secunda pars huius capituli, in qua Porphyrius comparat genus ad speciem penes convenientiam, et differentiam, ponens primo tres convenientias. **T**ertia est quod genus et species hoc communehabent quod predicantur de pluribus inquit virtus eorum est universalis, quod est in multis et de multis dicitur. **O**ct

quis talis communis convenientia tam generalis sumo quam sub alterno et similiter ea species specialissime quam sub alterne tam in proprio accipit genus ut genus et non ut species quam ad diversa quedam illorum possunt esse genera et species et maxime convenientia ista generi quod est genus tamen, et species que est species tamen. **S**eunda convenientia est quod virtus eorum est prius eo de quo predicatur eo quod sunt principia celestialia illorum de quibus predicantur principia aut prius est principiato sive eo cuius est principium. **T**ertia est quia virtus eorum totum est quoddam respectus suorum inferiorum quia virtus continet ea de quibus predicatur. **T**ertius autem totum est ad id quod continetur.

Hoc species est totum respectu generis, non econtra alterum. **A**ccidens probat quia species ponit ex genere et differentia sed compositum habet rationem totius. **O**icidem quod est duplex totum ut ad proprium sufficit sive totum integrum et universalis. **E**t si hoc etiam duplex est pars sive totius integralis et totius universalis, unde si loquamus de toto integrali diffinibili species est totum genus aut est pars integralis diffinitiva. **S**i vero loquamus de toto universalis sic econtra genus est totum et species est pars quando comparatur ad genus, et sic loquimur de toto in proprio. **V**el dicendum quod genus caput dupliciter, uno modo simile, et sic est quod est totum. **A**lio modo ut cogatur ad aliquam naturam et magis determinat, sic habet rationem propriam.

Differunt autem quod genus quidem continet species sub se, species vero continet et non continet genera: in pluribus enim genus quam species est: genera enim placere oportet et formata specificis differentiis perficere species, unde et priora sunt naturaliter genera et simul interimitia, sed quoniam simul interimitur, et species quodcumque continet, est et genus. **G**enus vero cum sit oīno erit species: et genera quidem universaliter de species predicantur species vero de generibus minime. **A**mplius genera quidam abundant eaque que sub ipsis sunt species continentia, species vero a generibus abundant, proprieatis differentiis. **A**mplius neque species fiet universalis generalissimum neque genus specialissimum.

Pecunia Porphyrius potest de eiusmodi genere et species. **P**rima est quod genus ambitu sue proprietatis unius est species, species vero continet, et non continet genera. **O**culi vero est quod genus habet sive plus quam species et hoc in predictis genere collecto multo id est multa species in unius et loquib[us] de proprietate praeterea et non acutali, quod est ratione species magis propria genere quam econtra. **S**ecunda dicitur, quod genera et intellectu placere oportet species, et cum significare quod genera non potest perficere species nisi instruata specificis virtutis id est quod solet prout est illi placere species, statim. **T**ercia dicitur, quod est ex parte ipsius et ex parte species, **Q**uarum quod legitur ex sua causa.

Questiones

predicabilium

q̄ interempts generibus simul interēmuntur species sed non econtra. quia omnibus speciebus et differentijs interempts adhuc saluat genus fm suū ē intellecuale. **Quinta** differentia quia genera pdicantur vniuoce de suis speciebus eo q̄ dant eis nomē substantiam et rationem. Sp̄s vero de generib⁹ minime pdicant ordinata pdicatione. nō em̄ pdicant de generib⁹ nisi p̄ acci- dens q̄ quis em̄ quoddā aīal sit hō et ratio hois cui daz pueniat aīali non tamē cōuenit aīali in cōi. **Sexta** differētia est q̄ genera p̄tinentia potestatua abundat a speciebo eo q̄ cōtinent sp̄s. sp̄s vero p̄stitutae abū dāt a gr̄ibus cōtinentia p̄pria gr̄a dñmarū p̄ q̄ p̄stitutū que dñe actu in sp̄b⁹ sunt p̄ente cū genus non bateat eas n̄li potestate. **Septima** dñma est. q̄ sp̄s siue sp̄s cialissima siue subalterna numer⁹ p̄ fieri gnalissima. q̄ est terra rōem gnalissimi. Et sūr id q̄ est in aliquo ge nus siue generalissim⁹ siue subalterna numer⁹ fit specia lissimi. q̄ rō sp̄cissimi est q̄ cū sit sp̄s nō p̄ ee gen⁹ sicut supius etiā dñm fuit. ergo differt gen⁹ a specie

Sp̄s p̄tinet gen⁹ et vniā tamē p̄s ec̄tia;
Males ei⁹. q̄ male dī. q̄ genus nō cōtinet a sp̄b⁹. Dñm licer sp̄s cōtinet genus tāq̄ totū esen- tiale p̄tinet suam p̄em essentialē. nō tamē sicut totū vle p̄tinet suā p̄em subjectiuā. q̄ mō gen⁹ cōtinet suas sp̄s. Ut dñm q̄ sp̄s p̄tinet gen⁹ p̄tinēta actuali. sed ec̄tia gen⁹ p̄tinet sp̄s p̄tinēta p̄tia de q̄ ad ap̄o⁹. **D**estructis om̄ib⁹ sp̄b⁹ etiā destruīt gen⁹. q̄ male dī. q̄ interempts q̄mib⁹ n̄ccē est sp̄s in- terimi et nō ec̄tia. **O**dīm q̄ oīib⁹ destruc̄t sp̄cieb⁹ etiā destruīt gen⁹ quo ad eē reale tā esentie q̄ exsistet enib⁹ tū manz gen⁹ ap̄o intellectū q̄stuz ad esse intelligibile s̄z nō ec̄tia. q̄ sp̄s nō p̄ intelligi si ne gne cū em̄ sp̄s posita est de necessitate positū est genus q̄d in sp̄ est actu et intellectū. gen⁹ vero cū sic positiū ē. nō sequit oīno q̄ sp̄s sit q̄ sp̄s nō n̄li potētia est in gene- re. posita autem potentia nō p̄pter h̄ necārio ponit ac⁹ qui in potentia non est fm actum

Oneris autē et p̄priū cōmune quidē ē sequi sp̄s. Nā si hō ē. aīal ē. et si hō est. risibile ē. et eq̄lit p̄dicat gen⁹ de sp̄b⁹; et p̄priū de his q̄ illo p̄cipiat eq̄literēt et hō et bos aīal ē. et C̄atho et L̄icero risibile. cōe autē ē vniuoce p̄dicari gen⁹ de p̄prijs sp̄b⁹ et p̄priū de his quorū est p̄priū

In hac tercia pre Porphyrius p̄parat genus ad p̄priū penes cōuenientiam et differentiam. Et primo ponit tres cōuenientias. **P**rima. q̄ virtus horum p̄dicabilium consequitur species de qua p̄dicatur nō quidē fm naturam. quia sic genus prius est species. sed fm rōem. q̄ne. quia sequitur. si homo est. animal est. et si homo est. risibile est. Sed quando dicit. propriū sequi speciem tunc simul cum ratione consequētia est etiam ordo nature et intellectus quia species est cau sa proprij et non econuerso. **S**econda cōuenientia est quia tam genus q̄ proprium equaliter hoc est. nō fm

magis et minus pdicantur de suis subjcib⁹bus. eq̄ liter em̄ homo et bos. sunt animalia et C̄atho et L̄icero que sunt hominis individua equaliter sunt risib⁹les. **T**ercia cōuenientia est. quia commune est generi et proprio q̄ vniuoce pdicantur. ita q̄ genus vniuoce p̄dicas de speciebus et p̄prium. de his quorū est p̄prium.

Hip̄prium non equaliter partipatur. ergo con- **S**ecunda secundam cōuenientiam. **A**ccecedens p̄p- batur. quia risibile est p̄prium. sed vnuis homo magis ridet q̄ alter. ergo non equaliter. **D**icendum licet ridere non equaliter partipetur. quia non ē proprium sed accidente. tamen risibile equaliter parti- cipatur. **E**t quando dicitur etiam vnuis homo ma- gis est risibilis q̄ alter. igitur. **A**ntecedens probatur quia vnuis homo magis est inclinatus ad risum q̄ al- ter. **D**icendum q̄ risibile capitur dupliciter. uno mo- da vt dicit naturalē potentiam propinquam. ad ri- dendū que consequitur complexionem et dispositio- nem corporis. et sic vnuis homo est magis risibilis alte- ro. sed tunc risibile est accidente commune. **A**lio modo capitur risibile. vt dicit potentiam seu aptitudinem na- turalem remotam ad ridendum. que consequitur ra- tionem specificam hominis. et sic vnuis homo non est magis risibilis altero. et hoc mō est p̄prium

Querit vniuoce de speciebus contentis sub **D**icendum q̄ p̄dicatio vniuoce capitur dupliciter. Uno modo pro p̄dicatiōne essentialē et sic non pdicatur vniuoce. Alio modo capitur pro omni p̄dicatiōne necessaria et ordina- ta et sic p̄dicatio quarti pdicabilis est vniuoce. **D**icunt aliū q̄ proprium pdicatur partim vniuoce et q̄ fluit ex principijs essentialibus speciei et partim deno- minatiue. q̄ fluit ex illis in aliud gen⁹ pdicantē

Hip̄prium pdicatur denominatiōne specie- **D**ens probatur quia omnis illa pdicatio est nominatiua vbi terminus vnuis pdicamenti pdica- tur de termino alterius. et maxime quādo accēs pdica- tur de substantia. **O**ncendum q̄ pdicatio vniuoce capitur dupliciter. uno modo vt distinguit contra pdicatiōne equiuocam et denominatiōnem sūl et sic p̄prium nō pdicatur vniuoce sed magis denominatiōne. Alio modo capitur vt solum distinguit cōtra equiuocam pdicatiōnē et sic p̄prium pdicat vniuoce q̄ nō equo-

Differēt autē qm̄ gen⁹ quidē prius est. po- sterius vno p̄prium: optet em̄ p̄us eē animal de hinc dñndi dñtūs et p̄prijs. **E**t gen⁹ quidē de plib⁹ sp̄b⁹ pdicat. pp̄u vero de vna sola sp̄e cui⁹ est p̄prium. **E**t p̄prium quidē querim predicat de eo cui⁹ est pp̄u. gen⁹ vero dī nullo p̄uersim. Nā neq̄ si aīal ē hō ē. neq̄ si aīal ē risibile ē. si vno hō ē risibile ē et ecōuer- so. **A**mpli⁹ propriū om̄i sp̄ei inē cui⁹ ē p̄

Dorphirii Folio xxx.

prium et unisoli et semper. genus vero omni quidem specie. cuius fuerit gen et semper non aut soli. Amplius quidem spes interepre simul interimt gna quorū sunt spes. propria vero interepeta sit interimt ea. quo sunt propria: et hys quorum sunt propria interemp tis et ipsa simul interimuntur.

Dic ponit qng differentias generis et proprietas prima est quidem natura et intellectu omni eo a quod dicatur. Proprius autem est posterioris natura et intellectu specie de quod dicatur. Quius rō est quod optet genus prius dividi spe cificis dñis quod spes pstruit ut causa propria illi speciei. propter quod gen actu et intellectu prius est spes. propria vero causat a spes de qua predicatur. **E**cda dñia est quod genus secundum predicatur de pluribus species. proprius vero predicatur de una sola specie cuius est proprius. **T**ertia dñia est quod proprius secundum predicatur de eo cuius est proprius. si enim risibile est hoc et ecclora si hoc est risibile est. gen vero de nullo significari possit (cuius est genus) predicatur vel et queritbile quod non sequitur si alia est hoc est. **Q**uarta dñia est quod proprius in dividuo soli et spes. gen non inest omni et spes sed non soli specie de qua predicatur sicut si alia non inest soli hoc est etiam alios speciebus hys et azino et equo. **Q**uinta dñia est quod specie quidem interempta non sit interimt genus quod non sequitur si hoc non est alia non est. propria autem interempta simul interimt ea. quo sunt propriata recotra sequitur enim si binimbi non est ergo equum non est et ecclora.

Affabile dicitur a potestate sensitiva est proprium anima libibus speciei et partim de aliud gen predicatur. Uno modo predicatur anima. Alio modo predicatione necessaria est etiam predicabilis est anima. Predicatur partim anima libibus speciei et partim de aliud gen predicatur de homine et azino quod dñe spes. **O**icendum est Porphyrius in toto isto libro et signanter in de communibz predicationibz loquitur enim de proprio specie specialissime et non de proprio quo ad totum eius ambitum et generalitatem.

Affus specie ergo non destruit prius. hys proprium est posterius. **D**icitur. pbar. quod proprium est effectus speciei et principium eius. **O**mnis quod proprium interimt speciem intelligit duplicitate. uno modo causaliter et sic non interimt ea quod spes est prior proprius ut argumentum pbar. Alio modo cocomitantiter quod est spes et proprius habet eandem principia. Et corrupto proprio corrumptur principia proprii et talia etiam sunt principia speciei et sic per quamdam cocomitantia corruptio proprio specie corruptitur.

Generis vero et accidentis concordia est de pluribus (quoadmodum dictum est) predictari sine separabile sit accidentis sine inseparabile etenim moueri de pluribus: et nigrum de coruis et de oibus ethiopibus et de aliisibus in animalibus predicatur. Differt autem genus ab accidente quantum generis non est. a canticula vero spibus inferiora sunt: nam si etiam in separabile sumatur accidentis tamē

prius est illud cui accidit quod accidentes. **E**t genera quidem que participantur equaliter participantur. accidencia vero non equaliter. Intentionem enim et remissionem suscepit accidentium participatio. generis vero non mune. **E**t accidentia quae in individuis principaliter subsistunt. genera vero et species naturaliter priora sunt in individuis substantiis. **E**t genera quidem in eo quod quod sit predicatum de his que sub ipsis sunt. accidentia vero in eo quod quale aliquid est vel quod se habeat unumqueque quod lis enim est ethiops interrogatus. dicitur niger et quoadmodum socrates se habeat dicere quod niam sedet vel ambulat. **G**enus vero quo ab aliis quatuor differat dictum est.

In hac quarta parte Porphyrius cogitat genus ad accidentis primo penes unam convenientiam. Dicunt quod generis et accidentis commune est quia virtus de pluribus predicatione quemadmodum lepius dictum est. Hoc enim verius est quod sunt universalia. **E**t hoc quidem conuenientiam accidenti separabili quod inseparabile moueri enim (quod est accidentis separabile) de valde multis predictur. **N**on gravis vere quod est accidentis inseparabile predictatur de omnibus coruis et de omnibus ethiopibus et etiam de aliquibus inanimatis ut de carbonibus et huicmodi. **P**oinde ibi differt ponit quatuor differentias generis et accidentis. Prima est quia genus est ante species. sicut principium est ante principiatum. accidentis vero posteriora sunt species et individuis de quibus predictantur. **S**econda differentia est quia omnia illa (que participantur genera ut genera) equaliter et non sicut magis et minus participant illa. quia participant illa in termino. accidentium autem participatio est sicut magis et minus. **S**icut enim potest intelligi per naturam corvis albus ita sanguineus corvo potest intelligi minus niger et magis niger. generum autem participatio minime et nullo modo est sicut magis et minus.

Tertia differentia est quia accidentes primo et principialiter subsistunt in individuis que sunt accidentium communum principia et propria subjecta. genera vero et species et differentiae naturaliter sunt priora individuis. Genera enim sunt principia essentialia specierum et species sunt rotum esse individuum. sed quod est principium principiorum etiam est principium principiorum.

Quarta differentia est quia genera predictantur in eo quod quid est de his que sub eis sunt species. in quo ramen differt a differentia proprio et accidente. sed accidentia que habent esse absolutum predictantur in quale ut qualitas et quantitas. ea autem que habent esse comparationis vel comparationis admixtum (ut ad aliquid accere et pati et huicmodi) predictantur in eo quod quomodo se habet. **C**ui si quis interrogatur fuit quod est ethiops. agnitus est niger. si vero quod se habebat

Questiones

sortes in corporis potestia cōgrue respondeat q̄ sedet vel stat. vñ quomodo se h̄z in agendo dicimus q̄ ambulat vñ aliqd aliud agit. Concludit ergo q̄ hec sunt differētiae q̄bus genus differt ab alijs quatuor: p̄dicabiliis.

Accidens quādoq; est simul cū suo subiecto. **M**ale dī q̄ semp est posterius alio. H̄ns p̄baſ de accidēte inseparabili qd̄ m̄li cē simul cū subiecto (cui inest) nō diceretur inseparabile. **O**dīn q̄ h̄ argumentum soluit ex textu q̄ q̄uis aliqd accēs sit inseparabile. tñ illd̄ (cui accī dī) p̄bus est sūmū naturā et intellectū oportet em̄ q̄ subiectū accidētis sit ens. P̄pletū ī se vñ dī. **A**nciēna ante h̄z sit occasio vñ causa q̄ accēs sit in ipo.

Mōnīe vñueriale habet p̄incipia vñla h̄z accēs cōz nō habet p̄incipia vñueriale ḡ nō ē vñueriale. **D**īnoꝝ p̄baſ q̄ als vñueriale non eset scibile. sed minor patz ex tercia differētia. **O**dīn q̄ accidens cōe fluit ex p̄incipiis individualiū inçētū rāmen illa cōueniunt in aliqua sebā substātia que plurib⁹ est p̄ unis et ab illa habet originaliter suam vñuerialitatē. **S**icut exēpli grāc̄ coloratū cōsequitū idiuindua inçētū conueniunt in illo ḡne quod est corpus mixtum quare etiam de omnib⁹ inçētū mixti dicit.

Cōtingit autē vnumiq; alioꝝ differre ab alijs quatuor. et cū quinq; quidem sint et vñ nūq; ab alijs q̄ quatuor differat. quater quinq; id est viginti sicut oēs differētiae h̄z sp̄ posteriorib⁹ enumeratis. et scđis quidez vna supatis. p̄pterea qm̄ iā sumpta ē. terciis vero duab⁹ quartis vero trib⁹ quintis vero quatuor. decē oēs sunt quatuor tres. due vna gen⁹ vñ differt a dīmā et sp̄ē et p̄prio et accēte. quatuor ergo sunt oēs dīmā. **D**ifferētia (vñ q̄ differt a genere dictuꝝ) est quādo q̄ differt gen⁹ ab ea dicebat: relinquitur ḡ q̄ differt differentia a specie et a p̄prio et accidēte dicere et fiunt tres. rursus q̄ species quidē differt a differentia dīctum est qm̄ quo differt differentia a sp̄ē dicebatur. **N**uo autē differt sp̄ē a genere dīmā ē qm̄ quo gen⁹ ab ea differt dicebat. reliquū ergo est vt quo differt sp̄ē a p̄prio et accidēte dicat. due igit̄ sunt dīmā p̄pū autē quo differt ab accidēte relinquitur. nam quo a specie et dīmā et ḡne differt dīctū est in illorū ad ipm̄ differētia quatuor igit̄ sumptis differētia ḡnis ad alia tribus vñ differtētie. duab⁹ autē sp̄ē

predicabilium.

vñ a autē p̄prij ad accēs. decē erūt oēs. quārum q̄tuor (que erāt generis) ad reliqua superiūs demonstramus.

Dic Porphirius in generali et q̄sī incidentaliter enumeraat oīs dīmā p̄dicabiliū et cū hoc reducit eas ad numerū quendā. **D**icens q̄ cōtingit vñūquodq; vñūversalium differre ab alijs ad min⁹ vna differētia. cū ergo q̄nes sunt et q̄libet differt ab alijs quatuor sectur et erūt quēr quinq;. id est viginti h̄z vñlū dīmā. **S**ed q̄a posterioria differunt ab p̄sib⁹ eisdē differētis. q̄bus p̄sib⁹ differētis ab a posteriori. vñ sequit̄ q̄ genus differt ab alijs quatuor differētis. differētia vñ ab alijs trib⁹ q̄o m̄tritꝝ p̄atio illa que est ad genus cum illa sit habita in p̄spōtione generis ad ipm̄. **P**ries vero p̄pter eandē causā differt ab alijs duab⁹. p̄pū vero vna differētia. tñc in vñueriale erūt decē dīmā. q̄ genus habet quatuor. differētia tres. species duas. propriū vnam.

Mā Porphirius multo plures enumerat differētias p̄dicabiliū q̄sī viginti vt p̄z trāscurrendo il lum tractatum de cōmunitatib⁹ ḡ p̄tradicūt̄ sī bīpīt̄. **D**īmā q̄ in generali sunt viginti dīmā p̄dicabiliū vñ h̄ in retinū declarat. h̄z a dībū generaliū loquendo sīc sunt multo plures vñ patz in eius p̄celū h̄z Porphirius recoligit illas differētias redūcēt̄ ipsas ad vñginti et vñlerat ad decēm cū ratione tagit in textu.

Ommune ergo differētiae et sp̄ē est eq̄. Ulter p̄cipari. hoīenō cīm̄ et eq̄liter p̄cipiant p̄cīculares hoīes et rōnale dīmāz. **C**ommune vñ est et semp adeē hīs q̄ eoꝝ p̄cipiat sp̄ē cīm̄ socrates rōnalē et sp̄ē socrates homo.

Istud est tertium caplī istius tractatus in q̄ porphirius p̄pat dīmā ad alia posterioria p̄dicabiliū et sī hoc diuidit̄ istud caplī in tres p̄s. **I**n p̄ma p̄pat dīmā ad sp̄ē penes p̄uenītiam et differētiam. et p̄m̄o penes p̄uenītias duas. **A**rima q̄ cō est differētiae et sp̄ē equalit̄ et nō sīm̄ magis et minus a suis inferioribus p̄cipiari. et h̄ manifestum est p̄ exempla hoīem̄ em̄ eq̄liter p̄cipiat oēs p̄cīculares hoīes et sīlīer dīmā ē de rōnali. **S**edā p̄mūntias est quāa species et dīmā sp̄ē assunt hīs q̄ ipsa p̄cipiat et nō alterantib⁹ ipīs sic ut alteratio cū accidentalib⁹ formis. **E**nī socrates semp ē rationalis et semp est homo quāa p̄dicatū est de cētētia subiecti et fiunt p̄pōnes tales sempiterne fītatis. **O**x q̄ sumit̄ ista autoritas siue socrates sic siue non sic semp est rationalis et homo.

Querit Utz ista autoritas Porphirij sit vera. **D**īz q̄ sic. quāa p̄dī cario suploris de inferiori ē vera licet inferiori nō existat. patz p̄m̄o quāa ad p̄tātē p̄pōsitionū necessariaz nō requiri et extrema sīnt hoc ē q̄ existant vñ habeat esse actualis existētia sed sufficit q̄ habeant cōformitatem ad inuicēz. et p̄ p̄m̄o sunt vere simplicē loquēdo. **D**īnoꝝ patz q̄ habitudo generis ad sp̄ē vñ sp̄ē ad inçētūa est p̄petua vt dīctū. **A**nciēna et Algafel. **P**robaſ ſedo. quāa omnis p̄solitū effētūaſtis est necessaria. ſed ista Socrates ē hoī est cētētia

Dorphirii Secundus tractatus Folio xxxvi.

ergo est necessaria: igitur non potest falsificari. Probatur tertio: qd; socrate corrupto ista est vera socrates est socrates. qd; id predicat de se ipso. et socrates est socrates qd; socrates est ho. qd; pns est de intellectu animis. Pater qmto. qd; nisi sic nulla esset positione de inesse simpliciter in qd; predicatur omne de supposito. qd; no esset semper vera. et qd; nihil pr subsumi sub medio in maiori de necessario nisi suppositum munis. ergo nulla de inesse posset sumi sub maiore de necario regulariter. qd; est contra psm pmo p. Sed moderni intelligunt ista positionem socratem qd; socrates semper est homo no simpliciter. sed qd; dicitur qd; quicadmodu dicitur est de accidente circa tertiā dñi finitōem qd; semper est in subiecto subsistens. qd; dicunt qd; est. in positione semper significat esse existentie. hoc autem semper veritate dici no p nego sumile e hincinde. qd; h pdcatur est essentiale. sed ut aliis est accidentale.

Secunda ens no potest predicari de no ente. qd; corrupcio socrate adhuc ho est veniens. qd; me predicat de socrate no ente. **P**ior pba. qd; saluat in aliis suppositis existentib. **D**icendum qd; in ista pōne socrates est homo no predicat existens de existente. sed humana natura accepta ut dicibilis de plurimis predictis de eadē natura concepta. ut hec in q actu et intellectu includit. qd; etiam vere de ea predicat. qd; ad veritatem pōnū talium no reqr existentia rerū. sed vno extremoz qd; est hic. **E**tiam dōm qd; in dicta pōne predicat ens de ente. licet no predicat ens de existente.

Secunda sequitur socrates semper est ho. qd; socrates semper est fallax. qd; et ans. **P**rima pna. pba. qd; pna sed peribarmentas bni valeat pna a pūctis ad diuisa. qd; no est oppositio in adicto et in predicato. nec predicat esse finis accēns. sed hic socrates semper est ho no est oppositio in adicto sicut hic. ho mortuus. nec predicat esse finis accēns. sicut cu dho est alius musicus. qd; Secunda pna pba. qd; nūc falsum sequitur et ho in bona pna. **D**icendum qd; in prima pna no bni arguit a pūctis ad diuisa: qd; in ante predicat ee scdm adiacēt. i. finis aliquod extraneum: qd; ee hois de socrate est extraneum eo qd; ee qd; qd; predicat sed adiacēt. qd; ee qd; dicit pdcario hois de sorte eodēz mō se hz qd; pūctis transmutatione facta circa esse qd; predicat in pōne de se cu dho adiacēt. **V**el dōm qd; pūctis fallacia a fin qd; ad simplicit. qd; esse pōnitatis est ee fin qd; et pōnit in ante. sed esse actualis existentie est esse simplicit et sic ponit in psequente.

Secunda sequitur socrates currit. qd; socrates est. ergo gloriū a maiorib sequitur. socrates est ho. qd; socrates est probat pna. qd; si esse existit. qd; est minus verū ens. Ponit ee simplicit. tūc multo magis esse subiectio qd; est verūlū ens ponit ee simplicit. **D**icendum qd; duplex est esse subiecto. **I**lli est esse existentie. **T**aliud est verius esse qd; esse existentis. Aliud ee eō pōnitatis extremit. qd; pdcatur in pōne eeū dicitur de est terecio adiacēte. et tale no est verius esse qd; hoc ee existentie qd; pdcatur in pōne accidentali. qd; pdcatur est accēns realis. qd; tale nulli subiecto inest nisi existenti. et qd; esse ei de subiecto necārio ponit esse absolutum.

Secunda sequitur socrates non est ho. Probat pna. qd; qd; cu determinatio dūminuente de aliis predictis catur vere negat ab eodē. **D**icendum qd; mortuū vel etiā viuū caput duplicit. **U**no mō actualiter. et sic est

accidens eētie hois significare p hoc nomen ho. et sic pcedit qd; socrate sit ho mortuū vel qd; no sit ho viuū. qd; no sequitur qd; ergo si no ho. qd; mortuū illo mō no dimittitur hominē neqz infert no homines. **U**lio mō capitur mortuū aptitudinalit. et sic diminuit hois sicut ināitum. sed tūc hec est falsa socrate est ho mortuū. sed p oppositū hec est vera etiā si socrate no existat. socrate est ho viuū. nec tūc sequit. qd; viuū. sicut no sequitur ho est risibiliis. ergo redet.

Secunda sequitur non existente socrate est ho. Secretur qd; qd; ho mortuū est ho. **S**eqla probat arquēdo expostorie sic. socrate est ho mortuū. et ho mortuū est ho. **T**unc ultra si ho mortuū est ho. tūc mortuū no diminueret rōem hois. sed staret cu vera rōne hois qd; falsum est. **D**icendum qd; illa. ho mortuū est ho p capi dupl. **U**no mō. put est dicit esse pōnitatis extremit. vel fin alios esse existentie. et sic est vera. neqz diminuit mortuū de rōne hois. **U**lio capi in qd; est predicat esse existentie. et sic est falsa. qd; mortuū diminuit rōne homis fin esse existentie. et ideo ho mortuū non est ho ens. licet bni sit homo fin ee qd; dicitur apud insitellē. **E**t qd; replicat ho mortuū est cadaver ali cuis hois. sed illud cadaver no est ho qd; tercū capiatur est. qd; no potest pcedi qd; ho mortuū est ho. **D**icendum qd; mortuū p capi dupl. **U**no mō. p mortuū subiective. scilicet qd; est velut subiectū mortis. et sic cadaver dicit ho mortuū. nec sic ho mortuū est ho etiā fin ee co pōnitatis. **U**lio mō capi p mortuū terminatiue. qd; scilicet fin terminus a quo depeditus est p morte. et sic ho mortuū no est cadaver. sed est ho qd; amissis suā existentiā. et sic loquuntur de eo hic.

Secunda sequitur transmutatione subalī res amittit nomē et diffinitōes spēi. sed mō est transmutatione substatialis ut pūs patuit. qd; et res pedit nomen et diffinitōes spēi. et pns socrate mortuo hec est falsa socrate est ho. **D**icendum qd; res potest capi duplicit. **U**no mō ut existit extra int. llectū. et sic in transmutatione subalī amittit nome et rōnem spēi. qd; non seniat forma spēi quaz pūs habuit. **U**lio mō capi ut pcpit apud intellectū. et sic no perdit illa. qd; circa ipsaz nullā sit transmutatione. et hoc mō socrate de supposito hois scilicet in pūctum pcpit apud intellectū p modū no dicibilis de plurib. **E**t qd; dicit secundū posterior. qd; no entia ptingit scire et intelligere quare no existentia res non insert no entitatis pcepta vel vocū pceptuā.

Secunda destruēt uno correlatio. destruēt et reliqui. **S**ecunda dicit in predicamentis. sed signū et signatū sunt correlativa. qd; destruēta re que ē signatū destruēt vox inquitum est signus et. **D**icendum ut pūs qd; res accipit dupl. **U**no mō ut existit. et si no est signatum vocis. neqz etiā ut sic representat p spēm intelligibilibilem in aia existentie. **U**lio mō capi ut intelligit. et sic est signata p vocem. sed tūc no destruēt re ad extra destruēta. quare vox idē scire re existente et no existente. **E**t qd; dicit. ergo qd; scire est idem probat pna qd; ois actiua vera potest mutari in passiuā veraz. tūc ultra pūs scabaf res enīs et nūc non existēs. ergo ex istens et no existens sunt idē. **D**icendum qd; pūs neqz significabaf res existens neqz no exīs. sed res pcepta cui extraneū est existere vel no existere.

Propriū autē dīmē qd; est in eo qd; quale.

Questiones

sit p̄dicari: sp̄ei vero in eo qđ qđ est Hā t̄ si
hō velud q̄litas accipiat. nō simplr erit q̄li-
tas. s̄z fm id (q̄ generi aduenientes) dñne
eā p̄stituerūt. Ampli⁹ dñna qđiz in plurib⁹
sepe sp̄eb⁹ p̄siderat. quēadmodū quadru-
pes in plurib⁹ aīalib⁹ specie differētib⁹. spe-
cies vero in solis his (q̄ sub vna sp̄e sūt) in
diuiduis. Ampli⁹ dñna p̄ma est ab eadem
sp̄e q̄ est fm ipam: simul em̄ ablātū rōnale ī
terimit hoīem. hō vero interempt⁹ nō au-
fert rōnale. cū sit de? Ampli⁹ dñna qđē cō-
ponit cū alia dñna. rōnale em̄ t̄ mortale cō-
positū est in substātia homis. sp̄es p̄o sp̄ei
nō p̄ponit vt gignāt aliquā aliā sp̄em. qđā
equ⁹ cuiā asino p̄misce ad muli generati-
onē. equus autem simpliciter asino nunq̄
p̄ueniens perficiet mulum.

Nic porphir⁹ ponit q̄tuor dñnas sp̄ei t̄ dñne. Pri-
ma est q̄ dñna p̄dicat in quale sp̄e p̄o in qđ. q̄uis em̄
hō cois velut q̄litas aliq̄n accipiat inq̄stum fecit q̄le
qđ p̄ opōnem ad p̄inā subām. q̄ fecit hoc aliqd nō tñ
erit p̄pter hoc simplr q̄litas. sicut dñna est q̄litas gene-
ris. p̄pū sp̄ei. t̄ accipit in diuiduis. sed erit q̄litas qđam
ad habitudinē fm id q̄ dñne cēntiales (q̄ q̄litas s̄t)
generi aduenientes vt q̄le qđ else p̄stitutūt. oīe em̄
p̄mune hoc mō q̄le qđ est in q̄litate sue p̄muni forme
p̄stitutū. S̄cda dña est. q̄ dñna cum sit generalis in
plurib⁹ sp̄eb⁹ p̄siderat sicut gen⁹. vt q̄drupes est in plu-
rib⁹ specie differētib⁹. sp̄es aut q̄ vere sp̄es est t̄ nō ge-
nus nō p̄siderat fm cē in plurib⁹ specie differētib⁹. sed
in his solis diuiduis q̄ sub eadē sunt sp̄e. Si p̄o ac-
cipiat sp̄es vt genus subalternū. tūc non hic sed in an-
habitus differētia differētia t̄ talis generis posita est.
Et cē hic solū sermo est de sp̄eb⁹ q̄ non p̄nt cē genera-
tia. Tercia dñna est. q̄ dñna qđē natura t̄ intellectu p̄/
or est sp̄e p̄ dñnam p̄stituta. sicut p̄ncipiū cēntiale p̄us
est p̄ncipiato. Quius p̄batio est. q̄ hoc mō p̄us est a
quo nō p̄uerit p̄bliſſtendi dñna. sed p̄stat q̄ rōnale qđ
est dñna hoīis ablātū interimit t̄ aufert hominem q̄ est
sp̄es. hoīe p̄o interempto sue ablato nō necārio sequit
ur q̄ intermit rōnale. cuī adhuc hoc interempto fm
Stoycos. deus rōnale qđdā est. Auicēna dñt tñ hec oīa
p̄ ignorātiā dicta else a Porphirio. Quarta dñna ē
q̄ dñna p̄ponit cū alia dñna ad p̄stituendū sp̄em: et h̄
exemplu manifestū est. q̄ rōnale t̄ mortale vnu cū alio
sp̄olū est in p̄positōe sue in p̄stitutōe hoīis. Sp̄es
p̄o cū sp̄e nō p̄ponit vt gignāt aliā sp̄em q̄ eadē sue cū
subiectis sue diuiduis subāp̄. vel sp̄erū sicut dñna
cū differentia p̄ponit ad subām sp̄e p̄stituendā. q̄ eaž
dem h̄ supposita q̄ h̄ alterā duar̄ dñnar̄. eadem em̄
sunt supposita rōnalis t̄ mortalis dñnar̄. Cū circa

predicabilium

q̄ream dñnam Porphir⁹ remouet vna obiectōe. q̄z
dictū est q̄ due sp̄es nō p̄stituit terciā. posset aliq̄s dī-
cere q̄ asin⁹ t̄ eq̄ (q̄ s̄t dñversib⁹ sp̄es): gignāt sp̄em terciā
sez mulū. Rūder porphir⁹ q̄ q̄uis qđā equa particu-
laris cuī a asino in p̄ticulari p̄misce ad muli genera-
tionē. equa tñ simplr sue vlt̄ accepta asino vlt̄ con-
ueniens nunq̄ p̄ficit mulū.

Querit. Quare repugnat duab⁹ sp̄eb⁹
p̄currere ad p̄stitutōem scie spe-
ciei. nō aut differētis. Odī
q̄ dñversitatis est: q̄ sp̄es est id qđ in ultimo actu ē
p̄fectū saltē p̄fectione formalī. vt superius dñctū est: h̄
ex duob⁹ p̄fectis sue in actu non potest fieri aliquid in
natura. sic em̄ nō est de differētis. Et q̄n dī
differētis sunt etiā entia in actu. q̄a simili ex eis nō p̄t fie-
ri tercia nisi p̄ aggregatōem: q̄ p̄stitutio ē ex actu et
potentia. Odī q̄ non p̄uenit duabus differētis in
q̄stum sunt actus p̄ficere terciū: sed p̄uenit eis inq̄stū
vna est in potentia aliā: t̄ q̄ nō debet esse due dñne opos-
ite diuidentes idē gen⁹. sed magis debent esse differē-
tis subordinate fm. Auicēnam. sic q̄ vna sit p̄o impli-
cans in suo esse hecatōem generis: t̄ alia posterior; dñc
minās p̄orem.

Et equo t̄ asina generaſ burdo t̄ tñ sunt spe-
cies: q̄ due sp̄es p̄currunt ad tercie sp̄ei p̄stituti-
onē. Prima p̄s aītis p̄ba p̄ hec metra. Bur-
donē generat lom̄pes (i.equ⁹) p̄nctus aītelle. H̄ mul-
lū generat mixtū aselus equ⁹. Odī vt dī in ter-
tiā q̄ q̄uis p̄ticularis equ⁹ t̄ p̄ticularis asina p̄currat
ad generatōes burdonis. nō tñ equ⁹ t̄ asina in p̄muni.
Et hoc p̄tingit in istis aīalib⁹ q̄ sunt vicina fm com-
pletionē. vel q̄ h̄t quādā p̄inquitatem in semine. sic
q̄ semen vnius est alterius tempatiuum. sicut in p̄pō
to semen eq̄ est caldū. t̄ semen aline est frigidū. idco cō-
miserunt ad burdonis generatōem.

Non repugnat diuiduis p̄misceri. q̄ nec spe-
cieb⁹. Tenet dñna a simili. Et p̄firmat. q̄ bene
sedetur hec equa p̄misce ad muli generatōem
q̄ equa in p̄muni. Tenet dñna p̄ locū ab inferiori ad su-
perius. Odī ad p̄mū q̄ no est sile. q̄ generatōes
p̄t singulariū p̄mo mērphise: t̄ actū generatōis
p̄t aliqd. p̄duci a duob⁹ diuiduis diuersas sp̄es. p̄/
pter cām dīctā. qđ non p̄t. p̄duci a duob⁹ sp̄eb⁹. Id cō-
firmationē dñm. q̄ licet equa t̄ alius in cōi scēdario t̄
p̄ accīs p̄miscent ad generatōes muli. nō tñ p̄mo t̄ p̄
se. Vel dicendum q̄ rexus nō vult negare q̄n equa t̄
alius in cōi p̄miscent ad generatōem muli effectue
sicut diuidua q̄ accōmodat virtutē generatōis a sp̄e-
cie. sed vult dicere q̄ in cōi non p̄miscent ad generatōis
muli formaliter t̄ intrīnsece. sicut p̄es essentiales dī-
cītur p̄miscent t̄ vnit̄ ad generationē vnius.

Differētia vero t̄ p̄pū cōe qđem h̄t eq̄lē
participari ab his que eoz p̄ticipant. equa
liter em̄ rōnalia rōnalia s̄t. t̄ risibilia risibi-
lia sunt. t̄ semp t̄ om̄i adesse cōe vtrisq̄ est.

Hānt curvetur qui est bipes. nō substātia
p̄mit̄. sed ad id qđ natū est semp dīcīt. na-

Dorphirii Folio xxxvii

et risibile ad id (ad quod natum est) sicut dicitur sed non in eo quod sit rideat. Proprium autem domini est quod hunc quod de pluribus spiritibus dicitur ut rationale de hoīe et de deo. prout vero de una sola spiritu cuius est prout. Et dominus quod de illis est sequens quoque est dominus. sed non pertinet propriam vero cōuersim predicanter de his quos sunt propriam.

In hac scđa parte Dorphirius patet dominam ad propria penes suerientiam et dominam. ponens primo duas convenientias. Prima est. quod dominus et proprius equiter principatur a suis subiectibus. quia ea que rationalia sunt de quibus predicant rationale equiter non enim magis et minus rationalia sunt. Sicut ea que sunt risibilia de quibus predicant risibile equiter sunt. non enim magis et minus risibilia. Secunda suerientia est. quod utrumque secundum dominum et proprium semper sicut vult in multis illis de quibus predicanter. Tertio est. quod dominus est de essentia rei. sed proprius essentiam naturam vel naturae aptitudinem necessarium sequitur. Quicquid ibi (prout autem dominus) ponit duas dominas inter prout et dominam. Prima est quod alia qua dominus quod secundum non est ultima et habet vere nomine domini. semper dicitur de pluribus spiritibus sicut et genus. Et hoc probatur ex exemplo. quod rationale quod est dominus predicatur de homine et de deo. Sed Stoicos et Epicuros. quod deos et deas rationales esse posuerunt. prout per predicationem nisi de una sola specie cuius est proprius et de illius speciei individualibus. Secunda differunt. quod dominus sequitur vider ad ea quos est dominus absque queris. ne sicut gemis. sequitur enim si homo est rationale est. sed non conuerit quod si rationale sit. quod per hoc necesse sit hominem esse finis stoicos. proprius vero querunt predicantur de his quos sunt propriam. si enim homo est risibile est. et si risibile est homo est.

Alus homo est magis rationalis quam alius. et similiter unus homo est magis risibilis quam alter. ergo dominus et proprius suscipiunt magis et minus. Unus probatur quod unus magis viriliter vel magis ridetur quam alius. Hincendit quod quis impeditia vel expeditia quae se tenet ex parte subiecti ad illos actus quae sunt viriliter et ridere magis sunt in uno quam in alio. in principio illa a quibus actus isti procedunt equiter principiantur. et illa sunt dominus et proprius non enim plures habent naturalez quam accipi ridetur. quod si plorat actu. sed alius habet eum et ad aliud. habuit enim semper in equi aptitudinem quod non exercet finis actu. Tertio dominus ad id quod obiectum de rationali. quod licet unus homo sit rationabilis et astre. non tamen est rationabilior. quod rationale dicit animam rationalem in creto. et anima illa equiter principiat ab omni homine sed rationale dicit quoniam dispositione ad rationabilem et illa reputat finis magis et minus in hominibus.

Arationale est proprius hominis. sed proprius non suscipit magis et minus viriliter. quam neque rationabile. Hincendit quod rationabile caput duplum. uno modo ut dicat aptitudinem remotam ad rationabilem. et sic est passio neque suscipit magis et minus. Alio modo caput ut dicat dispositionem. et in quantum corporis vel aetatis ad rationabilem. et sic non est passio et bene suscipit magis et minus.

Differentie autem et accentui coe quod est de pluribus dici. Primum vero ad ea quae sunt inseparabili-

lia accentia sunt et omnes adesse. Bipartit enim semper adest omnes coruus et nigrum et silvatum. Differt autem quod dominus quod detinet et non detinet. detinet enim rationitas hominem. Accidētia vero quodammodo detinent in eo quod in pluribus sunt. quodammodo vero detinent. eo quod non unius accentus susceptibilitia sunt subiecta. sed plurimorum. Et dominus quod detinet inintensibilis et irremissibilis: accentia vero magis et minus recipiunt. Et impunitate quod detinet est contrarie domini: mixta enim contraria accidentia. Unde quod detinet communiones et praeterentes domini et ceterorum sunt. Species vero quod detinet differat a genere et dominus dictus est in eo quod dicebatur quod genus differt a ceteris. et quod dominus a ceteris

In ista tercia parte Dorphirius patet dominam ad accidētis penes suerientiam et dominam. Et primo ponit duas convenientias. Prima est quod omnino est eis de pluribus predicari in quantum viriliter et velut: hoc enim convenit vult in quantum vult; et est in multis et de multis dicitur. Secunda quia haec cum accentu inseparabili specialis est. quod dominus et inseparabile accentus semper affinitus omni de quibus predicatur. Quod probatur exemplo et inductione. quod bipartit semper adest cum sit dominus de aliis et homines predicata. nigrum autem esse quod est tanquam accentus inseparabile semper adest coruorum. Quāvis enim coruus possit fieri albus vel erat et vel arte: quod non coruus non noiat et in spez. sed etiam in tali compositione quod est etiam nigra dominis designat subiectum materiale cui inest inseparabiliter.

Quicquid ibi (differt autem) ponit tres dominas domini et accentus. Prima est. quod dominus detinet ambitu sue coita tis ea de quibus predicatur intra suam potestatem. sicut rationale totum hominem et eius particularia. accidentia vero non proprias et vere. sed quodammodo quod detinet ea de quibus predicatur finis et in pluribus sunt et excedunt ea de quibus predicatur. quodammodo detinet et in quantum subiecta eorum de quibus predicatur non omnia suscipiunt sed plura. et ideo accentus detinet ea quibus inest et excedunt ab his quibus non inest. Albus enim predicatur de hominibus aliis et quodammodo detinet. de non aliis autem non predicatur. et ideo aliquis homo non est albus et quodammodo albus est homo. quod per se in alio subiecto quam in homine. quod cum dicitur homo detinet ab illo albo. et cum dicitur albus est homo detinet albus et hominem. Nec tamen ista detinentia est propria. quod detinere est forma subtilis. et ideo accidentis inquantum est forma detinet. sed inquantum est accentus fluidus haec est corruptibile et detinet a subiecto. et hinc dicitur Albertus esse intellectum terrum quod est hic valde obscurus. Sed cum dominus non est intensibilis et remissibilis. sicut patitur superius. accentus autem suscipit magis et minus. Tertia dominus est. quod domini contrarie sunt imprimitur ad alicuius unius speciei constitutionem. sicut ex rationabili et rationali non constitutur aliquis una species. sed duo contraria accentia mixta sunt ad alterum constitutionem sicut miscellentur contraria colores et sapores ad medios. constitutio-

Questiones

nem. Postea epilogat dicens q̄ h̄mōi sunt cōitates et p̄rietates dñe et ceteroꝝ p̄dicabiliū. Nam ergo d̄m est quō sp̄s differt a p̄prio et acc̄nē. q̄ quō differt a p̄cedentibꝫ dictū est in eoꝝ differentiis ad ipsam.

Querit Ut r̄ accidentia p̄traria p̄nt p̄ misericordia simul c̄e in eodē subiecto. q̄ d̄m q̄ contraria acc̄piuntur duplī. Uno mō fīm eoꝝ esse intenſōale. i. imp̄fectū q̄d est separataꝝ a p̄ditioňibꝫ matene phisice. et sic p̄nt esse in vno subiecto. q̄ in vno p̄ucto aeris sunt si mul intentio albi et nigri. sed tūc nō p̄trariantur. Alio mō capiunt fīm eoꝝ c̄e reale q̄d h̄t in subiecto phisice et sic capiuntur duplī. Uno mō fīm esse p̄fectū et intenſum ut les sunt in actu completo. sicut cū albedo est in termino p̄fectionis et dealbationis. et sitr̄ nigredo. et sic nō possunt esse in eodē due p̄trarie. q̄ alas oportet eadē potētiā ad diuerſos actū terminari. q̄d est ipoſſibile. sicut et vna linea ad diuerſa p̄ctua. vt dicit beat⁹ Thomas in q̄ſtione de veritate. q̄ſtione viii. articulo. xiii. Alio mō capiuntur fīm c̄e imp̄fectū et remulsum. sicut cū sunt in fieri. et sic simul c̄e p̄nt fīm doctorē sanctum in loco iā allegato. vt p̄p̄z dū aliq̄s dealbat tūc toto dealbatioꝝ p̄p̄t albedo est vt in fieri. nigredo nō vt in corrupti. Et hoc p̄baſ p̄mo. q̄ in mixto manent q̄litas elemētoꝝ remulſe. sed ille sunt p̄trarie. q̄ forme contrarie in c̄e remulſo sunt simul. Major. p̄baſ. q̄ nisi sic tūc non alit disponereſ materia ad formā mītri q̄ ad formā elemēti. Nec p̄ dici q̄ ille forme sunt in diuersis p̄b̄o subiecti. q̄d q̄lītē p̄s mītri est mītra. q̄ ille forme sunt etiā in qualibꝫ p̄t subiecti. Sed. p̄baſ idē. quia q̄n̄ agēs agit in subiecto h̄ns formā p̄traria. nō subiecto introducit totā formāz p̄traria intensiue. sed in p̄te et hoc nō fit nūlī. ppter formas et dispōnes cōtrarias in passo repugnātes forme introducende. quare relinq̄tur q̄ simul cū forma imperfēcta introducēta est forma p̄traria p̄oꝝ repugnās forme introducende. Tercio. p̄bat. q̄ fīm p̄m̄ fetto phisicoꝝ. om̄e q̄d mouet h̄z alīq̄d vtriusq; extremit̄. q̄m̄e q̄d mouet ex p̄trario in cōtrariū h̄z alīq̄d vtriusq; p̄trarij. Quarto p̄t. q̄d morū sursum et deorsum sunt p̄trarij. q̄nto phisicoꝝ. sed isti p̄nt esse simul. q̄ Dīnoꝝ. p̄baſ. q̄ si lanceā moueā deorsum motu ap̄p̄to illa musca moueb̄ simul sursum et deorsum. Sed gregor⁹ de arminio occā et petrus aureoli tenet q̄ forme p̄trarie in nullo gradu p̄nt c̄e simul nec in intenso neq; in remulſo. et h̄t. p̄ leones sequentes q̄ soluitur.

Si p̄traria essent simul tūc p̄tradictoria veriſicarent de eodē. sed hoc est impossibile. q̄ non p̄tingit simul p̄traria inesse eidē. Major est p̄b̄o metaphysice. Et. p̄baſ rōne. q̄ vna p̄traria est p̄tuatio alterius. non q̄dē essentialis. sed illustris. q̄ ad positionē vniꝝ sequit negatio alteriꝝ in eodē subiecto. Verbi grā. tene sequit. albedo est in hoc subiecto. q̄ nigredo no est in eodē subiecto. si nō illa p̄traria essent in eodē subiecto. tūc seq̄ref q̄ albedo esset in hoc subiecto et q̄ no esset in hoc subiecto. Q̄d̄m q̄ p̄traria esse in eodē subiecto intelligit duplī. Uno mō sic q̄ ambo sint in subiecto fīm esse p̄pletū. et sic impossibile est. vt p̄bat rō p̄b̄o. q̄ si p̄traria dicent de eodē. Alio mō sic q̄ vna sit in subiecto fīm esse cōpletū. et aliud fīm c̄e incōpletū et sic c̄ possibile. Nec sequitur p̄tradictio. quia vna denotat subiectū et nō alterū. q̄ illud denotat q̄d̄

predicabilium.

in subiecto predominatur. Et q̄d̄ p̄tingit aliquā p̄traria formas p̄currere fīm eq̄litatē gradū. et tunc subiectū simul ab illis denotaret. Dīm fīm Johānes capreoli q̄ in om̄i mixto op̄z semp alep̄ p̄trarioꝝ p̄dīnari. si nō in alijs esset eq̄litas sūc̄ subiectū haberet mediū gradus latitudinis albedinis qui est vt q̄ngs et mediū nigredinis q̄ crā est vt q̄ngs. tale subiectū neq; erit albū neq; nigrū simpliciter. q̄ solū gradus ultra mediū sūc̄ latitudinis p̄t denotare.

Si p̄traria simul essent in eodē. tūc duricies et mollicies possent c̄e simul. sed h̄ est impossibilis. Et. q̄ Dīnoꝝ p̄t. q̄ idē nō p̄t c̄e simul durum et molle. Q̄d̄m q̄ illa p̄nt simul c̄e vna sit in actu in cōpleto. et alterū in esse intenso. et illud q̄d est in actu cōpleto solū denotat. Et q̄n̄ dīc̄ diffinitiōes eoꝝ dātur p̄ p̄tradictoria. sc̄z cedere et nō cedere imp̄menti. Discedū q̄ ille diffinitiōes nō sunt formales. sed solū dātur p̄ effectus diffinitiōꝝ. si tūc essent formales nihil am̄ plus p̄cluderent nisi q̄ p̄traria fīm actū p̄pletū non possent esse simul in eodē. q̄d̄ p̄cedit.

Si due forme p̄trarie possent simul c̄e in eodē subiecto. seq̄ref q̄ due forme subales p̄nt esse sūmul in eodē. Seq̄la. p̄baſ. q̄ nō vident pl̄ insc̄p̄biles q̄ forme contrarie. Q̄d̄m q̄ nō est sūle q̄ impossibile est pl̄ures tales formas simul informare cāndē materiā. q̄d̄ q̄lītē dat esse simpliciter et indiuisiblē litter suo susceptibiliꝝ. neq; vna p̄t esse remulſo et alia in tensio. sicut in formis accīnaliis.

Si duo p̄traria accidentia p̄miscerent in eodē sequeret q̄ dīne p̄stitutiuē illoꝝ p̄accidētū cēnt simul in eodē subiecto. q̄d̄ est p̄traria dīnam hic posita. Seq̄la. p̄baſ. q̄ sp̄es et dīne sp̄es nō separātur. Q̄d̄m q̄ sicut p̄traria in esse remulſo p̄nt esse in eodē subiecto. ita sitr̄ dīne illoꝝ p̄trarioꝝ. sed porphyrus ineligit dīc̄rū sūu de differētūs p̄dicamentū substatē. Si quo extrema p̄currat ad p̄stitutōem medio rū h̄z alīb̄ videri. q̄d̄ hoc nō fit p̄ p̄ponē formale cēntie extremit̄. sed ex p̄mixtione cāz q̄s media virtualiter includit.

Speciei aut̄ et p̄priū p̄mūne est de se in uicē p̄dicari. nā si h̄o est. risibile est. et si risibile est. h̄o est. risibile nō q̄m̄ fīm id q̄d̄ natū est dīr sepe iā dictū est. equalit̄ em̄ sūc̄ sp̄es his q̄ eoꝝ participat. et p̄p̄ria quorū sūc̄ p̄p̄ria. Differt aut̄ sp̄es a p̄p̄rio. q̄m̄ sp̄es q̄ dīp̄t et alijs genus eē. p̄p̄riū vero alijs specieꝝ eē impossibile est. et sp̄es q̄dē ante subsistit q̄s p̄p̄riū. p̄p̄riū vero postea fit sp̄c̄. oportet em̄ eē vt sit risibile. Ampliū sp̄es q̄dē ac tu sūc̄ adest subiecto. p̄p̄riū vero aliq̄n̄ actu potestatare aut̄ sūc̄. h̄o em̄ sūc̄ actu ē. Socrates nō nō sūc̄ rīdet. q̄sūs natura semp̄ risibilit̄

Porphirii Folio xxxviii

Amplius quoꝝ termini sunt differentes & ipa sunt dñia. est aut sp̄ei terminus eē sub genere. & de pluribꝫ & differentibꝫ nūero in eo

¶ qd sit predicari. et cetera hmōi. p̄priū ve-

llo soli et semp' et omni adesse.

Istud est captiuū qrtū hui⁹ tractatus: in quo Porphirius p̄pat sp̄em ad alia duo sequentia: & fm̄ hoc hz duas pres. In p̄ma p̄pat sp̄em ad p̄priū penes puenientiā & dñiam ponēdo duas puenientias. Prima est q̄ sp̄es & p̄priū hoc p̄mū hnt q̄ de se inuincit querit p̄dicant. Qd p̄p̄ ex m̄. q̄ si hō est risibile est. & econtra ēa est. q̄ p̄priū ex p̄ncipis sp̄ei causa. Secda puenientia est. q̄ sp̄es & p̄priū eq̄lē p̄cipiant. & nō fm̄ magis aut minus ab his a qbz p̄cipiant. accipiendo parti-
cipare coiter. **T**uc ibi (Giltorū aut) p̄mit qrtū differen-
tias sp̄ei & p̄priū. dices q̄ sp̄es differt a p̄p̄io. quia
ea q̄ sp̄es ad vnu ad aliud p̄cē gen⁹. qd verū ē tm̄ &
sp̄e subalterna. p̄priū p̄o cuž s̄t vnu sp̄ei sp̄ecissime
p̄priū. impossibile est esse p̄priū alias sp̄ez. Si tñ eset
p̄priū sp̄ei subalterna q̄ ad illud est gen⁹. nō eset ipso-
bile ipsum esse p̄priuz alias sp̄ez q̄ p̄tinent sub illa. vt
de Aquicena. Tñ in hac dñia accipit Porphirii sp̄em
nō sp̄ecissimā. qd ante in assignatōe dñaz non fecit
P̄priū etiā refert ad sp̄em sp̄ecissimam cuž an posue-
rat subalterna. qd nō est satis fm̄ artem dictū. Secda
dñia est. q̄ sp̄es qdē p̄ naturā & intellectū ad substatia-
q̄ p̄priū. p̄priū aut posterius. q̄ ponit supposita specie
fm̄ esse in natura. Qd exēplo. pbaf. q̄ hoīem op̄r̄ p̄i-
us esse vt ex illo cauerit risibile. & ideo recipit in diffini-
tione risibile. sicut subiectū in diffinitōe sue p̄p̄ie paſ-
sionis. Tercia dñia est. q̄ sp̄es q̄ actū est in subiecto
de q̄ p̄dicat. p̄riū aut nō sp̄ inactū: licer potestate
sue aptitudinis semp̄ insit. Qd doceat exēplo. q̄ sortes
est sp̄ actū hō ogans & agens. nō aut sp̄ ridet. q̄ quis de
natura aptitudine sp̄ sit risibile. Quarta dñia est. q̄
quoꝝ termini sue diffinitōes sunt differentes. diffinita
etiā sunt dñia. sed sic est de p̄p̄io & specie. igif. Qinor
p̄z. q̄ sp̄ei diffinitio ē q̄ sit sub assignato genere & sp̄ei
sp̄ecissime. qd de pluribꝫ nūero differentibꝫ in eo qd est
est p̄dicat. & cetera hmōi q̄ sup̄ sunt posita. Propriū
aut diffinitio est q̄ soli & omni & semp adesse. que diffini-
tiones sunt differentes.

Notandum & porphirius dt̄ p̄priuz
suis diffinitōibꝫ differre. p̄ter duas causas. Pri-
ma est q̄ sp̄es & p̄priū hnt eadī p̄ncipia. & ideo magis
vident puenientia q̄ alia. Secda est. q̄ p̄priū & sua sp̄es p̄-
dicant de sciuincie puenientibꝫ & magna hnt puenien-
tiā. ideo ostendit porphirius q̄ nō sunt vnu & idem. q̄
rōnibꝫ p̄priū differunt.

Sp̄ei p̄o & accūtis cōe qdē est de pluri-
bus p̄dicari. rare p̄o alie sunt cōitates. p̄p̄/
cetera qm̄ plurimuz distantia se accūtis & cui
accidit. Proba vero viriusq̄ sunt sp̄ei qdē

in eo qd qd est predicari de bis q̄ est sp̄es
accūtis aut in eo qd qle qddam est vel aliqui
mō se habēs. & vnaquāq̄ substatiā vna q̄
dem sp̄e p̄cipare: pluribꝫ aut accūtibꝫ se
parabilibꝫ et inseparabilibꝫ. et sp̄es qdē an
subintelligi p̄t q̄ accūtia et iā si sint insepa-
rabilia. ogt̄ em̄ subiectum esse vt illaliqd
accidat. Accūtia vero posterioris generis
sunt & aduēticie nature. & sp̄ei qdē p̄cipia-
tio eq̄lit ē. accūtis p̄o sepabili vel si inseparabi-
le sit. nō equaliter. ethiops em̄ alio ethiopē
babebit colorē vel intēsū ampli⁹ vel remis-
sum fm̄ nigredinē. Restat ḡ de p̄p̄io & ac-
cidēte dicere q̄ em̄ p̄priū a genere. sp̄e: & dif-
ferētia differat dictuz est in illorum ad ip̄m
differentiis.

Ista est secda ps hui⁹ caplī in q̄ Porphirii p̄parat
sp̄em ad accūtis penes puenientiā & dñiam: Et ponit
vna puenientia dices. q̄ inq̄tū sunt vna cōe est eis
de pluribꝫ p̄dicari. Alii p̄o cōitates sunt rare: eo q̄ ac-
cidens t̄ id cui accidit plurimū a se differt. **T**uc
ibi (Proba p̄o) ponit qrtū differentias eoz. Prima
dñia est. q̄ sp̄ei puenient p̄dicari in eo qd qd est: accūtis
p̄o in qle p̄dicat. Sicut p̄z de accūtibꝫ absolutis. sicut
sunt q̄tias & q̄tias. vel p̄dicat in eo q̄ quo se habēt: si
cuit p̄z de alij accūtibꝫ q̄ sunt mixta cum respectu. vt
ad aliquā & oīa alia. Secda dñia est. q̄ vnu indiuidui
in genere sub sola est vna sp̄es. p̄ma & mediata. sed
p̄nt eius esse plura accūtia t̄ separabilita q̄ inseparabi-
lia. Tercia dñia est. q̄ sp̄es p̄ intelligi in se existens ex
suis p̄ncipiis subalibꝫ ante accūtia q̄ sunt in ipa q̄ quis
etiā sunt inseparabili. Quarto est. q̄ oī supponere sub
iectū in le p̄pletū esse vt illi postea aliquā accidat. accū-
tientia p̄o supponit subiectū. q̄ sunt posteriora a sub-
iecto. & vocant accūtia q̄t ad subiectū eius cadentia
tanq̄ entia defectiva. Quarta dñia est. q̄ sp̄es parti-
cipat suis subiectū eq̄liter. & nō fm̄ magis & minus.
accidētis p̄o participatio ab illis de qbz p̄dicat. Cetā
si sit inseparabile accūtis est fm̄ magis & min⁹. & nō eq̄lit
Notingit em̄ q̄ ethiops respectu ethiopis hz colorē
nigru magis intēsum vel nigredinē magis remissaz
Tuc sc̄cludit porphirii q̄ iā soli restat dicere de pro-
p̄rio & accūtis. Quoꝝ p̄o p̄priū a sp̄e: genere: & dñia dif-
ferat satis dictrum est.

Nulla forma suscipit magis & min⁹. sed accūtis
est forma. ḡ nō suscipit magis & minus. **D**ati
or. pbaf. q̄ forma est in simplici & in inuaria-
bilis entia p̄sistēt fm̄ Giltorū por: **O**dm̄ q̄ forma
accūtalis p̄t accip̄i dupl̄. **E**nō mō abstractiue & fm̄
centiā. & sic nō suscipit magis & min⁹. q̄ nulla est lat̄

Questiones

tudo in accētē sūm essentiā p̄siderato. Alio mō capitur cōcretiū t sūm ecē t sic suscipit magis t minus sūm q̄ subiectū magis est dispositū ad accētē illud in eo rece p̄tr. v̄l sūm magis v̄l min⁹ p̄cipiat eāde formā. vt dicitur beatus Thomas: Et ex isto sumū dñi inter formā subalē t accētālē. q̄r forma subalē dat ecē subiecto vno mō. sed forma accētālē dat esse variabile. līcer cēntia sit simplex t invariabilis.

Quād plura accētia vni⁹ sp̄ci p̄nt ecē in eodē subiecto. Dōm q̄ naturalē est ip̄ossibile. q̄ sūm p̄lm v̄j. metaph. accētia nūerant ex nūerostate subiecti. t intelligit de accētib⁹ eiusdē sp̄ci si ḡ subiectū sit vnu⁹ accēta n̄ p̄nt ecē plura. Et idē dicitur thopicoz. ḡ tē. Et p̄bafrōne. q̄r idē nō p̄t ecē in actu t in potētia respectu eiusdē. sed si in subiecto possenteē plura accētia eiusdē sp̄ci sumul idē eſſz in poia t in actu respectu eiusdē in sp̄c. ḡ tē. Dīnor. p̄. q̄r eſſz in actu p̄t formā quā hz. t eſſz in poia ad alia⁹ eiusdem sp̄ci quā nō hz. Secō. p̄. q̄r dīr. scđo de aia q̄r receptiūz denudari ab eo qd̄ recipit. ḡ subiectū exīs in actu per vnu⁹ formā nō p̄t alia⁹ recipie eiusdē sp̄ci. Tercio. p̄. q̄r q̄r om̄e suscepibile suscepīcē distinctas formas vnu⁹ ee p̄sc̄m p̄t ab illis denoari. sed nullū suscepibile p̄t de⁹ noīari distinete a distinctis formis eiusdē sp̄ci. ḡ Dīnor. p̄bafr. q̄r vnu⁹ subiectū dicere multa alba t vnu⁹ aer multa luminosa. quod est fallūm.

An eadē p̄t dyaphoni hz. plura lumina. q̄r sūcausata ex diuersis luminosis. ḡ plura accētia vnu⁹ sp̄ci p̄nt ecē in eodem subiecto. Orlī dicas q̄r non sunt plura lumina. sed q̄r eris fiat vnu⁹ sicut ex plurib⁹ lampadib⁹ vnitis solū cātūr vnu⁹ lumē sūm Dīomis. Q̄rātā hoc arguit: q̄r ibi sūcausata agentia. i. plura luminosa. ḡ sūcausata agentia. t plures effectus. Dōm līcer ibi sūcausata agentia t̄ p̄currunt in vice vnu⁹ p̄fecte agentis. sicut plures hoīes ad vnu⁹ tractū nauis. t̄ ideo nō est inconveniens q̄r ibi sit actio vna ex p̄t passi. līces hēat habitudinē ad plura a q̄b̄ exīt.

Adē p̄t nūero hz. plures p̄nitas t̄m numero differētes. ḡ tē. Ans. p̄. q̄r relatio nūeraf nūc/ roslitate t̄mīni. sed p̄tingit eūdem p̄iem habere plures filios. ḡ Dōm q̄r est eadem p̄nitas q̄r referit p̄t ad plures filios. q̄r sūm līcō Thoma vritas relatio nis vel ei⁹ plāltas nō attēdī penes t̄mīos sed vnu⁹ ei⁹ cām vel subiectū. Si enī attēderet sūm t̄mīos: tūc q̄līt̄t hō haberet in se duas filiātōes. vnu⁹ q̄r referit ad p̄tē. t̄ alia⁹ q̄r referit ad matrē. q̄r fallūm est: q̄r fili⁹ eadē relatioē referit ad sūm p̄iem t̄ sūm marres. p̄t vnitatis cause. q̄r eadē natūritate hō nascit ex patre t̄ matre.

Adē subiectū nūero est in poia ad plures altdines succēdetis diuersis t̄pib⁹. ḡ hz simul diuersas poias ad illas altdines. hz ille pōne sunt soluz nūero distincte. ḡ tē. Dōm q̄r est vna poia nūmero ad illas diuersas altdines. t̄ manet in subiecto. p̄t substat diuersis formis t̄ corrupta altdine in subiecto nō corrūpt̄ potentia ad illam.

Dōmū at p̄pri⁹ t̄ inseparabilis est accētis q̄r p̄ter ea nūq̄s p̄sistat illa in q̄b̄ p̄siderant quēadmodū em̄ p̄terrīsibile nō subsistit hō

predicabilium

ita nec p̄ter n̄igredinē subsistit ethiops. Et quēadmodū t̄ sp̄ et oī adest p̄pri⁹. sic t̄ inseparabile accēns. Differt at qm̄ p̄pri⁹ vni solum sp̄ci adest. quēadmodū risibile hō. Inseparabile vno accēns (vt nigḡ). nō solū ethiopi sed etiā coruo t̄ carboni et ebno et q̄busdā alijs. Quare p̄pri⁹ p̄versim predicat de eo cui⁹ ē p̄pri⁹ et eq̄lit̄. inseparabile vno accēns cōuerisim nō p̄dicat: Et p̄pri⁹ qdē eq̄lis est p̄cipatio. accidētium vno hec qdē magis. illa vero min⁹. Hūt qp̄t t̄ alie cōitates vcl. p̄petates eoz. q̄z q̄dicta sunt. sed sufficiāt etiāz hec ad discretōem eoz cōitatis p̄ traditiōem.

Istud est qntū caplū t̄ vltimū illius tractat. in q̄ Porphyrius p̄pat. p̄pri⁹ ad accēns. Et p̄mo ponit duis as p̄uenitias. Prima est q̄r p̄pri⁹ t̄ accēns inseparabile semp̄ assūt illis quoq; sūcausata. ita q̄r p̄ter illa subiecta nunq̄ p̄nt p̄sistere in q̄b̄ sunt t̄ dī q̄b̄ p̄dicant. Qdā p̄t exē plarit. q̄r sicut p̄ter risibile nō subsistit hō in natura ita p̄ter n̄igredinē nō subsistit coruus. dūmō coruus noīe suo importat p̄plexionē n̄igredinē causant. Secōa cōuenientia (q̄r q̄līt̄ cā p̄cedentis) est q̄r sicut p̄pri⁹ semper ad. Et ci cuius est p̄pri⁹. sicut risibile hō. ita accēns inseparabile adest oī t̄ semp̄. q̄uis nō solū assūt sicut p̄pri⁹ um. p̄ter qd̄ etiā nō p̄uerisim p̄dicatur de eo cuius est. Alie assūt cōitates sunt ad qdā sicut nō essentia p̄dicari t̄ in q̄le. Accēns aut̄ separabile cōitare ad p̄pri⁹ non hz nisi p̄dicari in q̄le t̄ nō in qd̄. Tunc ibi (Differt aut̄) Finalē ponit tres dr̄nas eoz: Prima est q̄r p̄pri⁹ soli vnu⁹ sp̄ci adest. quēadmodū risibile adest hō. inseparabile adest oī t̄ semp̄. q̄uis nō solū adest ethiopi: vel soli coruō. sed etiā carboni t̄ ebno t̄ q̄busdā alijs. ita q̄r p̄pri⁹ subiectū sibi nō determinat. Et capīt ebno p̄ arboze q̄ cesa durescit in lapidē t̄ est nigra. vnu⁹. Olenus est arboz quā nullū p̄cremat ardor: Elen⁹ cōlig nū grū. q̄d̄ sī dabis igni. Ignis nō lignū cremat cōm̄ rabilē signū. Secōa vnu⁹ est q̄r p̄pri⁹ p̄dicat p̄uerisim de eo cui⁹ est p̄pri⁹. accēns vno inseparabile (q̄r nō definitū subiectū respicit) ideo nō p̄uerisim p̄dicat. Tercia c. q̄r p̄pri⁹ eq̄lit̄ t̄ nō sūm magis t̄ min⁹ p̄cipatio a suis subiectis. Accētū vno p̄cipiatō est sūm magis t̄ min⁹ t̄ in accētū dīcum est. Concludit ḡ q̄r ipsi⁹ sunt alie cōitates t̄ dr̄ne horū q̄nq̄ vluim: t̄n hoc mō dīcte sufficiāt ad notitiam t̄ distinctōem eoz dēm.

Alicatrix cū ex vulnere occalluerit t̄ sūlīter cēcīras oculoz sūcausata inseparabilita. t̄ cū nō sp̄ alie cōitētia nō est vnu⁹ p̄a. Dōm q̄r duplicita sūcausata inseparabilita. qdā sūcausata aduenient subiectis suis ab intrisco. t̄ illa sp̄ assūt posito tali p̄ncipio. Alia sūcausata aduenient ipsi⁹ a p̄ncipis extrinsecis: t̄ illa hz nō assūt sp̄ simplici assūt t̄n sp̄ illi⁹ cui⁹ semel infuerit. Et hec circa lib̄ p̄dicabilū Porphyrius dicta sufficiāt